REVISTA DE FOLCLOR

ANUL IV

Nr. 3–4

BUCUREȘTI

1959

Publicată de INSTITUTUL DE FOLCLOR
București, str. Nikos Beloiannis, nr. 25

REVISTA DE FOLCLOR

ANUL IV

Nr. 3–4

BUCUREȘTI

1959

S U M A R

STUDII

DIN CERCETĂRILE DE FOLCLOR

FOLCLOR ȘI VIAȚĂ CULTURALĂ

DIN ISTORIA FOLCLORULUI ȘI FOLCLORISTICII

NOTE ȘI DISCUȚII

RECENZII

CONTENTS

STUDIES

FOLKLORE INVESTIGATIONS

FOLKLORE AND CULTURAL LIFE

DATA CONCERNING THE HISTORY OF THE RUMANIAN FOLKLORE

NOTES AND NEWS

REVIEWS

СОДЕРЖАНИЕ

СТАТЬИ

ИЗ ФОЛЬКЛОРНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ

ФОЛЬКЛОР И КУЛЬТУРНАЯ ЖИЗНЬ

ИЗ ИСТОРИИ ФОЛЬКЛОРА И ФОЛЬКЛОРИСТИКИ

ЗАМЕТКИ И ОБСУЖДЕНИЯ

РЕЦЕНЗИИ

CUM AM ÎNVĂȚAT ȘI FOLOSIT LIMBA MUZICALĂ ROMÎNEASCĂ

SABIN V. DRĂGOI

Mi s-a pus deseori problema de a împărtăși printr-o mărturisire sinceră, obiectivă și — cred eu — autocritică, experiența îndelungată: cum am ajuns să cunosc graiul muzical al poporului. Poate că această dezvăluire să fie instructivă tinerilor compozitori înclinați pentru folosirea acestui grai în creațiile lor. Graiul muzical romînesc nu se rezumă numai la cunoașterea și întrebuințarea cîtorva intonații, formule și caracteristici de suprafață, prin folosirea cărora de către toți se ajunge la o monotonie, uniformitate, o modă vremelnică menită să se epuizeze și să obosească. Pentru aceasta e nevoie ca să cunoști folclorul muzical în întregimea și adîncimea lui, din toate regiunile și epocile, toate genurile, intimitatea actului de creație, evoluție și transformare, viața și istoria cîntecului, rostul său în diferitele împrejurări social-economice și politice pe care le reflectă. *Nu ajunge nici numai să-l culegi tu însuți. În laborator să-l diseci, să-l studiezi amănunțit, să umbli de sute de ori cu el, ca să-i descoperi și tainele cele mai ascunse. Numai astfel poți ajunge la o bogăție și varietate de particularități subtile care te înarmează cu un vocabular muzical atotcuprinzător* ca să creezi opere muzicale romînești de profunzimea și limpezimea celora de Eminescu, Coșbuc și alții în domeniul literar.

Marele folclorist și genialul compozitor Béla Bartók ne învață că *trebuie să cunoaștem graiul muzical al poporului tot așa de bine ca limba maternă ce o vorbim* ca să ne putem exprima ideile muzicale în limba lui ca să ne înțeleagă. Este un adevăr asupra căruia nu mai trebuie insistat.

Dar pentru a putea realiza acest imperativ *e necesar să fii compozitor dotat și folclorist pătruns de dragostea pentru creația poporului*, pentru viața și năzuințele lui în aceeași persoană, așa cum a fost el. *Una fără alta nu merge.* Dacă ești numai compozitor de seamă și folclorist de suprafață și cunoști folclorul din culegerile altora fără să fi trudit ani îndelungați la culegerea și aprofundarea lui, nu poți asimila formule, expresii, particularități specifice, într-un cuvînt, tot ce cuprinde vocabularul muzical și tot ce se desprinde din el ca element generator spre continuă dezvoltare.

Iar dacă ești un folclorist desăvîrșit fără a fi și compozitor de prestigiu, înțeleg un compozitor cu preocupări reformatoare, inovatoare, nu poți observa și desprinde subtilitățile care creatorului i se impun cu mai mare ușurință. După

aceste considerente de ordin general să trecem la concret, la cazul meu în speță precum am anunțat mai sus.

Născut și crescut în mediul țărănesc plin de cîntece, am avut prilejul să asimilez imagini muzicale din toate genurile care s-au întipărit în memoria mea ca și graiul vorbit, limba maternă, datorită receptivității proprie copiilor. Plecat la școală în oraș, creierul meu a fost ispitit să imprime imagini noi, ca muzică populară maghiară, corală, fanfară, muzică de operă și operetă, într-un cuvînt muzică cultă, orășenească și chiar muzică ușoară. Acest strat de nou bagaj muzical s-a așezat deasupra celui inițial pe care dacă nu l-a astupat, dar în tot cazul l-a acoperit făcîndu-l mai greu accesibil.

Acest strat a continuat să se îngroașe tot mai mult pe măsură ce cunoșteam muzica cultă clasică și didactică la școală, începînd cu anul al 15-lea al vieții mele. Mai mult, cînd pe la 16 ani mi s-a năzărit să încerc și eu a compune mici piese instrumentale și coruri — firește în grai muzical romînesc — am confundat elementele și formulele folclorului nostru cu pastișe din lucrările unor compozitori ca C. Porumbescu, Kohen-Linaru, C. Dimitrescu și alții pe care tocmai le găseam la librăria eparhială și imitîndu-i am crezut că scriu romînește. Voiam eu ceva, dar nu-mi era clar nici mie ce anume! Mai tîrziu am făcut cunoștință cu corurile lui Vidu, Dima și Bena tot atîtea perle de prelucrări ale folclorului autentic. *(Exempl.* 1. *a.* și *b.* din *Reminiscențe*, pentru flaut și pian și *c.* și *d.* din corul bărb. *Morarul).*

Allegretto
Flaut
a)
1

b)

Allegro
Cor bărb. c)

Andante
d)

Abia mai tîrziu (Tașkent 1915—1917), *am luat cunoștință despre autenticul cîntec popular rusesc folosit în creația cultă* (de Ceaikovski, Arenski, Mussorgski, Rimski-Korsakov și alții) *mi s-au deschis ochii și mai ales urechile și astfel mi-a devenit clară importanța și puterea generatoare a folclorului muzical.* Sosit în țară și aflînd și despre activitatea prodigioasă a grupului maghiar în frunte cu Bartók, care publicase deja atît folclor autentic romînesc cît și prelucrat, mi-am dat seama clar ce-mi rămîne de făcut, ca să aduc și eu o contribuție cît mai modestă la temelia școalei naționale romînești.

Ne avînd studiile terminate am mers la Praga *cu scopul definit ca să învăț la fața locului metoda, procesul prin care s-a întemeiat școala națională cehă* ridicîndu-se la nivel universal prin Smetana și Dvořák. Am avut fericirea să cad pe mîinile maestrului Vit. Novák, elevul lui Dvořák, el însuși folclorist convins care mi-a dat îndemnuri bune și folositoare. Din Praga am scris cunoscutul articol-manifest apărut în revista « Muzica » nr. 12 din luna decembrie 1921 al cărui program expus am căutat să-l îndeplinesc în decursul carierei mele îndelungate.

Încă nu cunoșteam folclorul, nu făcusem culegeri, dar îl dibuiam, îl intuiam oarecum pe baza impresiilor din copilărie, trezite și scoase la suprafață, și m-am servit de anumite crîmpeie, mai mult reminiscențe decît cîntec popular autentic, în compozițiile mele din Praga ca să le imprim o culoare romînească: exempl. 2

Allegro appassionato
P.I
Viol.I a)
2

b)

P.II Andante molto cantabile
Viol.I c) Sul G

d)

fragmente *a. b.* din P. I. *Cvartetul de coarde*, și *c. d.* din P. II (mai aproape de adevăr); motive din *Cîntecul secerătorilor* (expl. 3) *a. b.* și *Seara pe deal c.* și *d.* (din Tablouri simfonice).

Viol. Andante
a)
3

Andantino

Flaut b)

Andantino quasi allegretto

Clar. c)

Allegro

Clar. d)

Am dat aceste exemple — din care nu putea să lipsească secunda mărită — invenții proprii, cu scopul de a servi la comparația cu ce am scris mai tîrziu după cunoașterea folclorului prin muncă proprie și însușirea limbii muzicale romînești.

De culegeri masive m-am apucat abia după reîntoarcerea de la Praga (1922 — 1925) adunînd peste 2000 melodii cu texte din toate genurile. *Studiind folclorul apoi în laborator sub toate aspectele* (care mă interesau ca compozitor și folclorist — înțeleg prin aceasta aplicarea elementelor muzicii universale în cîntecul popular ca metru, ritm, melodie, moduri și altele ba chiar și unele procedee proprii numai cîntecului nostru popular, care acumulîndu-se în memoria mea au alcătuit un adevărat dicționar al limbii muzicale), *am reușit încet și treptat să mi-l însușesc într-atît ca să-l pot utiliza în creația mea de acum înainte ca și limba maternă.* În ce măsură am reușit se cade să o judece alții.

* * *

Deși nu ține strict de subiectul prezentului articol, socot că este bine să mă opresc și asupra unor procedee practicate de mine și însușite prin îndeletnicirea îndelungată cu studierea cîntecului popular. Acestea ar fi:

a) prin mutarea formulei ritmico-melodică cu o optime la dreapta se schimbă fața melodiei primind altă pulsație și rămînînd totuși aceeași.

Dau ca exemple 4 *a.* sfîrșitul din dansul de concert pentru pian *Ce aude Mureșul* (1923), *b.* sfîrșitul dansului din *Divertisment rustic* și *c.* *Pe picior* din suita de dansuri populare pentru pian (1923) unde mutarea se face numai prin accent (auditiv).

Allegretto giocoso
a) Pian
4

Allegretto
Clar. b) Picc. + Oboi

b) În articolul meu *Simetrie și asimetrie în cîntecul popular romînesc* (în curs de apariție) vorbesc despre o particularitate ritmico-melodică foarte frecventă mai ales în dansurile noastre. Și anume, o celulă, motiv sau un fragment mai mare se repetă asimetric deplasîndu-se cu un timp sau mai mult pe loc neașteptat, prestînd melodiei o pregnanță, vigoare deosebită. Acest procedeu l-am întrebuințat în foarte multe din lucrările mele și m-am surprins utilizîndu-l mai recent în cîntecul de masă: *În cei 15 ani*, tot cu același scop (Exemplul 5, *Sonata pentru vioară și pian*).

(54) Allegretto giocoso
Viol. a)
5

Andante con moto
b)

c) Despre procedee armonice întrebuințate în creația mea și învățate tot din cîntecul popular, am mai scris și vorbit cu diferite ocazii, dar socot că se încadrează în această expunere de data aceasta mai amplificat și bogat ilustrat cu numeroase exemple.

Precum este știut muzica noastră populară este monodică. Nu avem o tradiție polifonică în afară de unele crîmpeie rudimentare, deci ne-a rămas nouă compozitorilor înaintași și contemporani latitudinea de a-i găsi îmbrăcămintea adecvată. Pe mine m-a preocupat mereu problema de la începutul carierei și am ajuns la unele rezultate pe care le semnalez cu exemple în cele ce urmează mai jos.

Deși comoara noastră folclorică se bazează în mare parte pe moduri — mă refer mai ales la cea tradițională — iar stratul mai nou aproape numai tonală, *eu de la începutul carierei m-am ferit în armonizare de purism, de exclusivism,* care mi-ar fi limitat bagajul armonic.

Astfel, pe lîngă armonii modale, m-am folosit în egală măsură și de armoniile muzicii universale, culte, întrebuințînd acorduri alterate, cromatisme, ori de cîte ori mi s-au părut potrivite melodiei alese. Pe acestea nu socot necesar să le exemplific, cunoscute fiind din prelucrările mele instrumentale și corale publicate. Mai interesante sînt procedeele desprinse din cîntecul popular și dezvoltate de mine ca *isonul* și *acordurile de cvartă*.

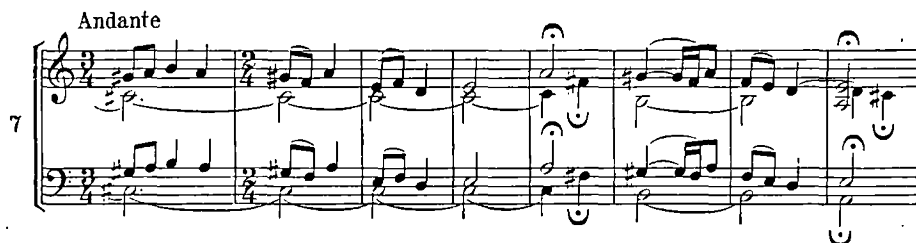
1) Sub cuvîntul *ison* înțeleg o notă ținută sau două chiar, deasupra sau din josul cărora una sau două voci își urmează melodia. Un fel de pedală cu mișcare oblică a unei sau două voci de obicei în terțe sau sexte paralele. *Astfel, melodia se armonizează prin ea însăși, prin propriile sale mijloace.*

EXEMPLE INSTRUMENTALE

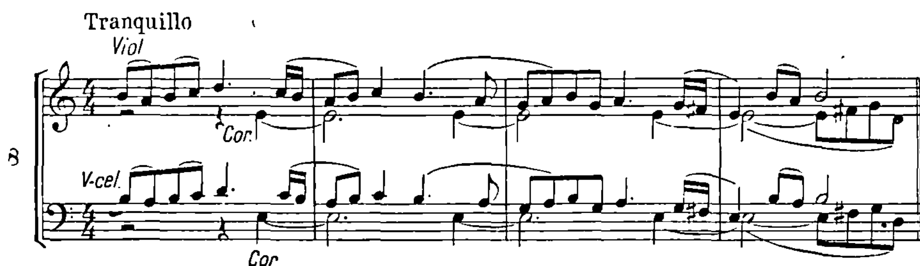
Din *21 cîntece și doine pentru copii* (pian), nr. 1.

Din *28 doine pentru copii* (pian), nr. 28.

Din opera *Năpasta* actul I, citirea ziarului despre evadarea lui Ion de la ocnă.

Din opera *Năpasta*, actul II, numărul de orientare **78** cînd Ion se destăinuiește Ancăi relatînd întîmplarea survenită cu 9 ani în urmă.

Andante
C.ingl. Viol.
9
Cor.
Fg. V-cel
Cor.

EXEMPLE VOCALE

Corul 1 din actul I al operei *Năpasta* numărul de orientare **5** *

⑤ Allegro
S.
A.
10
T.
B.
Continuare vezi la ex. Nr 29 b) și

Corul de copii din *Oratoriul Constantin Brîncoveanu.*

Andante
Fetițe sopr.
11 Cor de copii
Băieți sopr.
(20) Fetițe alt.

Corul dublu de bărbați din *Oratoriul Constantin Brîncoveanu.*

Allegro vivace
Ten.
I
Bas.
12 Cor dublu de bărbați
Ten.
II
Bas.

* Cifrele îngroșate corespund cifrelor încercuite din cartograme

(56)

Corul mixt din opera *Păcală*, Tabloul VII, numărul de orientare **257.**

Allegro

S.
A.

13

T.
B.

(257)

S.
A.

T.
B.

Corul mixt *La cules* de la măsura 3.

Allegro

S.
A.

14

T.
B.

Corul mixt nr. 1 din *30 coruri din comuna Belinț.*

Allegro

S.
A.
15
T.
B.

Basi

Corul mixt nr. 5 din *30 coruri din comuna Belinț.*

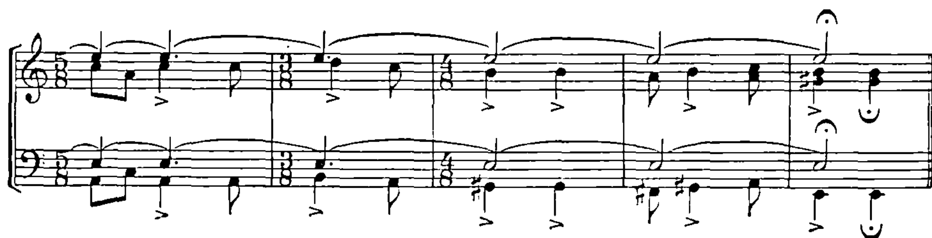
Allegro

S.
A.
16
T.
B.

Corul bărbătesc nr. 23 din *30 coruri din comuna Belinț.*

Allegro

Ten I II
17
Basi I II

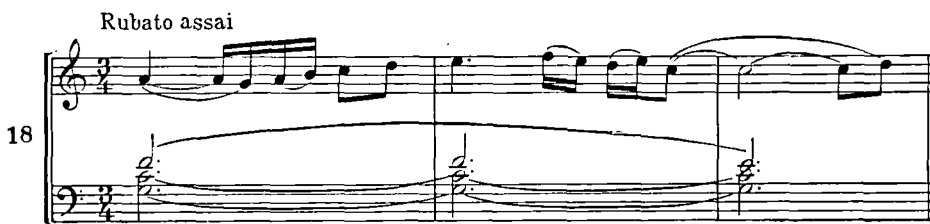

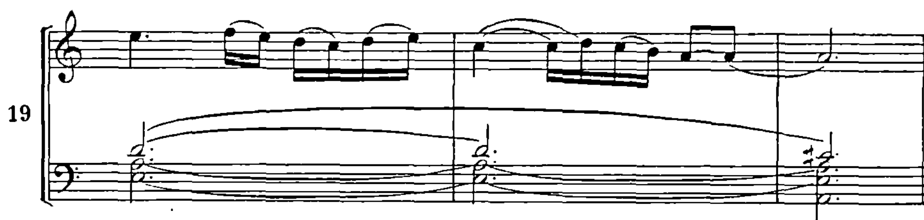
2) Acordurile de cvarte suprapuse cîteodată cu o terță mare deasupra sau din josul lor le-am extras din acompaniamentul tarafurilor țărănești și le-am dezvoltat conform cerințelor de la caz la caz.

Încă nu am ajuns să le stabilesc regulele de întrebuințare, dar eu le simt locul și felul lor.

Unele din acorduri de două sau trei *cvarte* nu sînt decît anticipări sau suspensiuni (disonanțe ocazionale), care se rezolvă într-un acord perfect sau disonant.

Din *21 cîntece și doine pentru copii* nr. 13.

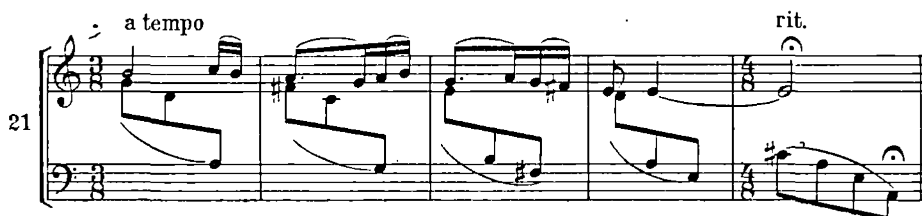

Altele cu caracter independent se leagă tot cu acorduri de cvartă.

Din *24 cîntece și doine și pentru copii* nr. 8.

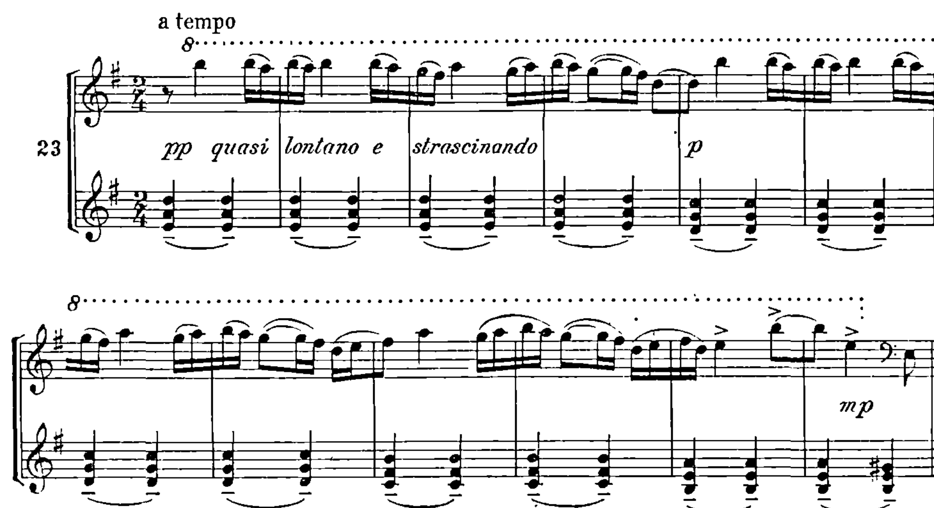
Acorduri de cvarte în serie coborîtoare.
Din *25 doine pentru copii*, nr. 7.

Acorduri de cvarte în salturi.
Din *21 cîntece și doine pentru copii*, nr. 21.

Mai dau exemplele următoare mai ample și concludente din sfîrșitul dansului de concert pentru pian: *Ce aude Mureșul*, ex. 23.

Din opera *Kir Ianulea*, tabloul II.

Allegretto

24

Concertul pentru pian şi orchestră, partea II-a numărul de orientare 35

3. Unele armonii disonante, care nu se bazează nici pe cvarte, nici pe terţe, le-am desprins din punctele cardinale ale melodiei.

Din *25 doine pentru copii*, nr. 25.

* * *

În exemplele ce urmează voi face deosebire între temele din folclor continuate, dezvoltate de mine ca un contrast şi completare a citatului folcloric, care diferă şi seamănă totuşi cu « motto »-ul şi între invenţiile proprii. Aceasta

pentru a se vedea în ce măsură am învățat limba muzicală a poporului. Unele dintre ele sînt mai lungi, mai dezvoltate ca să fie cît mai ilustrative [1].

Dacă în exemplele citate uneori premerg și teme din folclor, scopul lor nu este de a arăta cum l-am folosit și tratat, ci cum l-am dezvoltat creator pînă a atinge nivelul dorit, personal, dar fără îndoială tot romînesc. Dovadă că am fost înțeles.

În acest scop mă voi servi de cele două opere capitale ale mele: *Divertismentul rustic* pentru orchestră de cameră și drama muzicală *Năpasta*, mărginindu-mă în continuare să amintesc numai titlurile unor lucrări, ca să nu încarc acest articol peste măsură cu exemple prea multe.

Din Divertismentul rustic scris între anii 1924—1928, partea a V-a *Cîntec de Nuntă* și partea a IV-a *Dans*, merită să fie amintite. La cîntecul de nuntă exempl. 27, *a)* după citatul folcloric de la semnul 𝄋 continui melodia prin adaos propriu, iar la numărul 6 de orientare, *b)* Allegretto giocoso, melodia este de asemenea o continuare a mea personală.

Adagio
Viol.
27 a)
Fl. + Ob.
Viol.
𝄋 Fl. + Ob.
Viol.
(6) Allegretto giocoso
b)

[1] Pentru o mai ușoară orientare în partiturile mele publicate mă servesc de numere de orientare încercuite, indicînd de la caz la caz vocea sau instrumentul purtător al melodiei. Exemplific și unele recitative ale personajelor, care mi se par sugestive și semnificative. De acum înainte fac o distincție mai pronunțată între gradele de asimilare a folclorului de către mine.

La partea a IV-a *Dans*, după citatul autentic de 14 măsuri continui melodia folosind elementele ei *a)* **3**, iar de la *b)* mă îndepărtez tot mai mult de citat trecînd la invenție proprie pînă la sfîrșit care culminează într-un cîntec propriu zis, *Tempo de Doină* *c)* **8**.

Allegretto
Clar.
28
③ a) Fl.
b) Viol.
c) Fl.
④ Fl.
Viol.
Fl.
⑤ d)
Ob.
Cl.

Viol. Viole Viol. ⑥ e) ⑦ Fl. + Ob. f) Viol. g)

Tempo de doină

⑧ Ob. c)

Exemplele din opera *Năpasta* pe care le socotesc mai demonstrative sînt mai numeroase și înșirate cronologic după acte. *Aici* — socot eu — *mai mult ca în oricare din lucrările mele, se poate vedea în ce măsură am izbutit să-mi însușesc limba muzicală romînească pînă la cel mai înalt grad*[2], să mă exprim într-un grai muzical cult și personal derivat din cel popular. Cîteodată sînt mai apropiat de folclor, altădată mai îndepărtat pînă la un grad de limbă muzicală — aşi putea zice — de nivelul celui literar. Pentru a fi mai bine înțeles trebuie să comentez fiecare exemplu în parte.

ACTUL I

Motivul introducerii — propriu.

Allegro

29 Viol.+Fl.

[2] Aprecierile sînt subiective.

Motivul începător al primului cor — citat — apoi *b)* continuat de mine de la 3/8, pînă la 3 măsuri după **5** şi în continuare *c)* apoi urmează Doina unchiaşului — proprie — *d)*.

30 (4) Allegretto

Sopr. a) — b) Sopr. + Tenor — Alt.

(5) Sopr. + Tenor

c)

d)

Corul al 2-lea **17—21** *a), b)* şi *c)* în întregime invenţie proprie.

31 (17) Allegro

a) Sopr. — b) Viol. + Fl

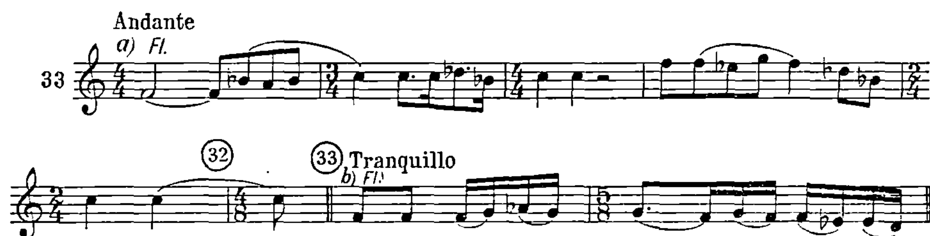
(21) c) Sopr.

Invenţie personală de nivel cult: **31** sminteala lui Ion *a)*, leit-motiv urmat de motivul Năpastei, *b)* de asemenea propriu.

32 (31) Andante semplice — *largamente*

a) Viol. — Tr. — b) — Sufl. de lemn şi alamă

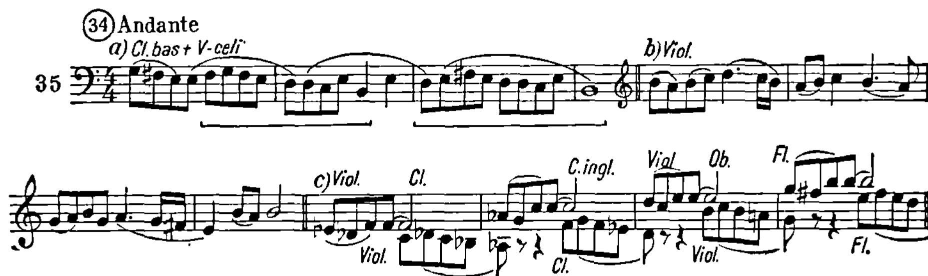
Bănuiala Ancăi, leit-motiv propriu, *a)* pînă la **32**, urmat de bocirea ei după Dumitru **33** citat din folclor *b)*.

Recitativul lui Dragomir 5/4, personal, de nivel cult.

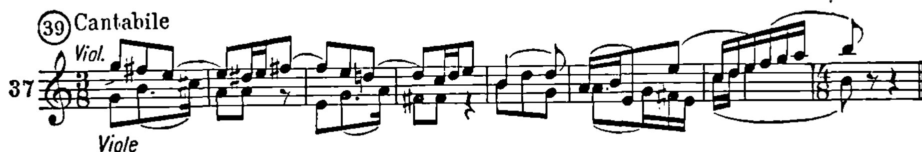
Cele două citate folclorice *a)* și *b)*, dar transformate după cerință **34—35** constituie leit-motive bogat utilizate în decursul operei. Ilustrează compătimirea pentru Ion ocnașul și apar cu prilejul citirii ziarului despre evadarea de la ocnă, *c)* dezvoltarea citatului *a)*.

Urmează un recitativ al lui Dragomir, personal și cult, compătimirea sa pentru Ion.

Compătimirea lui Gheorghe, motiv personal cult.

Următoarele două exemple *a)* și *b)* de la **41**, personale, ilustrează cearta ce se încinge între Dragomir și Anca.

Împăciurea lui Gheorghe și **45** revolta lui Dragomir ambele recitative și invenții proprii îndepărtate, culte.

46 Umbra lui Dumitru și spaima lui Dragomir, invenție proprie de nivel cult.

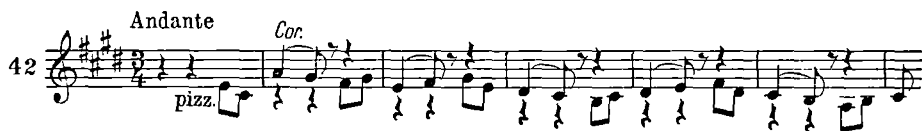

47 Leit-motivul Ancăi și durerea lui Dragomir că nu-i înțeles. Citat transformat din folclor și bogat utilizat în continuare.

ACTUL II

Gemetele lui Ion, motiv propriu.

62 Monologul lui Ion, *a)* citat din folclor și continuat de mine după patru măsuri *b)* **63**, apoi invenție proprie *c)*, urmată de la **65** de citat folcloric, transformat, *d)* ilustrează natura descrisă de Ion. Va reveni în actul III.

(62) Largo
a) Ion și Cl. bas *b)*
43

(63) *c) Fl. + Cl.* *Tr. și Ion*

(65) Largo
d) Ob. *Fl.*

67 Ilustrează întîmplarea lui Ion cu veverița. Motiv propriu de nivel cult.

(67) *Viole* *Ob.* *Viole*
44

Ob. *Viole* *Viol.* *Cl.*

71 Motivul Ancăi de la **47** micșorat, sprintenit, ilustrează nervozitatea ei.

(71) Allegretto
Viol.
45

75 Anca îl iscodeşte pe Ion. Motiv personal de nivel cult.

Andante *a)* şi Maestoso *b)* ce urmează, motive personale de grad cult.

Andante ce urmează citat folcloric transformat. Ilustrează povestirea lui Ion despre cele întîmplate cu 9 ani în urmă.

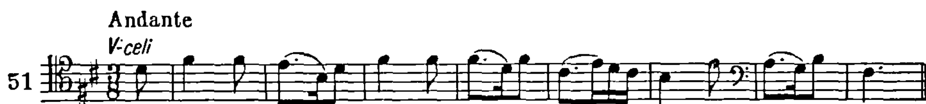
Andante. Halucinaţia lui Ion cînd urlă cîinele. Motiv personal cu intonaţii din folclor.

81 Neliniştea Ancăi după plecarea lui Ion la culcare. Motiv propriu de nivel cult.

Andante. Dragostea lui Gheorghe pentru Anca. Idem.

92 Fericirea lui Gheorghe crezînd că iubirea îi este împărtășită. Idem.

95 Anca îl ademenește pe Gheorghe ca să-l omoare pe Dragomir. Idem.

102—103 Se aude alaiul cu Dragomir venind de la cîrciuma popii. *a)* Citat folcloric continuat de mine de la *b)* și **105** *c)* cu motiv propriu de nivel cult.

108 Corul sătenilor care îl petrec pe Dragomir; citat folcloric transformat.

Dragostea erotică a lui Dragomir pentru Anca **124**. Motiv propriu de nivel cult.

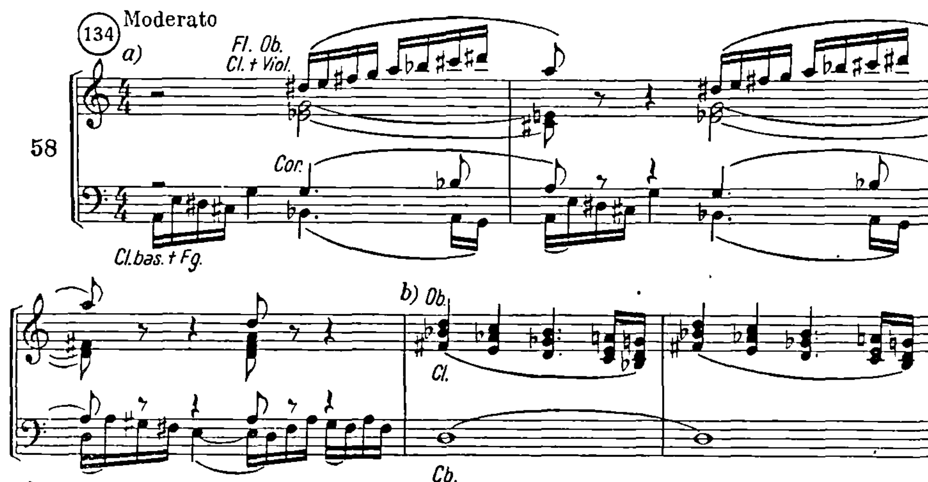

Andante. Amenințarea Ancăi, foarte mult utilizat în actul III. Idem.

ACTUL III

134 Mușcătura de la mînă *a)*. Leit-motiv propriu de nivel cult, urmat de visul lui Dragomir înspăimîntat *b)*. Idem.

Andante. Anca evocă umbra lui Dumitru. Idem.

Andante

59

Fl. Ob. Tr. *f* Corzi + Trb. sempre cresc.

137 Viol. Cor. *fff* Fg. C+B

139—140 Dragomir îl iscodește pe Ion *a)* și *b)*. Idem.

139 Andante *a)*

60

140 *b)* Fl.

147 Anca opinează că Ion trebuie ținut la ei. Idem.

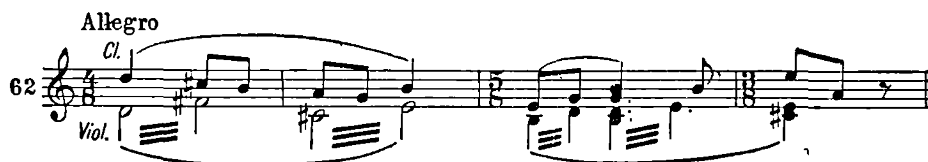
Allegretto

147 Fl. Viol.

61

Cl.

Allegro. Hotărîrea Ancăi de a-l demasca pe Dragomir ca ucigaș al lui Dumitru, în fața lui Ion. Idem.

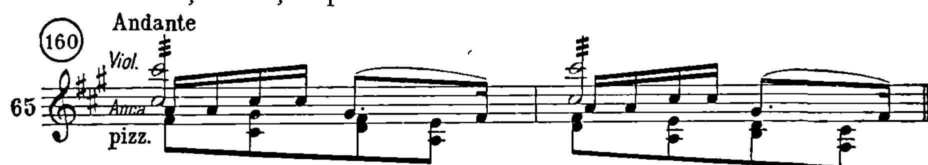
Moderato. Amărăciunea lui Dragomir că Anca « a putut să-l vîndă ». Idem.

Largo. Reproșul lui Ion, *a)* urmat de dorința lui Dragomir să-l ajute *b)* **155** Recitativ. Idem.

160. Anca își urzește planul. Idem.

Lento. Ion înjunghiat îi umple de spaimă pe ambii soți. Idem.

171 Anca îl acuză pe Dragomir de uciderea lui Ion (Năpasta). Motivul apropiat și derivat din năpasta lui Ion. Primul *a)* citat, al doilea *b)* propriu.

Andante. Anca îl sfătuiește pe Dragomir să mărturisească în fața instanței ca să se aleagă numai cu « pedeapsa ». Ambele motive *a)* și *b)* proprii, de nivel cult.

Andante
Anca + Fl.
a)
68
Viol.
Viole
b.) Anca
Tr.

Allegro. Venirea agitată a lui Gheorghe văzînd lampa la fereastră. Idem.

Allegro
Ob.
Cl.
69
177

Largo. Judecarea lui Dragomir de către Anca. Idem.

Largo
70
Trb.

Mărturisirea lui Dragomir, citat folcloric, transformat.

180 Largo
V-cel solo
71
V-cel solo

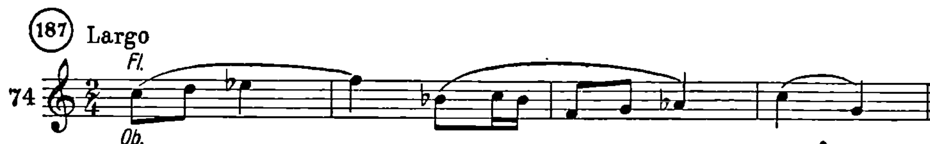
Izbucnirea dureroasă a iubirii lui Dragomir *a)* urmată de amenințarea nemiloasă a Ancăi *b)* apoi Dragomir o roagă să-l ierte *c)*. Ambele idem.

183 Largo
a) Drag.
Andante
b)
Anca
Largo
c) Drag.
72

Allegro. Vine Gheorghe cu oamenii din sat. Idem.

187 Anca îl acuză pe Dragomir, de uciderea lui Ion, în fața oamenilor.

Această expunere de exemple numeroase explicate în stil telegrafic face impresia unei analize succinte, dar numai astfel puteam fi înțeles. Mai vreau să adaug că în recitative m-am călăuzit și după muzica limbii vorbite.

*
* *

Exemple de felul acesta se pot găsi în aproape toate lucrările mele. Am socotit însă că cele demonstrate pînă acum sînt concludente, suficiente și caracteristice pentru scopul enunțat. Citez corul bărbătesc și mixt *Bănățeană*, *Concertul pentru pian și orchestră*, *Două dansuri pentru orchestră*, *Sonata pentru vioară și pian*, *Petrecere populară* pentru orchestră de coarde.

Venind la Institutul de folclor în anul 1950 am avut ocazia să cunosc folclorul muzical și din regiunile mai puțin cunoscute de mine și să-mi îmbogățesc și împrospătez vocabularul cu noi elemente și caracteristici mărindu-mi orizontul. În compozițiile ce au urmat aceasta se resimte și, fără să mai dau exemple, menționez muzica de film la *Mitrea Cocor* și *Ciocîrlia*, opera pentru copii *Păcală*, *Oratoriul cîmpenesc*, *Cununa* și *Dixtuorul*.

*
* *

Prin cele expuse și exemplificate am dat un examen public verificîndu-mă totodată și pe mine. Era firesc să ajung la aceste rezultate, care nu au pretenția să cuprindă și să generalizeze tot ce se mai ascunde în bogatul nostru tezaur folcloric, care încă nu-i cules în întregime și mai ales nu-i încă studiat. *Rezultatele mele sînt individuale și numai totalizate cu rezultatele altor cercetători și compozitori vor scoate la iveală noi bogății lexicale și procedee menite să împrospăteze și să ducă înainte creația muzicală pe făgașurile ei firești.*

Am făcut și greșeli. Nu m-am ocupat — ca și contemporanii mei de altfel — de folclorul orășenesc în care intră și cîntecul muncitoresc. Cele cîteva cîntece pe care le-am cules izolat și întîmplător nu micșorează greșeala. Cunoscînd practic îndeajuns cîntecul popular maghiar și sîrbesc nu l-am aprofundat teoretic prin culegeri proprii și studierea lui.

КАК Я ВОСПРИНЯЛ И ИСПОЛЬЗОВАЛ РУМЫНСКИЙ МУЗЫКАЛЬНЫЙ ЯЗЫК

Излишне настаивать на необходимости для композитора знать в такой же мере музыкальный язык того народа, к которому он принадлежит, к которому обращается, в какой он владеет своим родным языком. Крупный фольклорист и гениальный композитор Бела Барток утверждал эту неоспоримую истину и применял ее на практике. Композитор должен исчерпывающе и досконально знать музыкальный фольклор, иметь в своем распоряжении богатейший запас специфических музыкальных формул, выражений и образов, характерных для нашей народной песни, владеть творческими приемами, которые народ практиковал на протяжении столетий. Таким образом композитор полностью овладеет румынским музыкальным языком, так же как и языком литературным, развитым и использованным нашими крупными поэтами.

На мой взгляд для достижения этих дезидерат абсолютно необходимо, чтобы композитор, если он только хочет внести новое в свое творчество, обязательно был компетентным музыкальным фольклористом.

Он должен собственноручно и в течение долгих лет собирать народные песни, досконально изучать их в лаборатории, слушать их по сотне раз, пока у него в мозгу не запечатлеется всеобъемлющий словарный запас, а особенно же, пока он не усвоит определенных законов и грамматики, как в литературном языке, и не сделает для себя кое-каких общих выводов.

***

Что касается меня лично, то дело обстоит следующим образом:

Родившись в крестьянской семье в живописной деревенской среде, я имел возможность со свойственной детям восприимчивостью одновременно с родным языком усвоить довольно обширный музыкальный словарь во всех жанрах народного творчества. Поскольку мне пришлось уже в 12-летнем возрасте уехать в город — в новую и чуждую среду — новые музыкальные образы и интонации профессиональной, городской и педагогической музыки наслоились на мои начальные представления и в некоторой степени отодвинули их на задний план. Поэтому в первых наивных попытках композиции (прим: a, b, c, d.) видно, что я старался писать румынскую музыку, но сумел только создать бледные музыкальные попурри из профессиональной и городской музыки румынских авторов. Могучий и чистыйп ервоначальный слой прятался, дремал где-то в подсознательных глубинах.

Ни после знакомства с русской народной и классической музыкой (в плену в Ташкенте в 1915—1917 гг.), ни во время учебы в Праге — после того как мне довелось познакомиться с замечательной деятельностью Бела Бартока — я еще не был достаточно вооружен для создания ценных произведений на румынском музыкальном языке, который я однако как-то предчувствовал (см. прим. 2 a, b, c, d и 3 a, b, c, d).

Возвратившись на родину, я стал усиленно заниматься в 1922—25 гг. собиранием народной музыки (свыше 2.000 мелодий всех жанров). Собранный материал я затем изучал глубоко и всесторонне, анализируя его в лаборатории. Вместе с начальным слоем, который теперь выплыл на поверхность, у меня образовался богатый запас музыкальных мотивов и выражений, которые дали мне возможность высказываться на музыкальном языке народа на уровне литературной речи.

Занимаясь изучением народной песни, я выделил и кое-какие приемы, достойные того, чтобы их использовали и развивали:

а) Перемещение ритмико-мелодической формулы на одну восьмую вправо меняет облик мелодии, получающей другую пульсацию и при этом все-же остающейся той же. (прим. 4 a, b, c,).

б) Тонкой особенностью нашей народной песни (особенно плясовой) является асиметричное повторение ячейки, мотива или более крупного фрагмента, который, перемещаясь на одну или несколько долей такта на неожиданном месте, придает мелодии особенную яркость и выразительность. Я часто использовал этот прием в своих произведениях (см. прим. 5 a, b,).

в) Из народных гармонических приемов я заимствовал и развил педаль и квартовые аккорды.

1. Примеры использования инструментальной педали 6—9
   Примеры использования голосовой педали 10—17
2. Примеры использования квартовых аккордов 18—26

Чтобы перейти к практическому доказательству вышесказанного, приведу примеры из моих двух главнейших работ: « *Сельского дивертисмента* » для камерного оркестра (1924—1928) и музыкальной драмы « *Напасть* », где я делаю различие между продолжением и развитием цитат, взятых у народа в точности или в обработке, и темами, созданными мной, моими личными и в то же время глубоко румынскими — литературными, если их можно так назвать — сверхфольклорными. Эти соображения, разумеется, субъективны.

Прим. 27 и 28 даны из « Сельского дивертисмента », прим. 29—74—из « Напасти » в последовательном порядке по актам.

HOW I LEARNED THE RUMANIAN MUSICAL LANGUAGE AND WHAT USE I MADE OF IT

It is a truth that needs no demonstration: a composer who wishes to be understood by his people must possess the musical language of the people as thoroughly as he possesses his mother tongue. This is an imperative necessity restated by Béla Bartók, the world-famous folklorist and composer, who confirmed this tenet by his life-long work. It is indeed the composer's duty to gain a profound and exhaustive knowledge of his nation's musical folklore, to acquire as vast a vocabulary as possible, storing words and forms, or rather musical patterns and images, specific to and characteristic of folk music, and — last but not least — to discover the creative processes that are deeply rooted in the age-old traditions of the people. Thus will the composer continue to master the musical language of the people to the same high degree at which the literary language has been raised and perfected by our great poets.

To achieve this end, any composer who strives to bring a novel contribution to musical creation, must — according to our belief and experience — be a consummate musical folklorist at the same time.

He himself must scour the country and collect folk songs for years on end, study them in his laboratory under every angle, revise them over and over again until they form an all-embracing dictionary, printed in his memory, from which he may extract the underlying laws that govern musical creation, just like the rules of grammar govern literary speech.

***

And now, my own case:

Born of a peasant family, in the picturesque surroundings of a village, I had the opportunity — owing to the child's eager receptiveness — to acquire, together with my mother tongue, a fairly wide-ranging musical vocabulary of all genres. What happened next? On leaving the village to go up to high school at the age of twelve, I moved into town, into a new and alien environment, where a layer of musical patterns derived from art music, urban and didactic in character, covered up and partly stifled the initial store. That is the reason why, though my first naive attempts at composition (Illustration 1, a, b, c, d) show my endeavours in writing Rumanian music, this music was no more than a pale pastiche reflecting urban art music of other Rumanian composers. The initial, robust and unadulterated vein lay buried in the subconscience.

Even after my contact with Russian folk and classic music (during my captivity at Tashkent in 1915—1917) and the completion of my musical studies at Prague, and in spite of my discovery of Béla Bartók's prodigious activity, I was still not fully equipped to produce any valuable compositions in a musical language genuinely Rumanian, though I intuitively felt its essence. (Illustrations 2, a, b, c, d, and 3, a, b, c, d).

On my return home I set about gathering folk music, collecting from 1922 to 1925 over 2000 tunes of every genre. I next applied myself to studying them exhaustively, analyzing their every facet, dissecting them to determine everyone of their component parts. Joining these investigations with the initial stock amassed in my childhood — a stock that had now come to the surface — I compiled a comprehensive dictionary of musical motifs and patterns to aid me in expressing myself in the people's musical tongue, in the same way and at the same level with that achieved by writers with their literary vocabulary.

In the study of folk songs I further discerned certain technical processes that were well worth adopting and developing. I thus discovered that:

a) By moving the rhythmic-melodious formula to the right by a quaver, the tune, though unchanged, took on a different pulsation and aspect (Illustration 4, a, b, c,).

b) Another subtle trait of our folk song (the dance song in particular) is the asymmetric repetition of the cell of a motif or of a larger fragment, displaced by one or more time values, at an unexpected point, a movement that lends the tune an exceptional vigour and pregnancy. This process recurs quite frequently in my compositions (Illustration 5, a, b).

c) I have likewise adopted and developed the drone, « ison », and chords of fourths, a common feature in folk harmonics.

1. Illustration of the instrumental drone 6—9.
   Illustration of the vocal drone 10—17.
2. Illustration of chords of fourths 18—26.

***

As a full illustration of the points analyzed above, I wish to quote some examples taken from two of my chief works: *Divertisment rustic* (Rustic Entertainment) for chamber orchestra (1924—1928) and the musical drama *Năpasta* (The Curse), where the continuation and development of the airs borrowed from folklore, either in their original or their transformed shape, are contrasted with the themes created by me, representing a personal, original, Rumanian art production, that, by analogy, can be termed a literate or superfolkloric creation. The appreciations are subjective.

Illustrations 27 and 28 are taken from the *Divertisment Rustic*, and 29—74 from the opera *Năpasta* reproduced in the order of the acts.

ASPECTE ALE STILULUI POPULAR VOCAL ȘI INSTRUMENTAL *

Baza instrumentală a stilului vocal din Năsăud

C. ZAMFIR

Dacă în general repertoriul popular vocal constituie baza repertoriului instrumental, în anumite împrejurări stilul instrumental influențează hotărîtor stilul popular vocal. Ne referim în cele ce urmează la stilul muzicii populare a unei zone folclorice din nordul țării, de pe valea Someșului Mare, raionul Năsăud, regiunea Cluj, pe care-l desprindem din interpretarea unor cîntece în mișcare liberă.

Viața păstorească bogată în tradiții a locuitorilor acestui ținut, numit în vechime Valea Rodnei, pune accent în manifestările artistice pe fluier, ca cel mai accesibil și de largă răspîndire instrument muzical. Între instrumentele muzicale locale, fluierul se aude pînă azi în șezători și petreceri familiare. El leagă firul tradiției artistice populare cu mișcarea artistică de amatori a căminelor culturale din zilele noastre. Cimpoiul, de existența căruia bătrînii își amintesc vag ca de un instrument rar, cu caracter semi-profesionist, este înlocuit de mult în viața artistică profesională a satului năsăudean de către vioară, pe cînd fluierul rămîne la îndemîna oricărui amator, găsindu-se în trecut aproape în fiecare casă. Acest lucru are o mare însemnătate pentru problema de care ne ocupăm, pentru că în atari condiții fluierul îndeplinește rolul de fixare a auzului muzical în procesul interpretării artistice vocale.

Măsurătorile empirice care circulă de la om la om în vederea construirii fluierelor permit acestora să emită o anumită scară de sunete, diatonică, ori cromatic-orientală cu o secundă mărită, ori de multe ori cu unele trepte bazate pe semi-tonuri și pe tonuri mai mari sau mai mici decît cele cunoscute de noi din scara temperată, ca de pildă treptele 3 și 7, ori treapta 4. Este vorba de scara lui *re* caracteristică și cîntecelor în mișcare liberă numite de localnici de obicei « de jele», din cauza conținutului lor trist. Elementele structurale muzicale care fac parte din mijloacele tehnice ale fluierului, le-am putea prezenta, după părerea noastră, în felul următor: dintre intervale, în ordinea preferinței, secunda, cvarta, cvinta și octava ocupă primul loc, iar terța, sexta și septima ocupă al doilea loc; dintre ornamente, în aceeași ordine, apar mordentul, trilul, apogiatura simplă, dublă, triplă și chiar cvadruplă și grupetul. La acestea trebuie să

* Comunicare prezentată la cea de a 12-a Conferință I.F.M.C., Sinaia, 1959.

adăugăm formulele melodice-ornamentale, care se prezintă sub diverse aspecte din punct de vedere ritmic sau melodic, ca de pildă:

1. Diviziuni excepționale de valori pe un timp, ca: triolete, sextolete, cvintolete, septolete și cîte odată dublu cvintolete;

2. Alternarea rapidă a treptei principale cu treapta alăturată inferioară ca un fel de tremolo;

3. Brodarea superioară a treptei a patra alternînd cu brodarea inferioară a treptei a treia pe o diviziune de sextolet;

4. Brodarea unei trepte principale, superior și inferior sau vice-versa, în ritm rapid notat cu valori scurte, de obicei treizecidoimi.

Prin alăturarea ori repetarea mai mult sau mai puțin exactă a acestei formule se obține un lanț ornamental, mai mult sau mai puțin omogen, care intervine în chip de interludiu între diferitele trepte principale ale melodiei, lanț pe care-l numim *figurație melodică*. Figurațiile melodice ar corespunde pe plan vocal cu cele ale bel-canto-ului. Următorul cîntec executat la fluier prezintă asemenea figurații, ca rezultat al tehnicii instrumentale.

1. INIMĂ DE CE NU MORI

Mg. 1581 a

Com. Leșu Rn. Năsăud Rg. Cluj
Inf. Larion Marica 31 ani
Cules 30-VI-1959

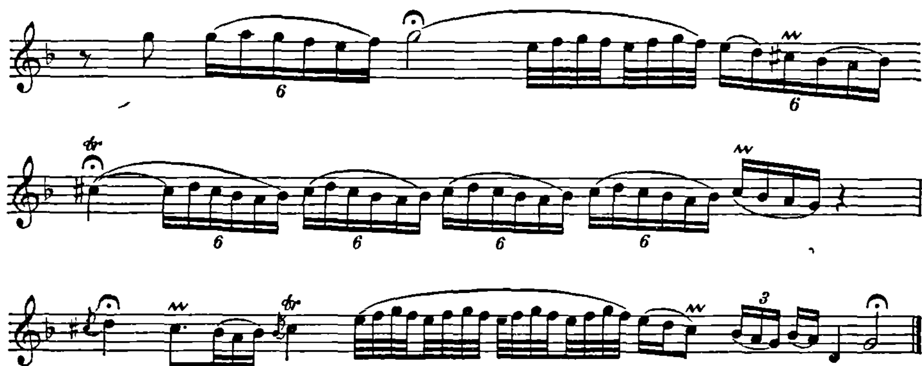
M.M. ♩= cca.88

Fluier mare
fără dop
Acord sol

8 .... *sempre simile*

lunga

lunga

Ar putea recunoaşte cineva în bogatele variaţii figurative instrumentale auzite în acest exemplu, următorul cîntec executat vocal de acelaşi instrumentist?

2. INIMĂ DE CE NU MORI

Mg. 553i

Com. Leşu Rn. Năsăud Rg. Cluj
Inf. Larion Marica 27 ani
Culeş 26-VIII-1955

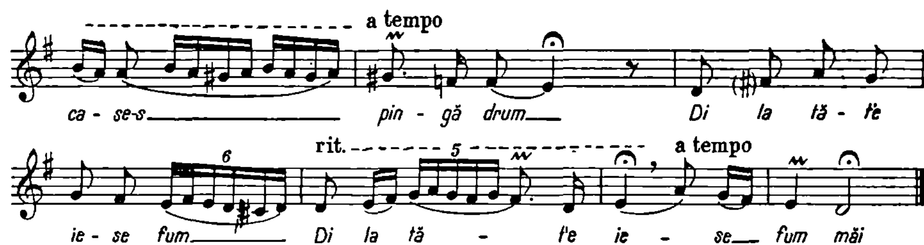
Trecînd acum la mijloacele tehnice ale vocii, trebuie să recunoaştem că, în comparaţie cu cele ale fluierului, nu sînt prea deosebite. Ele se desfăşoară într-un ambitus limitat şi într-un caz şi în celălalt, dar specific în ce priveşte registrul. Linia melodică simplă pe care o preferă vocea, poate fi ornamentată în fel şi chip de instrument. Desfăşurarea melodică melismatică impune vocii o pulsaţie ritmică mai puţin repede decît cea pe care o preferă instrumentul.

3. CÎTE CASE-S PINGĂ DRUM

Mg. 1581b

Com. Leşu Rn. Năsăud Reg. Cluj
Inf. Ioana Ilovan 34 ani
Culeş 30-VI-1959

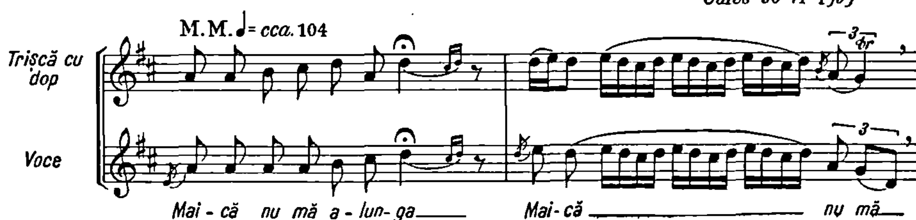

Interpretarea vocală şi instrumentală a cîntecelor lente din Năsăud ne-a atras atenţia asupra unor figuraţii care se disting nu atît prin frecvenţa lor mare la cîntăreţii năsăudeni, consideraţi în ansamblu, cît mai ales prin calitatea acestor figuraţii întrebuinţate aproape constant de cei mai buni cîntăreţi şi instrumentişti din partea locului. În stilul năsăudean atît cel vocal cît şi cel instrumental întîlnim toate cele patru formule melismatice enumerate mai sus, dar broderiile de tot felul alcătuiesc figuraţii a căror calitate artistică cere interpretului vocal un efort fizic pe baza unor exerciţii mai îndelungate. Figuraţia alcătuită dintr-un lanţ de sextolete evocă în special alternarea treptei a cincea cu a patra din doina instrumentală de largă răspîndire a Ciobanului care şi-a pierdut oile, printr-o realizare mai calmă, într-un ritm nu prea repede, fiind deci mai comodă interpretului vocal, decît figuraţia bazată pe valori mici cum am putut constata din exemplele date. De altfel, chiar interpreţii mai tineri o sesizează şi o realizează mai bine în procesul execuţiei. Dovada o avem în înregistrări de muzică populară făcute cu zeci de ani în urmă, ca şi într-o serie de înregistrări actuale. Ultima figuraţie din seria celor patru amintite brodează şi grupează rapid pe treptele principale ale melodiei şi, după părerea noastră, constituie particularitatea calitativă a stilului muzical năsăudean, deosebindu-l de alte stiluri muzicale regionale. Această figuraţie, pentru noi caracteristic instrumentală, după toate probabilităţile derivă din cea precedentă şi este imitată uneori de voce într-un mod atît de limpede, încît pare că se confundă cu însuşi instrumentul, cum vom vedea în ultimul exemplu.

Procesul interpretării mixte — voce cu fluier — a cîntecelor lirice şi epice la diferite ocazii ca şezători, petreceri familiare şi clăci, pune problema împrumuturilor reciproce care se reflectă nu numai în repertoriu, ci şi în stil. Cercetarea noastră a pornit de la forma specifică sub care se prezintă procesul interpretării folclorice în Năsăud, împletind vocea cu instrumentul într-o exprimare monodică a conţinutului muzical, sub forma eterofoniei. Să urmărim acest proces în exemplul care urmează.

Mg. 1581 c **4. MAICĂ NU MĂ ALUNGA** *Com. Leşu Rn. Năsăud Rg. Cluj*
Inf. Larion Marica — fluier
Ioana Ilovan - voce
Cules 30-VI-1959

a - lun- ga M-oi du

accel.

se n-oi în- tur- na

a tempo

M-oi du- ce n-oi în - tur - na

Plîn ge mi-i și mi-i că - ta

Prin pă - du - rea cu frun- dza Pin pă

- du - rea cu frun- dza Pe

accel. ... a tempo

rî - tu - ţu cu iar - ba

Pe rî - tu - ţu cu iar - ba

Ni - că ri nu mi-i a - fla.

Din acest exemplu constatăm că amîndoi interpreţii tind să execute deodată melodia în cele mai mici amănunte, să realizeze deci o sincronizare monodică. La început au nevoie de o perioadă de adaptare a cîntecului la un anumit tempo. În procesul execuţiei, treptat-treptat ajung la un nivel superior de sincronizare, cu toate dificultăţile stilului [1]. Acest lucru se datorește faptului că în prezenţa instrumentului vocea tinde să imite fidel ornamentaţia instrumentală. Maleabilitatea este una din calităţile vocii care contribuie la apropierea ei de sonoritatea instrumentului, oarecum fixă prin construcţie. Apropierea se face pe bază de imitaţie. Aceasta ar fi una din legile interpretării artistice în comun pe baza căreia ia naştere şi se dezvoltă un anumit stil vocal mai complex.

Acest exemplu muzical ne permite să constatăm apariţia la instrument şi la voce a unor figuraţii melodice, dintre care cea socotită de noi caracteristică stilului năsăudean, pare că e întrebuinţată de interpreţi ca mijloc de a se întrece între ei dînd cîntecului aspectul unui conţinut expresiv de înaltă virtuozitate. Această figuraţie la voce, se observă mai bine în absenţa instrumentului:

[1] Din cele cinci strofe înregistrate, în transcriere prezentăm numai două strofe datorită spaţiului limitat ce ni se acordă.

5. MAICĂ NU MĂ ALUNGA

Mg. 1581 d

Com. Leşu Rn. Năsăud Rg. Cluj
Inf. Ioana Ilovan 34 ani
Cules 30-VI-1959

M. M. ♩ = cca. 104

Mai-că nu mă a - lun-ga Maică nu mă a- lun-ga

M-oi du ce n-oi în-tur-na M-oi

du s-e n-oi în-tur-na Plîn - ge mi-i şi mi-i că-ta.

De aici constatarea, că în urma procesului interpretării mixte (voce cu instrument) în absenţa instrumentului vocea continuă să păstreze elementele tehnice figurative ale acestuia, în cazul de faţă ale fluierului. Acesta este un proces general legic a cărui bază trebuie căutată în automatisme şi reflexe condiţionate dobîndite dealungul practicii social-istorice. Procesul formării acestui stil de-a lungul istoriei pare a fi condiţionat de o viaţă economică şi socială aproape închisă, de tip feudal, în care greutăţile şi lipsurile de tot felul se reflectă în versuri cu conţinut trist, vehiculate de melodii tărăgănate, al căror conţinut emoţional accentuează asupra expresiei de tristeţe cu atît mai mult cu cît ele se desfăşoară pe sunete mai lungi. Mişcarea lentă cu sunete larg ţinute, îngăduie interpretului să plaseze pe ele o serie de ornamente la instrument ori de formule melismatice la voce care dau naştere unor variaţii melodice, precum am văzut în primul exemplu. Aceste variaţii melodice sînt expresia tipului melodic instrumental denumit în partea locului « a oilor » cu nenumăratele lui variante, care reflectă în ultimă analiză modul de producţie cu trăsături specifice date de condiţiile naturale ale locului. Documentele istorice amintesc de o viaţă pastorală intensă în aceste părţi ale ţării unde locuitorii aveau în folosinţă comună munţii dimprejur cu păşunile lor şi unde sub raportul artistic fluierul îndeplineşte o funcţie bine cunoscută. În zona folclorică năsăudeană fluierul continuă să rămînă instrumentul preferat mai la îndemîna bărbaţilor amatori, căci prin tradiţie femeile sînt oprite să-l întrebuinţeze. Femeia care pune mîna pe fluier se delasă de munca încordată a gospodăriei, iar părerea unor flăcăi despre o fată care deprinsese să mînuiască fluierul (trişca) este tipizată în următoarea frază: « Asta în loc să-mi facă cămeşă mi-a zîce-n trişcă ».

Mărturiile interpreţilor populari dovedesc că stilul lor vocal se dezvoltă pe baza unui proces conştient, pe de o parte de imitarea instrumentului, iar pe de altă parte de adaptarea instrumentului la posibilităţile vocale. Acest proces la cîntăreaţa populară Maria Precup din comuna Leşu este dublat de imitarea ecoului pădurii în plăcerea sa estetică, atît de utilă pentru cîntăreţ, de a-şi auzi propria-i voce. În adevăr această cîntăreaţă populară s-a deprins în tinereţe să cînte în pădure făcîndu-i mare plăcere să-şi audă glasul în ecoul codrului. Acest fapt explică particularitatea stilului ei, concentrînd în cîntecele interpre-

tate de ea, în cea mai mare măsură figuraţia ce alcătuieşte lanţuri de formule melismatice repezi, care întrerupte brusc îi dau satisfacţia să le audă în parte şi în ecou.

Aceste figuraţii au loc, de obicei, pe treapta care precede nota de cadenţă de la sfîrşitul rîndului melodic, ori înlocuieşte nota ţinută (fermata). Următorul exemplu, tipic după părerea noastră, aduce lumină în această privinţă. În adevăr figuraţiile pivotează pe treptele principale ale melodiei prin formule melismatice de contur ascendent ori descendent, după cum sensul melodiei îmbinat cu accentele cuvintelor dau expresie conţinutului cîntecului prin ridicare ori coborîre de sunete.

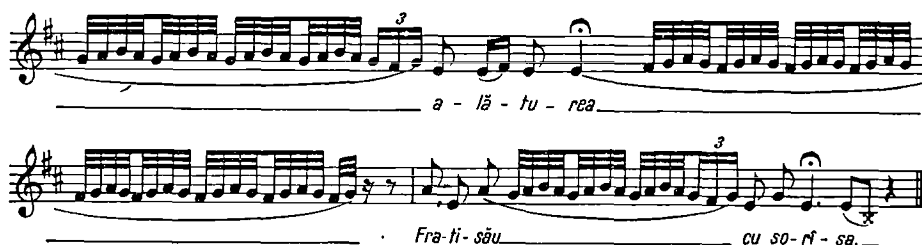
6. COLO SUS PE MUNTE VERDE

Mg. 5551

Com. Leşu Rn. Năsăud Rg. Cluj
Inf. Maria Precup 51 ani
Cules la 27-VIII-1955

M. M. ♩ = cca. 108

Co - lo sus pe mun - te ver - de m
Co — lo sus pe
mun - te ver — de
Ce — tur - mă de oi să ve -
— de
Lîn - gă ie - le ci — ne şă -
— de n Doi cio - bani

Figurațiile înlocuiesc sunete mai lungi, care se găsesc pe următoarele trepte ale scării cîntecelor lirice din repertoriul năsăudean ce le prezentăm în ordinea frecvenței: 4, 5, 8, apoi 1, 3, 7. Treptele 1, 3, 4, 5, 7, 8 pe care se produc figurațiile dau scara pentatonică, amintindu-ne de formele vechi structurale ale cîntecului pe care năsăudenii și-au dezvoltat un stil propriu.

Stilul năsăudean este reprezentat printr-o unitate de mijloace artistice care dau o foarte bogată expresie conținutului de idei și sentimente al cîntecului, și se dezvoltă treptat de la cele mai vechi forme de cîntec liric feudal, cunoscute sub denumirea de « horie de jele» pînă la formele noi cu conținut de muncă, de dragoste ori sociale cuprinzînd și alte genuri folclorice. În acest din urmă caz instrumentul nu mai are rol de paritate cu vocea, ci se conduce după ea, fără însă a renunța cu totul la stilul lui propriu. Documentele sonore din arhiva Institutului de folclor ne îngăduie să constatăm că posibilitățile tehnice ale instrumentului, mult mai mari decît ale vocii, permit acestuia nu numai în interpretarea solistică, ci și în comun, să-și desfășoare propriul său stil, înglobînd și depășind stilul vocal. Păstrarea stilului vocal simplu, în execuția instrumentală, se întîmplă numai la instrumentiștii începători ori la cei care nu cunosc bine repertoriul respectiv de cîntece.

Din cele relatate putem spune că bogata ornamentație a stilului muzical năsăudean, care-l deosebește mult de stilul muzical din restul țării, arată influența stilului de execuție instrumental asupra celui vocal. La întrebarea care s-ar pune de ce nu s-a produs același stil vocal și în alte regiuni unde fluierul a rămas instrument de bază, s-ar putea răspunde că în Năsăud se practică pe o scară foarte întinsă cîntarea din gură și din fluier concomitent, ceea ce favorizează formarea stilului vocal bogat ornamentat.

Acesta este un fenomen folcloric care ne determină să facem următoarele constatări de ordin general:

1. Există un stil popular vocal și un stil popular instrumental;

2. Stilul popular instrumental prin natura posibilităților tehnico-sonore ale instrumentului este sau poate deveni mai ornamentat decît cel vocal;

3. Puse față în față, în condițiile unei interpretări muzicale mixte, voce și instrument, se influențează reciproc, împrumutînd elemente muzicale unul de la altul. Transcrierea exemplului 4 ne oferă asemenea dovezi;

4. În prezența instrumentului, vocea se adaptează mai ușor, fiind mai maleabilă și ca atare pretîndu-se la imitarea tot mai exactă a acestuia. Dovada o avem pe parcursul celor 5 strofe ale exemplului 4;

5. În absența instrumentului, vocea păstrează elementele muzicale împrumutate de la instrument. Acest fenomen poate fi explicat pe baza automatismelor

şi reflexelor condiţionate care se formează în urma asocierii vocii cu instrumentul (A se vedea exemplul 5);

6. De-a lungul practicii social-istorice această asociere determină stilul vocal ornamentat, care este în ultimă instanţă consecinţa unui anumit mod de producţie (păstoritul) cu trăsături specifice date de condiţiile naturale ale regiunii urmărite, în care, pe linie artistică instrumentală, fluierul are rol principal. Fişele noastre de informaţii de pe teren, precum şi documentarea istorică a acestei regiuni, confirmă cele susţinute de noi;

7. În condiţiile exprimării conţinutului muzical liric caracteristic în special doinelor pastorale, fluierul întrebuinţează o serie de formule melodice, repetate — proprii tehnicii lui — care, în zona folclorică a Năsăudului sînt preluate apoi de voce şi dezvoltate mai departe în cîntecele lirice.

De pildă întîlnim figuraţii formate din lanţuri de sextolete brodate superior şi inferior, care într-o execuţie mai repede se transformă prin simplificarea formulelor şi prin înmulţirea lor. Acest fenomen ce reprezintă în realitate un salt calitativ al stilului muzical năsăudean se observă atît în stilul instrumental cît şi în cel vocal. A se vedea, de pildă, transcrierea cîntecului liric executat la fluier « Inimă de ce nu mori » (Exemplul nr. 1) ori cîntecul bătrînesc nr. 38 « Colo sus pe munte verde » din colecţia « 132 cîntece şi jocuri din Năsăud » în comparaţie cu exemplul 6 din acest studiu;

8. Dezvoltarea continuă a stilului vocal ornamentat năsăudean se face nu numai în procesul interpretării comune a vocii cu fluierul, ori apoi şi cu vioara, ci şi în procesul întrecerii vocii cu fenomenul natutal al ecoului, răsunetul codrului ori al cîmpului, avînd rolul unui magnetofon de care se serveau în mod primitiv cîntăreţii conştienţi de odinioară. De aceea, socotim că ultimul exemplu muzical nu este numai tipic pentru stilul vocal ornamentat din Năsăud, ci reprezintă şi apogeul acestuia în momentul de faţă, căci în toată valea Someşului ce aparţine raionului Năsăud nu s-a putut găsi o a doua cîntăreaţă populară care să semene cu Maria Precup, interpreta acestui exemplu. În condiţiile culturalizării maselor, sprijinite de regimul nostru de democraţie populară, descoperirea unei asemenea cîntăreţe populare nu mai constituie o problemă greu de rezolvat, de aceea noi credem că stilul vocal al acestei cîntăreţe populare reprezintă o cristalizare a epocii trăite pentru regiunea din care face parte.

În mişcarea artistică de amatori ce a luat un puternic avînt în regimul de democraţie populară, corul Căminului cultural din Leşu condus de compozitorul T. Jarda, s-a distins ca una din cele mai bune echipe artistice din ţară tocmai datorită faptului că activitatea lui reflectă în repertoriu şi stil specificul vieţii locale. Corul cu solişti vocali şi instrumentali este acompaniat de o echipă de fluieraşi şi trişcari [2] în maniera manifestărilor artistice a petrecerilor, şezătorilor şi sărbătorilor populare locale, fapt ce a permis echipei să obţină de mai multe ori premiul I în finalele concursurilor de artişti amatori de la Bucureşti, unde s-au prezentat cele mai bune echipe ale căminelor culturale din toată ţara.

---

[2] În partea locului « fluier » se zice la fluierul lung cu şase orificii (de obicei fără dop) iar « trişcă » se zice la fluierul de mărime obişnuită, cu dop şi şase orificii, contrar denumirii de « trişcă » ce este consacrată în cea mai mare parte a ţării pentru fluierul mic cu dop şi şase orificii, sinonim piculinei din orchestra clasică.

КОЕ-ЧТО О НАРОДНОМ ВОКАЛЬНОМ И ИНСТРУМЕНТАЛЬНОМ СТИЛЕ

Инструментальная основа вокального стиля в Нэсэуде

Хотя вообще народный песенный репертуар служит основой инструментального репертуара, в некоторых случаях, наоборот, инструментальный стиль оказывает решающее влияние на вокальный. В данном случае речь идет о стиле народной музыки одной из фольклорных зон севера страны — долины реки Сомешул Маре, района Нэсэуд, Клужской области. Художественно-музыкальное исполнительство здесь ставит ударение на флуер, как самый доступный музыкальный инструмент, который в прошлом можно было найти почти в каждом доме. Устройство, основанное на эмпирических измерениях, позволяет флуеру издавать нетемперированную гамму, близкую к диатоническому или хроматическому (с соль диэзом) звукоряду « ре ».

Из технических средств флуера мы перечислим следующие элементы музыкальной структуры: интервалы в секунду, кварту, квинту и октаву, затем в терцию, сексту и септиму и такие орнаменты как морденто, трель, простая, двойная, тройная, четверная и групповая apoggiatura, а также различные аспекты мелодико-мелизматических формул, в числе которых:

1. Исключительные дробления, как триолеты, квинтолеты, секстолеты, септолеты, иногда и двойные квинтолеты.
2. Быстрое чередование главной и примыкающей к ней нижней ступени вроде тремоло.
3. Опевание сверху четвертой ступени, чередующееся с опеванием снизу третьей ступени на дробь секстолета.
4. Быстрое опевание главной ступени, могущее начинаться на примыкающей верхней или нижней ступени, обозначающееся обычно тридцать вторыми.

Ряд таких формул дает более или менее однородную орнаментальную цепь, которую мы называем *мелодической фигурацией*, в вокальном плане несколько напоминающую *бельканто*. (Музыкальный пример № 1 и № 3 против музыкального примера № 2 — простого вокального стиля).

Фольклорный процесс смешанного исполнения (голоса с флуером) лирических и эпических песен в стиле рубато (свободно) выдвигает вопрос взаимозаимствования, отраженного в репертуаре и стиле. Пример №. 4 показывает, что в присутствии инструмента голос, благодаря своей специфической гибкости, стремится к точному воспроизведению инструментальной мелизматики. Это, по-видимому, является одним из законов совместного художественного исполнения, на основе которого развивается более сложный вокальный стиль, получающий самостоятельность при отсутствии инструмента. (Музыкальный пример № 5). Объяснение этому фольклорному процессу, носящему характер закона, нужно искать в автоматизмах и условных рефлексах, приобретенных в социал-исторической практике, отражающей в конечном итоге способ производства (пастушество) со специфическими особенностями, соответствующими местным природным условиям.

Игра на флуере — инструменте любимом и дозволенном мужчинам, по традиции возбраняется женщинам, поскольку флуер, занимая руки, мешал бы их домашней работе. В адрес девушки, увлекающейся игрой на флуере, парни делают иронические замечания.

Нэсэудский народный вокальный стиль развивается на основе сознательного процесса, при котором, кроме элемента подражания инструменту, играет роль также и удовольствие слышать собственный голос на лоне природы —в лесу или на поле, как, например, у народной песенницы Марии Прекуп (Прим. №. 6).

На вопрос, почему этот богато орнаментированный стиль не выработался и в других областях, где флуер продолжает являться основным инструментом художествнного исполнительства, нужно заметить, что в Нэсэуде очень широко практикуется пение совместно с игрой на флуере, что и благоприятствовало развитию этого стиля.

ASPECTS OF RUMANIAN VOCAL AND INSTRUMENTAL FOLK STYLE. THE INSTRUMENTAL BASIS OF THE VOCAL STYLE IN NASAUD

If the vocal folk repertory commonly constitutes the basis of the instrumental repertory, in certain circumstances, however, it is the instrumental style that exerts a decisive influence upon the vocal folk style. The present article deals with the specific style of folk music in a folkloric zone in the northern part of the country, the Someșul Mare Valley, Năsăud district, Cluj region. In the artistic musical manifestations of this region, special stress has been placed upon the shepherd's pipe as the most accessible musical instrument, an instrument that was formerly found in practically every household. The empirical measurements employed in the manufacture of pipes enable the instrument to reproduce a certain untempered scale of sounds, not differing widely from the diatonic or chromatic scale of D (with G sharp).

The structural elements that are present in the tehnical potentialities of the pipe are to our mind the following: intervals of the second, fourth, fifth and octaves, followed by intervals of the third, sixth, seventh, as well as embellishments such as the mordent, the trill, the simple, double, treble, quadruple, appoggiatura, and turn. There are a variety of melismatic formulae likewise included in these possibilities, among which the following are the most noteworthy:

1. Exceptional divisions of time values, such as the triplet, sextolet, quintole, septimole and, at times, the double quintole too.

2. The rapid alternation of the principal degree with the next degree below, as a sort of tremolo.

3. The upper ornamentation of the fourth degree, alternating with the lower ornamentation of the third degree written in the time value of a sextolet.

4. The ornamentation in a rapid rhythm of a principal degree, beginning above and below the latter, generally noted as a demisemiquaver.

By joining these formulae, a more or less homogeneous ornamental chain is obtained, a chain that can be termed a *melodic figuration*, corresponding to bel-canto figurations in vocal music. (Musical illustration No. 1 and 3 as against the musical illustration No. 2 representing a plain vocal style).

The folkloric process of a joint — voice and pipe — interpretation of lyrical and epic songs, performed in a free rubato style, calls forth the discussion of the problem of the mutual influence exerted by the voice and the instrument, on both repertory and style.

In the presence of the pipe, as the musical illustration No. 4 exemplifies, the voice — owing to its specific malleability — tends to reproduce the instrumental embellishments as faithfully as it possibly can. This may be regarded as one of the laws of joint artistic interpretation, causing the development of a more complex vocal style, which regains its freedom in the absence of the instrument (musical illustration No. 5). The motivation of this folkloric process, appearing as a creative law, must be sought for in the automatism and conditional reflexes acquired in the course of this artistic social-historical practice; the latter is ultimately a reflection of the mode of production (shepherding), with its specific traits caused by the natural conditions of the place.

The shepherd's pipe, a handy and favourite musical instrument of the men of this region, is by tradition barred to women, as their peculiar household duties call for the incessant activity of their hands. The phrase which best expresses the young men's opinion on girls who take to pipe-playing is: "Instead of sewing my shirt this lass will play the pipe for me".

The vocal folk style in the Năsăud district is the result of a conscious process of imitation of the musical instrument, coupled with the imitation of the echo of the woods, prompted by the habit of singing in the forest for the delight of hearing one's own voice echoed by the woods and valleys. Such is the case of Maria Precup, a folk interpreter (Illustration No. 6).

Why has the same colourful vocal style not appeared in other regions, where the shepherd's pipe is likewise the basic musical instrument of the population? The obvious answer is that the practice of this simultaneous performance of the folk songs, by singer and pipe-player, has been so widespread in Năsăud as to have favoured the formation and development of this richly embellished peculiar vocal style.

PE MARGINEA PRIMEI CULEGERI DE CÎNTECE NOI DIN DOBROGEA [1]

E. CERNEA
și
V. D. NICOLESCU

Socializarea completă a agriculturii a deschis perspective de viață nouă regiunii Constanța. Descătușată din îngrădirea micii economii individuale, munca oamenilor a căpătat un suflu larg, a permis acțiuni vaste, a trezit la viață puteri nebănuite; a început să dea rod seva sănătoasă a forței populare. Oamenii construiesc fără încetare, transformă natura împădurind pămînturile, îndiguind apele, schimbîndu-le cursul, irigînd terenuri întinse și în același timp înfrîng tradițiile învechite brăzdate de veacuri în conștiința generațiilor; pulsul nou al muncii colective îi transformă pe ei înșiși în oameni noi, în oamenii erei socialiste.

Vechea Dobroge, vlăguită de arșiță, n-avea nici măcar cu ce potoli setea oamenilor și a animalelor, n-avea cu ce domoli uscăciunea holdelor sărace [2].

Vînturi năprasnice, « vînturi negre », cum le numeau localnicii, distrugeau tot ce întîlneau în cale, umplînd văzduhul cu nisipul spulberat de pe malul Mării Negre și culcînd la pămînt pînă și ultimul fir de iarbă.

Vitregia naturii era înăsprită de rapacitatea claselor exploatatoare. Țăranii, chemați din toate colțurile țării și împroprietăriți de către statul burghez pe pămînturile sterpe ale stepei dobrogene,

---

[1] Cîntecul nou din Dobrogea a fost introdus în planul de cercetări al Institutului de folclor în cursul anului 1959. Prima culegere în regiunea Constanța pe această temă a fost efectuată între 25 iunie și 12 iulie 1959, de către un colectiv de cercetători științifici ai Institutului de folclor alcătuit din tovarășii: Eugenia Cernea, Vasile D. Nicolescu, Niculae Jula, Emanuela Balaci și Nicolae Mănescu — tehnician. Cu această ocazie s-a cules material folcloric din următoarele comune din raionul Tulcea: Isaccea, Niculițel, Crișan, Beștepe, Mahmudia, Beibugeac (sat), Murighiol, Jurilovca (Pașa Cîșla), M. Kogălniceanu, Poarta-Albă (sat) și orașul Tulcea. Cîteva date informative au fost culese din comunele: Făcăieni rn. Fetești, Topolog rn. Hîrșova și Basarabi rn. Medgidia. Cu prilejul acestei culegeri colectivul a luat cunoștință de colecția de folclor literar (texte de cîntece) a tov. Aurel Munteanu, metodist al Casei raionale de cultură Tulcea, colecție care cuprinde un număr apreciabil de texte cu conținut social și nou. Întrucît unele texte aveau indicată comuna și informatorul de la care s-a cules, am luat ca puncte de plecare în culegerea noastră aceste comune.

Rezultatele acestei prime culegeri fac obiectul articolului de față. Întrucît materialul folcloric cules se limitează la un singur raion din reg. Constanța și întrucît lămurirea problemelor necesită încă un număr de culegeri efectuate în același raion și în alte raioane din regiune, în prezentarea de față ne vom limita la o serie de observații pe marginea materialului folcloric cules și la o schițare sumară a problematicii cîntecului nou din Dobrogea. Concluziile propriu-zise urmează să le tragem la încheierea cercetărilor noastre în legătură cu problema cîntecului nou din Dobrogea. Exemplele muzicale din articolul de față au fost transcrise de autorii articolului.

[2] Țăranii scoteau cu greu apa din puțurile adînci cu ajutorul asinilor care se învîrteau în jurul unui scripete, înfășurînd pe el o frînghie de capătul căreia atîrna un burduf de piele neargăsită.

erau în scurt timp, datorită lipsei de inventar, aduşi la sapă de lemn şi deveneau mînă de lucru ieftină la îndemîna păturilor avute.

Aproape jumătate din suprafaţa agricolă aparţinea moşierilor şi chiaburilor, în timp ce un sfert din numărul total al gospodăriilor ţărăneşti de-abia atingeau un hectar de pămînt.

...« Inventarul agricol al unui ţăran cu 5 ha. de pămînt era în 1927, după cum însăşi statisticile burgheze arată, două sape în valoare de 60 de lei » [3].

Puţinele maşini agricole care se aflau pe teritoriul regiunii în 1938 aparţineau în întregime moşierilor. « Ţăranii din Dobrogea treierau grîul legînd piatra de aman de ştreangurile cailor priponiţi de un par bătut în mijlocul amanului » [4].

Muncind pămîntul sărac cu o tehnică rudimentară, producţia medie la hectar ani de-a rîndul în regimul trecut nu întrece 550 kg. la grîu şi 600 kg. la porumb.

Transformarea socialistă a agriculturii a făcut pămîntul Dobrogei să rodească din plin.

« În faţa ţărănimii colectivizate din regiunea Constanţa s-au deschis posibilităţi nelimitate de mărire a producţiei, de ridicare a nivelului de trai material şi cultural, prin organizarea agriculturii pe temelia muncii unite, a ştiinţei şi tehnicei moderne », spune tov. Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii [5].

Ţărănimea colectivizată, îndrumată şi ajutată de partid şi guvern, a dovedit că ştie să gospodărească pămîntul regiunii aşa cum nici una din vechile stăpîniri n-au ştiut s-o facă. Prin desfiinţarea răzoarelor, prin desţelenirea pămînturilor productive şi prin lucrările de hidroamelioraţii, suprafaţa cultivabilă a regiunii a crescut cu cca. 50.000 ha. faţă de regimul trecut.

Malurile Dunării au fost îndiguite pe distanţe de zeci de kilometri, redîndu-se astfel agriculturii o suprafaţă considerabilă de pămînt roditor, de baltă, pămînt supus altădată inundaţiilor. Acesta dă acum 8.000—10.000 kg de porumb la hectar, recoltă nemaiîntîlnită în toată istoria Dobrogei.

Cele peste 9.700 de tractoare convenţionale (faţă de 119 tractoare, cîte existau în 1938 în Dobrogea) combinele, batozele şi numeroasele maşini şi unelte agricole mecanizate care lucrează astăzi pe ogoarele Dobrogei vorbesc de la sine despre transformările fără seamăn petrecute în istoria ţărănimii dobrogene.

Dobrogea, considerată în trecut regiune « eminamente agrară », are astăzi o puternică industrie proprie.

Termocentrala Ovidiu, fabrica Cimentul păcii din Medgidia, Întreprinderea metalurgică de utilaje Medgidia, Trustul de amenajare şi valorificare a stufului din Tulcea, Uzina de superfosfaţi şi acid sulfuric din Năvodari, Combinatul de conserve de peşte din Tulcea sînt numai cîteva din cele 35 de întreprinderi noi care au apărut în anii puterii populare, nemaivorbind de dezvoltarea şi modernizarea celor 42 de întreprinderi moştenite din trecut.

Vechiul antagonism dintre sat şi oraş, creat şi adîncit de stăpînirea burgheză, a fost sfărîmat de regimul nostru. Alianţa dintre muncitori şi ţărani, călită în anii 1944—1945, cînd la apelul C.C. al P.M.R., muncitorii şi ţăranii din regiune au trecut la cucerirea prin forţă a prefecturilor şi primăriilor, apoi la expropierea marilor proprietăţi agrare, s-a dovedit puternică şi mai departe, cînd în condiţiile lipsei de inventar şi unelte, nenumărate echipe de muncitori se deplasau săptămînal cu autocamioanele la sate pentru a repara în mod gratuit uneltele agricole ale ţăranilor şi a le dărui diferite piese executate în ateliere, în afara orelor de lucru. Industria noastră socialistă asigură dezvoltarea şi prosperarea agriculturii colectivizate a regiunii prin furnizarea uneltelor mecanizate, a energiei electrice, a materialelor de construcţii şi prin valorificarea resurselor locale.

---

[3] E. Busuioceanu: Munca politică de masă pentru transformarea socialistă a agriculturii în reg. Constanţa, ESPLA, 1957, 5.
[4] E. Busuioceanu: vol. cit., 15.
[5] Gh. Gheorghiu-Dej: Articole şi cuvîntări, 1955—1959, 381.

Astfel, în timp ce în 1938 un singur sat din regiunea Constanța avea electricitate, pînă la sfîrșitul anului trecut 28,4% din totalul satelor au fost electrificate, iar pînă la sfîrșitul anului 1961 toate satele regiunii Constanța vor fi electrificate.

Nivelul de trai al dobrogenilor s-a ridicat simțitor. Acțiunea de construire a căpătat o amploare nemaiîntîlnită pînă în prezent. S-au construit și se construiesc nenumărate școli noi și săli de clasă, cămine culturale, dispensare, poduri, s-au asfaltat șosele și drumuri, s-au amenajat terenuri de sport.

Peste 25.000 de familii de colectiviști și-au construit case noi.

S-a dezvoltat conștiința socialistă în rîndurile țărănimii muncitoare, a crescut încrederea maselor țărănești în justețea politicii duse de partidul clasei muncitoare.

Fața Dobrogei a devenit aproape de nerecunoscut. Nu degeaba spun dobrogenii în noile lor strigături:

Săraca Dobrogea noastră
Te-am lăsat neagră, pîrlită,
Te-am găsit împodobită
Cu colective-nflorită [6].

* * *

Aspectul cultural al satului dobrogean s-a schimbat. Analfabetismul a fost lichidat. Agricultura bazată pe o tehnică nouă și pe metode științifice noi determină pe tînăr și bătrîn să se documenteze. Bibliotecile care au împînzit satele, sînt frecventate astăzi de colectiviști de toate vîrstele.

Cultura de masă a căpătat o mare amploare. Datorită electrificării s-au putut construi nenumărate stații de radioficare locală, ale căror ore de radioemisie sînt puse în slujba dezvoltării agriculturii pe baze științifice și a ridicării nivelului cultural al satelor și orașelor regiunii. De asemenea au apărut stații de radioamplificare în sate care permit ascultarea prin difuzoare a posturilor centrale de radio. Aproape 9.000 de colectiviști și-au cumpărat aparate de radio.

Cele 100 de cinematografe permanente și 5 autocaravane existente astăzi în regiune duc pînă în cele mai îndepărtate sate și cătune arta cinematografică, artă de care nu se puteau bucura în trecut decît cetățenii cîtorva orașe unde existau în total șapte cinematografe.

Mișcarea artistică de amatori, care a cuprins toate satele și orașele regiunii, include astăzi peste 12.000 de artiști amatori.

În trecut în regiune nu existau decît 30 de cămine culturale. Astăzi căminul cultural, nelipsit din fiecare sat, a devenit centrul vieții culturale artistice a acestuia.

Așa de pildă, în com. Beștepe, dacă vrei să-i găsești pe bunii deținători ai folclorului muzical și coregrafic, tineri și bătrîni, ți se răspunde aproape întotdeauna: « vin ei în fiecare seară pe la cămin». Și într-adevăr, aici îl poți întîlni pe moș Ion Spînoaie, de 82 de ani, care acompaniază la țibulcă [7] echipa de jocuri bătrînești. Dacă vii seara la cămin poți asista la o partidă de șah, ce are loc între doi colectiviști, urmărită fiind de o ceată de flăcăi pasionați, împărțiți în două tabere ca la meci; poți asista la repetiții de cor și de dansuri populare. Lui Moș Spînoaie ca și lui moș Ghiță Bîlea din Niculițel îi place să urmărească activitatea tineretului și remarcă cu plăcere trăsăturile care deosebesc psihologia tineretului liber de astăzi de aceea a generațiilor crescute sub regimurile trecute. « Astăzi tineretul este mai fălos. Nu mai ține seama de zicala veche: capul plecat, sabia nu-l taie», ne spune moș Ghiță Bîlea din Niculițel [8]. Și într-adevăr la tinerii colectiviști dobrogeni nu mai întîlnești fizionomiile nedumerite și sperioase, necomunicativitatea de neînduplecat, specifică țăranului oprimat și neluminat al satului vechi. Dimpotrivă, privirile lor sînt deschise și

[6] Munteanu Aurel: Colecția de folclor din Dobrogea. F.A. nr. 193.
[7] Vechi instrument popular de coarde de origine bulgărească.
[8] Vezi fișa de informații nr. 20.267.

îndrăznețe, te întîmpină cu un « noroc, tovarășe » și își spun deschis părerile, chiar dacă acestea uneori pot să nu fie tocmai pe placul « musafirilor ».

Căminul valorifică atît vechile cît și noile valori artistice populare. Satul dobrogean nu mai păstrează portul țărănesc. Dealtfel conviețuirea diferitelor naționalități și prezența locuitorilor din diferite regiuni ale țării (ardeleni, moldoveni, olteni etc.) stabiliți pe pămîntul Dobrogei a dat naștere unui amestec de tradiții populare a căror diferențiere este dificilă. Căminul cultural valorifică vechile costume și le reconstituie pentru echipa de jocuri. Văzîndu-l pe scena căminului cultural privind jocul bătrînesc, ascultînd vechiul cîntec popular îți dai seama că de-abia acum poți cunoaște și valorifica bogățiile artistice care au fost ignorate de stăpînirile din trecut. Nu degeaba moș Ion Spînoaie din Beștepe spune: « de-abia de-acum ași vrea să trăiesc, acum e la preț țibulca mea », « m-am dus în toată țara (cu ea) », « unde n-am fost nici cu armata » [9].

Moș Ion Spînoaie, în vîrstă de 82 de ani, din com. Beștepe, rn. Tulcea, cîntînd la țibulcă.

Arta populară este prețuită într-un mod nou de către noile generații și acest lucru strînge laolaltă în jurul căminului cultural, tînăr și bătrîn, stimulează creația populară nouă. Minunatul povestitor și fluieraș Penu Sechila, de 57 de ani, din com. Niculițel fiind invitat să cînte din fluier la festivalul tineretului de la Tulcea[10] își precede cîntarea sa din fluier cu versuri create de el în taină anume pentru această ocazie.

Mgt. 1603 o

Inf. *Penu Sechila*, 57 ani
com. Niculițel, rn. Tulcea.

Eu sînt Niță Stan-Sfîrlează,
Din comuna Malul Drept,
Om ce rareori oftează,
Om ce-i vesel și deștept.
Sînt voinic și-așa să fiu
Jumătate în ciubote,
Jumătate în chipiu,

Am sosit și eu acum,
Obosit, ca după drum.
Fiindcă mi-a venit rîndu și mie,
Să vă spun o bucurie:
Fluierișca mea pînă acuma n-a cîntat
Nici pe scenă, nici în sat.
Dar acum are să cînte,
Să țină raionu minte;
O chindie, o bătută,
Dintre cele mai cu foc,
De-ar' să stea soarele-n loc
Și luna să stărlucească
Republica să-nflorească.

După cum am observat, în prima parte a prezentării, informatorul reproduce un text mai vechi, de origine cărturărească cu caracter de prezentare de estradă [11]. Partea a doua este creată de informator.

[9] Vezi fișa de informații nr. 20.266.
[10] Festivalul a fost dat la Tulcea în 28 iunie 1959 în cinstea Festivalului tineretului de la Viena.

În versurile create de Penu Sechila găsim aceleași gînduri care le mărturisise moș Ion Spînoaie în cuvintele sale simple și anume că nici fluierișca lui Penu Sechila n-a fost « la preț » pînă acum, așa cum n-a fost nici țibulca lui Ion Spînoaie:

. . .pînă acuma n-a cîntat
Nici pe scenă, nici în sat.
Dar acum are să cînte,
Să țină raionu minte . . .

Așa încît prețuirea artei sale, pe care de-abia astăzi o întîlnește, îl face pe Penu Sechila să uite că a venit « obosit, ca după drum » și să cînte din fluierișca lui atît de « cu foc », încît « să stea soarele-n loc ». Penu Sechila, construindu-și imaginile poetice ascendent, începînd de la oboseala « după drum », ajunge să culmineze în încheiere cu o imagine largă în care cuprinde și soarele, care trebuie « să stea în loc » să-i asculte fluierișca, și luna care trebuie « să stărlucească » pentru ca să înflorească Republica. Așadar purtătorul folclorului tradițional stimulat fiind de prețuirea de care se bucură astăzi arta sa, devine creator al folclorului nou.

Nenumărate texte create pentru brigăzile artistice de agitație aparțin unor talentați creatori populari. Tînărul Urucu Gheorghe, de 20 ani, grădinar al gospodăriei colective din com. Basarabi (rn. Medgidia), compune cu o uimitoare ușurință versuri pentru cîntece și texte de brigadă, în care biciuiește fără cruțare vechile moravuri, care nu mai au ce căuta în noua noastră societate.

La mina de barită din Cîșla brigada artistică de agitație este compusă numai din muncitori minieri, care sînt creatori și interpreți în același timp.

Mina a fost dată în exploatare după 23 August 1944.

Minerii, recrutați de prin comunele din apropierea Tulcei, sînt mîndri că lucrează în această mină, creată în anii puterii populare. Vrînd să împărtășească această bucurie cît mai multor oameni, ei se adresează publicului lor spectator prin programul de brigadă:

. . . .
Mai acuma cîțiva ani
Nu erau decît ciobani;
Ce-și pășteau pe munți golași
Turmele de oi și vaci.
Dar în ziua cu temei,
August douăzeci și trei,
Viața nouă a ajuns,
Dealurile a străpuns
Sfredelind pînă găsit-a
Aurul cel nou: barita!
. . . .

* * *

Dar toate aceste creații noi nu apar întîmplător aici. Colectiviștii Dobrogei prețuiesc și apără cu fermitate realizările regimului democrat popular pentru că ele constituie întruchiparea țelurilor pentru care au luptat și au pătimit multe generații de dobrogeni. Fiecare generație a acționat după posibilitățile sale, dependente de condițiile istorico-sociale ale epocii respective, dar fiecare a adăugat cîte o verigă în plus aceluiași lanț de luptă a poporului pentru o viață mai bună. Mărturie sînt cîntecele acestor perioade, în care se conturează pregnant spiritul de protest și revoltă care a frămîntat satele și orașele dobrogene. Se conturează clar antagonismul de clasă.

Unele rămășițe ale haiduciei s-au mai păstrat aici pînă în urmă cu 30 de ani. În ciuda stăpînirii burgheze, a cărei presă publica sub titluri senzaționale prinderea haiducului Terente și cru-

[11] Originea cărturărească se desprinde din prezența rimelor încrucișate, necaracteristice pentru versul popular și din mijloacele cu care este construită imaginea eroului; se apreciază calitățile psihice și fizice în mod direct și nu cu ajutorul faptelor cum întîlnim mai adesea în versurile populare,

zimea barbară la care se dedase de a-i tăia capul « banditului », tot mai mulţi ţărani se porneau în haiducie, umpleau bălţile Borcei şi ale Deltei.

Iată-l pe Ion-Lipovanul, de mic copil orfan, slugărind la chiaburul Stancu Popescu din com. Făcăieni (rn. Feteşti): « Îl trimetea şi pe vifor desculţ în baltă, la tîrlă şi de mîncare nici la sărbători nu-i da decît un codru de mămăligă », povesteşte Aurica Oprea [12]. După ce a făcut armata nu s-a mai întors la chiabur, ci s-a făcut haiduc prin bălţile Borcei şi şi-a zis Terente, după numele înaintaşului său care a haiducit în Deltă. « Terente ajuta pă săraci », « lui Moş Niţă, ciobanul (astăzi în etate de 72 de ani — n. a.) i-a dat bani », spune Rusen Emil, de 20 de ani, din Făcăieni [13]; aşa i-a povestit tatăl său care l-a cunoscut personal pe haiduc. « Numai pe bogaţi îi jefuia », spune Aurica Oprea. Haiducul l-a trecut Dunărea cu barca sa pe fratele informatoarei, Petre Chiriac, cînd acesta a fost în nevoie. Avea ortacii săi în sat care îl informau, îl găzduiau la nevoie şi îi derutau pe jandarmii care îl căutau.

Unii oameni din sat începuseră să creadă că haiducul « avea vrăji » fiindcă niciodată nu reuşeau jandarmii să-l găsească [14].

Alături de Ion-Lipovanul, au venit să haiducească mai mulţi ţărani din împrejurimi şi toţi şi-au zis Terente. Numele lui Terente a devenit un simbol al haiduciei dobrogene în această perioadă. Povestirile oamenilor îmbină acum faptele unora cu ale altora şi le atribuie uneori pe toate unui singur personaj. Însă părerea despre orientarea lui socială rămîne una şi aceeaşi. Aceasta reiese şi din textul de mai jos:

Inf. *Marin Nicolae*
com. Lascăr Catargiu

— Terente, de unde vii?
— De la tîrgul Dunării.
— Terente ce-ai tîrguit?
— Numai plumburi şi argint
Să duc la copii în baltă [15]
. . . .

Haiducul îşi alinta tinerii ortaci adunaţi în jurul său, numindu-i « copii ». Şi deşi îi judecă părinteşte spunînd că sînt « *Mititei şi fără minte/Şi cu inima fierbinte* », totuşi, după cum se vede, a cumpărat din tîrg « numai plumburi şi argint » tocmai pentru boierii în care, cum spune mai departe cîntecul, ortacii « Risipesc la gloanţe multe ».

Mediul dobrogean, sensibil la manifestările de protest şi revoltă, primea şi îşi însuşea bucuros creaţiile străbătute de asemenea idei de ori şi unde ar fi venit ele. Astfel găsim reprezentîndu-se an de an în comuna Beibugeac, rn. Tulcea, începînd cu anii 1921—1922, teatrul popular de haiduci « Jianul » [16], adus de moldoveni [17]. Într-unul din momentele acţiunii haiducii intonează în cor o variantă a cîntecului revoluţionar care a avut o largă circulaţie în toată ţara « Noi ţăranii de la munte » [18]:

---

[12] Vezi fişa de informaţii 20.271.

[13] Vezi fişa de informaţii 20.268.

[14] Vezi fişa de informaţii 20.271.

[15] Munteanu Aurel: Colecţia citată. Aceasta este de fapt o reluare a baladei lui Jianu, adaptată lui Terente şi localizată în bălţile Dunării.

[16] Teatrul popular de haiduci a apărut cu mai multe decenii în urmă între obiceiurile de Anul Nou, în special în Moldova.

[17] Vezi fişa de informaţii nr. 20.273.

[18] Textul cîntecului a fost publicat în diferite variante în volumele: Cîntece de luptă, Bucureşti, ESPLA, 1954; Cîntece muncitoreşti revoluţionare, Bucureşti, Ed. Tineretului, 1957 şi în alte publicaţii, precum şi în unele manuscrise din sec. trecut printre care şi în manuscrisul 3497 al lui George Ucenescu, p. 489, cîntul 250, sub titlul « Ţăranul ». Manuscrisul se află în biblioteca Academiei R.P.R., secţia manuscrise. Însăşi faptul existenţei a numeroase exemplare, ale căror melodii şi texte diferă între ele, cu alte cuvinte, însăşi existenţa variantelor demonstrează larga popularitate a acestui cîntec.

mgt. 1606 m

Inf. *G. Gheorghe*, 56 ani.
satul Beibugeac, rn. Tulcea

Ş-am zîs verde şi-o cicoare,
Ah, măi frate rău mă doare,
Casa mi-i dărăpănată
Şi nevasta-i dizbrăcată,
Iar copiii ţipă tare,
Că n-au nimic de mîncare
Toată vara povori grele
La drumuri şi la şosele
Iar cînd dau spre iarnă bine,
Amărît îs, vai de mine.
Noi, ţăranii de la munte
Vai de ceea ce-am ajuns,
N-avem nici găini prin curte,
Nici mălai n-avem de-ajuns
Şi muncim la făcut garduri
Pe la domnii perceptori,
Ori la niscaiva pîrleazuri
La primar, sau ajutor.
Di necaz şi de urgie
Mă dusei chiar la domnie
Cînd, la uşă, la pălat
Văd un cîine gulerat
— Ce cauţi măi, opincar?
— Vreu dreptate, boieri mari!
Şi-am venit la dumniata
Cu nădejdea de-a mi-o da.
— Haide, haide, piei de-aici,
Vodă nu-i pentru calici!
Di necaz şi de urgie
Am plecat la haiducie
Şi de-oi prinde v-un ciocoi
De trei piei am să-l despoi!
Şi de-oi prinde vreo cucoană
Am s-o tai, s-o fac păstramă!

* * *

În memoria dobrogenilor sînt încă vii cîntecele muncitoreşti revoluţionare, cîntece care au însoţit activitatea ilegală a Partidului. Constanţa şi Tulcea au fost centre puternice ale mişcării muncitoreşti, cu tipografie ilegală proprie. Oameni simpli, muncitori, pescari, meseriaşi, ţărani proletarizaţi găseau răspuns la frămîntările lor în teoriile marxiste, pe care le aflau la adunările muncitoreşti. Romîni, ruşi şi bulgari laolaltă se înfrăţeau în numele aceloraşi idei.

Comuniştii constănţeni şi tulceni au dat mult de lucru poliţiei burgheze, care înfricoşată de amploarea pe care o căpăta aici mişcarea muncitorească, umplea închisorile de la Galaţi, Doftana, Tg. Jiu etc., cu muncitori dobrogeni. Dar închisoarea nu reuşea să-i demobilizeze, ci dimpotrivă îi călea. « Comuniştii arestaţi, excortaţi de gardieni, strigau lozinci revoluţionare pe străzile Tulcei primind saluturile de simpatie ale populaţiei » [19]. În închisoare se învăţau şi se transmiteau vechi cîntece revoluţionare, se creau altele noi. Iată un cîntec care constituie o mărturie vie a strînsei legături dintre folclorul sătesc şi cîntecul revoluţionar. Cîntecul popular « Munte, munte, brad frumos », cîntat de un revoluţionar

[19] Din povestirile în manuscris ale lui Vintilă Voinea. Mss. 195, A.I.F.

care datorită dragostei lui de patrie este arestat de poliția burgheză și dus la închisoarea politică de la Doftana, se transformă, prin utilizarea procedeelor tipice populare, într-un cîntec revoluționar de închisoare.

mgt. 1609 c.

Inf. *Cristea Marin*, 27 ani
Com. Jurilovca satul Pașa-Cîșla
Rn. Babadag

Moderato ♩= cca. 108

2.

Mun-te, mun-te, brad fru-mos, Mai a-plea-că-ți vîr-fu-n jos

Să mă sui în vîr-ful tău, — Să mă uit în sa-tul meu —

Să mă sui în vîr-ful tău, — Să mă uit în sa-tul meu. —

Munte, munte, brad frumos
Mai apleacă-ți vîrfu-n jos,
Să mă sui în vîrful tău,
Să mă uit în satul meu,
Să-mi văd nevasta-n văduvie
Și copii-n argăție;
C-am o nevastă ca o floare,
Și un copilaș ca un soare
. . . .

Pentru tine țară dragă
Vin jandarmii de mă leagă.
Doi mă leagă, doi mă-ntreabă
Dece mi-ai fost tu mie dragă?
Doi mă leagă, doi mă-ntreabă,
Și la dubă-apoi mă bagă.
Fire-ai a naibi de dubă,
Ce mă duci așa pe fugă,
Mă duci și mă ocolești,
La Doftana mă oprești.

« Cîntecul s-a cîntat în comună în timpul războiului», ne spune informatorul Cristea Marin. Atît textul cît și melodia reprezintă o variantă a cîntecului de circulație generală cu același titlu. De fapt numai prima parte a textului aparține cîntecului de înstrăinare « Munte, munte, brad frumos». Partea a doua a textului aparține unui cîntec, de data aceasta de dragoste, de asemenea de largă circulație în care arestarea eroului are de cele mai multe ori un alt mobil, motivul arestării fiind nu dragostea de patrie ca în varianta de față, ci aceea pentru mîndra lui. Creatorul acestei variante, păstrînd unele imagini tradiționale, a dat un nou conținut cîntecului, un conținut revoluționar, caracterul lui fiind dramatic și în același timp sobru. Alături de muncitorii romîni plăteau cu sînge frăția de luptă și dobrogenii ruși, pescari din deltă, muncitori și țărani. Între zidurile închisorii de la Galați nu odată a răsunat, printre altele, cîntecul « V vosskresenie, mati starușka» (Duminică, maica bătrînă) în care se reflectă aceeași legătură despre care vorbeam mai sus:

mgt. 1604 k. Inf. *Dionisie Dumitriu*, 59 ani, Tulcea.

1

В воскресенье, мать старушка
К воротам тюрьмы пришла
И у платку [20] *родному сыну*
Передачу принесла.

2

И предвратнику [21] *сказала*
Задушевные слова:
— Ноги старыя [22] *устали,*
Много верст пешком я шла

3

Передайте передачу,
А то люди говорят,
Что в тюрьме всех заключенных
Сильно голодом морят.

4

Повернулся надзиратель
И, подумавши, сказал:
— Твой сыночек прошлой ночью
На упокой уже попал.

5

Расстреляли твоего сына
А у тюремных стенах
А как приговор читали,
Слыхали звездочки одни.

1

Duminică, maica bătrînă
La poarta închisorii sta,
O legătură ținea-n mînă,
Fiului drag i-o aducea.

2

Gardianului îi grăise
Cu căldură: « de-unde vin
Picioarele-mi osteniră,
Sînt bătrîne, nu mai țin.

3

Dă-i te rog pachetul ăsta,
Căci vorbește lumea-n sate
Că pe toți din închisoare
Foamea-i chinuie de moarte».

4

Gardianul se întoarse,
Se gîndi, apoi grăi:
— Fiul tău în astă noapte
Nu mai e printre cei vii,

5

Pe-al tău fiu îl împușcară
Lîngă-al închisorii zid
Și cînd viața i-o luară
Doar stelele-au auzit

---

[20] Este o formă veche de exprimare în loc de « v platke ».
[21] Expresie populară în loc de « privratnik ».
[22] Este o formă veche de exprimare în loc de « starîie ».

6

Я купила передачу
На последние гроши.
Передайте заключенным
За упокой его души.

7

Повернулась мать старушка.
От ворот тюрьмы ушла
И никто того не знает
Что в душе она несла.

6

— Eu i-am cumpărat merinde
Pe ultimii mei bănuţi;
Dă celor închişi pachetul,
Sînt tovarăşi de-ai lui mulţi.

7

S-a întors maica bătrînă
De la închisoare-ncet
Şi nimeni nu ştie-n lume
Ce ducea cu ea în piept[23]

Imaginea măicuţii bătrîne, care nu-şi boceşte fiul ucis în închisoare, ci doar dăruie merindele aduse pentru el tovarăşilor lui, ne aminteşte de « Mama » lui M. Gorki şi de nenumăratele mame ruse, care au educat generaţii de revoluţionari.

În melodia acestui cîntec se îmbină intonaţii din cîntece ţărăneşti ruse cu intonaţii din cîntecele războiului civil.

Dîrzenia comuniştilor, ce nu-şi precupeţeau viaţa, înfrunta reacţiunea din ce în ce mai feroce a burgheziei fascizate în preajma ultimului război mondial după cum se vede şi din versurile de mai jos:

mgt. 1604 p — Inf. *Dionisie Dumitriu*, 59 ani, Tulcea.

Lăsaţi întristarea şi grija deoparte
Nu piere pămîntul dacă noi vom muri
Luptăm pentru marea şi sfînta dreptate
Ideal care lumea va întineri[24]

Aşa sunau cîntecele revoluţionare ale muncitorilor din toată ţara, aşa cîntau muncitorii dobrogeni, demascînd cu curaj pe cei ce vindeau ţara hitleriştilor, pe cei ce unelteau pregătirea războiului, război care a pustiit apoi sate şi oraşe, a dezmembrat nenumărate familii.

Din tragediile războiului oamenii au strîns ură, ură nemărginită împotriva celor care-i instigă la război, împotriva celor ce smulg copii de lîngă mame, soţi de lîngă soţii, taţi de lîngă copiii lor şi îi transformă în carne de tun.

Această ură o găsim exprimată nemijlocit în nenumărate cîntece. Iată unul dintre acestea în care ura şi blestemul se varsă asupra instrumentului de opresiune care executa ordinele clasei reacţionare ce-i instigau la război:

com. Isaccea, rn. Tulcea

Rîndunică de sub nor,
Du-mă şi pe mine-n zbor,
Şi mă du unde mi-e dor,
Deasupra cazărmilor,
În bătaia gloanţelor

[23] Traducerea liberă şi versificaţia romînească aparţine Eugeniei Cernea. Melodia se află publicată cu alt text sub titlul « Alecsandrovski ţentral » în colecţia « Ruskie pesni » sub redacţia lui Az. Ivanov, Moscova, Muzghiz, 1954, 45.

[24] Textul a fost pus pe melodia cîntecului revoluţionar rus « Daite nam hleba, daite svobodu » (Daţi-ne pîine şi libertate). Melodia, cu text romînesc complet (nu traducere) se află publicată în vol.: Cîntece muncitoreşti revoluţionare, Ed. Tineretului, Bucureşti, 1957.

iar mai departe:

Dar-ar dumnezeu d-un foc
Să ardă regimentul tot,
Să ardă și cabinetul,
Unde stă locotenentul.
Să rămînă numai parii,
Să înfigem generalii [25]

Lupta poporului sub conducerea P.C.R. pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, împletită cu încrederea nestrămutată în ajutorul frățesc al armatelor sovietice și-au găsit exprimarea în cîntece populare ca acestea:

[1] satul Congaz

Frunză verde ca pănușa,
Bate rusu cu catiușa
Să ne scape de fasciști,
De fasciști și hitleriști.
Hoții de pe bătătură,
Ne legară, ne vîndură;
Ne vin prieteni din Cuban,
Să ne scape de dușmani;
Și ne vin din Caucaz
Să ne scape de necaz [26]
. . . .
. . . .

* * *

Continuînd linia progresistă a folclorului sătesc și muncitoresc, creatorii populari au dat la iveală noi cîntece, în care se reflectă transformările petrecute în țara noastră după insurecția armată de la 23 August 1944.

Folclorul creat în perioada frămîntată a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și a desfășurării revoluției socialiste, prezintă nenumărate și variate aspecte. Întreaga viață a orașului și a satului, cu toate laturile ei generale și particulare a trecut pe un plan nou.

Spre deosebire de vechiul regim al societății împărțită pe clase unde existau două culturi cu tendințe contradictorii, unde cultura claselor dominante reacționare nu răspundea năzuințelor maselor largi, ci dimpotrivă se opunea acestora, în regimul nostru întreaga cultură, întreaga creație artistică profesionistă și neprofesionistă este străbătută de aceeași tendință, este orientată către același țel de construire a socialismului în țara noastră, de conviețuire pașnică cu toate popoarele lumii.

Astfel s-a lărgit sfera creațiilor artistice prin care masele populare își pot exprima gîndurile și simțămintele proprii.

Una din formele artistice prin care poporul își manifestă participarea la evenimentele zilei noastre este cîntecul de masă popularizat prin ansamblurile corale de amatori și prin radio. Acesta prinde rădăcini puternice în viața satelor. Din ce în ce mai des întîlnim în repertoriile personale ale informatorilor cîntece de masă. Și aici cîntărețul popular selecționează ceea ce corespunde sentimentelor sale, ceea ce corespunde gustului său artistic, uneori transformînd cîntecele, adaptîndu-le la mediul local, după procedeul popular tradițional.

Astfel, cîntecul « Hai să facem o gospodărie » de I. Nicorescu a intrat atît de puternic în repertoriile satelor, el fiind transformat după procedeele clasice de creație populară, încît este considerat de unii informatori drept o creație locală. De asemenea muzica ușoară creată în stil popular de către compozitori, transmisă prin radio este și ea selecționată de către cîntăreții populari, însușită și redată într-un chip mai mult sau mai puțin variat, circulînd apoi după legile proprii creației populare.

Totodată cîntecele populare care au circulat inițial pe plan regional, popularizate fiind prin radio, capătă o circulație generală. Așa de pildă, Anica Ioniță, de 18 ani, din com. Făcăieni cîntă pe cîmp, împreună cu fetele din brigada ei cîntece populare sau compuse în stil popular de către compozitori,

---

[25] Munteanu Aurel: colecția cit.
[26] Munteanu Aurel: colecția cit.

învățate de la radio, cîntece în care se vorbește despre gospodăria colectivă, despre partid, despre pace. Anica nu este creatoare de folclor, dar este o cîntăreață talentată și ca orice bun cîntăreț, ea își alcătuiește repertoriul din cîntece a căror tematică corespunde preocupărilor ei.

Brigada a 4-a din gospodăria colectivă « 23 August» din com. Topolog, rn. Hîrșova, la prășitul viei nobile, 26 mai, 1959.

Fenomenul apropierii creației populare de creația profesionistă se manifestă în cele mai diferite chipuri.

Cel mai tînăr creator popular pe care l-am întîlnit, Alexandru Teodorescu, de 13 ani, din com. Niculițel, are un carnet plin cu poezii create de el. Primele poezii pe care le-a scris, fără să fi fost îndemnat de cineva, le-a intitulat « Patria» și « Gospodăria Colectivă».

În versurile sale, întrucîtva lozincarde, tînărul creator nu exprimă numai gîndurile sale, ci ale întregii colectivități în care el se află. Sentimentul patriotic care se degajă din aceste versuri are un caracter larg, colectiv.

Deși Alexandru Teodorescu a terminat clasa a VI-a și deci a avut posibilitatea să cunoască versul cult, în cele două poezii ale sale se observă că atît metrica versurilor, cît și imaginile poetice sînt populare. O singură trăsătură vădește cunoștințele asimilate de creator din poezia cultă și anume structura strofică. Versurile lui Alexandru Teodorescu sînt strofice nu pentru că autorul le-a așternut pe hîrtie în grupuri de cîte patru versuri, ci pentru că aproape fiecare strofă conține cîte o idee proprie; așadar ele sînt gîndite strofit.

Un alt aspect care se desprinde din cele de mai sus se referă la faptul că în procesul de creație al folclorului nou, creația poetică se desprinde tot mai mult de cea muzicală [27]. În timp ce în folclorul tradițional, versul nu era conceput în afara melodiei — excepție făcînd doar orațiile de nuntă sau de anul nou și unele scrisori în versuri — în folclorul nou versurile create pentru recitare, ca de pildă cele pentru festivalul tineretului de la Tulcea ale lui Penu Sechila, cele făcute pentru brigăzile artistice

[27] Nu mai subliniem faptul că în zilele noastre, întrucît analfabetismul a fost lichidat, transmiterea folclorului pe cale orală lasă loc tot mai mult notării scrise.

de agitație sau cele scrise « pentru sine» ca ale lui Alexandru Teodorescu se întîlnesc în mod curent [23]. Totodată cîntărețul adaptează în mod conștient textele noi la melodii cunoscute, introducînd elemente de variație mai mult sau mai puțin esențiale.

Avînd prilejul să asistăm la un asemenea proces de creație populară, am putut face o serie de observații. Astfel, surorile Varvara și Constanța Plînge, din Niculițel, luînd cunoștință de poeziile făcute de Alexandru Teodorescu și apreciindu-le ca potrivite pentru a fi cîntate, au procedat la alegerea unor melodii corespunzătoare. Varvara și Constanța Plînge sînt bune păstrătoare de folclor. Repertoriul lor numără cca. 60—70 de cîntece, între care și vechi balade ca « Ilincuța Șandrului » și « Soacra și nora ». Textele cîntecelor pe care le au în repertoriu se află notate de ele în cîteva caiete. Citind textele, ele își amintesc melodiile care le aparțin.

Răsfoind însă aceste caiete informatoarele au ales melodiile unor cîntece create sau prelucrate de compozitori în stil popular. În felul acesta *Patria* a fost pusă pe melodia *Foaie verde sălcioară* prelucrată de Gh. Cucu, iar *Gospodăria colectivă* pe melodia unui cîntec de alegeri *Ce te bucuri moș Istrate*, publicată cu mai mulți ani în urmă. Înainte de a se opri la aceste melodii, informatoarele au încercat și cîteva melodii locale, dar și-au obiectat una alteia nepotrivirea melodiilor, pe motiv că sînt « prea de jale ».

Iată melodiile pe care informatoarele ne-au cîntat versurile lui Alexandru Teodorescu:

mgt. 1602 t

Inf. *Varvara Plînge*, 21 ani, *Constanța Plînge*, 17 ani, Com. Niculițel, rn. Tulcea.

Allegro ♩=148

4. Foa - ie ver - de și-o la - lea Mi- e-mi pla - ce a lu - cra A lu-cra a - șa me-reu C-am scă-pat de ce je greu măi, măi.

mgt. 1602 t

Inf. *Varvara Plînge*, 21 ani, *Constanța Plînge*, 17 ani, Com. Niculițel, rn. Tulcea

Allegretto ♩=126

5. Foa - je ver-de-n pă - lă - ri - e Bi- ne-i în gos - po - dă - ri - e, La gos-po - dă - ri - a noa-stră, Să o-n-tre-cem pe a voa-stră La gos-po - dă - ri - a noa-stră Să o-n - tre-cem pe a voa-stră.

---

[23] Despre acest fenomen se amintește și în articolul « Cîteva observații privind cercetarea folclorului contemporan », semnat de M. Pop, *Revista de folclor* 1—2, 1959, 63.

Spre deosebire de bunii păstrători ai folclorului tradițional pe care îi găsim în special printre vîrstnicii și bătrînii satelor, ca oameni legați de obiceiurile și locurile unde și-au petrecut cea mai mare parte din viață, creatorii și propagatorii folclorului nou se află în mare parte între elementele tinere ale satului, dornice de învățătură, de calificări superioare și care duc cu ei prin școli sau șantiere creațiile folclorice proprii răspîndindu-le pe o arie întinsă. Întrucît procesul de propagare a folclorului de la individ la individ, este un proces mult mai lent decît cel organizat, prin radio spre exemplu, cîntecele transportate în școlile profesionale, pe șantiere, prin S.M.T.-uri, G.A.S.-uri sau armată, depășesc granițele satului în care au apărut, căpătînd o circulație mai largă, dar în același timp împămîntenirea lor în colectivitățile statornice este mai puțin adîncă.

Astfel, Verban Dumitru, din Mahmudia, fecund creator de folclor nou, de la care Aurel Munteanu a cules nenumărate texte de cîntece noi, a părăsit comuna cu mai mulți ani în urmă, de altfel ca și ceilalți frați ai lui. Familia Verbanilor s-a răspîndit în toată Dobrogea, calificîndu-se în diferite profesii. Cei din comună au păstrat însă în memorie imaginea cîntărețului creator, sonoritatea vocii sale și tematica creațiilor lui, dar procesul de însușire și transmitere a acestor creații a fost întrerupt odată cu plecarea din sat a creatorului. Iată unul din numeroasele texte create de Verban Dumitru:

Frunzuliță de-un mohor
Hai măi frate muncitor
Pămîntul ca să unim,
Căci mai bine îl muncim.
Să muncim cu toți uniți,
Să fim harnici și cinstiți,
Să avem recoltă sporită
Și o viață fericită.
Frunzuliță foi de alun,
Cu putere să lovim
În chiaburii cei mișei,
Care slugăream la ei,
Și să-ntindem hora mare,
Să se audă peste hotare,
Căci acum trăim uniți,
Mulțumiți și fericiți [29].

Funcția agitatorică a textului se conturează pregnant. Imaginile concrete reprezintă o expunere în versuri a unor idei clar conturate și exprimate cu convingere de către creator.

În același gen creatorul cîntecului următor, printr-o expunere particulară, exprimă sentimentele de recunoștință ale întregii colectivități față de regimul de democrație populară care i-a dat posibilitatea de a construi o viață nouă, fără exploatare, libertate visată de generații întregi, visată cu spinarea încovoiată pe ogorul chiaburului, în fabrica istovitoare a capitalistului, între zidurile umede ale închisorilor.

Foaie verde, bate vînt,
Mă gîndesc la mai demult,
Cum am fost și-acum cum sînt,
Viața grea ce-am petrecut:
Cînd se desprimăvăra,
Nu aveam unde ara,
Munceam la chiaburi, măi, frate,
Cu gîndul la libertate,
N-aveam nici plug, nici ogor,
Dar munceam pămîntul lor,
Munceam mereu supărat
Și flămînd și dezbrăcat.
Astăzi cu toții, măi frate,
Avem și noi libertate,
Avem și plug și ogor,
Pămîntul nu mai e al lor.
Unde-aveau boieri moșie
S-a făcut gospodărie [30].

---

[29] Munteanu Aurel: colecția cit.
[30] Munteanu Aurel: colecția cit.

Creatorul versurilor nu a putut fi identificat. Luînd cunoștință de text, Maria Hagiu ni l-a cîntat cu o melodie potrivită de dînsa:

mgt. 1605 ț

Inf. *Maria Hagiu*, 17 ani
Com. Beștepe, rn. Tulcea

Moderato ♩= cca. 92

6. Foa- ie ver - de[ai] ba - te vînt, măi și Foa - ie ver-de[ai]
ba - te vînt, Mă gîn - desc la mai de mult, măi.

Melodia reprezintă o variantă relativ îndepărtată a cîntecului moldovenesc, devenit de circulație generală: *Firicel de iarbă neagră*, al cărui conținut vorbește despre suferința fetei a cărei dragoste este neîmpărtășită.

Dăm melodia acestui cîntec spre comparație așa cum a folosit-o C. I. Baciu în prelucrarea sa:

Allegro moderato

7. Frun - ză ver - de ear - bă nea - gră
Frun-ză ver-de ear - bă nea - gră Trec pe drum, lu-
- mea mă-n-trea- bă Că de - ce-s nea - gră și sla- bă etc.

În timp ce melodia cîntecului *Firicel de iarbă neagră* începe cu un motiv arpegiat și își desenează în continuare conturul coborîtor, întrucîtva depresiv, melodia cîntecului *Mă gîndesc la mai demult* pornind de la același motiv arpegiat se avîntă în registrul acut, continuîndu-se într-o cvartă cu caracter optimist și insistînd apoi pe sunetul acut al acestei cvarte, elementele noi ale melodiei acordîndu-se astfel noului conținut de idei al textului.

Versurile de mai jos:

Inf. *Eudochia Buliga*, 14 ani
Com. Oprișeni

Hai, bădiță și-om fi dragi
C-amîndoi sîntem săraci
Și-om trăi cu buze moi
Ca și cei cu șase boi;
Și-om trăi cu buze dulci,
Ca și cei cu șase junci[31].

[31] Versuri publicate în diferite colecții de folclor.

au circulat încă cu decenii în urmă, în mai multe variante, fie sub forma de strigături [32], fie sub formă de cîntece [33]. În toate aceste variante este exprimată dragostea senină, dar puternică, în stare să treacă peste toate greutățile lipsurilor materiale, concluzia fiind aceea că cu toată sărăcia eroii pot fi fericiți pentru că se iubesc. În noua variantă dobrogeană însă, textul rămînînd același la început, versurile noi duc către o nouă rezolvare. Imaginea dragostei senine, gingășia versurilor se întregește de data aceasta cu sentimentul de siguranță a zilei de mîine, sentiment pe care îl inspiră încrederea în noul regim.

Iată această nouă variantă:

Inf. *Vasile Elena*
Com. Beștepe, rn. Tulcea

Hai, mîndro, să ne fim dragi
C-amîndoi sîntem săraci
Tu n-ai tată, eu n-am mamă,
Amîndoi sîntem de-o seamă;
Tu n-ai frați, eu n-am surori,
Amîndoi ca două flori.
Că noi bine ne lovim
Și la sapă cînd muncim
Și la ochi cînd ne iubim.
Hai, mîndro, la colectivă
Să muncim toți deopotrivă,
De zestre să n-avem grijă;
Ne-o face gospodăria,
Tot ce-o cere cununia [34].

Ca și Verban Dumitru, tot așa și Vasile Elena, informatoarea sau creatoarea noilor versuri ale cîntecului *Hai mîndro să ne fim dragi* a plecat de mai mult timp din comună să învețe la o școală. Procedînd ca și la cîntecul precedent, Maria Hagiu ni l-a cîntat cu o melodie pe care a găsit-o potrivită pentru acest text și despre care ne-a relatat că a aparținut cîntecului *Ce stai, badeo, trist în prag.* Melodia este difuzată prin radio cu textul *Bădiță, sărutul tău.* Înlănțuirea motivelor care insistă asupra terței majore, tempo-ul vioi și metrica regulată dau un caracter optimist melodiei. Astfel, alegerea melodiei, pe care informatoarea o înflorește într-un stil personal, s-a dovedit a fi bine făcută.

mgt. 1605 t

Inf. *Maria Hagiu*, 17 ani
Com. Beștepe, rn. Tulcea

Moderato ♩ = cca. 94

8.
Hai, mîn-dro, să ne fim dragi, Hai, mîn-dro, să ne fim dragi
La la la la la la la C-a-mîn-doi sîn-tem să-raci,
Lai, lai, lai C-a-mîn-doi sîn-tem să-raci, Lai, lai, lai.

[32] N i c o l e s c u - V a r o n e G. T.: Folclorul romînesc din Ardeal, București, 1935, 31.
[33] Trecerea versurilor din strigături în cîntece și invers, este un fenomen frecvent în folclor.
[34] M u n t e a n u A u r e l: Colecția cit.

Tot Maria Hagiu apreciind textul cîntecului *Cîntă ciocîrlanu-n zbor* i-a potrivit o melodie pe care o avea în repertoriul ei. Inițial textul cîntecului a fost cules în com. Isaccea de Aurel Munteanu

Inf. *Rafail Nicodim*
Com. Isaccea, rn. Tulcea

Cîntă ciocîrlanu-n zbor,
Cînd aude de tractor;
Cîntă cucul în grădină,
Cînd aude de combină;
Cîntă chiar și pupăza,
Cînd aude batoza,
Că s-au copt tarlalele
Și-au umplut hambarele
Și s-au copt și viile
Să umplem butoaiele.
Cîntă-n pom și cioara iar,
C-o să fie iarna grea.
Nici nu-mi pasă, las-să vie,
Eu sînt în gospodărie[35].

Imaginea belşugului, a bucuriei generale la care se asociază şi păsările cerului respiră din întregul cîntec. A rămas în urmă grija zilei de mîine, care apăsa greu pe umerii oamenilor nevoiaşi odată cu apropierea iernii. Gospodăria colectivă asigură membrilor ei traiul îmbelşugat.

Melodia pe care Maria Hagiu ne-a cîntat acest text a aparținut înainte unui alt cîntec în care fata, măritată după un om care nu-i este drag, se jeluiește maicii sale. La prima vedere s-ar putea crede că ori în primul caz, ori într-al doilea, conținutul melodiei ar fi trebuit să nu concorde cu conținutul textului. Realitatea vie însă ne dovedește contrariul.

mgt. 1606 a

Inf. *Maria Hagiu*, 17 ani
Com. Beştepe, rn. Tulcea

Moderato ♩= cca. 92

9.

Cîn-tă cio-cîr - la-nu-n zbor Cînd a - u - de
de trac-tor, măi, Hai, hai Cîn-tă cio - cîr -
- la - nu-n zbor Cînd a - u - de de trac - tor, măi.

Textul primei strofe a vechiului cîntec este următorul:

Foaie verde stuf de baltă,
Lasă vîntu să mă bată
Căci mă simt eu vinovată.

. . . .

Desenul melodic se conturează la început într-o terță, a cărei notă acută reprezintă septima notei de sprijin a principalei cadențe interioare (măsurile 1 și 2). Insistența pe această septimă crează o încordare emotivă rezolvată de-abia în al doilea rînd melodic, încordare în care se concentrează durerea fetei, care își mărturisește amărăciunea. În cîntecul *Cîntă ciocîrlanu-n zbor* aceeași încordare emotivă, creată de insistența pe septimă, reușește să redea emoția bucuriei, care se declanșează în rîndul melodic următor, prin rezolvarea septimei. În măsura a șasea, refrenul *Hai, hai*, care se execută pe o cvintă suitoare, în primul caz subliniază sentimentul de pustietate aflat în sufletul celui ce-şi exprimă jalea; în al doilea caz el sună ca o chemare cu caracter optimist.

[35] M u n t e a n u A u r e l: colecția cit. O variantă a acestui text a fost citată în paginile revistei *Luceafărul* din 1 noiembrie 1959 ca o realizare artistică a versului popular.

Viața nouă înflorește astăzi și în cele mai îndepărtate colțuri ale Dobrogei. Numeroasele naționalități conlocuitoare ale regiunii își cîntă, fiecare în limba sa maternă, bucuria dobîndirii unei vieți mai bune.

Tînăra cîntăreață populară Maria Hagiu, din com. Beștepe, rn. Tulcea.

În comuna Crișan, comună de ucraineni, situată pe o fîșie îngustă de pămînt pe malul drept al Sulinei, oamenii se ocupă exclusiv cu pescuitul. Comuna este departe de oraș, iar transportul poate fi făcut numai pe apă. De cînd îngheață Dunărea și pînă în primăvară orice comunicație cu orașul este întreruptă; primăvara, cînd cresc apele oamenii trebuie să meargă de la o casă la alta cu bărcile. Cu toate aceste condiții grele de viață, în Crișan se simte acum pulsul vieții noi. Într-un timp relativ scurt s-a lichidat analfabetismul. S-a înființat o școală cu limbă de predare ucraineană de 7 ani și un cămin cultural. Pentru cămin se construiește acum o nouă clădire. În comună există un centru de stat pentru colectarea peștelui iar bărcile și uneltele de pescuit le primesc de la stat.

Prin specificul muncii lor, pescarii își petrec cea mai mare parte a timpului departe de casă, pe bălți, unde-și găsesc vadul cel mai bogat pentru pescuit. Însă cînd se întorc sîmbătă seara acasă și se plimbă în grupuri cu bărcile pe Dunăre, delta răsună de melodiile lor cîntate pe mai multe voci. Între vechile cîntece ucrainiene pe care le-au învățat din tată în fiu, pescarii din Crișan mai cîntă acum și cîntecele noi, ale căror texte sînt create de Sergiu Șerbanovici, directorul școlii. Textele sînt făcute în stil popular și adaptate unor melodii foarte răspîndite în U.R.S.S. și peste granițele Uniunii Sovietice. Unul din cîntece cu textul său nou s-a popularizat într-atît încît creatorul lui, S. Șerbanovici, l-a auzit cîntat în Sulina, de cîțiva pescari necunoscuți, la un pahar de vin.

mgt. 1604 h

Inf. Cîntăreți din corul Căminului cultural, Com. Crișan.

Allegro ♩=152

10.

Чі не той то-О-мель-ко, Чі не той то-О-мель-ко, Чі не по ма-лень-ко що ри-ба-лить по ма-лень-ко, Чі не по ма-

Чі не той то Отелько
Щи рибалить помаленько?
Він лятачу кидав
Та й рака піймав.

Він зловив д'ібана
Та й хвалиться — нівкоша.
Одну каракуду зловив
Та й хвалиться — норму зробив.

Посуд на щушку поклав,
У шиньок помандрував.
Розказав усім укрик —
Рибалка — передовик!

Nu-i acesta Omelko oare
Ce muncește-ncetinel?
Cu undița lui cea mare
A prins un rac mititel.

Un somn dac-a pescuit,
Jumătate coș ne spune.
Norma cică-a-ndeplinit
C-un caras ales anume.

La mal din barcă scoboară
Intră dup-un rachiaș
Și-n cîrciumă-n gura mare
Strigă că-i pescar fruntaș! [36]

Conținutul satiric al textului îl determină pe autor să se adreseze genului muzical adecvat pe care îl găsește în folclorul rus și ucrainean și anume genului ceastușka.

Melodiile au fost însușite de către cîntăreți după auz, întrucît în comună nu există încă nici un cunoscător de note.

Suflul nou a pătruns și în viața naționalităților conlocuitoare ale căror tradiții vechi își mai exercitau pînă nu de mult severitatea și asupra generațiilor tinere. Căsătoria la tătarii din Dobrogea era supusă legilor patriarhale prin care voința părinților era suverană asupra soartei tinerilor. Transformările sociale petrecute în satele dobrogene au desțelenit și aceste vechi insulițe ale trecutului. Tineretul se emancipează și se încadrează cu bucurie în noile norme de viață și muncă.

În gospodăria colectivă din com. Murighiol, rn. Tulcea încă din anul 1949 s-a înființat o echipă de jocuri. În anul acesta jucătorii au pus în repetiție o nouă suită de jocuri. În introducerea suitei, între melodia care precede în mod obișnuit jocul tătăresc [37] și melodia jocului propriu-zis, jucătorii au intercalat un cîntec cu text nou. Textul este format din trei strofe, care se execută sub formă de dialog între o grupă de băieți și una de fete. Strofele sînt legate între ele prin interludii instrumentale, executate în cazul de față de un acordeon. Conținutul dialogurilor se referă la o viitoare căsătorie. Elementul nou se află în ultima strofă a cîntecului, unde tinerii declară că nu se vor mai supune vechilor obiceiuri de a-și cumpăra miresele de la părinții acestora sau de a nu-și vedea viitoarea soție înainte de nuntă.

Dăm mai jos acest cîntec precedat de introducerea tradițională a jocului:

mgt. 1608 o

Inf. *Amanbai Erman*, 24 ani, *Bazaracai Nafie*, 21 ani și o grupă de jucători.

[36] Exemplul de față reprezintă o adaptare locală a cîntecului « Piesnea pro Omelko » [Cîntec despre Omelko], foarte răspîndit în Ucraina Sovietică al cărui text aparține poetului Stefan Oliinek, iar muzica compozitorului Maiborda. Versificația romînească aparține Eugeniei Cernea.

[37] Aceasta se cîntă fără text, pe silabele: la, la, la...

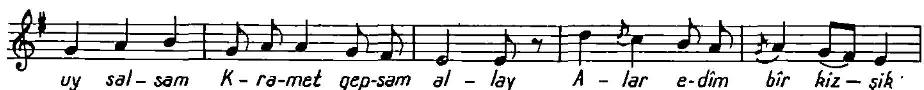

la la la la___ la la la la la la la la la___ la la la la

la la la___ la la la la___ la la la la la la—

___ la la la la la la la___ la la la la___ la la la la

♩=200
Acordeon

♩=200
Cor de bărbaţi
Geaz-ga şîk-sam uy sal-sam K-ra-met gep-sam al – lay Geaz-ga şîk-sam

uy sal-sam K-ra-met gep-sam al – lay A – lar e-dîm bîr kiz – şik

Bor-şka tap-sam al – lay A – lar e-dîm bîr kiz – şik, Bor-şka tap-sam al – lay

Acordeon

♩=200
Cor de fete
Bor-şka de-sen kîz bol-maz Say pa-ra-sîn al – lay, Bor-şka de-sen

Ne der e-ken al – lay Bar-da so-ra a – nam-dan Ne dar e-ken al – lay

Acordeon

kîz bol – maz Say pa – ra-sîn al – lay Bar – da so-ra a – nam-dan

♩= 200
Cor de bărbați

A – na – na ba-rîp geal – bar – mam Ba-ban-dan sor-mam al – lay

A – na – na ba-rîp geal – bar – mam Ba-ban-dan sor-mam al – lay

Bîz – ghe der-ler gîî – gît – lîk A – lar-man zor-man al – lay

Bîz – ghe der-ler gîî – gît – lîk A – lar-man zor-man al – lay

I

Geazga șiksam uy salsam
Kramet geapsam allay
Alar edîm bîr kîzșîk
Borșka tapsam allay

Cînd s-o împrimăvăra
Casă nouă mi-oi dura.
Mi-aș lua mîndră de soție
De mi-o-ar da pe datorie.

II

Borșka desen kîz bolmaz
Say parasîn allay
Barda sora anamdan
Ne der eken allay

— Fără bani n-o dobîndești
Oricît ai să stăruiești.
Maică-ntreab-o, vezi, ce-o spune?
Vrea, ori ba să mă cunune?

III

Anana barîp gealbarman
Babandan sorman allay
Bîzghe derler giïgitlik
Alarman zorman allay

— Pe maică n-o voi ruga,
Pe taică n-oi întreba,
Căci mie « voinic » îmi spune,
Te-oi fura, te-oi duce-n lume[38].

Repetițiile echipelor de jocuri ale căminelor culturale precum și horele duminicale reprezintă tot atîtea prilejuri de creații folclorice noi.

Ca și în cîntecele noi, în strigături se exprimă mulțumirea față de roadele bogate ale muncii colective și îndemnul la îndeplinirea muncilor în condiții cît mai bune:

Foaie verde solz de pește,
Inimioara-n mine crește
Cînd văd treaba cum sporește

Rodul muncii noastre crește,
Boabe să nu risipim,
Munca-n grabă să gătim

Pentru toate aceste minunate realizări care au deschis noi perspective oamenilor muncii din satele și orașele țării noastre, dobrogenii mulțumesc partidului care le-a fost călăuză:

Foaie verde de avrămească,
Munca noastră să-nflorească,
Partidul să ne trăiască,

Că după a lui povață
Sîntem fericiți în viață[39].

* * *

Avînd în vedere că observațiile noastre se bazează pe un material limitat, adunat într-o singură culegere de depistare a cîntecului nou din Dobrogea, ne vom mărgini doar la o schițare a problematicii cîntecului nou dobrogean, urmînd ca concluziile să le tragem după definitivarea cercetărilor noastre în această regiune. Totodată unele observații, avînd un caracter mai larg, pot depăși granițele regiunii cercetate de noi, extinzîndu-se și asupra cîntecelor noi din alte regiuni ale țării.

Problemele care s-au conturat din materialul nostru au fost următoarele:

Cîntecele populare noi în care se reflectă transformările socialiste din țara noastră nu au apărut pe un teren virgin, ci bazîndu-se pe tradiția progresistă a folclorului vechi, aceea a cîntecelor de protest și revoltă, a cîntecelor haiducești și a cîntecelor muncitorești revoluționare, cu alte cuvinte, a cîntecelor de luptă pentru o viață mai bună. În conținutul acestora se află *rădăcinile conținutului tematic al cîntecelor noi.*

Continuînd această tradiție, cîntecul popular nou, alături de cîntecul de masă, este și el *un cîntec de luptă pentru construirea socialismului în țara noastră și pentru pace în întreaga lume.* În această accepție, cîntecul popular nou nu se confundă cu cîntecul popular contemporan, ci reprezintă o parte a lui; *acea parte în care se concentrează tematica lui cea mai înaintată.*

---

[38] Versificația romînească aparține Eugeniei Cernea.
[39] Munteanu Aurel: colecția cit. Strigăturile sînt culese la horele din comuna Mahmudia, Valea Nucarilor, Lunca și Medanchioi.

Funcţia cîntecelor noi este în genere aceea agitatorică, ele urmărind demonstrarea superiorităţii regimului nostru faţă de vechiul regim şi îndemnînd la o cît mai activă contribuţie la făurirea societăţii noi. Această funcţie determină şi alegerea *prilejurilor de manifestare*, cîntecele noi executîndu-se cu precădere în grup, sau în faţa unui grup de oameni. Folclorul nou se manifestă şi în cadrul vechilor prilejuri, cum sînt horele duminicale, nunţile şi petrecerile, clăcile şi şezătorile şi în cadrul unor prilejuri noi, cum sînt brigăzile de muncă ale gospodăriei colective şi căminul cultural. În brigăzile de muncă uneori cei mai buni cîntăreţi sînt solicitaţi de către colectivitate să cînte în timpul muncii. Muncind şi cîntînd în acelaşi timp ei însufleţesc munca.

În cîntecele noi se reflectă sentimentul de dragoste pentru patrie, pentru partid, lupta pentru construirea socialismului, atitudinea nouă a omului faţă de muncă, lupta pentru pace,satira la adresa codaşilor, ş. a.

În metoda de creaţie folclorică contemporană, în general, şi a folclorului nou, în special, se pot remarca unele procedee noi de creaţie şi anume:

a) Desprinderea din ce în ce mai mare a procesului de creaţie poetică de cel al creaţiei muzicale şi aceasta se referă în special la creaţia folclorului nou. În legătură cu aceasta se observă apariţia unor categorii folclorice noi şi anume poezia populară, creată pentru a fi recitată sau scrisă pentru publicare la gazeta de perete, ziare locale etc.[40]

b) Utilizarea textelor din folclorul mai vechi cărora li se schimbă unele versuri sau li se adaugă versuri noi, versuri al căror conţinut nou determină orientarea nouă a întregului conţinut al acestora. Acest procedeu nu este nou. El face parte din specificul procesului de creaţie folclorică, utilizat fiind după cum am văzut şi în cîntecul muncitoresc revoluţionar[41] şi în cîntecul nou[42].

c) Texte în întregime noi se cîntă pe melodii populare mai vechi; melodii al căror conţinut concordă cu conţinutul textului nou, procedeu de asemenea specific creaţiei folclorice. În alegerea melodiilor se manifestă o oarecare preferinţă pentru cele cu un tempo vioi şi metrica regulată.

Între acestea se află uneori melodii populare larg răspîndite prin radio, sau melodii în stil popular aparţinînd unor compozitori profesionişti, larg răspîndite prin radio, şcoli şi cămine culturale.

Acest fenomen de întrepătrundere a creaţiei populare cu creaţia cultă, întrepătrundere determinată de concordanţa conţinutului comun de idei, confirmă prin practica vie existenţa unei singure culturi în regimul nostru de democraţie populară.

Astfel, transformările revoluţionare din ţara noastră, realizările fără precedent în istorie ale regimului democrat-popular şi-au găsit ecoul în cîntecele şi versurile populare noi ale ţărănimii muncitoare trezită la viaţă, ale muncitorimii făuritoare a noii noastre industrii socialiste.

Cîntecul nou în plină dezvoltare, răsună ca o chemare entuziastă la munca de construire a patriei socialiste, la făurirea noii societăţi.

О ПЕРВОЙ ФОЛЬКЛОРНОЙ ЭКСПЕДИЦИИ В ДОБРУДЖУ

Исследование новой песни в Добрудже было включено в рабочий план фольклорного Института на 1959 год. Это исследование было поручено коллективу научных сотрудников Института в составе Е. Черня, В. Д. Николеску, Е. Балач и Н. Жула.

В данной статье излагаются результаты первой экспедиции по записи новой песни в Констанцкой области — первой области с полностью коллективизированным сельским хозяйством.

---

[40] De această problemă se ocupă şi M. Pop în articolul citat: *Revista de folclor* 1–2, 1959, 63.
[41] «Munte, munte, brad frumos».
[42] «Hai, mîndro să ne fim dragi».

Поскольку наблюдения коллектива основываются на ограниченном материале, собранном в пределах одной экспедиции, авторы статьи только намечают проблематику новой добруджской песни, выводы же будут сделаны после окончательной обработки собранного материала. В то же время некоторые наблюдения более общего характера выходят за пределы области и распространяются также и на песни других областей страны.

Проблемы, которые были выделены при рассмотрении собранного материала, сводятся к следующему:

Новые песни, отражающие социалистические преобразования, происходящие в нашей стране, возникли не на голом месте, а на основе прогрессивных традиций старого фольклора, на основе песен социального протеста и возмущения, гайдуцких и революционных рабочих песен.

Массовое содержание новых песен уходит своими корнями в содержание старинных крестьянских, а также рабочих песен, воспевающих борьбу за лучшую жизнь.

Функция новых песен заключается в их агитационном характере, преследующем цель продемонстрировать превосходство нашего строя над старым режимом и призывать к активному содействию делу построения нового общества. В новых песнях отражается чувство любви к родине, к партии, борьба за строительство социализма, новое отношение человека к труду, процветание сельского хозяйства, благодаря передовой технике и т.д.

Итак, новые песни — это *песни борьбы за строительство социализма у нас в стране, за мир во всем мире*. Они продолжают, таким образом, традицию крестянских песен социального содержания и революционных рабочих песен. В этом смысле новая песня не отожествляется с современной песней, а является ее составной частью: *той частью, в которой концентрируется самая передовая тематика*.

При создании новой песни применяются следующие приемы: *а)* Используются поэтические тексты старого фольклора, в которых меняются только кое-какие стихотворные строки или добавляются стихи, где современное содержание определяет новое направление содержания текстов. Этот прием не нов и входит в специфику процесса фольклорного творчества.

б) Полностью новые тексты кладутся на старые народные напевы, интонации которых соответствуют содержанию нового текста. И этот прием специфичен для фольклорного творчества. В выборе напевов отдается некоторое предпочтение песням с оживленным темпом и точной метрикой.

Среди них иногда встречаются народные мелодии, получившие широкое распространение по радио, или мелодии в народном стиле, обработанные профессиональными композиторами, распространяемые тоже по радио, через посредство школ и домов культуры.

Это явление межпроникновения народного и профессионального творчества, определяемое общим идейным содержанием, подтверждает в живой практике наличие единой культуры при нашем народно-демократическом жизненном укладе.

в) Новое в процессе современного народного творчества (это относится, главным образом, к созданию нового фольклора) заключается во все большем отрыве процесса поэтического творчества от музыкального. В то же время наблюдается возникновение новых жанров народной поэзии, предназначенной для публичного чтения, опубликования в стенгазетах, местных печатных изданиях и т.д.

г) В новом народном поэтическом творчестве заметно некоторое влияние профессиональной литературы. Это выражается, с одной стороны, в введении новых терминов в народную лексику, с другой стороны — в некоторых элементах поэтической формы.

Когда и при каких случаях используется новый фольклор? Здесь намечается несколько новых черт, а именно:

Благодаря своей агитаторской функции новые песни исполняются предпочтительно в групповом порядке или перед группами слушателей — такие случаи представляются, с одной стороны, *а)* в домах культуры и с другой — *б)* в трудовых бригадах колсельхозов.

Итак, революционные преобразования в Румынии нашли свой отзвук в новых песнях и поэзии народных масс.

Новая песня, находящаяся в разгаре своего развития, звучит как вдохновенный призыв к труду для построения социалистической родины, к созданию нового общества.

Такова народная песня периода строительства социализма в нашей стране.

NOTE ON THE FIRST COLLECTION OF NEW DOBRUDJAN SONGS

The study of the new type of songs evolved in the Dobrudja has been included in the research-programme of the Bucharest Folklore Institute for the year 1959. The team entrusted with this field-work consists of E. Cernea, V. D. Nicolescu, E. Balaci and N. Jula, a group of scientific researchers of the Folklore Institute.

The present article is the outcome of the first survey of the new type of folk songs collected in the Constantza region, the first region of our country that has completely passed over to collective ownership and collective farming.

As the findings of the field-researchers are based upon limited material collected in one single campaign, the authors of the survey have confined themselves to giving a brief outline of the character of the new Dobrudjan songs and the problems arising therefrom, leaving the final conclusions to be drawn at the completion of their research-work. By their general character, however, certain observations exceed the boundaries of the region, forming a set of considerations valid for the new type of songs composed in other parts of the country as well.

The problems arising from the folklore material gathered in this field-investigation can be listed as follows:

The new types of songs, reflecting the socialist transformations accomplished in our country, have not risen from a virgin soil: they are, on the contrary, deeply steeped in the progressive tradition of our old folklore, embodied in the songs of protest and rebellion, outlaw songs and workers' revolutionary songs.

The roots of the mass character of the new songs are traceable in the old songs of the peasantry and working class fighting for a better life.

The function of the new type of songs is generally mass-agitation; its themes aim, on the one hand, at demonstrating the superiority of the new regime over the old and, on the other, at inciting the people to take a more active part in the shaping of the new society that is now being wrought. The new patterns of songs reflect the people's love for their country and the Party; the collective effort in building up socialism, man's new attitude towards labour, the prosperity achieved in agriculture by the use of advanced technology, etc.

The new type of songs are hence slogans, *calling the people to fight for the construction of socialism in our country and for the triumph of peace throughout the world.* These songs thus continue the tradition of the peasant songs with a social character and the workers' revolutionary songs. Viewed in this light, the new songs are not synonimous with the contemporaneous songs; they represent only a fraction of the latter category, *but the fraction that embraces the most progressive and challenging themes.*

The creative process of this new type of song is carried out on one of the following lines:

a) The poetic text is chosen from older folk productions, in which certain verses are changed and new ones added, verses containing novel ideas and a new spirit that impart a new orientation and significance to the entire text. This is by no means a novelty in folklore: it is, on the contrary, a process specific to genuine folkloric creations.

b) Entirely new texts are set to the music of old folk tunes, selecting those melodies that by their character correspond more readily to the contents of the new texts. This process is likewise specific to folkloric creation. In the selection of the tunes, there seems to be a definite preference for lively tunes with a regular metre.

These frequently contain folk songs popularized by the broadcasting transmissions or tunes in folk style composed by professional musicians, tunes that have likewise gained wide popularity by their inclusion in the programmes of broadcasting stations, schools or cultural centres.

The interpenetration of folklore and „high art" creation, with their mutual influence, favoured by their common ideological contents, is a practical and living confirmation of the present existence of a single culture, under our regime of people's democracy.

c) A further novel feature of contemporaneous folklore — particularly manifest in the most recent productions — is the growing tendency of poetic creation to evolve independently of musical creation. A new genre of folk poetry has come into existence, a poetry designed to be recited at festivals, or published in the wall-gazettes, local news-papers, etc.

d) There are furthermore a number of examples of the impact of literate poetry upon folk creation; this influence is conspicuous, on the one hand, by the presence of new terms in the folk vocabulary, on the other, by the introduction of certain elements of poetic form in folk culture.

As for *the occasions on which these new specimens of folklore appear or are performed,* some novel aspects have likewise been recorded.

As the new type of songs are chiefly designed for mass agitation, these songs are generally performed by groups, or in the presence of a group of people; these occasions are afforded by the gatherings organized by: *a)* the cultural centres, and *b)* the working teams of the collective farms.

The revolutionary changes that are taking place in our country have thus found an echo in the new folk songs and verses of the popular masses of our country.

This new type of song that is developing is a slogan and an enthusiastic rallying cry, calling the nation to share in the construction of our socialist fatherland, and in the moulding of the new pattern of society.

This is the character of the folk songs that are being created during this period of socialist construction which our country is at present traversing.

FOLCLORUL ÎN CADRUL CELUI DE-AL V-LEA CONCURS AL FORMAȚIILOR ARTISTICE DE AMATORI DE LA ORAȘE ȘI SATE

TIBERIU ALEXANDRU

Cea mai grandioasă manifestare artistică populară din cadrul festivităților închinate împlinirii a 15 ani de la eliberarea patriei noastre a fost în chip neîndoios finala celui de-al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate. Vreme de cinci zile, între 16 și 20 august a.c., de dimineața pînă tîrziu în noapte s-au întrecut în cîntece, poezie și dans aproape 150 de formații artistice de toate genurile, sindicale și ale Așezămintelor culturale, însumînd peste 6.000 de artiști amatori.

Această minunată sărbătoare a artei populare s-a bucurat de un succes pe care nu l-au cunoscut concursurile anterioare. Numărul artiștilor amatori a sporit aproape la 1.000.000 de inși, a sporit numărul spectacolelor pe care ei le-au însuflețit și a sporit numărul spectatorilor, oameni ai muncii de la orașe și sate, care le-au răsplătit strădaniile și realizările cu nesfîrșite aplauze și ovații. S-au remarcat, totodată, o seamă de însemnate sporuri calitative atît în ce privește conținutul repertoriului temeinic ancorat în realitate, în bogăția, varietatea și calitatea sa artistică, cît și în ce privește arta interpretativă, străbătută de un optimism robust, năvalnic. Corurile, mai multe și mai bune, au abordat repertorii simțitor îmbunătățite, în care abundența și varietatea cîntecelor de masă au împrumutat manifestărilor un pregnant caracter militant; formațiile de dans au abordat cu îndrăzneală dansul cu temă inspirat din viața de toate zilele și din istoria luptelor poporului pentru o viață mai bună, pe lîngă valorificarea unor minunate dansuri populare culese de-a lungul și de-a latul țării; a crescut nivelul artistic și ideologic al programelor prezentate de brigăzile artistice de agitație; s-au dezvoltat formațiile instrumentale și s-au ivit interesante forme noi de exprimare artistică: cor, orchestră și dans (Ansamblul artistic al comitetului de instituție al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, dirijor Nic. Gănescu și coregraf Sever Tita și Ansamblul Căminului cultural din Simbriaș, raionul Tg. Mureș, dirijor Ferenc Nagy și coregraf Antal Balla).

Succesul concursului se vădește și prin numărul mare al celor laureați: corul Combinatului metalurgic Reșița, corul Căminului cultural din Domnești, reg. Pitești, corul Casei raionale de cultură din Lugoj, corul Uzinelor « Republica » din București, corul C.F.R.-P.T.T.R. Oradea, corul Căminului cultural din Săliște reg. Stalin, corul Casei raionale de cultură din Huși, orchestra simfonică a Combinatului metalurgic Reșița, « trișcarii » Căminului cultural din Leșu, reg. Cluj, taraful Casei raionale de cultură din Caransebeș, fanfara Căminului cultural din Topolovățul Mare, reg. Timișoara, orchestra de mandoline P.T.T.R. București, fanfara Exploatării miniere Lupeni, fluierașii Căminului cultural din Vaideeni, reg. Pitești, taraful Casei raionale de cultură din Brăila, fanfara Căminului cultural din Neustadt, reg. Stalin, formația de dansuri a Rafinăriei Nr. 1 din Ploiești, formația de dansuri a Căminului cultural din Flămînzi, reg. Iași, formația de dansuri a Casei raionale de cultură « 1 Mai » din București, formația de dansuri a Țesătoriei « Teleormanul » din Roșiorii de Vede, formația de dansuri « Flacăra Roșie » din București, formațiile de dansuri ale Căminelor culturale din Căpîlna și Dăișoara, reg. Stalin, formația de dansuri a Casei raionale de cultură « Grivița Roșie » din București, brigada artistică de agitație a Uzinelor « 7 Noiembrie » din București, brigada artistică de agitație a Casei raionale de cultură din Fetești, brigada artistică de agitație a Colțului roșu al G.A.C. Sîntana, reg. Oradea, brigada artistică de agitație a Spitalului Nr. 9 din București, brigada artistică de agitație a Comitetului sindical al complexului de lucrări Săvinești, brigada artistică de agitație a Colțului roșu al G.A.C. Răcăciuni, reg. Bacău, soliștii: Marioara Precup de la Căminul cultural din Leșu, reg. Cluj, Mihai

Ciocan de la Casa raională de cultură din Buhuşi, Cati Cîrţoi de la Căminul cultural din Băleşti, reg. Craiova, Nurmambet Kadrie-Gavrilescu de la Casa raională de cultură din Constanţa, Petre Popescu de la Căminul cultural din Mărunţiş, reg. Ploieşti (fluier), Ion Zamfir de la Casa raională de cultură « N. Bălcescu » din Bucureşti (nai), Victoria Coroi de la Căminul cultural din Avram Iancu, reg. Cluj (tulnic) şi V. Udrea de la Casa raională de cultură din Pucioasa (cimpoi) — ca să nu pomenim decît formaţiile şi soliştii distinşi cu premiile I şi II!

Folclorul, creaţie artistică a maselor populare, expresie a gîndurilor şi simţămintelor oamenilor muncii, îşi găseşte în mod firesc o largă întrebuinţare în cadrul activităţii artiştilor amatori. Arta pe care artiştii amatori o cultivă, prin esenţă populară, se reazămă organic pe folclor, oferindu-i noi căi de propăşire. Activitatea creatoare, desfăşurată de artiştii amatori, contribuie din plin la dezvoltarea folclorului. Tradiţie şi inovaţie se împletesc armonios plăsmuind noi forme de artă populară. Orchestra populară de concert, bunăoară, este o formă nouă faţă de taraf, iar formaţiile de instrumente populare specifice sînt forme noi, abia întrezărite odinioară. Nouă este şi cîntarea pe mai multe voci practicată de unele din formaţiile de instrumente populare, nouă este împletirea fluierelor cu glasul oamenilor în ingenioase ansambluri şi nouă este prelucrarea în suite, pentru nevoile rampei, a vechilor noastre dansuri populare. De la fata din Munţii Apuseni care dă glas bătrînului tulnic împărtăşind ascultătorilor cîteva semnale specifice plaiurilor natale pînă la prelucrările de cîntece populare pentru cor sau orchestră simfonică izvorîte de sub pana măiastră a compozitorilor noştri de frunte, de la creaţiile populare autentice la lucrările savante, mişcarea artistică de amatori valorifică folclorul pe toate treptele prelucrării sale creatoare.

În cele ce urmează nu încercăm decît o succintă privire asupra felului în care folclorul s-a oglindit în finala celui de-al V-lea concurs pe ţară al formaţiilor noastre de amatori. Credem folositor să menţionăm atît realizările mai de seamă cît şi unele lipsuri care se cer înlăturate pe viitor.

În cadrul finalei au fost îndelung aplaudate cîteva orchestre populare de concert, ca de pildă admirabila formaţie de torogoate, saxofoane, trompete, başi, coarde şi fluiere ale Casei raionale de cultură din Caransebeş, orchestra populară a Căminului cultural din Crăcăoani, reg. Bacău, orchestra populară a Casei raionale de cultură din Brăila, orchestra populară a Casei raionale din Odorhei, orchestra populară « Bărăganul » a Casei raionale de cultură din Slobozia ş.a. Ele au interpretat cu vervă, într-o înaltă ţinută artistică, un ales repertoriu de cîntece şi jocuri din partea locului. Unele din ele au acompaniat cu măiestrie solişti şi echipe de dans. Se ridică însă o problemă care se cere dezbătută. Aceste orchestre populare sînt alcătuite în cea mai mare parte din lăutari, profesionişti sau semi-profesionişti. Ei depun, ce e drept, o importantă muncă artistică voluntară pe lîngă căminele sau casele raionale de cultură respective. Ei rămîn totuşi oameni de meserie şi nu pot fi puşi pe acelaşi plan cu amatorii, sau confundaţi cu aceştia, mai ales în cadrul unui concurs.

Interesant şi valoros s-a dovedit a fi şi repertoriul valorificat de formaţiile de instrumente populare specifice. « Trişcarii » Căminului cultural din Leşu, reg. Cluj, fluieraşii Căminului cultural din Vaideeni, reg. Piteşti, fluieraşii Căminului cultural din Cătina, reg. Ploieşti, fluieraşii Căminului cultural din Hîrtoape, reg. Iaşi, fluieraşii Căminului cultural din Hodac, Regiunea Autonomă Maghiară şi cimpoierii Căminului cultural din Perieni, reg. Iaşi, au înfăţişat ascultătorilor — adesea cu mare artă — cîntece şi jocuri din repertoriul popular local. Unele din ele au încercat să prezinte creaţii ample inspirate din folclorul regiunii de baştină. Este cazul cunoscutei formaţii de fluiere din Cătina, reg. Ploieşti, care a interpretat *Balada fluierului*, o creaţie de mare întindere a colectivului, pentru poezie recitată şi muzică. Această lăudabilă încercare nu s-a bucurat de succesul aşteptat din pricina unor lungimi nejustificate şi unor stîngăcii care i-au dăunat. Un ajutor eficace al organelor de îndrumare i-ar fi ferit pe bravii fluieraşi din Cătina şi pe inimosul lor conducător, Iliuţă Popescu, apreciat creator popular, de dezamăgirea pe care au încercat-o în faţa spectatorilor şi juriului de concurs.

« Trişcarii » din Leşu, reg. Cluj sînt în plin progres. Ei valorifică cu pricepere repertoriul popular local, într-o aleasă interpretare, căutînd fără contenire să-şi îmbogăţească limbajul polifonic. Se simte sprijinul eficient al compozitorului clujan Tudor Jarda. Stilul polifonic adoptat de ei a fost — cum se ştie — împrumutat de către colegii lor întru artă din Hodac, raionul Reghin. Aceştia nu au progresat însă de la concursul anterior, după cum nu a progresat nici vestita formaţie de fluieraşi a ciobanilor din Jina, reg. Hunedoara, rămasă şi ea la acelaşi repertoriu şi la aceeaşi execuţie din trecut. În privinţa acompanierii fluierelor merită subliniată încercarea celor 30 de fluieraşi din Hîrtoape, raionul Paşcani, de a însoţi glasul fluierelor cu trei cobze; de asemenea de a încerca şi un acompaniament de fluiere. Din păcate acompaniamentul, mult prea discret, nu a fost eficace.

Din regiunea Iaşi a poposit la finala concursului şi o interesantă formaţie de 14 cimpoieri, de fel din Perieni, raionul Bîrlad. Valorosul repertoriu pe care l-au interpretat a suferit din cauza lipsei unui acordaj bun între cimpoaie, precum şi din pricina sunetelor parazitare, neplăcute, produse în momentul umflării burdufelor. Asemenea neajunsuri pot fi înlăturate şi tragem nădejde că acest bun colectiv artistic a tras învăţămintele de rigoare pentru îmbunătăţirea muncii lor viitoare.

Cu prilejul concursului am apreciat şi o valoroasă formaţie de instrumente populare a minorităţii naţionale bulgăreşti. Este vorba de orchestra de ţibulci a Căminului cultural din comuna Lunca, reg. Constanţa. De la cei doi ţibulcari pe care i-am aplaudat la concursurile anterioare s-a ajuns la o formaţie în adevăratul sens al cuvîntului: 13 ţibulci şi o ţibulcă mare de acompaniament, după modelul celor din R. P. Bulgaria. Repertoriul de melodii populare bulgăreşti a fost judicios ales şi bine interpretat. Şi acompanierea solistei, pe care ţibulcile au însoţit-o, a fost corect realizată.

În ce priveşte întovărăşirea orchestrelor de instrumente populare cu glasul unor solişti sau unor formaţii corale, alături de ansamblurile cunoscute din trecut (corul din Poiana cu fluieraşii din Jina, reg. Hunedoara şi corul şi « trişcarii » din Leşu, reg. Cluj), însemnăm ca pozitivă iniţiativa de a împleti glasul fetelor cu fluierele, dusă la bun capăt de ansamblul mixt din Vaideeni, raionul Horezu (10 fete şi 22 fluieraşi). Deşi cîntat la unison, repertoriul lor, selecţionat cu pricepere din folclorul local de ieri şi de astăzi, s-a bucurat de o foarte bună preţuire, atît din partea cunoscătorilor cît şi a marelui public.

Formaţiile de dans s-au prezentat în general la un înalt nivel artistic. În vreme ce echipele săteşti au valorificat îndeosebi jocurile locale, cu grijă alese şi cu măiestrie orînduite în suite, echipele sindicale au abordat cu îndrăzneală jocul cu subiect. Temele alese, inspirate din viaţa de toate zilele sau din trecutul de luptă al poporului, nu au fost întotdeauna realizate pe plan coregrafic. Problema este dificilă şi nici marile ansambluri de profesionişti nu au rezolvat-o încă în chip mulţumitor. Sîntem încă în faza încercărilor şi în chip firesc nu toate pot fi încununate de succes. În general dansurile se bizuie prea mult pe pantomimă, chemată să înfăţişeze spectatorilor subiectul, după care urmează o suită oarecare de jocuri, fără să se lege întotdeauna organic de partea introductivă. Ocolindu-se mijloacele specifice dansului pentru tălmăcirea gîndurilor şi simţămintelor, se aduc în scenă coase, seceri, lopeţi, maşini de cusut ş.a., împingînd dansul spre naturalism. Citām în acest sens formaţia de dansuri a Fabricii de confecţii şi tricotaje Botoşani cu tema « Răzbunarea rebutului », formaţia de dansuri a G.A.S. Miroslava, reg. Iaşi, cu tema « Întîmplare la seceriş » ş.a. Specialiştii coregrafi sînt chemaţi să contribuie cu mai multă stăruinţă la rezolvarea importantelor probleme pe care le ridică realizarea dansurilor cu temă.

Dansurile sînt adesea mult prea lungi, ceea ce diminuiază pe de o parte avîntul dansatorilor, iar pe de altă parte duce la scăderea interesului spectatorilor. Sînt inutile şi de prost gust excesele de chiuituri, tropotituri şi strigături, ca şi exagerările mişcărilor. Aceasta conferă jocurilor noastre populare un fals caracter dinamic, văduvindu-le de o seamă de însuşiri care conlucrează la înalta lor ţinută artistică. Uitînd cît de necesare sînt în artă elementele de contrast, mulţi dintre instructori sînt ispitiţi să-şi construiască suitele doar din jocuri cu dinamică foarte vie şi să exagereze chiar mişcările lor originale.

Dansul, muzica, costumul şi întreaga ambianţă a desfăşurării trebuie să constituie un tot unitar, armonios. Credem că acest deziderat nu a preocupat bunăoară în suficientă măsură formaţia de dansuri a Fabricii « Unio » din Satu-Mare, care a prezentat un amestec hibrid de muzică maghiară, strigături romîneşti şi costume de influenţă germană.

Formaţiile muzicale care acompaniază dansurile continuă să fie adesea mult sub nivelul coregrafiei, în deosebi în cazul echipelor orăşeneşti. Este de-a dreptul penibil să asculţi doi-trei muzicanţi nepricepuţi chinuind la nesfîrşit cele două sau trei părţi ale unui dans oarecare, în vreme ce dansatorii evoluează pe scenă combinînd tot soiul de desene coregrafice savante. Truda acestora din urmă este irosită de slaba calitate a susţinerii muzicale. Trebuiesc evitate asemenea discrepanţe păgubitoare unei bune realizări artistice. Pentru buna desfăşurare a dansului popular autentic este potrivit — evident — instrumentul muzical sau instrumentele muzicale ori taraful specific zonei folclorice respective, în vreme ce orchestra cu muzică prelucrată este necesară prelucrărilor sau compoziţiilor coregrafice.

Se cade neapărat subliniat genul nou de spectacol prezentat de Ansamblul maghiar al Căminului cultural din Simbriaş, raionul Tg. Mureş: cor, taraf şi dans. Inspirîndu-se din munca sătenilor din comună, ansamblul a realizat, într-o frumoasă ţinută artistică, tema « Împletitul de paie la şezătoarea cooperatorilor ».

O latură slabă a concursului au constituit-o soliştii, cîntăreţi şi instrumentişti. S-au evidenţiat cîţiva talentaţi solişti, care au interpretat un repertoriu ales, în care — spre deosebire de concursurile anterioare — şi-au aflat locul şi cîntecele de luptă de odinioară ale poporului, precum şi creaţia folclorică contemporană, cîntecele inspirate din viaţa de astăzi a constructorilor societăţii socialiste. Socotim însă cu totul nesatisfăcător numărul soliştilor antrenaţi în cel de-al V-lea concurs, faţă de marele număr al talentelor populare care au rămas uitate şi nefolosite de la un capăt al ţării la altul. Nu ştim pentru ce sindicatele nu au prevăzut antrenarea în concurs a soliştilor şi nu ştim de ce nu s-a stăruit mai mult la mobilizarea lor în cadrul unităţilor aflate sub oblăduirea Aşezămintelor culturale. Credem că această stare de lucruri trebuie neapărat îndepărtată în cel mai apropiat viitor. Trebuie înţeles că

soliștii constituie un mijloc eficient de valorificare și popularizare a unor genuri de muzică populară și cultă ce nu pot fi trecute cu vederea.

Am dori ca repertoriul soliștilor să fie inedit. Ei trebuie să valorifice cele mai alese creații populare locale, nu să fie tributarii muzicii populare difuzate și popularizate de către posturile noastre de radio. Ar fi fost de dorit ca talentata muncitoare Sofia Fusa, solistă a Casei raionale de cultură « Ciprian Porumbescu » din Suceava să interpreteze alte piese decît cele pe care le cunoaștem din repertoriul Artemizei Bocancea, iar Eugen Vela de la Casa raională de cultură din Oravița să-și fi valorificat frumosul său glas cîntînd alte cîntece decît cele pe care le știm din repertoriul lui Ion Cristoreanu.

Și în cazul soliștilor trebuie avută mai multă grijă în ceea ce privește acompanierea lor. Este preferabil să ascultăm un solist popular neacompaniat, așa cum răsună încă cîntecele noastre populare de-a lungul și de-a latul țării — așa cum a cîntat bunăoară Marioara Precup din Leșu, reg. Cluj, distinsă cu premiul I — decît să-i ascultăm prost acompaniați. Acompaniamentul ridică nivelul artistic al soliștilor cînd este bine realizat — în acest sens sîntem ispitiți să ne referim la felul în care a fost realizată acompanierea soliștilor din reg. Timișoara — în schimb un acompaniament slab dăunează celor mai străluciți soliști. Este limpede faptul că binecunoscuta interpretă a folclorului turco-tătar din Dobrogea, Nurmambet Kadrie-Gavrilescu de la Casa raională de cultură Constanța, s-ar fi bucurat de un succes mai mare dacă ar fi fost acompaniată de o formație muzicală adecvată (eventual cu instrumente specifice: zurna și daul). A pierdut din succes și fluierașul Ion Sas de la Căminul cultural din Mag, raionul Sibiu, din pricina acordeonistului mediocru care l-a acompaniat, cu un instrument neacordat cu fluierul.

Corurile, orchestrele și fanfarele execută, bineînțeles, folclor prelucrat. Dacă la coruri s-a putut remarca o bună orientare a repertoriilor în ceea ce privește valorificarea cîntecelor de masă, nu putem spune același lucru despre felul în care aceste formații au pus în valoare folclorul. Au fost interpretate cîteva creații de acest gen care ne-au atras atenția și care se cuvin pomenite. Astfel: *Cîntecul de nuntă* de Tudor Jarda, în execuția corului Întreprinderii « Industria Sîrmei » din Cîmpia Turzii, *Baladă haiducească* de Alfons Popescu pentru cor, buciume și fluiere, interpretată de corul Căminului cultural din Domnești, raionul Curtea de Argeș, însoțit de 13 buciumași și 7 fluierași, sub conducerea compozitorului, piesă inspirată din viața lui Radu Anghel din Greci, erou popular care a haiducit acum un veac în partea locului, *Pe plaiuri hunedorene* o nouă suită pentru cor și fluiere scrisă de I. Munteanu, Gh. Bogdan și Gh. Șoima pentru corul din Poiana și fluierașii din Jina raionul Sebeș, *Suita bănățeană* de Nicolae Ursu, cîntată de corul Combinatului metalurgic Reșița, dirijat de Ion Romînu, *Suita maramureșană* de Mih. Mitriuc, în execuția corului Casei raionale de cultură din Sighet, sub conducerea autorului ș. a. Nu au fost programate în suficientă măsură capodoperele repertoriului nostru coral clasic și nici prelucrările de folclor scrise de compozitorii noștri contemporani. Prelucrarea folclorului este o muncă grea și de mare răspundere. Referindu-se la această chestiune, Béla Bartók scria cele ce urmează: « Buna mînuire a melodiilor țărănești este una din cele mai grele probleme, fără îndoială tot atît de grea ca invenția unui material tematic propriu. Ajunge să ne amintim că o temă dată înseamnă din capul locului o îngrădire. O dificultate și mai mare este însă asimilarea caracterului melodiei țărănești est-europene. Înainte de toate trebuie să poți pătrunde bine acest caracter spre a-l scoate în relief în prelucrare și a nu-l întuneca cumva. Spre a prelucra astfel de melodii sau a le armoniza numai, trebuie în orice caz o așa zisă „inspirație", întocmai ca pentru compoziția unei opere originale. Aceasta înseamnă o dificultate foarte mare » (*Muzica populară și însemnătatea ei pentru compoziția modernă*, București, Editura Societății Compozitorilor Romîni, 1934, p. 11). Credem că forurile de răspundere trebuie să analizeze această chestiune și să găsească soluțiile potrivite stimulării în viitor a prelucrărilor de folclor.

Prelucrările de folclor de bună calitate trebuie să-și găsească locul cuvenit în repertoriile orchestrelor de diferite genuri și ale fanfarelor. Dirijorii unora din formațiile de acest fel caută singuri să înlăture unele deficiențe, aranjînd cum se pricep melodii populare, atît de cerute de masele de ascultători. Îl cităm în acest sens pe tov. I. Lupașcu, dirijorul fanfarei « Bihorul » a Întreprinderii miniere din Băița, reg. Oradea. Unele orchestre și fanfare se mulțumesc încă cu un repertoriu în parte învechit alcătuit din fantezii și potpuriuri, deși experiența actualului concurs a dovedit că, bunăoară, formațiile de mandoline și balalaici pot adopta un repertoriu romînesc contemporan de înaltă ținută artistică. Ne referim la orchestra de mandoline a Comitetului de instituție a Poștei Centrale, dirijată de Ștefan Pagu, care a interpretat cu succes *Selecțiuni din Oratoriul Eroic « Tudor Vladimirescu »* de Gh. Dumitrescu.

Brigăzile artistice de agitație — cele mai tinere formații ale mișcării noastre artistice de amatori — trebuie să devină adevărate centre de creație populară. Folclorul vechi și nou le oferă din belșug materiale, forme și genuri spre prelucrare și valorificare. O seamă de brigăzi artistice de agitație, în deosebi din mediul sătesc folosesc pe scară largă folclorul, dovedindu-se totodată importante organe de difuzare și popularizare a creațiilor noi. Caracterul militant pe care aceste formații artistice trebuie

să-l aibe în munca şi lupta pentru făurirea socialismului, impune o grijă deosebită pe care organele de răspundere trebuie să le-o acorde. Credem totuşi că cele cîteva realizări artistice remarcabile semnalate cu prilejul acestui concurs, cum au fost de pildă brigăzile artistice de agitaţie ale Uzinelor «7 Noiembrie» şi a Spitalului Nr. 9 din Bucureşti, precum şi a Comitetului sindical al Complexului de lucrări Săvineşti — trei formaţii aproape la fel de bune, deşi reprezintă trei genuri diferite de realizare artistică — ar trebui să fie date de pildă.

* * *

Rezultatele bune ca şi cele mai puţin satisfăcătoare ale celui de-al V-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori de la oraşe şi sate trebuiesc temeinic analizate. Trebuiesc găsite cele mai potrivite căi pentru propăşirea viitoare a minunatei arte de amatori din patria noastră, în folosul ridicării necontenite a nivelului cultural şi artistic al oamenilor muncii, constructori ai unei vieţi fericite.

ФОЛЬКЛОР НА 5-ОМ СМОТРЕ ГОРОДСКОЙ И СЕЛЬСКОЙ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ САМОДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Самым впечатляющим народным художественным явлением на празднествах, посвященных 15-летию со дня освобождения Румынии, был заключительный этап 5-го смотра художественной самодеятельности. С 16 по 20 августа текущего года свыше 6.000 артистов-любителей, членов примерно 150 художественных коллективов всех жанров соревновались в песнях и плясках.

В художественной самодеятельности фольклор находит широкое применение. От подлинного народного творчества вплоть до искусных обработок народной музыки, художественная самодеятельность культивирует фольклор на всех ступенях своей творческой деятельности. Упоминание и обсуждение наилучших достижений, как и некоторых недочетов, требующих устранения, были бы полезны для дальнейшего развития художественной деятельности.

Число самодеятельных артистов в Румынской Народной Республике возросло почти до миллиона человек. Возросло также и число их выступлений, было отмечено ощутимое улучшение качества репертуара, уходящего своими корнями в реальную действительность, как и исполнительского искусства.

Говоря о крупнейших недочетах, нужно заметить, что, по сравнению с большим числом одаренных народных элементов, которыми изобилует наша страна, к участию в смотре было привлечено недостаточное число сольных певцов и инструменталистов. Можно было также наблюдать некоторую неумелость в исполнении тематических плясок. Так, например, отдается предпочтение пантомиме в ущерб специфическим танцевальным приемам, используется реквизит, придающий пляске оттенок грубого натурализма и т.д. Хоры в недостаточной мере прибегают к народным песням, обработанным классиками румынской музыки или современными композиторами. Такие же недочеты наблюдаются в репертуаре инструментальных ансамблей, духовых оркестров и т.д.

В данной статье дается только краткий обзор того, как был отражен фольклор в финале смотра. Хорошие, как и менее удовлетворительные результаты должны быть основательно изучены и проанализированы для изыскания лучших путей дальнейшего развития нашей самодеятельности в целях неуклонного повышения культурно-художественного уровня народных масс.

THE FOLKLORE PRODUCTIONS IN THE 5th COMPETITION OF THE AMATEUR ART ENSEMBLES

The most outstanding artistic folk manifestation, presented during the festivities organized to celebrate the 15th Anniversary of the liberation of the Rumanian People's Republic, was the final heat of the 5th Competition of the Amateur Art Ensembles. Almost 150 art formations, numbering over 6000 amateur artists, embracing all genres, took part in the song, poetry and dancing contest held between August 16 20 of this year.

Folklore plays a prominent part in the activity of the Amateur Artists in the Rumanian towns and villages. The Amateur Art Movement cultivates folklore in its entire gamut of creative interpretation, ranging from the reproduction of genuine folk creations to highly sophisticated artistic productions. The commendation of their foremost achievements, together with the comment on certain shortcomings can only serve as a constructive criticism, stimulating the advancement of their artistic activities.

The number of amateur artists in the Rumanian People's Republic has risen to almost one million; the number of performances given by them has likewise increased considerably; great progress has been achieved in the quality of their artistic interpretation, as well as in the choice of their repertory that is deeply rooted in the realities of our times.

One of the more important gaps of the competition was the small number of vocal and instrumental soloists attending the contest, a number totally out of proportion with the huge store of folk talent available all over the country. Certain imperfections were also noticeable in the performance of the thematic dances, in particular the abandonment of specific dance effects in favour of pantomime and the utilization of costumes and disguises emphasizing a naturalist trend in folk dancing. The choirs have likewise not awarded adequate attention to folklore productions; their repertory included but few masterpieces of the Rumanian classical music or choral creations of contemporary composers. Similar gaps have been remarked in the repertoire of the orchestras and brass bands.

This article only endeavours to give a brief outline of the part played by folklore in the final heat of the competition. All the results, whether valuable or insignificant, shall have to be throughly investigated and reviewed before deciding upon the lines the Amateur Art Movement is to follow in the future to ensure its steady development and contribute to the raising of the cultural and artistic standard of the popular masses.

IOSIF VULCAN ȘI FOLCLORUL ROMÎNESC

DUMITRU POP

Există numeroase personalități care se înscriu în istoria culturii unui popor nu prin opere ample ci prin lucrări legate de epoca lor ori prin simple acțiuni de organizare sau de îndrumare. Un astfel de loc ocupă și Iosif Vulcan pe tărîmul culturii romînești, inclusiv pe cel al folcloristicii. În acest ultim domeniu el n-a lăsat în urma lui nici culegeri și nici studii de mare însemnătate astăzi. Avînd însă un remarcabil simț de orientare și putere de intuiție, a înțeles devreme importanța patrimoniului popular și rosturile cercetării lui, ceea ce a făcut să devină un exponent de seamă al preocupărilor de acest fel, mai ales ca animator și propagator al ideilor vremii.

Năzuințele lui Iosif Vulcan s-au putut realiza înainte de toate datorită calității lui de conducător al revistei « Familia » (1865—1907) și a suplimentului ei « Șezătoarea » (1875—1882) după cum acestea, la rîndul lor, au devenit prin Iosif Vulcan printre cele mai gustate publicații ale timpului, iar din punct de vedere folcloristic unele dintre cele mai importante [1].

Parte din meritele lui Iosif Vulcan în domeniul folcloristicii noastre au fost amintite ocazional și mai înainte [2]. Fără să-i atribuim lucruri ce nu-i aparțin, socotim totuși că eforturile sale și rezultatele în care s-au concretizat îndreptățesc o preocupare specială, mai adîncită. În ordine cronologică, Iosif Vulcan se numără printre întîii folcloriști romîni din Transilvania. A fost șeful unei grupări folcloristice care a impulsionat și a dat sens mișcării culturale romînești din vestul acestei provincii vreme de cîteva decenii. Ca traducător în limba maghiară și comentator al unor piese de literatură populară și-a cîștigat merite apreciabile în cîmpul relațiilor folcloristice romîno-ungare.

Sursa celor dintîi imbolduri ale interesului lui Iosif Vulcan pentru patrimoniul nostru popular trebuie căutată în perioada studiilor sale medii, pe care le-a făcut la liceul din Oradea, între anii 1851—1859. Chiar în anul intrării sale aici, în anul școlar 1851/52, se înființează catedra de limba și literatura romînă, avînd în fruntea ei pe harnicul profesor Alexandru Roman. În primăvara lui 1852 acesta întemeiază « Societatea de lectură a tinerimii studioase de la școlile orădane », la conducerea căreia îi urmează Dionisie Păcuțiu, Iustin Popfiu etc.

Făcîndu-se purtătoarea de cuvînt a năzuințelor celor mai imperioase ale romînilor ardeleni — năzuințe legate de ideea emancipării naționale — catedra și « Societatea de lectură » își îndreptau și ele eforturile către cultivarea limbii și literaturii naționale, ceea ce îndruma cu consecvență spre viața populară. Elementul folcloric apare deseori în preocupările membrilor societății [3], dintre care

---

[1] Vezi și Ion Breazu: Folclorul revistelor « Familia » și « Șezătoarea ». Bibliografie cu un studiu introductiv. Sibiu, 1945.

[2] Idem, ibidem, p. XXXIII—XL; Vasile Vartolomei: Mărturii culturale bihorene. Cluj, 1944, 180—184.

[3] Cf. I. Breazu, ibid., XXX.

se vor recruta și folcloriști recunoscuți, cum sînt Atanasie Marienescu, Miron Pompiliu și Scipione Bădescu.

Dar în epoca de formare a lui Iosif Vulcan creația noastră populară cîștigase un prestigiu deosebit în fața învățaților romîni din Țările Romînești și chiar din unele centre ardelene. Anton Pann, Cezar Bolliac, Heliade Rădulescu, Nicolae Bălcescu și grupul de la « Dacia literară » se apropiaseră cu căldură și entuziasm de tezaurul spiritual popular, dînd naștere unui curent în acest sens, iar în Transilvania, Brașovul și Sibiul făceau primii pași în aceeași direcție. Vulcan însuși participă în 1862 la adunarea generală a Astrei care a avut loc la Brașov, cu care prilej cunoaște pe Gheorghe Bariț și pe Andrei Mureșanu [4]. Primul își citește aici conferința *Despre artele frumoase cu aplicarea lor la cerințele poporului romînesc* [5], un moment de seamă din începuturile folcloristicii romîne ardelene. În atmosfera entuziastă a adunării, ideea culegerii și valorificării producțiilor populare intră efectiv în programul Astrei. Convingerile lui Vulcan își găsesc în activitatea folcloristică romînească din acel timp principalele puncte de reazim. La numai un an după intrarea lui la liceul orădean apăruse la Iași colecția lui Vasile Alecsandri *Balade adunate și îndreptate* (1852/3), pe care o va fi citit încă atunci, lăsîndu-i în suflet o puternică impresie. Am risca afirmația că în formația de folclorist a lui Iosif Vulcan rolul cel mai însemnat l-a avut Alecsandri. Într-unul din întîile numere ale « Familiei » [6] îi publică portretul și-i face o prezentare elogioasă, insistînd cu deosebire asupra legăturilor lui cu patrimoniul popular. În articolele închinate poeziei noastre populare se servește mai ales de citate din colecțiile poetului. Vom vedea că în ceea ce privește una din convingerile sale de căpetenie privitoare la însemnătatea producției folclorice — aceea că trebuie să stea la baza culturii naționale — Iosif Vulcan merge pe urmele lui Alecsandri. Relațiile dintre cei doi scriitori se întăresc prin colaborarea lui Alecsandri la « Familia », cînd au loc între ei schimburi de scrisori. Cu prilejul acesta Vulcan primește și unele îndemnuri directe de culegere, publicare și valorificare a bunurilor populare.

Urmărind sursele interesului lui Iosif Vulcan pentru folclor, trebuie să avem în vedere anii de studii petrecuți la Pesta, după 1859, și primii ani din cariera sa literară pe care-i petrece tot aici. La Pesta cunoaște pe Mircea B. Stănescu, autorul unei colecții de povești populare [7], cu care lucrează la redactarea revistei « Gura satului » și la calendarul « Gura satului » [8]. Factorul cel mai important însă care i-a adus nu numai noi îndemnuri, ci și cunoștințe teoretice a fost mediul cultural maghiar în care și-a făcut instrucția și în care a trăit. Nu e locul să intrăm aci în amănunte. Notăm numai că societatea culturală Kisfaludy, întemeiată în anul 1836 și al cărei membru va fi mai tîrziu, oferea un spațiu larg creațiilor populare. În cadrele ei apar între 1846—1848 primele trei volume ale primei colecții propriu zise de poezie populară maghiară: *Magyar népköltési gyüjtemény* [Culegere de literatură populară maghiară].

În fine, la toate acestea trebuie adăugat contactul direct pe care l-a avut cărturarul din copilărie cu poporul, cu care prilej i-a cunoscut viața, obiceiurile, datinile, portul și creațiile lui orale. Sub influența ideilor folcloristice asimilate, toate acestea au căpătat în mintea lui, semnificații noi.

* *
*

Cu toate că în timpul vieții sale — prin școala lui Hasdeu și apoi a lui Ovid Densușianu — s-au pus la noi bazele științifice ale folcloristicii, Iosif Vulcan nu a făcut pe acest tărîm o carieră științifică în sensul propriu al termenului. Oprindu-se la probleme de interes foarte general, el a operat cu cîteva noțiuni elementare și s-a menținut pe linia unor concepții aparținînd primei gene-

[4] I. Vulcan: O seară cu Andrei Mureșianu. *Familia*, III (1867) nr. 20, 241—242.
[5] Vezi textul în actele privitoare la urzirea și înființarea Asociațiunii..., Sibiu, 1862, 153, ș.u.
[6] I (1865) nr. 9.
[7] Proza poporale. Povești culese și corese. Timișoara, 1860.
[8] V. Vartolomei: ibid., 178.

rații de folcloriști. De altfel către sfîrșitul vieții sale preocupările lui Iosif Vulcan pentru creația populară trecuseră pe planul al doilea.

Încercînd să pătrundem în sensul activității folcloristice a lui Iosif Vulcan, trebuie să arătăm că interesul său pentru fenomenul spiritual popular prezintă touşi articulații complexe. Alimentîndu-se din fondul de idei existent în cultura romînească și maghiară a vremii, privește producția folclorică din perspective diferite. O apreciază, astfel, sub raport documentar, ca fiind expresia caracterelor specifice ale unui popor și purtătoarea amintirilor trecutului istoric, dar totodată și din punctul de vedere estetic.

Ţinîndu-se aproape de concepția generației de la 1848, notează într-un mod asemănător lui Cezar Bolliac: « Dacă voim să studiem şi să cunoaştem caracterul unui popor, n-avem să recurgem la operele învățaților, ci numai să consultăm poezia sa poporală », pentru că ea « e oglinda cea mai fidelă în care se reflectă caracterul orișicărui popor. Aceasta ne descoperă toate însuşirile, aplicațiunile și cugetele bune, rele; aceasta ne spune toate dorințele, aspirațiunile, datinele și în fine toate calitățile poporului » [9]. Necunoscînd în amănunt principiile și metoda de lucru a etnopsihologiei — din sfera căreia provine concepția exprimată aici — și fiind stăpînit de naționalismul vremii, în aplicațiile pe care le face Iosif Vulcan plutește la suprafața faptelor. Scoțînd în relief vitejia, dragostea de țară etc., scriitorul vrea să dovedească lumii că poporul romîn « poate să aspire la un viitor strălucit » [10].

Pe lîngă calitatea ei de a oglindi *psihologia poporului*, creația populară este și un bun izvor istoric: « Poezia poporală e istoria unei națiuni. Ea ni conservă tradițiunile, moravurile și datinile poporului, faptele sale glorioase, bravurele, luptele, învingerile acestuia » [11]. Citîndu-l pe Hasdeu afirmă că ea aduce adeseori « deslușiri scumpe pentru cunoașterea unor sentimente obscure, încît atestările istoriei fără de explicațiunile și ilustrările poeziei poporale sînt enigmatice și neînțelese » [12].

Tributar manierei istoricizante și mitologizante a lui Atanasie Marienescu, a fraților Aron și Nicolae Densușianu și nebăgînd în seamă mistificările pe care le prezentau unele din textele folclorice, Iosif Vulcan cade și el în exagerări neștiințifice. Ia astfel de bună colinda fabricată de Marienescu, împreună cu explicația acestuia, că ar cuprinde episodul răpirii sabinelor; nu observă de asemenea că « Erculean », « căpitanul rîmlean » din balada lui Alecsandri e o creație a poetului, negăsindu-se în realitatea folclorică; refrenul « Lerui ler » din colindele noastre derivă și după el din numele împăratului roman Aurelian etc [13].

Complăcîndu-se în atmosfera latinizantă creată în jurul « Familiei » de Marienescu, frații Aron și Nicolae Densușianu, S. Mangiuca etc. și, mai ales la început, fiind el însuși un latinist, Vulcan vorbește cu entuziasm despre miturile noastre aduse aici de « împăratul Traian » [14]. Datinile noastre sînt « mărgăritare prețioase », pentru că ne « recheamă în memorie pe anticii romani, pe străbunii noştri » [15]. Dar indiferent de aspectul sub care privim « neamul romînesc, pretutindeni dăm de eticheta de noblețǎ a obîrșiei sale vechi. În toate ale lui, în datini, în poezie, muzică și port găsim germenii clasicității . . . » [16].

---

[9] Poporul romîn în poezia sa. *Familia*, V (1869) nr. 32, 373.
[10] Ibid., nr. 33, 400.
[11] Ibid., nr. 32, 373.
[12] Ibid.
[13] Ibid., cf. și Despre poezia populară romînească. Román népdalok (Cîntece populare romînești) Budapest, 1877, 164.
[14] Despre poezia populară romînească. 158.
[15] Pregătiri la înființarea unui teatru național. *Familia*, XII (1876) nr. 43, 507.
[16] Discursul președintelui Iosif Vulcan la deschiderea adunării generale din Orăștie a « Societății pentru fond de teatru romîn în 1/13 iunie 1897 » *Familia*, XXXIII (1897) nr. 22, 261.

În fine, Iosif Vulcan, acordă mare însemnătate valorii estetice a creației populare. Pornind de la adevărul atît de evident astăzi pentru oricine că poezia nu-i un scop în sine, ci un mijloc prin care poetul își exprimă într-o formă artistică atitudinea față de fenomenele vieții sociale și că poezia care nu are scopuri nobile nu are dreptul la existență [17], scriitorul pune în lumină deosebita valoare a creației populare, rezultată din autenticitatea inspirației ei. Fiind izvorîtă din inimă, ea este sinceră și veridică, lucru ce nu se întîmplă întotdeauna cu producția cultă [18].

Scriitorul subliniază marea originalitate, bogatul fond de idei, de tablouri și de subiecte interesante, al literaturii populare. Legătura ei cu viața face posibile tipizările de mare comprehensiune și adîncime, astfel că, de exemplu, numele fiecărui erou de baladă reprezintă « un cerc de idei, o viață particulară, o lume separată » [19]. Tot aici e de căutat și marea ei forță estetică. Vorbind despre balada *Mănăstirea Argeșului*, spune că « Nu se poate închipui un țipăt mai înfiorător exprimat cu mai multă artă decît al soției lui Manole . . . » [20]. Căldura cu care se apropie de creația folclorică face ca în aprecierile sale Iosif Vulcan să ajungă adeseori la fraze ditirambice: « Nici un poet din lume n-a înzestrat încă nici o ființă femeiască cu niște calități atît de admirabile » cum este Ileana Cosînzeana [21]. Citînd cîteva versuri consideră că ele « i-ar face onoare lui Shakespeare » [22], iar cîntecul lui Mihai Viteazul e « mai frumos și mai încîntător decît cîntecul serafimilor » [23].

*
* *

Arătam ceva mai înainte că Iosif Vulcan nu a făcut în domeniul folcloristicii o carieră științifică în sensul propriu al termenului. Preocupările lui pe acest teren sînt subordonate unor scopuri politice și culturale și prin aceasta cărturarul nostru este puternic ancorat în contemporaneitate. Folclorul îl ajută pe de o parte să facă lauda poporului său, să-i proslăvească calitățile, « geniul » și să-i justifice aspirațiile firești într-o epocă de intensă luptă pentru emanciparea națională. Indeamnă la culegerea și studiul producțiilor populare pentru că prin ele s-ar putea evita și combate anumite afirmații injurioase la adresa poporului nostru; mai mult decît atîta, prin ele s-ar putea « edifica o piramidă, care ar vesti lumii lustrul gloriei trecute » [24], arătînd că poporul romîn merită o soartă mai bună.

Pe de altă parte, folclorul îi întărea lui Vulcan o convingere de mare însemnătate și actualitate ce trebuia grabnic pusă în aplicare, că « temelia cea mai trainică a vieții noastre intelectuale este în popor » [25], că numai pornind de la patrimoniul popular se poate realiza o cultură cu adevărat națională. Pe lîngă faptul că literatura națională e ferită prin aceasta de « arșița literaturilor străine . . . », în principiu, « numai în cazul acela poate avea viață durătoare, armonie numai atunci poate fi, cînd toate sonurile sînt acomodate tonului fundamental; acesta iară nu poate fi altceva în literatură decît tezaurul cel mai prețios — poezia poporală » [26]. Lărgind cadrul problemei, spune în altă parte: « Artistul cînd vrea să reprezinte, să zugrăvească, cu pana, cu penelul sau cu graiul, tipuri originale naționale, are să se serve de poezia poporală ca de un pedestal pe care se va înălța statua sa. Desconsiderînd el acest pedestal, opera sa ar fi numai o figură bastardă, lipsită de farmecul originalității caracteristice, lipsită de o bază solidă și ca atare s-ar ruina » [27] . . . Evident, cuvintele lui Vulcan își păstrează și astăzi valabilitatea.

---

[17] Despre poezia populară romînească. 151.
[18] Ibid.
[19] Pregătiri la inființarea unui teatru național. nr. 42, 494—495.
[20] Ibid., nr. 43, 505.
[21] Ibid.
[22] Poporul romîn în poezia sa. nr. 34, 400.
[23] Ibid., 385.
[24] Ibid., nr. 32, 373.
[25] Discursul Președintelui . . ., 260.
[26] Vasile Alecsandri. *Familia*, I (1865) nr. 9, 105.
[27] Cîntece haiducești. nr. 33, 385.

Istoriceşte, raportul dintre literatura populară şi cea cultă e cel de la mamă la fiică şi totuşi pe parcursul dezvoltării ei literatura cultă întinereşte mereu la izvoarele celeilalte [28]. Şi cum literatura cultă se găsea la noi în faza începuturilor, în vreme ce « poezia popolară demult şi-a creat un titlu de falǎ în lumea literară »[29], nevoia punerii în practică a acestei idei devine şi mai categorică. Poetul, prozatorul, dramaturgul şi artistul vor găsi în producţia folclorică nu numai subiectele şi fondul de idei cu adevărat naţionale, ci şi o mare bogăţie de material sufletesc şi expresiv.

Consecvent principiului « Daciei literare », care preconiza mai cu seamă inspiraţia din trecutul istoric şi avînd în vedere fondul istoric al creaţiei populare, Iosif Vulcan recomandă poeţilor culegerea tradiţiilor, legendelor şi a « tot ce se aude şi să-şi încoarde lira spre a ne cînta ditirambe despre trecutul nostru »[30]. Cîntecul lui Dragoş despre întemeierea Moldovei, de pildă, ar fi « un sujet de epopee » [31] etc.

Datorită desigur şi faptului că el însuşi a fost poet şi scriitor, la ceea ce se adaugă exemplul viu al lui Alecsandri, în ierarhia valorilor folclorului Iosif Vulcan acorda primul loc tocmai forţei lui inspiratoare. Măsura în care s-a pătruns de acest lucru rezultă nu numai din frecventele îndemnuri teoretice, ci şi din propria lui activitate literară. Astfel în poeziile sale originale, ca şi în ale colaboratorilor săi de la « Familia », elementele folclorice abundă; întîlnim motive, elemente de construcţie şi procedee de compoziţie specifice basmului şi baladei, imagini artistice, elemente de versificaţie etc., din poezia populară. Înfluenţa populară a pătruns adînc şi în proza, în schiţele, nuvelele şi romanele scriitorului [32]. Încă în 1864 publică în « Concordia » de la Budapesta nuvela sa *Marţi seara*, în care apar datini, credinţe, strigături... populare. În calitate sa de conducător al « Familiei » şi preşedinte al « Societăţii pentru fond de teatru », a urmărit îndeaproape traducerea în viaţă a acestei direcţii. Publicînd un concurs de nuvele, face specificarea că vor fi preferate cele cu subiecte istorice sau crescute pe vreo « datină poporală » [33]. Dacă roadele nu s-au ridicat la o asemenea înălţime încît să poată satisface şi astăzi exigenţa cititorului, faptul se datoreşte lipsei unei concepţii ştiinţifice, cît şi lipsei de experienţă scriitoricească a colaboratorilor în această epocă de început, precum şi stadiului de dezvoltare a limbii noastre literare.

* * *

Referindu-ne la ideile teoretice ale lui Iosif Vulcan despre folclor, trebuie să arătăm că nu poate să-şi revendice paternitatea nici uneia dintre ele. Toate se vînturau înainte de o parte şi de alta a Carpaţilor, precum şi în mediul maghiar cu care a avut legături în tot cursul vieţii. Trebuie reţinut totuşi faptul că le-a adoptat şi le-a sporit circulaţia, contribuind astfel efectiv la creşterea interesului pentru creaţiile sufleteşti ale celor mulţi şi, paralel cu aceasta, la realizarea idealurilor din care au izvorît.

Preocupările lui Iosif Vulcan pentru patrimoniul popular depăşesc în genere sfera noţiunii de « folclor »[34], aşa cum o înţelegem noi astăzi, adică totalitatea culturii spirituale populare. E adevărat că nu aminteşte dansurile, în schimb, alături de literatură, datini, muzică şi mitologie, are în vedere portul popular şi chiar istoria [35]. Teoreticeşte însă el n-a fost ispitit de problema definirii şi delimitării

[28] Despre poezia populară romînească. 150—151.
[29] Discursul preşedintelui...., 260.
[30] Ibid.
[31] Poporul romîn în poezia sa. nr. 32, 374.
[32] Vezi şi Ion Breazu: lucr. cit., XXXIII—XXXV
[33] *Familia*, I (1865) nr. 1.
[34] Cf. Compte rendu de la réunion internationale d'experts. *Arts et Traditions Populaires*, Paris, IV (1956) nr. 1, 59; apud Mihai Pop: Problemele şi perspectivele folcloristicii noastre. *Revista de folclor*, I (1956) nr. 1—2, 18.
[35] Pregătiri la înfiinţarea unui teatru naţional. nr. 43, 508.

noțiunilor, cu toate că a trăit într-o epocă în care lucrurile acestea începeau să fie dezbătute de către învățații noștri.

Dintre toate compartimentele culturii populare, acel ce reține în mod special și constant atenția lui Iosif Vulcan este al literaturii denumit adesea cu termenul general de « poezie populară» ca și de către A. Densușianu, Silași etc. Aceasta îi era de altfel mai accesibilă și era mai legată de preocupările lui literare; totodată oferea materialul cel mai concret pentru susținerea ideilor sale politice. În ceea ce privește volumul și natura cunoștințelor sale în acest domeniu, notăm că Vulcan citise culegerile publicate pînă atunci de către romîni și alte popoare și face chiar o clasificare literară istorică a materialului [36]; încearcă să-i precizeze caracterele generale în comparație cu creația celorlalte popoare etc [37].

Ancorat puternic în romantismul folcloric și în mitologie, Iosif Vulcan acordă cea mai mare însemnătate baladei și basmului, cu toate că, practic, se ocupă destul de puțin cu acesta din urmă; precizează însă că lirica este mai bogată. În articolele sale întîlnim adeseori observații interesante și juste. Este se pare primul care a surprins jocul dintre elementul liric și epic în poezia noastră populară, încercînd să-l explice totodată. El a arătat, ca și Ovid Densușianu mai tîrziu, că dincolo de lirismul acesteia se ascunde un miez epic [38], după cum în cîntecul nostru bătrînesc fondul epic este diminuat de foarte pronunțate note lirice [39]. Iosif Vulcan a surprins astfel unul dintre caracterele specifice al baladei populare romînești. Vorbind despre natura în poezia populară romînească, explică just sensul dragostei poporului pentru natură, precum și funcția unor imagini artistice tipice [40].

Merită să fie menționat articolul lui Vulcan despre *Cîntecele haiducești*, cu atît mai mult cu cît pune în lumină și atitudinea autorului în problemele sociale. În intenția lui, articolul era un răspuns de apărare, dat « unor literați străini» care spuneau « că poporul nostru adoară în cîntecele sale pe niște hoți și că eroii lui sînt niște ucigași mizerabili. . . »[41].

Fenomenul haiduciei — pe care îl plasează în epoca fanariotă, « cînd toți cei mari se aruncară în brațele servilismului, cînd romînul în patria sa deveni sclavul străinilor împilatori» — este urmarea firească a asupririi străine și sociale [42]. Accentul cade asupra acesteia din urmă. Vulcan vorbește astfel despre « despoții indigeni», despre boierii care băteau pe cei mulți « necontenit și fără milă», despre « tirania domnilor» cu puterea lor « satanică» etc. Istoricește, haiducia însemnează « izbucnirea simțului de răzbunare a poporului, care nu mai putea suporta suferințele neumane» [43].

Împotriva oricărei afirmații dușmănoase, lupta haiducului are un caracter patriotic prin excelență: «Aspirațiunea lui (a haiducului) este patria curat națională; visul lui, eliberarea poporului de sub jugul feudal» [44]. Comportamentul haiducului față de cei săraci, pe care-i ajută, constituie o mărturie grăitoare în acest sens. Prădarea averilor celor bogați nu este altceva decît redobîndirea unor bunuri ce i-au fost răpite poporului prin silnicie. Elogiind lupta plină de abnegație a haiducilor, Vulcan întreabă: « Un om care preferă moartea în loc de a deveni trădător; un individ care se sacrifică pentru interesul poporului este el oare un hoț? » [45]

Fără să ne fi dat el însuși o colecție originală de folclor, Iosif Vulcan și-a creat merite deosebite pe tărîmul culegerii lui. La aceasta a contribuit nu numai prin atmosfera favorabilă pe care a creat-o

[36] Despre poezia populară romînească. 163.
[37] Ibid., 152 ș.u.
[38] Ibid., 161—163.
[39] Ibid., 165.
[40] Ibid., 155—157.
[41] nr. 35, 411.
[42] Ibid., nr. 33, 386.
[43] Ibid., nr. 34, 399.
[44] Ibid.
[45] Ibid., nr. 35, 410.

producţiilor populare prin articolele şi cuvîntările sale, ci şi prin îndemnuri directe. Aşa de pildă în cuvîntarea rostită la Lugoj în cadrul Societăţii pentru fond de teatru spune: «Să culegem şi să publicăm, tot ce priveşte istoria, viaţa, poezia, datinile, mitologia, portul şi muzica noastră» [46]. Vulcan este printre întîii învăţaţi romîni care a îndemnat la culegerea muzicii noastre populare. Vorbind cu înflăcărare despre frumuseţea şi valoarea ei pentru creaţia muzicală cultă reproşează: « Şi totuşi ce am făcut noi pentru conservarea şi înălţarea acestei muzice? Unde sînt colecţiunile noastre de melodii poporale? Nu-s. Nu avem nimica pentru că am uitat să facem ceva şi în această privinţă». În altă parte afirmă cu îngrijorare: « această frumuseţe fermecătoare n-are nici un adăpost, rătăceşte pe drumuri . . . » [47].

E necesară intervenţia grabnică a culegătorilor pentru că pier melodiile autentice şi pentru că « sufletul civilizaţiunii moderne şterge originalitatea» [48].

În apelurile pe care le-a făcut, Iosif Vulcan nu a dat indicaţii tehnice pentru culegerea materialului. Nu cunoaştem deci părerile lui în privinţa aceasta. Ştim numai că în general se orienta către respectarea autenticităţii textelor, făcînd totuşi, mai ales în primele decenii de activitate, unele concesii modului romantic de lucru. Progresele pe care le înregistrează « Familia» de la un an la altul se datoresc desigur şi conducătorului ei. Semnificative sînt pentru ceea ce ne interesează următoarele aprecieri ale lui Vulcan pe marginea volumului lui S. Fl. Marian, *Poezii poporale romîne:* «Ca un merit al d-sale mai pot adăuga că ne-a prezintat aceste poezii în vestmîntul lor original; şi unde doară totuşi va fi suplinit cîte o lacună, a făcut aceasta cu gust poporal, încît nu se cunoaşte» [49]. Notăm apoi următoarea însemnare dela « Poşta redacţiei»: « Rugăm pe toţi cei ce ne trimit poezii şi poveşti poporale să nu schimbe nimic în ele, ci să le decopieze întocmai cum le spune poporul » [50].

Îndemnurile directe şi indirecte ale lui Iosif Vulcan pentru culegerea folclorului romînesc n-au rămas fără rezultate. Începînd cu cel de al doilea an de existenţă, revista « Familia» a concentrat în jurul ei un număr însemnat de folclorişti, între care unii de mare reputaţie, cum sînt: B. P. Hasdeu, I. U. Jarnik, S. Fl. Marian, Atanasie Marienescu, Ioan Pop Reteganul, Lazăr Şăineanu etc. În afară de numeroase studii, articole şi recenzii au apărut aici foarte multe producţii folclorice din toate părţile Transilvaniei şi chiar de peste Carpaţi.

Odată cu apariţia « Şezătorii» — suplimentul pentru ţărani al « Familiei» — culegerile de folclor intră mai ales în paginile acesteia, care aşa cum a arătat Ion Breazu, « este şi ea un izvor indispensabil pentru cel ce vrea să cunoască mişcarea folclorică romînească din Transilvania» [51]. Intr-adevăr, în afară de « Tribuna» de la Sibiu, cele două periodice conduse de Iosif Vulcan deţin în Ardeal primatul în ceea ce priveşte activitatea folcloristică.

În sfîrşit, Iosif Vulcan şi-a cîştigat un loc de seamă în relaţiile folcloristice romîno-ungare, mai ales ca traducător în ungureşte a o serie dintre cele mai frumoase şi mai reprezentative poezii populare romîneşti. Asemenea traduceri din literatura populară romînească în limba maghiară s-au făcut şi pînă la acea dată. Cea mai veche se pare că e din anul 1842, fiind datorată lui Remelay Gustav. În 1860 Petheö Dionisie publică o poveste. Carol Acs tipăreşte în 1858 broşura « Flori din cîmpul poeziei populare romîne» iar în 1871 « Încă trei balade populare romîne», după ce multe fuseseră publicate prin revistele şi ziarele maghiare [52].

---

[46] Pregătiri la înfiinţarea . . ., nr. 43, 508.
[47] Ibid.
[48] Ibid.
[49] Salonul. Masa de cetit . . ., *Familia*, X (1874) nr. 11, 129.
[50] XIX (1883) nr. 19, 232.
[51] Lucr. cit, XL.
[52] Vezi şi articolul; Traduceri din literatura romînă în ungureşte. *Prietenii istoriei literare*, I, 3—16.

Pe tărîmul acesta meritele lui au fost recunoscute încă de la început chiar de către unele personalități culturale maghiare contemporane. Iosif Vulcan se numără printre aceia care, așa cum spunea Aug. Greguss, secretarul Societății Kisfaludy, « caută ca prin prietenie și colaborare să vindece rănile provocate de șovinismul național» [53].

Activitatea cărturarului nostru în această direcție poate fi urmărită și pe alte planuri. El a publicat în revistele maghiare numeroase articole privitoare la literatura romînă și a tradus în ungurește diferite poezii din literatura noastră [54]. În semn de prețuire și recunoștință, este ales în 1871 membru « extern» al Societății Kisfaludy. Discursul său de recepție rostit cu acest prilej tratează un subiect de folclor: *Despre poezia populară romînească*, constituind cea dintîi prezentare mai amplă, în limba maghiară, a folclorului nostru. La sfîrșitul discursului, Iosif Vulcan a citit cîteva poezii populare romînești traduse de el însuși în ungurește. Cu cîteva luni înainte scriitorul mai citise una dintre poeziile traduse de el: *Mănăstirea Argeșului*.

Ședința a stîrnit un viu interes în cercurile culturale ale celor două naționalități. Ziarele au vorbit deosebit de elogios despre discursul lui Vulcan, iar cele maghiare au publicat numeroase din poeziile traduse de el [55]. Dar chiar în cadrul aceleiași ședințe, în urma propunerii lui Paul Gyulay, se ia hotărîrea ca poeziile să fie publicate de către societate într-o colecție de poezii populare romînești [56]. Aug. Greguss propune ca discursul lui Vulcan să apară în fruntea colecției, ca studiu introductiv [57].

Într-adevăr, în 1877, volumul proiectat — *Román népdalok* [Cîntece populare romînești] — vede lumina tiparului. El înmănunchiază 104 balade, cîntece lirice și colinde, traduse în limba maghiară de Gheorghe Ember, Iulian Grozescu și Iosif Vulcan și precedate, așa cum s-a anunțat, de textul discursului de recepție al acestuia din urmă. 29 dintre cele 104 producții pe care le cuprinde volumul au fost tălmăcite de Vulcan. Între ele se găsesc și capodoperele cele mai cunoscute ale poeziei noastre populare: *Miorița*, *Mănăstirea Argeșului*, *Soarele și luna* etc. Corectitudinea și frumusețea traducerii a fost de natură să facă poeziei noastre populare o bună propagandă în rîndurile cititorilor maghiari.

Activitatea cărturarului nostru în acest ultim sector avea și unele rosturi politice. La deschiderea ședinței în care și-a citit Vulcan discursul de recepție, secretarul societății făcea constatarea că «Legile existente care asigură libertăți depline și romînilor sînt formale», dar că legăturile de prietenie și colaborare dintre oamenii de cultură vin « să vindece rănile provocate de șovinismul național» [58]. Acțiunea întreprinsă de învățatul romîn se încadra unor asemenea eforturi și reprezintă în istoria relațiilor culturale romîno-maghiare un moment important. A doua zi după ședința Societății Kisfaludy, ziarul maghiar *A hon* [Patria] ocupîndu-se de discursul și de traducerile lui Vulcan, scria: « Poezia a restituit deja multe simpatii conturbate de politică, deoarece în schimbarea tezaurilor spirituali exercită o stimă reciprocă, iar arta naște simțăminte frățești» [59].

Încercînd să fixăm, în concluzie, locul lui Iosif Vulcan în mișcarea folcloristică romînească, e necesar să arătăm că dacă strădaniile lui n-au fost în stare să ne dea o operă științifică la nivelul celor mai reprezentative personalități ale vremii, a fost totuși inițiatorul mișcării folclorice în nord-vestul Transilvaniei.

Climatul favorabil pe care l-a creat aceasta folclorului nostru s-a fructificat pe de o parte în numeroase culegeri valoroase, iar pe de altă parte a contribuit în mod efectiv la dezvoltarea unui important centru de viață culturală și literară romînească.

---

[53] Román népdalok. 149.
[54] V. Vartolomei: lucr. cit., 180.
[55] Vezi articolul: Poezia poporală romînă în ziarele din Pesta. *Familia*, VII (1871) 260—263.
[56] Iustin Popfiu: O ședință la Societatea maghiară Kisfaludy-ană care ne interesează și pe noi mai de aproape. *Familia*, VII (1871) nr. 21, 249—250.
[57] Ibid.
[58] Román népdalok. 149
[59] Poezia poporală romînă în ziarele din Pesta . . . 261.

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ DE FOLCLOR DE LA SINAIA

Între 12—17 august 1959 a avut loc la Sinaia a XII-a conferință a Consiliului Internațional de Muzică Populară (IFMC). Intemeiat în 1947 de delegații a 41 state, pentru a stimula și coordona pe plan internațional cercetarea și valorificarea folclorului, pentru a susține studiile de folclor comparat și pentru a contribui la întărirea prieteniei dintre popoare prin dezvoltarea interesului pentru folclor, IFMC-ul își desfășoară activitatea sub auspiciile UNESCO-ului și grupează astăzi 800 folcloriști, 70 institute de cercetări și 22 posturi de radio și televiziune din 52 țări. Romînia a fost printre țările care au întemeiat această organizație internațională care deși se ocupă înainte de toate de muzică populară, cercetează cîntecul popular ca realitate sincretică și studiază deci implicit și poezia și dansul popular. Îndrumarea și coordonarea activității folcloristice internaționale se face prin conferințe anuale care dezbat principiile și metodele de cercetare, problemele de ansamblu a căror lămurire poate contribui la cunoașterea mai temeinică a folclorului, organizează acțiunile cu caracter general și iau cunoștință de cercetările mai importante făcute în diferite țări. [1] Propagarea folclorului dincolo de cercurile specialiștilor se face prin Journal of the International Folk Music Council [2] și prin programele de cîntece, dansuri și obiceiuri populare pe care posturile de radio și televiziune ce fac parte din IFMC le transmit la inițiativa și cu ajutorul comitetului de radio al Consiliului.

Organizată cu ajutorul Comisiei Naționale UNESCO pentru R.P.R. și a Institutului de folclor din București, conferința de la Sinaia a fost cea dintîi întrunire folcloristică internațională care a avut loc într-o țară socialistă, cea dintîi conferință IFMC la care au luat parte delegații din aproape toate statele socialiste. Maud Karpeles, secretara generală a IFMC-ului a considerat, subliniind participarea numeroasă, această conferință printre cele mai izbutite, datorită participării delegaților Uniunii Sovietice, Mongoliei și Vietnamului, țări ce nu au fost reprezentate la conferințele anterioare [3]. La conferință au luat parte 101 delegați din 27 state, printre care 39 delegați ai țărilor socialiste [4]. Partici-

---

[1] Conferințele anuale au avut loc pînă acum la: Basel—Elveția (1948), Veneția—Italia (1949), Bloomington—Indiana (SUA) (1950), Opatija—R.P.F Iugoslavă (1951), Londra—Anglia (1952), Biarritz—Franța și Pamplona—Spania (1953), Saõ Paulo—Brazilia (1954), Oslo—Norvegia (1955), Trossingen Stuttgart—RFG (1956), Copenhaga—Danemarca (1957), Liège—Belgia (1958).

[2] *Journal of the International Folk Music Council* apare anual, publică dezbaterile conferințelor și dări de seamă asupra principalelor lucrări și publicații de folclor. Dările de seamă ale adunărilor generale și informațiile în legătură cu activitatea folcloristică internațională sînt publicate în *Bulletin of the International Folk Music Council.*

[3] « Le folklore vu par les folkloristes». *La Roumanie d'aujourd'hui* 1959, 10, 13.

[4] La conferință au participat:
V. Adăscăliței—București, T. Alexandru—București, A. Amzulescu—București, M. Arnberg—Stockholm (Suedia), J. L. Audet—Montreal (Canada), H. Baillargeon-Cote—Montreal (Canada), A. C. Baines—Londra (Anglia), W. M. Bartlett—Totnes (Anglia), C. Bird (SUA), Laura Boulton—New-York (SUA), M. Bryant—New-York (SUA), L. Caldagues—Paris (Franța), A. E. Cherbuliez—Zürich (Elveția), Dna Cherbuliez—Zürich (Elveția), J. Chlibec—Praga (R. Cehoslovacă), E. Comișel—București, H. Creighton—Ottawa (Canada), A. Demo—Bratislava (R. Cehoslovacă), S. V. Drăgoi—București, H. Dunlop—New-York (SUA), E. M. Ellis—Solihull (Anglia), A. Elšekova—Bratislava (R. Cehoslovacă), D. Fahmy—Alexandria (RAU), G. Frost—Berlin (RDG), J. Garza y de Garate—Paris (Franța), A. E. Gass—Stuttgart-Degerloch (RFG), L. Georgescu-Stănculeanu—București, V. Hadži-Manov—Skopje (R.P.F. Iugoslavă), E. Harich-Schneider—Viena (Austria), R. Harvey—Oxford (Anglia),

parea atît de numeroasă a fost — cum a arătat tov. C. Prisnea, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, în salutul adresat conferinței — o dovadă a creșterii activității Consiliului și o mărturie a interesului specialiștilor pentru bogăția și varietatea folclorului țării noastre în care creația populară se bucură de o deosebită prețuire, unde din mijlocul poporului s-au ridicat mii și mii de oameni talentați care continuînd cele mai bune tradiții ale folclorului au îmbogățit creația folclorică cu nenumărate creații noi, în care cercetarea folclorului face parte integrantă din preocupările culturale, artistice și științifice ale statului și se bucură de sprijinul său multilateral.

În activitatea IFMC-ului, conferința de la Sinaia a marcat sub aspectul participării, un moment important pe calea realizării unei colaborări internaționale cu adevărat largi și multilaterale. Ea a fost de asemenea un moment hotărîtor în orientarea principială și metodologică a lucrărilor IFMC-ului. Folcloriștii din țările socialiste au adus în dezbateri experiența lor înnoitoare dobîndită prin cercetarea folclorului contemporan pe baza principiilor marxist-leniniste. Pe baza a 33 comunicări și prezentări de materiale [5], conferința a dezbătut problema studierii instrumentelor populare, corelația dintre

---

J. Hepp—Stuttgart (RFG), Dna Hepp—Stuttgart (RFG), J. Jagamas—Cluj, G. Kadman—Tel Aviv (Israel), V. Karbusicky—Praga (R. Cehoslovacă), M. Karpeles—Londra (Anglia), R. Kațarova—Sofia (R. P. Bulgaria), V. Klusak—Praga (R. Cehoslovacă), J. Kolaczkowski—Varșovia (R. P. Polonă), H. Korf—Hamburg (RFG), F. Kutev—Sofia (R. P. Bulgaria), D. Lapson—New-York (SUA), L. Levy—Ierusalim (Israel), A. L. Lloyd—Londra (Anglia), W. G. Lockwood—Fresno, Cal. (SUA), D-na Lockwood—Fresno, Cal. (SUA), R. F. McLain—Cairo (RAU), A. Marinus—Bruxelles (Belgia), Murdorj — Ulan Bator (R. P. Mongolă), M. Müller—Copenhaga (Danemarca), R. Myklebust—Oslo (Norvegia), E. E. Nadel—Cambridge (SUA), G. Nataletti—Roma (Italia), J. N. F. Newall—Hexham (Anglia), D-na Newall—Hexham (Anglia), Nguyen-Xuan-Khoat (R. D. Vietnam), I. Nicola—Cluj, H. Oechsner—Stuttgart (RFG), A. Paparistis (R. P. Albania), J.C. Penton—Weybridge (Anglia), D-na Penton—Weybridge (Anglia), K. Petermann—Leipzig (RDG), K. Peters—Hamburg (RFG), St. Petrov—Sofia (R. P. Bulgaria), Phan-Van-Chung (R. D. Vietnam), L. E. R. Picken—Cambridge (Anglia), M. Pop—București, V. Proca—București, L. Profeta—București, B. Rajeczky—Budapesta (R.P. Ungară), C. Rihtman—Sarajevo (R.P.F. Iugoslavă), F. J. Robson—Cotherstone (Anglia), H. Rubin—New-York (SUA), R. Rubin—New-York (SUA), K. Salomon—Ierusalim (Israel), M. R. Schafer—Toronto (Canada), W. D. Scheepers—Amsterdam (Olanda), W. Schrammek—Leipzig (RDG), M. Slocombe—Londra (Anglia), E C. Smith—Londra (Anglia), J. Sobieska—Varșovia (R. P. Polonă), M. Sobieski—Varșovia (R. P. Polonă.), G. Spyridakis — Atena (Grecia), E. Stockmann—Berlin (RDG), D. Stockmann—Berlin (RDG), E. Stoin—Sofia (R. P. Bulgaria), J.Stojanović—(P.R.F.Iugoslavă), E. Strong—New-York (SUA), P.Tonkovič—Bratislava (R. Cehoslovacă), Z. Vancea—București, O. Varga—București, V. S. Vinogradov—Moscova (URSS), V. Vodušek Ljubljna (R.P.F. Iugoslavă) J. Vysloužil—Brno (R. Cehoslovacă), C. G. Widstrand—Uppsala (Suedia), H. Yurchenko—New-York (SUA), C. Zamfir—București, V. Žganec—Zagreb, (R.P.F. Iugoslavă), W. Ziolkowski—Hamburg (RFG), R. Ziolkowski—Hamburg (RFG), Saho Zira (R. P. Albania).

[5] La conferință au fost prezentate următoarele comunicări:

12 august 1959: 1) Anthony Baines, Londra (Anglia): Organologia și muzica populară; 2) Tiberiu Alexandru, București (RPR): Unele aspecte ale cercetării instrumentelor muzicale populare în Republica Populară Romînă; 3) Lawrence Picken—Cambridge (Anglia): Instrumente cu trei tonuri în Republica Populară Chineză. *13 august 1959*: 4) Erich Stockmann—Berlin (RDG): Instrumente de tipul clarinetului în Albania; 5) Vasil Hadži-Manov—Skopje (R.P.F. Iugoslavă): Cavalele macedonene; 6) Antoine E. Cherbuliez—Zürich (Elveția): Unele observații asupra « psalterionului » popular elvețian: Hackrett; 7) V. S. Vinogradov—Moscova (URSS): Situația actuală a cercetărilor și studiilor de muzică populară în URSS; 8) Nguyen-Xuan-Khoat—Hanoi (R. D. Vietnam): Un instrument popular vietnamez: Dàn Bâú; 9) Benjamin Rajeczki—Budapesta (R. P. Ungară): Stilul nou și vechi de interpretare în cîntecul popular maghiar; 10) Mattś Arnberg—Stockholm (Suedia): Înregistrări de muzică populară în insulele Faroe; 11) Giorgio Nataletti—Roma (Italia): Melodii pe două voci. *14 august 1959*: 12) Cvjetko Rihtman—Sarajevo (R.P.F. Iugoslavă): Raportul între metrul poetic și ritmul muzical în tradiția populară din Bosnia și Herțegovina; 13) Giorgio Nataletti—Roma (Italia): Stilul vocal și stilul instrumental; Constantin Zamfir—București (RPR): Unele aspecte ale stilului popular vocal și instrumental: baza instrumentală a stilului vocal din Năsăud; 15) Valęns Vodušek—Ljubljana (R.P.F. Iugoslavă): Corelația între structura metrică a versului și structura ritmică și melodică a cîntecelor populare; 16) Karel Salomon—Ierusalim (Israel): Problema cîntecelor vechi în limbă reînviată; 17) Ruth Rubin—NewYork (SUA): Cîntece populare idiș în Canada franceză. *15 august 1959*: 18) Helen Creighton—Ottawa (Canada): Cîntece din Noua Scoție; 19) Erich Stockmann—Berlin (RDG): Cîntecele polifonice din Albania de sud; 20) Gurit Kadman—Tel Aviv (Israel): Procesul de creație în dansul israelian modern. *16 august 1959*: 21) G. Spyridakis—Atena (Grecia): Arhivele de muzică populară de la Atena; 22) Lęo

stilul vocal și instrumental, legătura dintre muzică, poezie și dans în realitatea sincretică a faptelor folclorice și rolul tradiției, transmiterea și înnoirea ei, în procesul de dezvoltare a folclorului contemporan.

Comunicările în legătură cu studierea instrumentelor populare au ocupat o bună parte a dezbaterilor și s-au referit la tipologia instrumentelor, la cercetarea lor istorică (A. Cherbuliez, E. Stockmann, L. Picken), la studierea lor nemijlocită în cadrul cercetărilor de teren (T. Alexandru) și la prezentarea unor instrumente naționale (V. Hadji-Manov, Nguyen-Xuan-Koat, St. Petrov, P. Tonkovič). Contribuții deosebite la dezvoltarea organologiei a adus comunicarea lui A. C. Baines — Londra care a arătat necesitatea de a trece de la încercări de clasificări și tipologii la studierea rolului instrumentelor în dezvoltarea muzicii populare, la cercetarea circulației lor și a muzicii instrumentale de la un popor la altul, deci la stabilirea funcției și răspîndirii lor, a locului pe care îl ocupă în istoria culturii populare și a efectelor schimbărilor sociale de astăzi asupra instrumentelor populare și a muzicii instrumentale. De o mare importanță pentru organizarea studierii instrumentelor populare va fi manualul de instrumente populare pe care în cadrul Academiei de științe de la Berlin, îl pregătește E. Stockmann în colaborare cu Muzeul din Stockholm. La realizarea acestui manual va colabora și Institutul de folclor din București prin T. Alexandru.

Interesul pentru studiul folclorului contemporan și pentru legătura dintre creația populară și arta profesională, pentru valorificarea folclorului în dezvoltarea culturală actuală, a fost subliniat în chip deosebit în comunicarea lui V. S. Vinogradov—Moscova. Prezentînd dezvoltarea pe care au luat-o studiile de folclor în U.R.S.S. și descoperirile ce s-au făcut în legătură cu folclorul a aproape 30 popoare necunoscute pînă acum folcloriștilor: chirghizi, uzbeci, tadjici, turcmeni, oseți, cumîci, iacuți, bureați etc., V. S. Vinogradov a arătat că folcloriștii sovietici caută să cerceteze muzica populară de pe pozițiile filozofiei marxiste. Cîntecele populare sînt pentru ei expresia activității creatoare a poporului, realizări artistice ce nu pot fi înțelese decît în urma unei analize complexe a mijloacelor de expresie, în urma localizării lor într-un mediu social și o epocă istorică concretă. Interesul folcloristicii sovietice se îndreaptă deci spre dezvăluirea chipului în care oglindește muzica populară năzuințele maselor spre libertate, lupta lor împotriva asupritorilor, elanul lor patriotic. Ea studiază totodată și problemele specifice privind structura muzicii populare, căile ei de dezvoltare și rolul ei în activitatea ansamblurilor și orchestrelor, a echipelor artistice de amatori, caracterul ei de forță motrică a creației muzicale profesionale.

Puținele comunicări prezentate în legătură cu corelația dintre stilul vocal și stilul instrumental și legătura dintre muzică, poezie și dans în realitatea sincretică a faptelor folclorice, arată că aceste probleme de mare importanță pentru înțelegerea esenței artistice a creațiilor populare, nu preocupă încă în chip susținut prea mulți specialiști. Contribuțiile aduse de comunicările lui G. Nataletti—Roma și C. Zamfir—București în legătură cu corelația dintre stilul vocal și stilul instrumental, de C. Rihtman—Sarajevo, V. Vodušek—Ljubljana și K. Solomon—Ierusalim privitor la legătura dintre muzică și poezie și R. Kațarova—Sofia și G. Kadman—Tel Aviv privitor la legătura dintre dans și muzică, ne-au arătat însă că cercetători de seamă acordă interes acestor probleme și încearcă să le rezolve prin aprofundate cercetări făcute asupra materialului folcloric viu. Constatările lui G. Nataletti și C. Zamfir au adus interesante contribuții la lămurirea corelației dintre muzica vocală și cea instrumentală, iar exemplele muzicale prin care și-au argumentat constatările au fost convingătoare și impresionante prin frumusețea lor. Căutînd să-și explice faptul că în folclorul Iugoslaviei pe aceeași melodie se cîntă diferite poezii și aceeași poezie poate fi cîntată pe diferite melodii, C. Rihtman a făcut în timpul cercetărilor de teren un interesant experiment care i-a arătat că îmbinarea dintre poezie și melodie nu este arbitrară, ci este determinată de structura metrică, de ritm și de raportul de accente. Dincolo de acești factori structurali importanți în realizarea artistică concretă a fiecărui cîntec și puși în valoare după o rînduială proprie esteticii cîntecului popular, un rol hotărîtor în îmbinarea dintre

---

Levy—Ierusalim (Israel): Cîntece populare evreești în limbi europene; 23) P. Tonkovič—Bratislava (R. Cehoslovacă): Cîteva date asupra istoriei cîntecului popular slovac; 24) Alica Elsĕkova—Bratislava (R. Cehoslovacă): O monografie asupra dansului popular din Slovacia centrală; 25) Stoian Petrov—Sofia (R. P. Bulgaria): Instrumente populare bulgare — gadulca și cavalul; 26) Laura Boulton—New-York (SUA): Muzică populară turcă; 27) Murdorj—Ulan Bator (R. P. Mongolă): Trei înregistrări de muzică populară mongolă. *17 august 1959*: 28) Sabin V. Drăgoi—București (RPR): Noua creație de cîntece în Republica Populară Romînă; 29) Mihai Pop—București (RPR): Tradiție și înnoire în folclorul romîn contemporan; 30) Jiri Chlibec—Praga (R. Cehoslovacă): Elemente noi în muzica populară din Moravia orientală; 31) Vasile Adăscăliței—Iași (RPR): Considerații asupra actului creației populare; 32) Raina Kațarova—Sofia (R. P. Bulgaria): Observații cu privire la lipsa de coincidență între figura coregrafică și fraza muzicală; 33) Elena Stoin—Sofia (R.P. Bulgaria): Situația folclorului contemporan în Bulgaria.

poezie și melodie are conținutul de idei ce se cere exprimat. Studiind legătura dintre structura metrică a versului și structura melodică și ritmica melodiei V. Vodušek a arătat necesitatea de a cerceta problema în dezvoltarea istorică a folclorului, de a stabili ariile de răspîndire geografică a diferitelor ei aspecte și a preconizat studierea ei comparată. El a schițat astfel căi noi ce pot duce la lămurirea acestei probleme de structură a cîntecului popular, ce preocupă astăzi tot mai mult pe folcloriști.

Deosebit de importante pentru lămurirea principiilor de bază ale folcloristicii și pentru orientarea cercetărilor au fost dezbaterile în legătură cu rolul tradiției, cu transmiterea și înnoirea ei în procesul de dezvoltare a folclorului contemporan. Problema, introdusă în tematica conferinței la propunerea Institutului de folclor, a fost tratată în comunicările susținute de S. V. Drăgoi—București, M. Pop—București, B. Rajeczki—Budapesta, J. Chlibec—Praga, E. Stoin—Sofia. Comunicările au orientat teoretic dezbaterile spre folclorul contemporan și spre cercetarea faptelor de folclor în procesul dezvoltării lor, spre studierea felului cum se oglindește în creația populară dezvoltarea conștiinței sociale, spre stabilirea determinărilor social-economice ale creațiilor populare. Ele au arătat că transmiterea tradiției folclorice nu este un fapt mecanic, întîmplător, ci un proces de valorificare critică a moștenirii culturale. Poporul nu păstrează din tradiție decît creațiile valoroase, bunurile de preț ale experienței lui artistice seculare, acele cîntece care vorbesc despre năzuințele lui spre o viață mai bună, despre lupta lui pentru libertate. El părăsește, lasă să dispară sau schimbă acele creații folclorice care nu corespund vieții și concepției lui actuale despre lume. Studierea consecvent istorică a folclorului și cercetarea proceselor deosebit de interesante ce se petrec în folclorul contemporan arată că orientarea poporului este și în folclor ca și în toate acțiunile lui creatoare de bunuri materiale și spirituale spre viitor nu spre trecut. În continua dezvoltare economică și socială el își îmbogățește necontenit folclorul cu bunuri noi care se nasc prin înnoirea necurmată a tradiției. În condițiile actuale de viață în țările socialiste, creațiile populare noi au, prin rostul lor, prin conținutul de idei și chiar prin mijloacele de realizare artistică, o nouă calitate. O nouă perioadă începe deci în dezvoltarea folclorului și ea trebuie să stea în centrul preocupării folcloriștilor. Și privirea folcloriștilor trebuie să se îndrepte spre viitor, spre ceea ce este viu în folclor și se dezvoltă nu exlusiv spre ceea ce dispare.

« Față de orientarea adesea vădit tradiționalistă a lucrărilor conferințelor anterioare, față de teama pesimistă a unor folcloriști că în condițiile dezvoltării tehnice moderne, folclorul va dispărea cu totul, dezbaterile ultimelor ședințe ale conferinței de la Sinaia au afirmat încrederea în propășirea folclorului în cadrul culturii contemporane, au combătut tendința de a socoti creația populară autentică numai ceea ce este primitiv și depășit, au accentuat caracterul de clasă al folclorului și au trasat cu optimism orientarea cercetărilor folclorice spre creația contemporană, spre cîntecul, poezia și dansul nou » [6]. Concepția nouă despre folclor, noile orientări în cercetarea creației populare s-au confruntat cu vechile orientări depășite, cu pesimismul orientărilor vechi și dacă nu le-au învins le-au zdruncinat în orice caz ridicînd probleme principiale de mare importanță și deschizînd noi orizonturi viitoarelor conferințe IFMC.

O interesantă contribuție în legătură cu actul creației folclorice a adus comunicarea lui V. Adăscăliței—Iași.

Dincolo de comunicările propriu-zise și de dezbaterea problemelor ridicate de ele, programul conferinței a fost îmbogățit de înfățișarea unor interesante cercetări și de prezentări de materiale folclorice înregistrate pe bandă de magnetofon sau filmate.

Matts Albert—Stockholm a prezentat rezultatele expediției făcute de un grup de folcloriști din țările Scandinave în insulele Faroe unde se mai păstrează încă vie o cultură țărănească nordică tradițională. Aici expediția a înregistrat vechi balade medievale, o veche « saga » islandeză, un străvechi cîntec de nuntă, un cîntec ritual în care se descrie vînătoarea de balene și dansul Koadd dansat pe cîntec epic, unul din foarte rarele exemple ale genului păstrate încă în Europa.

Din rezultatele culegerii de folclor făcute în Albania, E. Stockmann — Berlin a prezentat interesante exemple de cîntece polifonice albaneze.

Prețioasă a fost informarea pe care G. Spiridakis—Atena a făcut-o asupra cercetărilor de muzică populară întreprinse de Arhiva de folclor a Academiei grecești.

A. Elšekova—Bratislava a căutat să înfățișeze printr-un film, metoda pe care o folosesc folcloriștii slovaci în culegerea dansurilor populare.

Cu viu interes au fost ascultate prezentările de cîntece populare culese de G. Nataletti—Roma, L. Boulton—New York, H. Creighton—Ottava, Murdorj—Ulan Bator, Leon Levi—Ierusalim și Ruth Rubin—New York.

Prețuirea tradiției folclorice, dezvoltarea înfloritoare a folclorului nostru, organizarea cercetărilor prin Institutul de folclor din București, au demonstrat participanților la conferința de la Sinaia, prin

[6] M. Pop: Permanența folclorului. *Luceafărul II*, 19, 1959, 3.

numeroase exemple vii, nemijlocite, rolul pe care folclorul și folcloristica îl are în cultura socialistă.

Delegația romînă a organizat în timpul conferinței două spectacole de folclor romînesc autentic. În cadrul acestor spectacole, un grup de colindători din comuna Victoria, reg. Galați a cîntat antifonic vechi colinde laice și un grup de femei din Borlovenii Vechi, reg. Timișoara, un cîntec ritual de înmormîntare cu polifonie rudimentară. Maria Bănuș din aceeași comună a interpretat un vechi cîntec liric, iar Maria Surupat din Sadova, reg. Suceava cîntece moldovenești; Marin Toma — com. Victoria, reg. Galați a cîntat din solz de pește doină și joc; M. Lacatuș din Cîmpulung Moldovenesc, reg. Suceava a cîntat din tilincă; M. Constantin din com. Desa, reg. Craiova a prezentat cîntece epice eroice; Gh. Moțoi din com. Clejani, reg. București, a interpretat cîntece iobăgești de răzvrătire și cîntece locale de dragoste. Un grup de fete din com. Bătrîni, reg. Ploiești a cîntat cîntece moderne și noi și un grup de flăcăi din Fundul Moldovei, reg. Suceava a prezentat obiceiurile locale de Anul Nou: plugușorul, buhaiul, caprele, jocurile cu măști și căiuții.

După terminarea conferinței delegații au luat parte la cercetările pe care o echipă a Institutului de folclor din București le făcea în com. Sibiel, raionul Sibiu, unde au putut cunoaște direct metoda de lucru folosită pe teren de către folcloriștii romîni și au avut prilejul să vadă în mediul lor natural, dansurile populare locale și să audă cîntece populare tradiționale și noi.

Asistînd cu ocazia vizitării uzinei E. Thälman din Orașul Stalin, la spectacolul oferit de echipa artistică a uzinei și apoi la București la mai multe spectacole din cadrul finalei celui de al V-lea concurs pe țară al echipelor artistice amatoare și la spectacolul de gală dat de Ansamblul Ciocîrlia, participanții conferinței de la Sinaia au putut aprecia largile posibilități de valorificare oferite folclorului în acțiunile îndrumate și organizate de partid în cadrul activității culturale de masă, noile posibilități și forme de manifestare ce le cere astăzi în țara noastră și în celelalte țări socialiste, creația artistică populară. La al V-lea concurs al echipelor artistice amatoare au luat parte 5300 formații corale, 7100 echipe de dansuri, 3380 brigăzi artistice, 1200 formații instrumentale și 13000 soliști vocali și dansatori, totalizînd 700.000 artiști amatori. Această uriașă mișcare de artiști amatori își desfășoară activitatea în special pe bază folclorică. Aceste cifre și tot ce folcloriștii străini au putut constata nemijlocit, arată marea prețuire pe care clasa muncitoare o acordă folclorului.

Cu prilejul conferinței folclorice de la Sinaia frumusețea și bogăția folclorului nostru s-a dezvăluit deci nu numai prin comunicările prezentate, prin ilustrațiile muzicale imprimate pe benzi de magnetofon, prin filme, discuri și publicații, prin concertele soliștilor vocali și instrumentali, ci și prin realitatea folclorică vie a orașelor și satelor noastre cu bogata tradiție de cîntec, dans și poezie populară, cu înfloritoarea creație nouă ce vorbește despre viața omului liber din patria noastră.

Dezvoltarea pe care au luat-o cercetările creației populare în țările socialiste, condițiile ce se asigură aici studierii și valorificării folclorului, au fost constatate de delegații care au participat la conferință, cînd au vizitat Institutul de folclor, Muzeul satului și Muzeul de artă populară. Ei au avut prilejul să cunoască bogatele noastre colecții folclorice, utilajul modern de care dispunem și în discuțiile cu specialiștii noștri, să aprofundeze principiile și metodele cercetării noastre folclorice.

Faptul că la conferința de la Sinaia au luat parte numeroși folcloriști din țările Balcanice a prilejuit un repetat schimb de vederi asupra elementelor comune folclorului tuturor popoarelor din această zonă, asupra necesității ca ele să fie studiate sistematic printr-un efort comun. Acest schimb de vederi a dus la conturarea necesității de a organiza o strînsă și susținută colaborare între folcloriștii țărilor balcanice. Prima consfătuire folcloristică interbalcanică ce s-a organizat aici chiar în timpul conferinței de la Sinaia și a pus bazele acestei colaborări, a deschis în cadrul IFMC-ului calea spre organizarea altor cercetări zonale similare. Un nou mod de organizare a colaborării folcloristice internaționale s-a desprins deci din colaborarea folcloriștilor din țările balcanice stabilită în timpul conferinței.

Comitetul de radio al IFMC-ului a dezbătut și el în timpul conferinței, cu participarea reprezentanților posturilor de radio din Anglia, R. P. Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Israel, Italia, R.P.F. Iugoslavă, Norvegia, R. P. Polonă, R.P.R. și Suedia și în prezența reprezentantului secției de radio UNESCO, J. Garza y de Garate, problemele valorificării folclorului prin radio și televiziune. Ovidiu Varga, reprezentantul radiodifuziunii romîne a fost ales în comitetul de radio al Consiliului.

Participarea aproape totală a delegaților la toate comunicările și prezentările de materiale folclorice, amploarea pe care au luat-o discuțiile îndeosebi atunci cînd s-au dezbătut probleme principiale, a făcut ca această conferință să fie socotită de toți participanții deosebit de izbutită și deosebit de bine organizată.

Lucrările conferinței s-au caracterizat printr-o atmosferă de muncă intensă și prin străduința spre înțelegerea reciprocă. Ele au contribuit în chip substanțial la întărirea colaborării științifice

internaţionale în acest domeniu al ştiinţelor sociale. Larga şi sincera colaborare internaţională ce s-a realizat va aduce o importantă contribuţie la cauza păcii. « Cei ce cercetează muzica populară care nu este numai un mijloc de a stabili legături între oameni ci şi instrumentul prin care oamenii ajung să se înţeleagă peste frontiere, a spus A. Marinus—Bruxelles, lucrează, chiar fără să-şi dea seamă, pentru cauza păcii — căci cercetările lor fac să apară asemănările dintre popoare, asemănările dintre oamenii de pretutindeni » [7]. Desfăşurîndu-se în spiritul cunoaşterii reciproce a valorilor proprii fiecărei culturi populare, lucrările conferinţei de la Sinaia potrivit dorinţei unanime a participanţilor au adus un important aport la realizarea unuia din obiectivele primordiale ale Consiliului Internaţional de Muzică Populară, întărirea colaborării dintre popoare şi a păcii prin dezvoltarea interesului pentru folclor, prin adîncirea cercetării lui ştiinţifice, prin larga valorificare a creaţiilor populare şi a rezultatelor cercetărilor ştiinţifice în viaţa culturală internaţională şi în viaţa culturală de astăzi a fiecărui popor.

MIHAI POP

[7] A. Marinus: Cuvînt de închidere a dezbaterilor conferinţei — 17 august 1959.

NUNTA ȚĂRĂNEASCĂ RUSĂ ÎN ZILELE NOASTRE

Revista sovietică « Sovetskaia etnografia » nr. 3 /1959 publică un interesant material: Sovremennaia russkaia krestianskaia svadba [Nunta țărănească rusă în zilele noastre] semnat de L. A. Pușkareva și M. M. Șmeleva. Rod al muncii depuse cu ocazia cercetărilor efectuate în regiunea Kalinin între anii 1956—1958, articolul se străduiește să prezinte cititorului formarea obiceiurilor noi, generate de realitatea satului sovietic. În partea introductivă, autorii arată că scopul cercetării a constat pe de o parte în căutarea obiceiurilor noi, care apar fie pe baza celor vechi prin pierderea semnificației magice, fie pe baza noilor realități ale satului sovietic; pe de altă parte cercetătorii și-au propus să constate în ce măsură se mai întîlnesc și astăzi obiceiuri care oglindesc o mentalitate învechită și care vin în contradicție cu ideologia oamenilor sovietici. Cunoașterea acestui lucru este necesară pentru găsirea celor mai bune mijloace de combatere a rămășițelor trecutului din conștiința oamenilor.

Autorii au studiat problema obiceiurilor legate de un eveniment important din viața omului: căsătoria și legat de aceasta — nunta.

De ce s-au ales obiceiurile legate de ritualul nunții? Pentru că vechiul se păstrează mai ales în formele de realizare a nunții, deși în relațiile de familie și în concepțiile asupra căsătoriei s-au produs schimbări esențiale.

Nunta cum se desfășoară astăzi este studiată de către autori în comparație cu vechiul ritual rusesc de nuntă, tocmai pentru a se scoate în evidență ceea ce este nou, inedit. Dacă înainte de revoluție tinerii erau căsătoriți prin voința părinților, în prezent acest lucru nu se mai întîmplă. Tinerii își aleg singuri tovarășul sau tovarășa de viață. Părinții pot să-i sfătuiască, să aibă o părere sau alta, dar nu-i pot opri să se căsătorească. Uneori părinții reușesc să-și impună punctul lor de vedere, îi silesc pe tineri să accepte părerile lor conservatoare; aceasta mai ales atunci cînd este vorba de cununia religioasă. În anii puterii sovietice atitudinea tinerilor s-a schimbat. În marea majoritate a cazurilor ei renunță la cununia religioasă. În colhozul « Voroșilov » din raionul Vesegonski, de pildă, între anii 1946—1950 s-au încheiat 53 de căsătorii, dintre care una singură a fost religioasă; între anii 1951—1957 din 105 căsătorii, doar două au fost religioase.

Ritualul de nuntă din regiunea Kalinin se aseamănă cu cel al velicorușilor din nord. Vechiul ritual de nuntă se compunea din trei părți principale: cea care preceda nunta, nunta propriu zisă și partea următoare nunții. În prima parte intra: pețitul, vederea casei mirelui, baterea palmei, rugăciunea, îmbăierea mirelui și a miresei. Nunta se compunea din mai multe ritualuri: adunarea alaiului de nuntă, venirea mirelui după mireasă, primirea tinerilor în casa părinților, aducerea zestrei. Locul principal îl ocupa ospățul de nuntă. În ultima parte intrau « otvodinî » — plimbarea tinerilor pe la rude.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie au intervenit multe schimbări în formele de realizare a nunții. Unele părți ale nunții s-au prescurtat sau au dispărut cu totul, altele și-au schimbat semnificația. Astfel dintre obiceiurile care preced nunta în prezent, se păstrează numai pețitul. În trecut pețitul era un fel de recunoaștere la casa mirelui și a miresei. Acum pețitul are cu totul alt scop. În primul rînd el are loc numai după ce tinerii s-au înțeles să se căsătorească, iar în pețit vine însuși mirele însoțit de părinți și de rudele mai apropiate. În al doilea rînd, pețitul se face numai pentru a rezolva o serie de probleme de ordin organizatoric (fixarea zilei în care va avea loc nunta, numărul musafirilor etc.) Totuși s-a păstrat pînă azi obiceiul ca la pețit să se stabilească ce zestre va aduce mireasa; în cazul că o fată nu are zestre, acest lucru nu este o piedică pentru încheierea căsătoriei.

Printre obiceiurile care au dispărut se numără: rugăciunea, baterea palmei, beția, devișnikul (venirea prietenelor miresei) malcișnikul (venirea prietenilor mirelui) zorile (după prima noapte de căsătorie mireasa își « plînge » tinerețea și se desparte de viața sa de fată). Singura rămășiță a devișnikului este împodobirea bradului sau a mesteacănului de nuntă, împodobire care însă nu mai este însoțită de cîntece rituale, ci de un cîntec de largă circulație ca « Sulico ».

Partea cea mai constantă a ritualului s-a dovedit a fi nunta propriu zisă. Se păstrează unele momente care au apărut cîndva ca rezultat al patriarhatului, dar ele au o semnificație cu totul nouă.

Printre aceste momente se numără: răscumpărarea zestrei miresei de către mire, punerea a tot felul de obstacole în drumul tinerilor care merg la ofițerul stării civile, plecăciunile obișnuite în aceste ocazii, măturatul și căratul apei de către mireasă. Toate aceste obiceiuri și-au pierdut astăzi substratul magic, păstrînd numai latura distractivă.

Sînt foarte stabile obiceiurile care au un conținut simbolic și care exprimă urările de trai îmbelșugat făcute tinerilor căsătoriți. Aici intră vărsarea de grîne în capul mirilor, pregătirea jumărilor, baterea oalelor, cusutul usturoiului în rochia miresei. Sensul magic al acestor obiceiuri este demult uitat și ele sînt privite ca simple distracții care înveselesc nunta.

Înainte de Revoluție nunțile se făceau numai în anumite luni ale anului, mai ales în perioada dintre Crăciun și săptămîna brînzii. Acum nunta se face în orice lună a anului, dar de obicei se preferă iarna, cînd oamenii nu sînt ocupați cu munca cîmpului.

Bunăstarea familiilor colhoznice permite să se cheltuiască cu nunta mari sume de bani. De exemplu în colhozul « Ilici » în anul 1957 familia A. a cheltuit cu nunta 4000 de ruble, iar familia F. — aproximativ 5000. Pe lîngă mîncărurile tradiționale (piftii, carne fiartă, kașa, jumări, penniki — un fel de ochiuri — chisăliță, brînzoaice, blinî, clătite, ciorbă de varză, tăiețel) la nuntă se servesc feluri noi de mîncare (scrumbii cu ceapă și cartofi fierți, conserve, pește, salam, ficat, salată rusească). Înainte la masă se invitau musafiri din partea mirelui și a miresei în număr egal. Uneori se invitau din partea ambilor miri « fiecare cîte rude are ». Acum la nuntă sînt invitați reprezentanți din conducerea colhozului, tovarăși de muncă, vecini. În prima zi a nunții mireasa lua loc la masă, dar stătea tot timpul acoperită cu un batic sau cu o broboadă, nu dansa și nu cînta. Acest obicei a dispărut. Acum la nuntă toți cîntă și joacă, partea aceasta a ritualului de nuntă este plină de folclor muzical.

La nuntă se cîntă atît cîntece vechi, tradiționale, cît și cîntece noi. Cîntecele vechi se cîntă tinerilor, miresei, mirelui, miresei orfane, musafirilor și cavalerilor de onoare. În zilele noastre are loc o amestecare a cîntecelor rituale legată de prescurtarea ritualului de nuntă. S-a micșorat și numărul cîntecelor, deoarece multe dintre ele au fost uitate. În repertoriul cîntecelor de nuntă intră și vechi cîntece rusești, care îndeplineau cîndva funcția de cîntec de pahar. Dintre cîntecele noi au intrat în repertoriul cîntecelor de nuntă următoarele: « Katiușa », « Kakim tî bîl » (Așa cum ai fost), « Uralskaia riabinușka » (Scorușa din Ural), « Horoși vesnoi v sadu țvietociki » (Florile-s frumoase primăvara). Cîntecele sînt interpretate fie de toată lumea, fie de femei aduse în acest scop. Aducerea « cîntărețelor » la nuntă este un obicei care se practică mai ales în satele îndepărtate de centrele kolhoznice și culturale.

În afară de cîntărețe a doua zi a nunții vin femei mascate care joacă și cîntă. Ele dau adevărate reprezentații la care participă aproape tot satul. După femeile mascate vine soacra mare cu o plăcintă pe care musafirii puneau bani, « argintesc » mireasa. Acum în loc de bani mireasa primește daruri.

Din ciclul care urmează nunții se păstrează aproape toate obiceiurile. Respectiv un an de zile se fac diferite petreceri în cinstea tinerilor de către rudele care au fost la nuntă. În această parte intră și « otvodinî » — tinerii căsătoriți merg în vizită la părinți și la rude.

În urma studierii formelor de realizare a nunții țărănești de azi, autorii au ajuns la concluzia că vechiul ritual de nuntă s-a transformat într-un ceremonial de nuntă. Nunta colhoznică de azi păstrează unele momente și cîntece din vechiul ritual de nuntă, dar ele și-au pierdut semnificația magică. Toate obiceiurile păstrate pînă azi nu mai sînt legate de diferite credințe și rituri, ele s-au păstrat prin puterea tradiției și s-au transformat într-o distracție plăcută prilejuită de nuntă.

Ca încercare de creare a unui nou ceremonial de nuntă putem considera așa numita nuntă comsomolistă, dar acest fel de nuntă are loc de obicei la orașe și mai rar la sate. Nunta comsomolistă nu este singura formă posibilă de realizare a nunții. Poate că în viitor va apare un ceremonial de nuntă cu totul nou care să corespundă spiritului vremurilor noastre.

M. TUDORAN

DISCUȚII DESPRE « RITUALURI SOVIETICE »

A. Ușakovski, maistru la uzina de automobile « ZIL » din Moscova, a publicat nu de mult în paginile « Izvestiei » o interesantă scrisoare, în care arată necesitatea elaborării, pe baza experienței populare și a specificului național, a unor rînduieli după care să se sărbătorească anumite date importante din viața omului: căsătoria, nașterea, primirea certificatului de muncă etc.

În discuțiile pornite în urma publicării acestei scrisori, oameni cu cele mai deosebite preocupări și profesii au făcut o mulțime de propuneri menite să înfrumusețeze viața oamenilor.

Desprindem din scrisorile publicate de « Izvestia » pe cea a compozitorului Kozițkii, maestru emerit al artei din RSS Ucraineană (din « Izvestia » 18/XI. 1959 « A ține cont de tradițiile populare »). Compozitorul arată că e nevoie de a se reconsidera unele obiceiuri vechi, care circulă în popor — specificînd că ele se pot afirma în viața sovietică după cum s-a afirmat serbarea pomului de An Nou și obiceiul de curînd reînviat de plimbări cu « troica » în sărbătorile carnavalului.

Constatînd că « obiceiul colindatului, atît de frumos cîntat de Gogol în povestirile sale ucrainiene » este acum de domeniul trecutului, compozitorul Kozițkii arată că obiceiul « urării de Anul Nou nu s-a perimat în niciun caz » și de aceea propune ca pe baza vechilor obiceiuri să se creeze obiceiuri sovietice de urări de Anul Nou.

Compozitorul Kozițkii nu se oprește însă numai asupra obiceiurilor legate de sărbătorile de peste an, ci discută și despre ceremonialul de căsătorie și propune compozitorilor ca inspirîndu-se din cîntecele populare de nuntă să creeze melodii noi, care ar putea duce la formarea riturilor sovietice.

Compozitorul Kozițkii conchide: « Trebuiesc adunate toate mlădițele noului și elaborat un ritual înflorat din belșug cu muzică și cîntece. Aceasta este o sarcină de onoare ce revine compozitorilor, scriitorilor și poeților noștri ».

Discuțiile purtate în paginile « Izvestiei » sînt importante nu numai pentru folcloristica sovietică, ci și pentru folcloristica noastră.

Succesele din domeniul construcției socialiste de la orașe și sate, își pun cu pregnanță pecetea și pe tradițiile populare. Viguros și cu o viață intensă, folclorul nostru cunoaște ca atare în ultimul timp tot mai multe transformări și înnoiri. Unele obiceiuri tradiționale și-au schimbat conținutul, altele funcția îndeplinită de veacuri. Sărbătoarea cununii ca sărbătoare a belșugului și rodului bogat a fost adoptată de către unele gospodării colective, căpătînd un conținut nou, conținut ce a dus și la îmbogățirea formelor de manifestare a sărbătorii.

Unele sărbători de peste an, colindatul și urările de Anul Nou, ușurate de balastul mistico-religios și îndrumate conștient pe făgașe noi, pot deveni bunuri culturale noi, menite să îmbogățească viața tineretului, a oamenilor.

Folcloriștii profesioniști și amatori, înarmați cu concepția materialist-istorică despre lume, sînt datori să studieze toate formele de manifestare a folclorului, *să identifice și să consemneze noul, să adune și să popularizeze cu precădere « mlădițele » noului*, ajutîndu-l să devină *întregul* ce dă culoare și prospețime vieții noi plină de succese a oamenilor muncii în regimul nostru democrat popular.

N. JULA

DIN ACTIVITATEA FOLCLORISTICII NOASTRE

Paul Robeson la Institutul de folclor

« Vă mulțumesc foarte mult pentru această minunată dimineață, petrecută la Institutul de folclor. Știam că interesanta D-voastră țară are cîntece deosebit de frumoase și variate, dar a fost pentru mine o revelație, cînd am auzit — mai ales — cîntecele epice, muzica D-voastră, în totalitatea ei. Din nou vă mulțumesc».

Cu aceste cuvinte vizita lui Paul Robeson, din dimineața zilei de 22 august 1959, la Institutul de folclor, a luat sfîrșit. Vizita a fost scurtă și informarea asupra muzicii noastre populare sumară. Cu toate acestea, cele cîteva piese reprezentative ale diferitelor genuri, ca balade, doine, cîntece de iobăgie, cîntecele noi ale zilelor noastre au lăsat o impresie deosebită asupra oaspetelui nostru. Aprecierile deosebit de elogioase, venite din partea unui cunoscător atît de priceput, ne-au umplut inimile de bucurie.

În timpul discuțiilor, Paul Robeson și-a manifestat dorința de a reveni la Institutul de folclor, pentru a studia în amănunțime cîntecul nostru popular. Domnia sa intenționează să se oprească cu precădere asupra cîntecelor cu conținut social.

Studioul de înregistrări — pe care l-a socotit printre cele mai frumoase din cîte a cunoscut — colecțiile institutului cît și întreaga noastră atenție îi vor sta la buna dispoziție.

Dorim ca eminentul artist și activist pe tărîm social să revie cît mai curînd la Institutul de folclor.

N. JULA

Colaborare cu folcloriștii străini după conferința I.F.M.C. de la Sinaia

După încheierea lucrărilor celei de a 12-a conferințe I.F.M.C. care a avut loc la Sinaia între 12—17 august 1959, folcloriștii străini au vizitat Institutul de folclor și au participat la finalele concursurilor artistice de amatori.

Cu această ocazie ei au arătat un deosebit interes pentru întreaga activitate și organizare a Institutului nostru.

Folclorista bulgară Raina Kațarova este bine cunoscută prin preocupările sale în legătură cu dansurile populare, folclorul legat de obiceiuri, precum și folclorul comparat. Preocuparea sa pentru dansuri nu se rezumă numai la cercetarea lor din punct de vedere științific, ci se extinde și asupra valorificării lor în cadrul formațiilor artistice de amatori.

Lucrările sale științifice printre care cităm: « Starea actuală a recitativului epic în Bulgaria » și « Dansurile populare bulgărești » sînt bine cunoscute și oglindesc în mod nemijlocit bogata activitate a Rainei Kațarova.

În cadrul vizitei sale la Institutul de folclor, ea s-a interesat îndeaproape de fiecare tip de fișă din arhivă, căutînd să afle specificul de muncă, metoda de culegere, legătura dintre Institutul de folclor și mișcarea artistică de amatori etc.

Totodată Raina Kațarova a purtat lungi discuții cu diverși cercetători ai Institutului nostru în legătură cu folclorul romîn.

A interesat-o în mod deosebit experiența dobîndită de folcloriștii romîni în cercetările lor pe teren, mijloacele tehnice folosite, precum și materialul adunat, împărtășind la rîndul său din experiența folcloriștilor bulgari.

Din aceste discuţii s-au reliefat o seamă de probleme ştiinţifice comune care vor duce, credem, la o colaborare efectivă între folcloriştii ambelor ţări, la acţiuni de cercetare şi studii întreprinse pe baza cunoaşterii materialului folcloric existent.

LIGIA BÎRGU

*
* *

În urma prelegerii asupra dansurilor populare romîneşti, ţinută la Sinaia, membrii secţiei, coregrafice din Institutul de folclor din Bucureşti au fost solicitaţi pentru o informare mai amplă, de către participanţii la conferinţa I.F.M.C.

Un grup de specialişti din Anglia, Canada, Israel, Polonia, R.D.G., R.F.G. şi S.U.A. au primit în afară de material publicat o serie de lecţii practice însoţite de lămuriri teoretice asupra diverselor stiluri de dans din ţara noastră. Aceste lecţii au fost în aşa fel organizate încît străinii să poată prelua materialul cît mai clar şi mai exact.

Melodiile autentice pentru toate dansurile predate au fost înregistrate pe benzi de magnetofon pe care participanţii le-au luat cu ei. Dansurile au fost notate de către fiecare specialist, unii dintre ei practicînd încă dinainte sistemul de notare al Institutului de folclor din Bucureşti. Interesul general pentru notaţia noastră fiind foarte evident, s-au ţinut şedinţe speciale.

Folcloriştii din California şi R.F.G., avînd aparate, au filmat toate dansurile prezentate. Această scurtă perioadă, de trei zile, a constituit un efort serios pentru membrii sectorului nostru coregrafic care a fost răsplătit prin interesul mare pe care l-au arătat oaspeţii. Ceea ce ne-a bucurat foarte mult a fost faptul semnalat de către cei care au participat la lecţiile noastre, că acestea au contribuit mult la înţelegerea dansului popular romînesc văzut la al V-lea concurs pe ţară al echipelor artistice de amatori.

VERA PROCA-CIORTEA

*
* *

Republica Democrată Vietnam a fost reprezentată prin Nguyên-Xuan-Khoát şi Gham-van-Chung, compozitori, membri ai Asociaţiei compozitorilor şi muzicienilor din R.D.V.

În vizitele făcute la Institutul de folclor, după terminarea conferinţei I.F.M.C. compozitorii din R.D.V. s-au interesat îndeaproape de principiile care stau la baza activităţii folcloristicii romîneşti, au căutat să cunoască detaliat metodele noastre de cercetare, tehnica de culegere a folclorului, problemele de transcriere, de clasificare a folclorului literar şi muzical, tehnica monografiilor etc., continuînd discuţiile de la conferinţă.

În convorbirile cu reprezentanţii vietnamezi ne-am dat seama de bogăţia extraordinară a folclorului patriei lor, bogăţie care îşi are originea în complexitatea vieţii pe care o reflectă. De semnalat diferenţierile regionale şi varietatea genurilor muzicale deosebite, nu numai structural, ci şi ca funcţie şi manieră de interpretare: individual sau în grup, dialogat, polifonic vocal, vocal instrumental etc.

Din cele 6 genuri muzicale menţionăm: « ho » genul cîntecelor de muncă, al căror rol stimulator este recunoscut; « vè » — gen apropiat de vorbirea obişnuită cu o tematică literară foarte bogată, cu deosebiri muzicale regionale — avînd rolul cîntecelor noastre epice nuvelistice — genul recitativ « noi », subordonat ritmului versului şi intonaţiilor cîntăreţilor; cîntecul de leagăn: « hat duá em », cîntecul « ly » şi « hat », declamaţia melodică « ngâm » rezervată bătrînilor.

Deşi muzica vietnameză are la bază scara pentatonică (cu cele 5 moduri, cunoscute şi muzicii noastre populare, îndeosebi modul 1 şi 4) ea este îmbogăţită — prin diferite procedee de creaţie tipică (transpoziţia în alt mod pentatonic şi adăugarea unor note străine — pieni — care lărgesc scara la heptatonic). Astăzi muzica populară ocupă un loc important în activitatea culturală a R.D.V. Comisia de cercetări şi studii a cîntecului şi muzicii tradiţionale, dependentă de Departamentul artelor, culege, studiază şi popularizează creaţia artistică populară.

Este remarcabilă străduinţa intelectualilor din R.D.V. de a cultiva moştenirea culturală naţională « îndepărtînd rămăşiţele degradate ale feudalismului şi colonialismului şi denaturările cîntăreţilor din oraşe », păstrînd şi adaptînd la noile condiţii de viaţă ceea ce este pozitiv şi valoros din punct de vedere al conţinutului şi formei.

În şcoli s-a introdus învăţămîntul muzicii populare, s-a înfiinţat o şcoală de muzică, fiecare localitate are o activitate muzicală proprie şi un mod specific de prezentare a programelor la radio, la seratele artistice date în instituţii, ferme, cooperative etc. Creaţia artistică folclorică se bucură de o

deosebită dragoste și prețuire; asociația compozitorilor și muzicienilor din R.D.V. luptă pentru crearea unei școli muzicale naționale.

Compozitorii vietnamezi au atras atenția specialiștilor prin comunicarea despre un instrument specific cît și prin participarea la discuții și prin convorbirile referitoare la trăsăturile caracteristice ale muzicii lor populare, vocale și instrumentale.

Din marea varietate de instrumente populare: de vînt, de percuție sau de coarde (una pînă la douăsprezece, metalice sau de mătase) referentul Nguyêñ-Xuan-Khoát a ales pe cel mai simplu: « dàn bâù » care are o largă arie de răspîndire. Acest instrument, de o simplitate uimitoare, este format dintr-o coardă metalică întinsă oblic deasupra unei cutii de rezonanță din lemn (de 90 cm. lungime, 10 cm. lățime și 8 cm. înălțime); coarda e făcută să vibreze cu ajutorul unei baghete de bambus (de 12 cm. lungime). Spre deosebire de celelalte tipuri de monocord, « dàn bâù » emite un mare număr de sunete depășind 3 octave; numai cu ajutorul sunetelor armonice interpreții « sînt capabili să exprime sentimente foarte adînci ». Melodiile executate la acest instrument se caracterizează prin abundența trilurilor și glissando-urilor, datorită originii lor în cîntecele vocale — după cum afirmă referentul. De altfel, muzica vocală vietnameză este puternic influențată de structura limbii vorbite, ale cărei trăsături de bază sînt monosilabismul (deși în procesul dezvoltării istorice limba a fost îmbogățită cu cuvinte compuse) și muzicalitatea; « Numai cîntînd, mai mult sau mai puțin, putem ajunge să ne înțelegem » spune Nguyêñ-Xuan-Khoát. În adevăr această calitate a limbii vietnameze are un rol considerabil în crearea melodiilor vocale.

Din exemplul dat, se observă că utilizarea diferențelor de înălțime, de intensitate și emisiune, schimbă sensul silabelor. Silaba *ma* poate avea 6 sensuri:

În timp ce pînă la Revoluția din august 1945 instrumentul era utilizat mai mult de cîntăreții orbi ambulanți, după Revoluție el a căpătat funcții noi. « Dàn bâù » a fost perfecționat, în scopul de a-i întări sonoritatea, de a-i îmbogăți numărul de sunete sau de a-i da posibilitatea să imite alte instrumente; el a fost introdus în diferite orchestre (orchestra cîntăreților ambulanți orbi, orchestre de salon — din sudul țării — orchestre de amatori, a teatrului tradițional « cheo » — pentru muzica de scenă — și orchestra teatrului nou). Astfel, unii muzicanți au înlocuit bagheta de bambus cu un arcuș sau i-au adăugat un amplificator electric etc. La Festivalul tineretului și studenților de la Moscova (în 1957) un bun interpret monocordist a obținut premiul I.

Prin participarea la referatele despre corelația între structura metrică și ritmică a versului și ritmul melodiei, susținute de D-nii C. Rihtman și V. Vodušek, reprezentanții din R.D.V. au contribuit la îmbogățirea cunoștințelor noastre în acest domeniu.

Conferința ne-a dat nu numai posibilitatea cunoașterii și adîncirii problemelor de folclor, « a stabilirii de contacte, a schimbării de idei », cum remarcă D-l Marinus, ci și posibilitatea strîngerii relațiilor între oameni care activează în același domeniu — arta populară — și care au același scop, cunoașterea vieții și aspirațiilor poporului.

EM. COMIȘEL

* * *

Republica Populară Federativă Iugoslavă a fost reprezentată la Conferința de la Sinaia prin cîțiva din cei mai valoroși muzicologi ai săi: Prof. Vinico Žgánec din Zagreb, președintele comitetului național al I.F.M.C., prof. Cvjetko Rihtman, de la Academia de Muzică din Sarajevo, Dr. Valens Vodušek, de la Institutul de Muzică Populară din Ljubljana, Josu Stoijanovici, reprezentant al Radiodifuziunii și Televiziunii din Belgrad și, din Skopjie—Macedonia, V. Hadži-Manov.

Din temele principale ale conferinței, muzicologii din R.P.F. Iugoslavă au expus problema corelației între muzică și text, pe care au studiat-o pe baza observației directe a realității folcloristice.

Cvjetko Rihtman — cunoscut prin studiile sale despre formele polifonice ale muzicii populare din Bosnia și Herzegovina și culegerile de folclor muzical din diferite ținuturi — în comunicarea sa despre « Legătura între ritmul versului și ritmul muzical în tradiția populară din Bosnia și Herzegovina » ajunge la stabilirea unor legi de creație, specifice folclorului muzical din această regiune.

Arătînd concluziile eronate, cu privire la principiul constructiv al versului popular, ale cercetătorilor care au pornit de la studierea unilaterală a problemei, neglijînd legătura organică a versului

cu melodia și cu vorbirea obișnuită, C. Rihtman constată că « *ritmul este elementul comun care unește melodia cu versul* » și că « *ritmul versului depinde într-un anumit sens de ritmul melodiei* ». După ce expune metoda de lucru pe teren și experiențele sale, referentul afirmă: « melodia și textul — deși nu apar separate în practica poporului — nu sînt indisolubil legate, astfel că o melodie se adaptează la texte diferite și invers (fenomen observat și în folclorul romînesc) după anumite legi: obligativitatea comunității de ritm, deci a structurii ritmice (felul cum se succed silabele accentuate) și *nu numai a numărului de silabe al versului* ». Totuși numărul de melodii pe care se cîntă un text e redus în fiecare regiune iar schimbarea accentelor în vers provoacă dificultăți mari, ducînd la modificarea melodiei.

Dezacordul existent între accentul versului și ritmul melodiei îl explică pe de o parte prin structura limbii vorbite, bazată în genere pe cuvinte de 2—3 silabe (restul fiind adaptat la cele două scheme ritmice — binar și ternar — prin procedee tipice, justificate de limba vorbită) și prin deplasarea accentului pe prima silabă, datorită proceselor de evoluție ale limbii. În realitate normele estetice ale creației populare admit unele din aceste dezacorduri ca permise și justificate.

O mare parte din concluziile lui C. Rihtman sînt valabile și pentru folclorul romînesc. Problema a fost studiată la noi de Béla Bartók și Const. Brăiloiu iar mai tîrziu de cercetători din Institutul de folclor.

Comunicarea lui Valens Vodušek « Corelația între structura metrică a versului și structura ritmică și melodică în cîntecul popular » s-a bazat pe trei cercetări tipologice ale sale asupra cîntecelor slovene și pe concluziile folcloriștilor Béla Bartók și dr. F. Kolessa, în această problemă.

Metoda clasificării melodiilor slovene după criteriul ritmic — criteriu pe care-l consideră domnia sa ca cel mai important în clasificarea muzicii populare (lăsînd de o parte melodiile cu ritm parlando-rubato) — și a comparației acestora cu cîntecele altor popoare (francez, german etc.) aparținînd aceluiași tip ritmic, îl ajută pe V. Vodušek la descoperirea uneia din « legile de creație cu privire la corelația între structura ritmică și melodică în cîntecul popular ». Dat fiind că una din particularitățile esențiale ale muzicii populare este variația, referentul se întreabă care ar fi elementul constant ce ne-ar îndreptăți să vorbim despre variantele unui tip melodic. În cîteva tipuri melodice domnia sa reușește să desprindă cîteva elemente comune.

Propunerile sale metodice referitoare la stabilirea răspîndirii geografice a fiecărui tip ritmic în cadrul unei țări, fixarea cronologiei relative a fiecărui tip ritmic în cuprinsul unei zone ca și concluziile despre corelația mai mare între structura celor două elemente în melodiile de tip vechi, trebuiesc gîndite cu toată seriozitatea.

V. Hadži-Manov, un harnic culegător de folclor macedonean, a vorbit despre « Instrumentele muzicale populare de tipul cavalului » din Macedonia. Majoritatea acestor instrumente se aseamănă cu cele romînești în ceea ce privește forma, scările folosite, modul de confecționare și în parte repertoriul și funcția lor (în viața păstorească, la dans, în cîntecele lirice).

Referentul subliniază rolul fluierelor în trecut ca semnal pentru începerea luptelor eroice revoluționare sau pentru întîlnirile conspirative. Apoi menționează diferite formații instrumentale de suflat (2—3 instrumente sau 2—3 cavale, tamburine, instrumente de coarde). Comunicarea a fost ilustrată cu exemple muzicale.

Asemănarea cîtorva exemple audiate cu melodiile romînești ne-au întărit ipoteza despre strînsa înrudire existentă în creația artistică a popoarelor din țările balcanice, datorită dezvoltării istorice și sociale asemănătoare în trecut în această zonă a Europei.

Tema despre instrumentele populare s-a bucurat în cadrul Conferinței internaționale de o largă expunere și a suscitat de asemenea multe discuții asupra metodei de cercetare, originii, influențelor reciproce etc. Intervenția lui C. Rihtman la comunicarea lui Stockmann (R. D. Germană) a subliniat bogăția și varietatea instrumentelor populare de suflat din R.D. Albania și R.P.F. Iugoslavă, influențele reciproce ca și unele trăsături muzicale comune.

EM. COMIȘEL

Zilele culturii romînești în Bielorusia

Decada culturii romînești organizată de Republica Sovietică Socialistă Bielorusă între 25 august și 3 septembrie 1959 a fost un prilej minunat de afirmare a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice și poporul romîn.

Cu această ocazie s-au desfășurat în Bielorusia o serie de manifestări culturale, care au avut menirea de a face cunoscute poporului prieten din răsărit realizările noastre pentru a ne cunoaște mai mult.

Ca reprezentant al artei populare romînești, la aceste manifestări s-a trimis în Bielorusia Ansamblul de cîntece și dansuri al Uniunii Tineretului Muncitor, care, cu cîteva zile mai înaintea plecării în Uniune, adusese de la Festivalul mondial al tineretului de la Viena, laurii multor premii și medalii, dînd astfel girul unei veritabile reprezentări peste graniță.

Ansamblul era format dintr-o echipă de dansatori sub conducerea maestrei Aurelia Săuțeanu, o orchestră populară dirijată de Ionel Budișteanu și soliștii — din rîndurile tineretului, Aurelia Fătu Răduțu, Ileana Simionescu și Lucian Roșca — la care s-au adăugat și soliștii orchestrei Barbu Lăutaru, Maria Lătărețu și Dan Moisescu; conducerea artistică fiind încredințată lui Marin Constantin, directorul artistic al Ansamblului U.T.M.

Primele spectacole au avut loc la Moscova și s-au bucurat de un strălucit succes, ultimul spectacol, care a fost dat în teatrul de vară al expoziției unionale, a fost radiodifuzat și televizat. Au urmat, apoi, o serie de 10 concerte în cadrul decadei, la Minsk, Vitebsk și Gomel.

Pretutindeni spectacolele au fost în mod deosebit apreciate de publicul spectator.

Programul concertelor compus din piese de orchestră ca: Hora staccatto, Mugur-mugurel, Hora-n șapte scări etc., apoi piesele soliștilor instrumentiști, ca: Doina și Brîul cîntate de Ion Văduva la fluier, Învîrtita și Joc de doi, la clarinet Nicolae Băluță, o horă de concert executată de Toni Iordache la țambal, o suită de melodii sovietice în execuția acordeonistului Nicolae Crăciunescu, Joc din Banat, la taragot Haralambie Ioviță și în sfîrșit inegalabila Ciocîrlie, cîntată la vioară cu multă măiestrie de Ionel Budișteanu și cu care înflăcăra la maximum publicul spectator; de asemenea au fost interpretate cu multă căldură piesele sovietice de circulație mondială: Catiușa, cîntecul Sevasto polului și altele.

Soliștii vocali, la rîndul lor, recoltau succese frumoase cu cîntecele « Marinică », interpretat de Aurelia Fătu Răduțu, « În Bucureștiul iubit », cîntat de Ileana Simionescu și doina « Duce m-aș și tot m-aș duce » în interpretarea lui Lucian Roșca. De un deosebit succes s-au bucurat cîntecele populare « Sanie cu zurgălăi » și « Hora păcii » în interpretarea Mariei Lătărețu și « Tractoriștii din Făcăeni » și « Leana » cîntate de Dan Moisescu.

Dansurile erau intercalate între piesele de orchestră și soliști, contribuind din plin la succesul spectacolelor. În program figurau: Joc din Oaș, Joc din Făgăraș, Mușamaua, Joc din Năsăud, dansul bielorus « Levonica », sîrba și brîul.

În mod deosebit au plăcut dansurile solistice, Joc țigănesc și Călușarii, interpretate de Niță Constantin și Ilie Ion.

Turneul nostru în Bielorusia a contribuit la cunoașterea realizărilor poporului prieten, prin cele cîteva vizite foarte instructive, pe care le-am făcut la uzina de tractoare Minsk, la fabrica de ceasuri Zarea, la fabrica de radio Minsk, la Muzeul de istorie al războiului național, fabrica de textile pentru femei din Gomel și altele.

Peste tot am fost primiți de oamenii muncii cu însuflețite manifestări de vie prietenie și prețuire a poporului nostru. Presa sovietică a scris articole elogioase la adresa noastră. Studiourile de televiziune din Minsk, Lvov, Odesa și Chișinău ne-au transmis în întregime programele.

Am fost impresionați pretutindeni pe unde am fost de seriozitatea în muncă și de tehnica avansată a oamenilor sovietici, cît și de omul sovietic ospitalier și prietenos.

În continuarea turneului am trecut prin Lvov, Sevastopol, Ialta, Simferopol, Eupatoria, Odesa și Chișinău. Am dat în total 23 concerte în 11 orașe.

Ca și în Bielorusia am fost întîmpinați cu aceeași dragoste și entuziasm, stîrnite de frumusețea dansului și cîntecului romînesc.

Turneul ansamblului nostru în marea țară a socialismului, a produs o vie impresie în sufletele noastre și vom păstra totdeauna cele mai frumoase amintiri legate de locurile, de oamenii și de realizările lor, pe care le-am văzut și le-am îndrăgit.

DAN MOISESCU

Cu orchestra « Barbu Lăutaru » în Uniunea Sovietică

O formație a orchestrei « Barbu Lăutaru » a Filarmonicii de Stat « G. Enescu » din București, dirijată de Nicu Stănescu și avînd ca soliști pe Angela Moldovan și Emil Gavriș, a întreprins timp de două luni un turneu în Uniunea Sovietică. Turneul a cuprins în cea mai mare parte țările Asiei Centrale: R. S. S. Kirghiză, R. S. S. Uzbecă, R. S. S. Tadjikă, R. S. S. Turkmenă, R. S. S. Azerbaidjană, apoi o parte din R. S. F. S. Rusă, R. S. S. Bielorusă și R. S. S. Moldovenească.

Formațiunea noastră a prezentat în total 35 de concerte, fără a mai socoti pe cele ocazionale, date în colhozuri, fabrici, uzine, tabere pionierești etc. Astfel cîntecul nostru popular, mesaj al prieteniei și păcii, a răsunat pînă în depărtatele colțuri însorite ale Asiei Centrale.

Concertele s-au bucurat de un succes deosebit, fiind audiate de zeci de mii de oameni ai muncii, care în sălile de spectacol, în grădinile de vară sau la radio și televiziune au aplaudat creația muzicală a poporului nostru.

Repertoriul nostru a cuprins cîntece și jocuri populare din toate regiunile țării, care prin varietatea melodiei și a ritmului au trezit entuziasmul și aprecierea călduroasă și unanimă a publicului. Ar fi greu de precizat care din aceste piese de artă populară au plăcut cel mai mult, deoarece publicul spectator ne bisa neîncetat. Dar cu cîtă plăcere ofeream și noi cîntece din folclorul actual și mai vechi al plaiurilor noastre.

Cînd, în semn de prietenie, cîntam cîntece de-ale popoarelor sovietice, în limba rusă, tadjică etc., concertele noastre se transformau în manifestații spontane ale prieteniei dintre poporul sovietic și poporul romîn.

Minunata noastră « Ciocîrlie » executată la vioară cu o deosebită măiestrie de dirijorul și violonistul Nicu Stănescu, a oprit pînă și răsuflarea ascultătorilor care au fost cuceriți de trilurile ei fermecătoare.

Publicul sovietic a apreciat cu aceeași dragoste și căldură și melodiile executate la instrumente. Țimbalistul Mihai Ion Schină, taragotistul Sandu Constantin, fluierașul și naistul Damian Cîrlănaru și acordeonistul Gh. Voicu, prin virtuozitatea interpretării lor, au reușit să cucerească inimile spectatorilor. În multe locuri ni s-au cerut partituri din cîntecele și jocurile noastre.

Ziarele sovietice din toate orașele pe care le-am vizitat pe parcurs, au publicat cronici elogioase la adresa cîntecului nostru popular și a interpreților lui de frunte, făcînd aprecieri asupra artei noastre, despre artiștii noștri, despre condițiile optime pe care regimul nostru democrat-popular le-a creat artei și interpreților ei, aprecieri care fac cinste patriei noastre.

În turneu, artiștii romîni nu s-au mărginit numai la faptul de a face cunoscută arta poporului nostru. Ei au vizitat muzee, fabrici, institute, colhozuri, au admirat mărețe construcții și realizări ale poporului sovietic și au legat prietenii.

De neuitat vor rămîne întîlnirile cu artiștii ansamblului « Pamir » din Stalinobad, cu cîntăreții și dansatorii din Voronej, cu membrii ansamblului Bielorus, sau cu kolhoznicii din Turkmenia, ori muncitorii șantierului naval din Ciardjou.

Neșterse sînt amintirile despre acești prieteni de departe, iar pentru ei tot atît de trainică va rămîne amintirea cîntecului popular romînesc.

EMIL GAVRIȘ

O culegere în raioanele Beclean și Năsăud

Între 18 și 24 mai 1959, subsemnatul împreună cu G. Habenicht, cercetători ai Institutului de folclor, ne-am deplasat pentru o culegere în raioanele Beclean și Năsăud. Cu această ocazie ne-am propus să urmărim paralel cu fenomenul influenței culte în folclor și fenomenul preluării stilului ornamentat instrumental de către voce, adîncind totodată informațiile noastre despre textele epice strigate.

Ultimele două probleme au fost adîncite și consolidate atît prin materialul nou înregistrat, cît și prin prețioasele informații culese care au întărit poziția noastră științifică. De pildă, atît înregistrările muzicale cît și informațiile culese de la Rus Alexandru, muncitor la gater în comuna Tîrlișua, raionul Beclean, regiunea Cluj, în vîrstă de 28 ani, ne-au întărit convingerea că stilul ornamentat vocal este de proveniență instrumentală. Ca bun instrumentist nu obișnuise să cînte din gură, de aceea a șovăit la cererea noastră spunînd că el n-a cîntat «niciodată cu vocea». La stăruința noastră și-a dat drumul glasului executînd o doină într-un stil înflorit asemănător clarinetului ori fluierului pe care le mînuia cu dibăcie. Astfel, impresiile formate în creier prin nervul acustic se transmit în condiții asemănătoare ca reflexe nervului gloso-faringian. Aceasta în cazul cînd interpretul are dubla calitate de instrumentist și cîntăreț vocal. Iată însă că în satul Agrieșel, pendinte de comuna Tîrlișua, am întîlnit o fată de 20 ani, pe nume Pop Elisabeta, care cîntă în stilul fluierului tatălui ei, pe care-l însoțește adesea la Căminul cultural. Problema conviețuirii instrumentului cu vocea a fost, de altfel

mult întărită și de informațiile primite de la diverși interpreți din cele 5 sate pe care le-am cercetat cu această ocazie: Tîrlișua, Căianul mic, Șanț, Rebra, Leșu.

Poposind în orășelul Beclean, am consultat monografia raionului alcătuită de un colectiv de profesori din localitate, monografie ce se află bătută la mașină în arhiva Sfatului Popular, secția învățămînt și cultură, am cules informații de la diverse persoane și am înregistrat o serie de piese muzicale vocale și instrumentale de la muzicanții profesioniști din Beclean. Stăruind în special asupra repertoriului executat odinioară la curtea contelui Bethleen, bracistul din formația orchestrală locală ne-a fost de un real ajutor, ca unul care a executat muzică la balurile tradiționale la curte, ce aveau loc în Beclean. Ceilalți muzicanți cunosc repertoriul respectiv de la bătrînii lăutari. Stilul lor nu se deosebește cu nimic de stilul obișnuit al lăutarilor maghiari, despre care s-a ocupat la timp eminentul muzician Béla Bartók. La muzicanții din Beclean nu am putut constata nici urmă de stil înflorit, în sensul cîntecelor ornamentate din Năsăud, ori al celor auzite de la muncitorul Rus Alexandru din Tîrlișua, raionul Beclean, și nici nu ne-au putut da vreo informație din care să deducem cît de cît o influență cultă în stilul cîntecului popular romînesc din această parte a țării, cum ar pretinde adepții școlii lui Naumann.

Informațiile culese și materialul înregistrat de noi dovedesc contrariul ipotezei emise, adică o legătură puternică între instrumentele și cîntecul poporului. În condițiile asupririi feudalo-moșierești și capitaliste străine de interesele poporului muncitor, cultura venită de sus nu poate prinde rădăcini în popor. Dacă ici-colo se pot infiltra elemente culte prin pătura suprapusă, prin chiaburimea satelor acestea nu sînt esențiale și nu determină o schimbare substanțială a culturii populare. Poporul le respinge fiind străine intereselor vieții lui, ori în cel mai bun caz le transformă după necesitățile și firea lui. În asemenea condiții poporul păstrează cu mai multă consecvență tradiția, pe care o opune culturii străine, folosind-o ca pe o armă de apărare. Numai în condițiile vieții socialiste, cultura poporului este înțeleasă și promovată pe cale oficială, constituind deci o politică de culturalizare din partea statului, față de care poporul muncitor nu are nici o reticență, pentrucă emană de la el, fiind cultura lui proprie. Așa se explică avîntul mare pe care l-a luat în anii de democrație populară a statului nostru mișcarea culturală de amatori prin cămine și sindicate muncitorești, creindu-i-se condiții de dezvoltare cum n-a mai avut niciodată.

Există însă un alt fenomen pe care l-am desprins cu această ocazie de la muzicanții profesioniști din Beclean. Conviețuirea poporului romîn cu maghiarii și țiganii a prilejuit anumite întrepătrunderi folclorice pe care deocamdată le-am observat în muzica de joc. Alături de învîrtită și de someșană, jocul ceardaș se impune în raion printr-o mare frecvență. El este jucat nu numai de maghiari, ca cel mai caracteristic joc național al lor, ci și de romîni și țigani. Chiar titulatura de « ceardaș romînesc » și « ceardaș țigănesc » care circulă alături de simpla denumire « ceardaș », arată împrumutul. În muzică se observă în felul următor: anumite melodii de cîntec sau joc romînesc, ori melodiile cunoscute în partea locului sub numele de « Țigăneasca », sînt adaptate ritmului și mișcării de ceardaș. Fenomenul se observă mai accentuat la gospodăria colectivă din Uri, raionul Beclean, unde colectiviștii sînt în majoritate de naționalitate maghiară.

Tot din această culegere am adus material doveditor că în trecut cîntecul epic era strigat, la masa nunții, a petrecerilor și la joc, ca orice altă strigătură. Nevoia de a opune rezistență oprimării feudale îmbrăca forma indirectă a textului epic strigat atunci cînd poporul nu-și putea exprima fățiș nemulțumirile sale.

Acestea sînt cîteva idei pe care am încercat să le desprindem dintr-o fugară culegere de 6 zile, ale cărei obiective atinse, ne permit să întrezărim perspectiva viitoarei monografii a cîntecului și jocului năsăudean.

C. ZAMFIR

ACTIVITATEA FOLCLORISTICĂ INTERNAȚIONALĂ

Relații folcloristice inter-balcanice

În cadrul conferinței I.F.M.C. de la Sinaia în ședința din 16 august, s-a discutat importanța colaborării științifice între specialiștii din țările balcanice. Din discuțiile purtate cu folcloriștii din aceste țări s-au desprins mai multe probleme: înrudirea folclorului popoarelor care locuiesc în țările balcanice — înrudire determinată pe de o parte de condițiile de viață economice și sociale comune în trecut, iar pe de altă parte de moștenirea culturală comună; existența unor stiluri și genuri, datorită fie influențelor reciproce, fie unei origini comune străvechi. Nenumărate elemente comune există de asemenea în obiceiurile legate de riturile calendaristice agrare, de nuntă și înmormîntare, dansuri etc.

Ca urmare a discuțiilor s-au făcut propuneri concrete în vederea stabilirii unor relații culturale între țările: R. P. Albania, R.P. Bulgaria, Grecia, R.P.F. Iugoslavă, R. P. Romînă și Turcia. Au fost primite cu vie satisfacție propunerile relativ la un schimb de lucrări și articole științifice despre literatura, muzica și dansul popular; schimb de publicații, vizite, conferințe de folclor și emisiuni radiofonice; redactarea unor monografii ale instrumentelor populare comune; elaborarea planului general pentru realizarea unui atlas al folclorului balcanic etc.

Fără îndoială că cercetarea sistematică a elementelor comune care există în creația artistică a popoarelor din țările balcanice — și credem că ar fi bine să se studieze aceasta în cadrul fiecărui gen — va aduce o contribuție considerabilă nu numai la adîncirea problemelor de folclor dar și la apropierea popoarelor și la lupta lor comună pentru pace.

Ca urmare a celor discutate revista va prezenta unele din realizările folcloristicii balcanice.

* * *

Jocuri populare bulgare de Raina Kațarova-Kukudova și Kiril Djenev. Varietatea și bogăția de conținut a dansului popular bulgar ca și nenumăratele melodii instrumentale și vocale care îl însoțesc, ilustrează în modul cel mai elocvent forța și fantezia creatoare a vecinilor noștri de la sud. Interesul mereu crescînd manifestat de masele largi, ca și de oameni de specialitate străini față de folclorul coregrafic și muzical bulgăresc, a făcut necesară — după cum înșiși autorii afirmă — publicarea unui volum care prin conținutul său să ofere celor interesați o serie de date teoretice și practice, contribuind astfel la clasificarea problemelor generale legate de acest gen de manifestare folclorică.

În limitele scopului propus, publicația reușește să dea cititorului un material deosebit de interesant, judicios organizat și care, fără a avea pretenția unui studiu de profunzime, reflectă pînă în cele mai mici amănunte poziția consecvent critică și științifică pe care autorii o au față de diversele fenomene caracteristice folclorului coregrafic.

Cartea este compusă din două părți: prima cuprinde date teoretice asupra folclorului coregrafic bulgar, a fundamentării și evoluției sale istorice, a legăturii cu diversele rituale și obiceiuri precum și o încercare de clasificare și analiză structurală a celor mai importante jocuri. Partea a doua reprezintă o culegere de jocuri din patru regiuni folclorice diferite redate aici sub forma unor prelucrări scenice.

Într-o scurtă introducere autorii informează asupra organizării activității de cercetare și valorificare a folclorului coregrafic în lumina noilor condiții create de statul democrat popular. Astfel, de munca de culegere și studiere a muzicii și jocului popular se ocupă secția de folclor a Institutului de muzică de pe lîngă Academia de științe. Ceea ce găsim că este în deosebi interesant de semnalat este faptul că arhiva de dansuri posedă și un număr destul de însemnat de filme care, pe lîngă fixarea tehnică a dansurilor disparate, conțin și imagini în care jocul este integrat desfășurării anumitor obiceiuri.

Departamentul de creație populară de pe lîngă Ministerul Educației și Culturii acordă un interes deosebit dezvoltării și extinderii mișcării artistice de amatori, în cadrul căreia echipele de dans dețin un rol primordial. Ca o mărturie a dezvoltării muncii de studiere și valorificare a folclorului

coregrafic, stau multiplele lucrări și publicații ce se bazează pe cercetări științifice asupra unui material bogat și interesant.

Primul capitol intitulat « Dansul bulgăresc în trecut» se ocupă de aspectul istoric al jocului popular. Lipsa de documente — după cum afirmă autorii — face aproape imposibilă stabilirea evoluției istorice a jocului bulgăresc din cele mai vechi timpuri. Capitolul cuprinde totuși cîteva din cele mai importante știri ce se referă la dansul popular bulgar, știri care în majoritate provin din însemnările de călătorie ale diferiților străini care au vizitat țara în deosebi în secolele XVI—XVII—XVIII și XIX. Cea mai veche atestare asupra jocului datează din secolul al X-lea.

Ținem să amintim situația similară existentă în domeniul istoriei jocului popular romînesc ca și faptul că unii dintre călătorii străini care vorbesc despre jocul popular bulgăresc au însemnări și despre jocul romînesc, ca de exemplu: Prof. Gerlach (sec. XVI) și contele d'Hautrive (sec. XVIII).

Prima lucrare cu adevărat valoroasă despre dansul bulgar (din Vidin și Lom) a fost scrisă de cehul Karel Mahan profesor de muzică și dirijor de taraf. În prezent datele furnizate de el au fost folosite în studiul evoluției jocului popular din zonele respective.

În capitolul următor: « Continuitatea în folclorul bulgăresc» autorii încearcă să stabilească cîteva date legate de evolutia istorică, originea și influențele suferite de dansul bulgăresc în perspectiva timpului.

Fără a putea clarifica problemele originii și formelor inițiale ale dansului bulgăresc se afirmă însă că el este rezultanta întrepătrunderii influențelor slave (sec. VI—VII) și bulgare (sec. VII) care la rîndul lor au preluat și au recreat forme de manifestare folclorică a populației băștinașe. Aceasta este explicația perpetuării unor elemente tracice, helenice și romane care se găsesc și astăzi în anumite obiceiuri însoțite de dans.

Insuficiența documentelor literare este suplinită de existența a numeroase picturi murale bisericești foarte vechi (Turnul Hrelev, mînăstirea Rila etc.).

Făcînd o comparație între dansurile bulgărești și cele ale popoarelor slave învecinate, autorii ajung la interesanta concluzie a unei origini comune a anumitor forme de joc care ulterior au evoluat diferit în conformitate cu trăsăturile caracteristice ale fiecărui popor în parte.

Folosind exemplul unui dans acompaniat de cîntec a cărui tematică leagă originea sa de invazia tătarilor, se fac o serie de considerații în legătură cu procesul de evoluție a jocului și a transformărilor pe care le suferă. Este neîndoelnic ca dansul să fie supus la diverse schimbări datorită practicării lui în condiții de viață diferite. Aceste schimbări însă din cauza stabilității formelor folclorice, se efectuează foarte lent și abia perceptibil. În exemplul folosit, stabilitatea subiectului și a ritmului de 5/16, în diversele variante cîntate atestă un fenomen folcloric care s-a consolidat de-a lungul secolelor. În acest fel se ajunge la concluzia că folclorul coregrafic bulgăresc a avut o perfectă continuitate în timp, care n-a putut fi întreruptă nici în perioada stăpînirii otomane. Mărturie stau bulgarii mahomedani, care au păstrat jocurile și stilul execuției în forma lor originală asemenea bulgarilor creștini.

Vorbind despre creația nouă autorii arată că pe lîngă jocurile bătrînești se întîlnesc astăzi și jocuri noi; uneori aceste două forme coexistînd chiar în cadrul unui singur dans. Ceea ce caracterizează noul în dans, nu se referă în special la tehnica de execuție cît mai cu seamă la dinamica jocului.

De asemenea autorii susțin că în Bulgaria se întîlnesc mai frecvent cazuri în care se compun noi melodii de joc, decît cazuri în care se creează jocuri noi corespunzătoare acestora. Aici ne permitem o paranteză pentru a face observația că în folclorul coregrafic romînesc se găsesc multiple exemple cînd bunii dansatori creează figuri noi — sau chiar jocuri folosind o melodie nouă. Ca exemplu dăm Brîul lui Cioc (Banat) care a fost creat pe baza colaborării și a fuziunii artistice dintre jucător și muzicant.

Un capitol următor se referă la funcția socială a dansului popular bulgăresc.

Dansul face parte dintre acele manifestări artistice care însoțesc aproape toate evenimentele legate atît de viața particulară a indivizilor cît și de cea a întregii comunități.

În timpul verii se joacă în locuri deschise fie în mijlocul satului fie în poieni, în cîmp etc., în timp ce iarna jocul are loc în case, săli sau astăzi în cluburi (în munții Rodopiei se întîlnește un joc lent denumit « ceardac» — după locul în care el se desfășoară).

Sînt enumerate apoi ocaziile în care se practică jocul. În afară de hora duminicală și nuntă, dansul însoțește diferitele munci (căratul pietrelor, albitul rufelor, culesul viei, secerișul etc.), recrutarea în armată, fiind prezent și în desfășurarea marilor iarmaroace. Dar se joacă nu numai la țară ci și la oraș. Astfel, în periferii se organizează «hore» diferite de către țăranii veniți aici din diversele regiuni ale țării, jocuri la care participă și orășenii. Nu de puține ori însă țăranii stabili în orașe se întorc acasă la anumite sărbători numai pentru a nu pierde desfășurarea horei.

La majoritatea acestor ocazii se practică jocurile obișnuite ale regiunii respective și mai ales horele drepte, în două părți, răcenița, paidușca și hore răsucite.

Sînt însă și jocuri a căror practicare este legată de anumite ocazii ca de exemplu: dansul de ceată de sf. Vasile, jocurile de carnaval și dansurile de mascați ca și Filec și Kaloianul — jocuri de primăvară.

Dacă astăzi la joc poate participa oricine fără a se face nici un fel de diferențieri, în trecut se urmărea cu strășnicie împărțirea pe sexe, astfel aceste hore se desfășurau sub forma a două cercuri concentrice: bărbații în afară, femeile în centru. Exemple se mai întîlnesc și astăzi. De asemenea și locul pe care îl ocupau participanții în cadrul horei era determinat de poziția lor socială, de sex ca și de vîrstă. Este poate interesant de amintit că în jocurile romînești de grup și în special în cele cu caracter mai arhaic (ex. Brîul pădurenesc) s-a respectat în trecut împărțirea pe sexe, iar astăzi încă se mai respectă o anumită ierarhie în stabilirea locului în cadrul formației.

Tot în cadrul acestui capitol se amintește de dansurile imitative de muncă, de război, ca și de dansuri ce atestă o anumită diferențiere pe clase (dansul bogaților, al săracilor, al popilor etc.). Jocurile din această ultimă categorie sînt realizate cu deosebit simț al humorului.

După ce s-a fixat cadrul general de desfășurare a jocului, aspectul său istoric și social, în cuprinsul cărții, se trece la o încercare de clasificare a horelor, specificîndu-se încă de la început că formele tipice prezintă nenumărate variante și variații locale în aceasta constînd însăși bogăția folclorului coregrafic bulgăresc.

Horele sînt împărțite în 4 mari categorii pe baza criteriului ritmic și cel al mișcărilor și anume: hore drepte, Paidușca (hore « șchioape »), Povîrnato, (hore în două părți) și Răcenița care se dansează în perechi, solistic în cuplu ca și în grup mare.

Hora dreaptă este considerată ca jocul bulgăresc cel mai simplu, în măsura de 2/4, cu melodii foarte variate, într-un tempo ce alternează între mișcarea moderată și foarte rapidă. După ce se dă o descriere sumară a ținutei (de mînă sau de brîu), a direcției și a pașilor, urmează exemple de hore construite pe 4 și 6 măsuri însoțite de melodia și textul respectiv. Analizînd relația între frazele melodice și figurile jocului, autorii subliniază existența fenomenului de neconcordanță metrică între acestea două, astfel că numai după un număr variat de repetări fraza melodică ajunge să coincidă cu figura dansului. Încercînd să explice cauza care a determinat apariția acestui fenomen autorii se referă atît la faptul că jocul și melodia n-au fost create concomitent (jocuri noi folosesc melodii vechi sau invers) cît și la faptul că în dans rolul primordial este deținut de ritm și nu de melodie.

Făcînd o sumară analogie cu jocul popular romînesc observăm că lipsa de concordanță între melodie și joc este un fenomen foarte răspîndit la majoritatea jocurilor noastre.

Din categoria paidușca fac parte jocurile în ritm de 5/16 în tempo vioi, avînd numiri și melodii foarte variate. Ținuta este de mînă, executîndu-se mișcări de brațe. Figura jocului este formată din 3 motive, două de 3 timpi și una de 4 timpi, astfel că pasul nu concordă cu melodia, din punct de vedere metric. Hora în două părți (povîrnato) este în măsura de 9/16 iar ținuta de mînă.

Răcenița, jucată în tempo foarte viu în ritm 7/16 are pasul de bază construit pe 3 timpi ♪♩♪. Un număr însemnat de hore sînt dansate în ritm de răceniță purtînd denumirea de « hore -răcenițe ».

Vorbind despre viața jocurilor, autorii sesizează existența unor fluctuații în frecvența și răspîndirea lor. Astfel, anumite jocuri au cunoscut la un moment dat o adevărată modă, căpătînd o circulație generală pentru ca după un timp să moară, rămînînd doar în repertoriul unei singure regiuni. Ca exemplu este dat dansul « Elenă, fată Elenă » care după primul război mondial a fost cunoscut și extins în întreaga Bulgarie.

Trecînd la analizarea fenomenului de circulație a jocurilor care se pune în evidență atît prin denumirile lor cît și prin anumite melodii care însoțesc jocurile se enumeră cei mai importanți factori care determină vehicularea lor. Jocurile se răspîndesc prin nuntașii care participă la nunți în alte sate, prin oamenii de la munte care coboară la șes pentru seceriș, prin muzicanții țigani sau bulgari, ca și prin armată. Astfel, după război, soldații au adus dansuri sîrbești, macedonene, grecești și romînești (jocul romînesc fiind denumit « Vlașco » de la valah).

În trecut un factor important în circulația jocurilor l-a constituit transhumanța ciobanilor.

La rîndul lui jocul bulgăresc a influențat folclorul coregrafic al țărilor limitrofe. Sînt cunoscute și la noi jocuri a căror structură și denumire atestă originea lor bulgărească: Paidușca, « cetvorno » și Răcenița (geampara).

Un capitol următor se ocupă de forma de desfășurare și caracterul jocului bulgăresc.

Clasificînd jocurile în funcție de formația pe care o au, autorii stabilesc diferite categorii: *hore închise* — cele mai răspîndite.

O caracteristică a horelor mari închise — și care prezintă o deosebită asemănare cu jocurile similare romînești—se referă la aspectul variat al dinamicii jocului în cuprinsul aceleiași formații. În timp

ce jocul în punctul cel mai depărtat de muzicanţi se desfăşoară lent, uneori în mers, el se înteţeşte treptat cu cît este mai aproape de lăutari încît în faţa lor jocul să atingă intensitatea sa maximă.

Este foarte interesantă observaţia în legătură cu influenţa pe care locul de joc o exercită asupra formaţiei. Jocul Krivulka (în regiunile Kazanlîc şi Karlovsc) are o formă de elipsă deoarece era jucat într-o stradă. Justeţea acestei observaţii este confirmată şi de multe exemple pe care le oferă jocul popular romînesc.

O a doua categorie o constituie *dansurile de coloană* cu un conducător. În unele cazuri coloana poate fi foarte lungă încolăcindu-se de două sau chiar trei ori. Caracteristic acestor jocuri în afara prezenţei conducătorului este şi modul de distribuire a dansatorilor în cadrul formaţiei după anumite reguli şi criterii. În zona nordică această categorie de hore este denumită « danţ». Cu titlu informativ putem aminti de jocul tradiţional din zona pădurenilor (reg. Hunedoara) — joc identic ca formaţie şi desfăşurare şi care poartă denumirea de « brîu» dar mai ales « danţ».

În cadrul acestei categorii autorii dau diferite exemple de jocuri variate ca desen coregrafic.

O ultimă categorie o formează jocurile *de linie* (de la pădure). Aceste jocuri sînt bărbăteşti avînd o tehnică dificilă, astfel încît conducătorul deţine un rol important în dirijarea desfăşurării lor. Figuri de mare virtuozitate sînt întrerupte de plimbări lente pentru odihnă.

Vorbind despre modul de desfăşurare a jocurilor, a caracterului lor, autorii arată că poporul însuşi a sezisat diversele nuanţe, pe care le indică prin denumirile expresive date dansurilor: iute, umblat, şchiop, bătut etc., ca şi prin analogia cu diferite animale: dansul oii, a racului, a calului, ursului, iepurelui etc.

Urmează o împărţire a dansurilor după dinamica desfăşurării, arătîndu-se că în general la horă se începe cu jocurile lente pentru a se încheia cu cele mai iuţi.

O categorie aparte o formează dansurile solistice şi cele în perechi.

Dintre acestea cea mai răspîndită este Răceniţa 7/16, altele fiind Trînca 7/8 şi Peşacika (pe picior) 2/4, Pletena (pe cîrlige) 2/4 etc. Răceniţa are un mare număr de variante. Ea se bazează în mare parte pe elementul de improvizaţie, astfel că în timpul dansului bunii interpreţi crează noi paşi şi figuri. Nu numai atît, dar muzicanţii înşişi schimbă ritmul trecînd de la 7/8 la 2/4 sau 9/16. Această schimbare este imediat sezisată de jucători şi dă un nou impuls dansului.

În Dobrogea, Răceniţa prezintă o formă mai organizată fiind jucată în grup de 3 (remarcăm că o asemenea variantă a fost culeasă şi de un grup de cercetători ai Institutului de folclor din Bucureşti din comuna Lunca, raion Istria în 1953).

Analiza structurală a jocului bulgăresc se încheie cu descrierea stilului de execuţie a deplasărilor în spaţiu, ţinutei şi paşilor — caracteristic jocului bulgăresc sînt mişcările iuţi şi uşoare, astfel încît piciorul să atingă abia pămîntul, făcîndu-se o diferenţiere între jocul bărbaţilor cu mişcări mai ample şi cel al femeilor cu mişcări reduse, abia perceptibile.

Enumerarea ţinutelor arată o mare asemănare cu cele obişnuite la jocul romînesc. Anumite jocuri — în special cele rituale—folosesc bîtele ciobăneşti (sau săbiile).

Paşii obişnuiţi în diferitele dansuri sînt variaţi ca execuţie şi tempo, ei fiind îmbogăţiţi de marea fantezie creatoare a interpreţilor în special în jocul Răceniţa.

În trecut folclorul bulgăresc a cunoscut multe rituale în care prin joc şi cîntec ţăranii căutau să obţină fertilitatea cîmpului şi sănătatea animalelor.

Vorbind despre situaţia lor actuală, autorii situîndu-se pe o poziţie critică justă, arată interesanta lor evoluţie, de la un conţinut mistic la unul pur distractiv, spectacular. Studiind dansul legat de ritual se observă că în general nu există jocuri specifice pentru fiecare ritual în parte ci se folosesc dansurile obişnuite ale regiunii respective. În unele cazuri jocul îşi poate schimba funcţia în raport cu obiceiul în care este folosit. Autorii presupun că în aceste exemple jocurile rituale s-au pierdut, ele fiind înlocuite cu jocurile locale obişnuite (o ipoteză interesantă). Urmează descrierea diferitelor obiceiuri cu semnificaţia şi specificul lor. Nu ne vom opri asupra fiecărui din ele, dar ţinem să menţionăm că desfăşurarea unora, ca de exemplu, « Koleadovanie » (colindatul) şi jocul de Rusalii (Kaluşari) prezintă asemănări mari cu cele practicate în ţara noastră.

De asemenea este, credem, interesant de menţionat că în ceremonialul nupţial există un dans denumit « Piperul negru» şi a cărui existenţă este amintită şi la noi, de către Gh. Pitiş în descrierea nunţii din Şcheiul vechi (Oraşul Stalin). Descrierile diferitelor rituale sînt însoţite de exemple muzicale, texte şi fotografii. Un capitol separat este dedicat carnavalului popular de iarnă la care participă jucători mascaţi şi costumaţi reprezentînd figuri groteşti.

În unele regiuni se practică de către copii şi tineret dansuri tradiţionale de primăvară (de ex. Moşi şi Kaloianul). Descrierea acestor jocuri ca şi a altor două tipuri însoţite de melodii sînt incluse în capitolul care se ocupă de jocul de copii.

Ultimele capitole din prima parte a cărţii sînt dedicate muzicii ce acompaniază dansurile: cîntecele de joc, ritmica şi măsurile dansurilor şi instrumentele de acompaniament. Horele cîntate ocupă

un loc important în repertoriul satelor bulgărești. Desfășurarea lor este foarte impresionantă mai ales cînd coruri de femei cîntă alternativ cu cele bărbătești.

În sud-est predomină scara diatonică, iar cîntecul se execută polifonic. În timp ce o femeie cîntă, alte două țin isonul asemenea bîzoiului de la cimpoi.

În momentul de față în alte sate acompaniamentul vocal este înlocuit la tineret cu cel instrumental.

Din punct de vedere ritmic jocul bulgăresc este deosebit de variat. Ritmul de 2/4 este cel mai frecvent.

Caracteristic jocului bulgăresc este însă ritmul bazat pe timpi inegali care poartă dealtfel denumirea de « ritm bulgăresc » (aksak) ca de exemplu 5/16 (paidușca), 7/16 (răcenița), 9/16 (povîrnato) și 11/16 (kopanița) etc.

În continuare autorii explică cu deosebită claritate structura fiecărui ritm asimetric în parte, dînd indicații de felul cum trebuie făcută numărătoarea timpilor. Textul este însoțit de exemple ritmice și muzicale pentru fiecare caz în parte. Alte caracteristici ritmice întîlnite mai rar în jocul bulgăresc sînt schimbarea ritmului în cuprinsul aceluiași dans (de la 2/4 la 7/16 — « osmița ») sau construcția ritmică de 7/8 și 9/8.

Instrumentele muzicale care acompaniază astăzi jocul au cunoscut în decursul istoriei un lung proces de evoluție. Multe din ele de origine străină — mai cu seamă răsăriteană — au fost transformate și asimilate noilor condiții locale.

Multitudinea instrumentelor se împarte în 3 categorii fundamentale: instrumente de suflat (cimpoiul cu una, mai rar cu două carabe, cavalul, fluierul simplu și dublu) zurnaua etc., instrumente de coarde (gadulka, kopanca, tambura, lăuta etc.) ca și cele de percuție (toba și timpanul).

În continuare autorii dau pe scurt cîteva exemple de formații care acompaniază jocul ca și a modului în care poporul combină aceste instrumente între ele (cimpoi cu gadulkă; fluier cu gadulkă; cimpoiul, fluier și două gadulki etc. În anumite zone ale țării se dansează și numai după ritmul tobei.

În timpul desfășurării jocului între lăutari și jucători se stabilește un puternic contact, multiplele variații melodice executate în special de instrumentistul conducător fiind îndeaproape urmărite de dansatori.

Pentru a întregi imaginea și așa destul de cuprinzătoare asupra folclorului coregrafic bulgăresc pe care cititorul și-o face în urma parcurgerii acestei prime părți a cărții, autorii se ocupă pe scurt și de mișcarea artistică de amatori.

Folclorul coregrafic, ca fenomen artistic viu, se îmbogățește mereu cu melodii noi de joc. Aceste melodii, chiar dacă nu implică și înnoirea tehnicii dansului, aduc în execuția horelor un plus de varietate, viață și dinamism.

Cele 2.900 de echipe amatoare de dans popular create în timpul puterii democrat populare au drept scop valorificarea și reînvierea tradițiilor de cîntec și joc, cu o preocupare specială pentru folclorul local. Echipe de dansuri populare sînt create și în școli.

Festivalurile naționale și regionale constituie o impresionantă trecere în revistă a forțelor artistice populare, marcînd totodată un progres artistic continuu. În multe cazuri se folosesc în diversele scenizări obiceiuri și rituale însoțite de joc cum ar fi: nunta, colindatul, carnavalul popular etc. În echipele amatoare, alături de tineri, participă și oameni în vîrstă fapt ce conferă acestor manifestări un aspect pitoresc.

Jocurile aduse pe scenă de către echipele amatoare constituie un permanent izvor de inspirație pentru marile ansambluri profesioniste. Prin intermediul ansamblurilor profesioniste cîntecele și jocurile populare sînt recreate, fiind prezentate într-o formă artistică superioară

Ansamblul de stat de cîntece și jocuri își recrutează membrii dintre cei mai buni interpreți populari.

Succesele pe care aceste formații le-au avut peste hotare, au atras interesul și sincera admirație din partea tuturor acelora care le-au cunoscut.

Mișcarea artistică de amatori și cea a ansamblurilor profesioniste contribuie în cea mai mare măsură la consolidarea tradițiilor folclorice în Bulgaria.

În încheierea primei părți a acestei cărți autorii adaugă o sumară notă în care sînt explicate semnele notației stenografice ale jocurilor populare. Necunoașterea mai aprofundată a caracteristicilor tehnice ale dansului bulgăresc ne face dificilă aprecierea eficacității și puterii de cuprindere a acestei notații, care conține semne convenționale pentru caracterul pașilor, direcția deplasărilor, ținute și formații. Prezența ei este totuși necesară deoarece, în cuprinsul publicației, majoritatea exemplelor muzicale sînt însoțite de notația sinoptică a mișcărilor.

În plus este dată și o notiță bibliografică, cuprinzînd cărțile și lucrările studiate referitoare la problemele expuse în context (printre ele este și publicația Verei Proca « Dansurile populare din R.P.R. » Rev. « Muzica », Buc. 1952).

Partea a doua a cărții cuprinde descrierea tehnică a jocurilor. Introducerea constă dintr-o notă explicativă, privind termenii tehnici întrebuințați în descriere, precum și denumirile diferitelor figuri care intervin în jocuri. Explicațiile sînt ilustrate grafic prin schițe tehnice și de desen coregrafic, adăugîndu-se și planul scenei.

Autorii prezintă 12 jocuri din 4 regiuni etnografice și anume: dansurile șopilor, dansuri din Tracia, din nordul Bulgariei și din Dobrogea. Fiecare regiune comportă o caracterizare cuprinzînd particularitățile tehnice, stilistice și ritmice ale jocurilor, se descriu apoi costumele femeiești și bărbătești. Descrierea tehnică a jocurilor cuprinde:

1. O caracterizare a jocului în care după ce se vorbește de răspîndirea lui, se menționează formația, ținuta și numărul de măsuri ale figurilor.

2. Enunțarea fiecărei figuri și descrierea ei, prin numărarea fiecărei mișcări. Remarcăm că sistemul este bun în special din punct de vedere pedagogic.

3. Descrierea propriu zisă a jocului în care se explică formația jocului, succesiunea figurilor enunțate și numărul de măsuri necesare fiecărei figuri în parte.

Avînd în vedere scopul acestei publicații, metoda de descriere folosită este foarte bună deoarece prin expunerea clară și deosebitul simț pedagogic, facilitează înțelegerea și învățarea jocurilor.

Prezentarea grafică a acestei publicații este deosebit de reușită prin aspectul său îngrijit și măiestria cu care se redă coloritul și specificul portului bulgăresc; cartea cuprinde 3 planșe în culori, diverse fotografii ilustrînd aspecte de joc și o hartă a tuturor regiunilor descrise. Fiecare joc în parte este însoțit de melodia respectivă.

Primele jocuri descrise sînt cele ale șopilor, tehnica lor se bazează pe rapiditate în execuția pașilor; ele se caracterizează de asemenea printr-o mare complexitate ritmică. Se descriu din aceste regiuni diferite hore ca « Petronino » precum și jocuri bărbătești (brîie) ca « Kopanița ».

Contrar șopilor, jocurile din Tracia se execută într-un stil mai puțin dinamic, mișcările cele mai caracteristice fiind bazate pe genuflexiuni, păstrînd partea de sus a corpului mai mult rigidă. Multe din hore se dansează pe cîntec vocal executat de femei. Printre jocurile cele mai curente sînt: « Tropolenі » și « Trita Puti » (adică « de trei ori ») care se joacă totuși în ritm de 2/4.

Dansurile din nordul Bulgariei se caracterizează printr-o tehnică mai simplă, comportînd însă o mare diversitate ritmică. Se joacă horele paidușca (Kostenko), hora valahă, daiciov etc.

Jocurile dobrogene se execută într-un tempo mai moderat dar cu participarea întregului corp la exprimarea mișcării. Cele mai caracteristice sînt Răcenița, Zborenka și Opasa.

Însfîrșit jocurile « Daneț », supranumite « Buianat », sînt executate exclusiv de femei și fete. Este singura horă desfășurată în zig-zag; se joacă la începutul și sfîrșitul nunții.

După cum s-a observat, acest material cuprinde prelucrarea scenică a unor dansuri populare bulgărești. Deși prezentate în această formă ele își păstrează autenticitatea, ceea ce reprezintă pentru noi un dublu interes; acela de a cunoaște dansul popular bulgar, cît și modul în care el este preluat și valorificat actualmente de către echipele artiștilor amatori ai vecinilor noștri.

Publicația « Jocuri populare bulgărești » prezintă în totalitatea ei un interes deosebit pentru folcloriștii romîni și îndeosebi pentru cercetătorii coregrafi. Prin complexitatea problemelor pe care le abordează, prin faptul că autorii iau poziție față de diversele fenomene întîlnite, ca contribuie nu numai la formarea unei imagini generale juste asupra folclorului coregrafic bulgar, dar constituie un exemplu demn de urmat și pentru cei ce se ocupă de probleme similare în țara noastră.

De asemenea multiplele puncte comune existente între jocul bulgăresc și cel romînesc ca și influențele reciproce produse în decursul timpului și semnalate în contextul lucrării ne îndeamnă să ne ocupăm mai îndeaproape de folclorul țării prietene ca și de cel al minorității conlocuitoare bulgare.

Exemplul pe care ni-l oferă această carte ne face să reflectăm asupra necesității publicării și la noi în țară a unei lucrări similare care să ofere o privire cuprinzătoare, într-o formă sistematică, a bogatului și variatului folclor coregrafic romînesc.

ANCA GIURCHESCU ȘI EM. BALACI

Buletinul societății grecești de folclor. Încununarea strădaniilor lui N. Politis, în domeniul folclorului grec, este fără îndoială fundarea în 1908 a « Societății grecești de folclor », în fruntea căreia avea să rămînă pînă în anul 1920, redactarea buletinului societății Λαογραφία, în paginile căruia au apărut valoroase contribuții ale lui Adamantios Adamantiu, George Anagnostopoulos, Simos Menardos,

Nicolae Politis etc., ca și înființarea în 1918 a «Arhivei de Folclor» din Atena, din inițiativa căreia s-au reeditat unele lucrări de mult epuizate.

Volumul XVII al Buletinului societății grecești de folclor pe 1957—1958 a apărut la Atena și cuprinde un bogat și interesant material. Un prim studiu pe care-l vom menționa este al lui Giuseppe Cocchiara, profesor la catedra de folclor și decan al Facultății de filozofie din Palermo. Autorul trecînd în revistă influența greacă, arabă și normandă, exercitată asupra culturii și vieții siceliotilor, insistă asupra celei grecești, influență care dăinuie în unele obiceiuri a căror origine trebuie căutată în epoca mitică cît și-n elemente mai noi, în timp, cum sînt unele obiceiuri atestate în opera poetului alexandrin, Theocrit. Articolul este intitulat: «Immagine del Folklore Siciliano» (p. 1—12).

James A. Notopoulos semnează studiul: Τραγούδια τῶν Δωδεκανησίων τῆς Ἀμερικῆς (Cîntece ale dodecanezienilor din America) (p. 22—29). Dornic de a salva cîntecul popular grecesc al dodecanezienilor emigrați în America, încă din 1897, autorul a luat inițiativa unei colaborări cu redactorii «Arhivei de Folclor» a Academiei din Atena, în vederea editării unei antologii populare grecești. Această antologie va cuprinde traducerea textului în limba engleză și transcrierea muzicii. Autorul arată că a depus la biblioteca «Congresului American» peste cinci sute de cîntece culese de el, spre a sta la îndemîna folcloriștilor și muzicologilor în vederea unor lucrări ce ar putea avea ca izvor de inspirație muzica populară a dodecanezienilor din America.

Autorul publică trei cîntece populare culese în martie 1957, la Tarpon Spring Florida [1], un centru grecesc cunoscut pentru pescuitul bureților.

În articolul Ναξιακαὶ παραδόσεις (Tradiții din Naxos) (p. 30—70) D. B. Oeconomides înmănunchiază povestiri și legende din insula Naxos, privind fapte, oameni și locuri. Acest material se află depus încă din 1948 la «Arhiva de Folclor» din Atena. Iată titlurile cîtorva tradiții: Regele Cretei și al Naxos-ului; În peștera lui Mavros; Voinicii; Turnul lui Castris; Țiganii; Stăpînul lumii; Soarele, luna și stelele.

Articolul Ἀρκαδικὰ δημοτικὰ τραγούδια (Cîntece populare din Arcadia) (p. 71 — 92) al lui Dimitrios Andr. Tsirimbas întregește o culegere mai veche care a suscitat o vie discuție între acad. S. Kowgéas și I. Vlahoghianis. Cîntecele culese de Tirimbas în regiunea Arcadiei (Peloponez) au ca subiect căderea cetății Sulion, expediția lui Ibrahim Pașa, lupta de la Navarin, catastrofa din Asia Mică (1922—24); altele cîntă dorul de haiducie, dragostea și pribegia. Altele, în sfîrșit, sînt bocete sau au un conținut satiric.

Articolul lui Thanasis P. Costakis, intitulat Τσακώνικα παραμύθια (p. 92 — 123) cuprinde povestiri inedite ale țaconienilor [2], coloniști din Propontida, care către anul 1924 în urma catastrofei microasiatice, au pornit în pribegie, alături de sute de mii de greci, sfîrșind prin a se stabili la cîțiva kilometri de granița greco-albaneză.

Basmele țaconiene, în care este interesant de relevat raritatea elementelor turcești, cu toată șederea îndelungată a țaconienilor în Turcia ca și surprinzătoarea lor brevitate, oferă Prof. G. A. Megas prilejul unor interesante observații (p. 124—178).

Constantin Liakakos publică (p. 179—185) bocete din regiunea Mani, sub titlul «Μοιρολόγια τῆς Μάνης», unele de dată recentă, iar altele din preajma anului 1841. Această din urmă categorie dezvăluie existența unor «μοιρολογιστάδες» (bărbați bocitori). Bocetul bărbaților spre deosebire de al femeilor este mai concis în întreaga lui construcție.

Volumul cuprinde și un bogat material folcloristic din insulele Cipru și Hios.

---

[1] În acest centru trăiesc dodecanezieni, emigrați încă din 1905, originari din Syme și Halke. Cu cîțiva ani în urmă colonia număra 3402 locuitori, 125 bărci cu un echipaj de 500 de oameni.

[2] Într-o epocă, anevoie de stabilit, țaconienii, originari din Peloponez au emigrat spre ținutul Propontidei.

Dintre recenzii merită o deosebită luare aminte recenzia lui D. B. Oeconomides asupra studiului lui Gh. Vrabie « Călătoria fratelui mort» (p. 333—342). Recenzentul subliniază faptul că lucrarea ar fi avut mult de cîştigat dacă autorul ar fi căutat să valorifice materialul inedit aflat în posesia Arhivei de folclor din Atena (260 variante, dintre care s-au publicat numai 70 şi pe baza cărora se poate vorbi de răspîndirea poeziei pe întregul teritoriu grecesc) şi dacă ar fi cercetat influenţa prototipului grecesc la închegarea diferitelor variante balcanice. Pentru a arăta răspîndirea pe teritoriul grecesc a « Călătoriei fratelui mort», D. B. Oeconomides prezintă şi o hartă, redactată pe baza materialului adunat la Arhiva de folclor din Atena. Cu privire la harta întocmită de Gh. Vrabie, recenzentul susţine că nu indică variantele macedonene şi trace prin intermediul cărora poezia s-a răspîndit în ţările balcanice vecine. Autorul încheie studiul indicînd bibliografia mai nouă asupra problemei (p.342).

Volumul numărînd 372 de pagini cuprinde şi două note necrologice, închinate memoriei lui Arnold van Gennep şi Eugen Fehrle (p. 316—322).

MARICA MARINESCU-HIMU

Valorificarea eposului popoarelor din U.R.S.S.

Folcloristica sovietică acordă o atenţie deosebită în momentul de faţă culegerii şi editării eposului popoarelor din U.R.S.S. Această problemă preocupă în mod special Comisia de coordonări pentru creaţia populară organizată pe lîngă Secţia de literatură şi limbă a Academiei de ştiinţe a U.R.S.S.

Academicianul I. A. Orbeli, preşedintele acestei comisii, a subliniat, într-una din şedinţele comisiei [1], necesitatea culegerii neîntîrziate a eposului, avînd în vedere pe de o parte marea lui importanţă ca document istoric al poporului şi al concepţiei lui de viaţă, iar pe de altă parte faptul că exemplarele ce pot fi încă culese acum vor înceta să mai fie vii în repertoriul cîntăreţilor populari peste aproximativ două decenii.

Arătînd problemele care se cer rezolvate în acest domeniu, I. A. Orbeli înregistrează ca un succes ediţia comentată a eposului armean « David Sasunskii ». Datorită faptului că primele sale notări au fost făcute cu aproximativ 100 de ani în urmă, ele permit dezvăluirea stratificărilor ulterioare.

Prin analiza conţinutului poetic a eposului lui « David Sasunskii » şi a caracterului popular al eroilor săi s-a dovedit inconsistenţa vechii teorii, care încerca să-l prezinte ca expresie a ideologiei aristocraţiei armene pe baza apropierii formale a numelor eroilor epici cu cele ale cnezilor armeni din secolul al X-lea.

Comisia a manifestat o deosebită grijă pentru rigurozitatea ştiinţifică a noilor editări de materiale epice, precum şi a calităţii traducerilor acestora.

Preocuparea folcloristicii sovietice în legătură cu eposul popoarelor din U.R.S.S. este concretizată printr-o serie de publicaţii de acest gen.

Un deosebit interes prezintă eposul *narţilor*. Cele două volume apărute la Moscova în 1957 şi intitulate « Nartî » — prima cu subtitlul « Epos osetinskogo naroda » [2] şi a doua cu subtitlul « Epos kabardinskogo naroda » [3] — reuşesc să dea cititorului, atît prin materialul publicat, cît şi prin studiile alăturate, o imagine vie a unuia dintre cele mai vechi eposuri ale omenirii.

Eposul narţilor, creat cu aproximativ VII—VIII secole î.e.n., este propriu mai multor popoare din Caucaz, fenomen rar întîlnit. Este cunoscut în Kabardia şi Osetia, în Daghestan şi Transcaucazia,

[1] Ne referim la şedinţa din 3 decembrie 1957.

[2] Eposul poporului osetin. Ed. A.N.S.S.S.R. Volumul este îngrijit de V. I. Abaev, N. G. Djusoev, R. A. Ivnev, şi B. A. Kaloev. Postfaţa este semnată de V. I. Abaev şi B. A. Kaloev.

[3] Eposul poporului kabardin. Ed. de stat de literatură pentru copii. Studiul introductiv şi redactarea materialului, aparţine lui S. A. Andreev-Krivici.

îl cunosc cerkezii, adîghii, ingușii, abhazii și alții. Atît prin bogăția conținutului său, cît și prin valoarea sa artistică eposul narților își cîștigă locul alături de marile epopei ale lumii, cum sînt « Iliada » și « Odisea », « Kalevala », « Edda », « David Sasunskii », « Manas », « Alpamîș » ș.a.

Lumea narților — asemănătoare întrucîtva cu cea a Nibelungilor — este populată de figuri mitologice, de zei buni și răi, de dragoni, ciclopi și ființe înzestrate cu puteri supranaturale.

Trecînd prin nenumărate peripeții presărate cu fantastic și hiperbolă, Sosruco, eroul principal al eposului kabardin (Sozîrco la osetini) reușește să înapoieze poporului sămînța de grîu care îi fusese furată, pentru a fi lăsat pradă foametei, de către Eminej, dușmanul de moarte al bucuriilor omenești. Luptîndu-se apoi cu ciclopul, Sosruco fură focul — întocmai ca Prometeu — pentru a-l aduce narților.

Eposul narților este compus dintr-o serie de cicluri. Fiecare ciclu cuprinde un număr de piese epice în care se povestesc diferite episoade din viața eroului respectiv. De exemplu, ciclul eroului nart Sosruco este compus din: Nașterea lui Sosruco [4]; Sabia și calul lui Sosruco; Cum a apărut Sosruco pentru prima oară la Hasa Narților [5]; Cum a înapoiat Sosruco narților sămînța de grîu; Cum a obținut Sosruco focul; Sosruco și Adniuh; Cum a primit Sosruco prima cupă a Hasei; Moartea lui Sosruco.

Piesele epice osetine, numite « Kádag », sînt în versuri, care se cîntă cu acompaniament de vioară sau harfă [6]. Metrica versurilor este variată.

Ciclurile kabardine cuprind piese în versuri sau proză și piese în care proza se îmbină cu versul [7].

Eposul kabardin era executat în vechime de către poeții cîntăreți numiți « gheguaco », ei înșiși creatorii și purtătorii lui. Aceștia cutreierau Kabarda și erau nelipsiți de la adunările obștești, unde glasul lor era ascultat cu mare respect.

O altă publicație ne introduce în eposul nordic al țărilor baltice. Volumul este intitulat « Kalevipoeg », cu subtitlul « Estonski narodnîi epos » [8]. Studiul introductiv este semnat de Endel Nirk.

Eposul « Kalevipoeg » are elemente comune în special cu eposul *eroic rus al bogatîrilor* și cu cel karelo-finlandez.

Atît observațiile scriitorului eston K. I. Peterson (1802—1822) asupra existenței motivelor comune în eposul popoarelor karelo-finlandez și eston, cît și apariția « Kalevalei », alcătuite de E. Lönnrot în 1835 au dat imbold intelectualității estone progresiste de a se ocupa îndeaproape de piesele folclorice în care se vorbește despre Kalevipoeg. Această inițiativă aparține lui Fr. R. Felman (1798—1850), iar realizarea ei lui Fr. R. Kreitzwald (1803—1882).

Bazîndu-se pe teoria, răspîndită în vremea aceea, după care inițial eposul ar fi circulat în popor sub forma unei mari epopei, care cu vremea s-a fragmentat și în parte s-a uitat, Fr. R. Kreitzwald a întreprins reconstituirea acestei epopei pe baza fragmentelor existente. Dar întrucît unele dintre acestea circulau în proză, Fr. R. Kreitzwald le-a versificat după modelul versurilor populare ale cîntecelor. Pentru a completa desfășurarea acțiunii, pe care și-o imagina prin analogie cu « Kalevala » karelo-finlandeză, el a introdus și o serie de piese folclorice care nu au o legătură directă cu legendele lui Kalevipoeg, iar în unele cazuri a introdus fragmente de proveniență cultă, indicînd aceasta în text.

Apariția acestei lucrări [9] a coincis cu perioada luptelor democratice de eliberare națională a estonilor de sub dominația baronilor feudali germani; « Kalevipoeg », prin însăși conținutul său a constituit o prețioasă armă de luptă în mîna democraților în această perioadă. Dorința de libertate a poporului, condus de Kalevipoeg, împotriva cotropitorilor nemți și scandinavi stă la baza eposului eston.

---

[4] Legenda spune că Sasruco este născut din piatră.

[5] Aceasta era adunarea obștească a narților, la care ei luau diferite hotărîri sau la care aveau loc jocuri de felul celor olimpice.

[6] Volumele nu conțin notația muzicală a melodiilor.

[7] În acestea din urmă acțiunea este redată în proză, iar în momentele mai importante ale acțiunii povestitorii pun în gura eroilor versuri.

[8] Eposul eston. Ed. de stat pentru literatură beletristică. Moscova, 1956.

[9] A apărut în fascicole între anii 1857—1861.

Primei ediții a lucrării i-a urmat o a doua în 1862 și o a treia în 1875. În 1876 a apărut prima ei traducere rusă, căreia i-au urmat apoi altele. În 1900 a apărut traducerea germană a eposului lui « Kalevipoeg » apoi cea maghiară, letonă, franceză, engleză, italiană, finlandeză, elvețiană, ucraineană ș.a.m.d.

Acest volum este tradus după ediția estonă, apărută în 1953 în Editura estonă de stat în cinstea aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Fr. R. Kreitzwald.

E. CERNEA

Cîntece populare din regiunea Leningradului

Editura «Sovietskii kompozitor» din Moscova a publicat în 1958 un volum, în 226 p., intitulat « Narodnîie pesni Leningradskoi oblasti» [Cîntece populare din regiunea Leningradului]. Volumul, alcătuit și prefațat de F. Rubțov, cuprinde 110 cîntece, comentarii și un indice bibliografic. El reprezintă prima colecție masivă de cîntece populare din regiunea Leningradului.

Lucrarea prezintă un deosebit interes pentru noi, atît prin problema actuală pe care o pune — aceea a culegerii și studierii folclorului sătesc din jurul unui mare centru industrial și cultural — cît și prin înaltul nivel științific în care este tratată.

În prefață, după ce face un scurt istoric al cercetărilor folclorice întreprinse în această regiune, autorul se ocupă de repertoriul de dinainte și de după revoluție și de frecvența lui pe categorii de vîrstă. În legătură cu aceasta F. Rubțov arată că, în afară de creația de « ceastușki », una din principalele forme de reflectare a evenimentelor contemporane este cîntecul de mase.

În continuare, autorul face o scurtă caracterizare a cîntecului popular din regiunea Leningradului accentuînd legătura lui mai strînsă cu orașul, ce se manifestă în mod complex, între altele, prin pătrunderea timpurie a tematicii de proveniență literară, prin asimilarea unor intonații orășenești și printr-o mai mare apropiere de cîntecul muncitoresc. Apoi se oprește asupra manierei de interpretare a unora dintre cei mai reprezentativi cîntăreți și colective de cîntăreți.

În alcătuirea colecției, F. Rubțov s-a folosit de materialul aflat în arhiva Institutului de cercetări științifice de teatru și muzică din Leningrad, a filialei Uniunii Compozitorilor sovietici și a Conservatorului din Leningrad. Între acestea, în afară de culegerile și transcrierile autorului, se mai află materiale culese de colaboratorii științifici N. I. Jemcinjina și N. P. Kolpakova. În mai mică măsură este folosit materialul din două publicații mai vechi: K. P. Galler, « Sbornik russkih narodnîh pesen S.-Peterburgskoi gubernii» [Colecție de cîntece populare rusești din gubernia S.-Petersburg], Spb. 1889 și «Russkie narodnîie pesni zapisannîie v Leningradskoi oblasti v 1931—1949 gg.» [Cîntece populare rusești înregistrate în regiunea Leningradului între anii 1931—1949] Izd. Instituta Russkoi literaturî A.N.S.S.S.R., 1950.

În volum cîntecele au următoarea ordine: nr. 1—9 cîntece care oglindesc în genere evenimentele cu caracter social (excepție face numai primul cîntec); 10—64 cîntece lirice în ordinea vechimii lor (de la desființarea iobăgiei pînă la începutul sec. XX); 65—89 cîntece de nuntă; 90—108 cîntece « de horovod »[1], de dans și satirice și 109—110 « ceastușki »[2].

Cîntecele sînt prezentate în două sau mai multe strofe muzicale, după gradul de variație dintre strofe. La melodii sînt indicate strofele și frazele muzicale. Textul poetic este grupat la rîndul său

---

[1] Cîntece de horovod sînt acele melodii cu text pe care jucătorii le cîntă în timpul dansului de cerc numit horovod.

[2] Ceastușca este un gen muzical apărut între cele două războaie mondiale. Conținutul tematic este în cea mai mare parte satiric. Din punct de vedere muzical se caracterizează printr-o mișcare vioaie și o metrică regulată. Ceastușca se execută de obicei cu acompaniament de armonică.

în strofe în dependență de execuția lui în strofa muzicală. Cîntecele sînt notate fie pe o voce sau pe mai multe voci, fie pe o voce cu acompaniament de armonică.

Prin seriozitatea lor, comentariile plasate la sfîrșitul cărții se ridică la valoarea unui adevărat studiu. Fiecare cîntec este analizat după caz. Această analiză nu este expusă după un anumit șablon, ci reprezintă rezultatul unor serii întregi de analize migăloase și multilaterale. Fiecare cîntec își are individualitatea lui, istoria lui și în același timp face parte dintr-un anumit gen, dintr-un anumit tip de cîntece, ce reflectă frămîntările unei anumite colectivități într-o anumită perioadă de timp. Așa sînt prezentate cîntecele în comentarii. Astfel, pentru a fi stabilită apartenența teritorială a cîntecelor la regiunea Leningradului și pentru a se preciza perioada apariției unui cîntec sînt confruntate toate variantele melodice sau de text apărute pînă la această dată în vreo publicație sau existente în arhivele de folclor. În comentarii aceste variante sînt citate, iar în anumite cazuri, chiar publicate spre comparație. În acest scop sînt citate 64 de colecții folclorice editate, începînd din 1770 pînă în zilele noastre.

Comentariile se referă la frecvența cîntecului, precizînd perioada în care a circulat cu mai multă intensitate și păturile sociale care l-au creat, apoi acelea care au fost, rînd pe rînd, purtătoarele lui. De asemenea sînt arătate transformările suferite de cîntec de la apariția sa pînă în momentul culegerii ultimei variante. Tot aici se face și caracterizarea muzicală a fiecărui cîntec. La cîntecele de nuntă sînt date momentele din ritual la care se execută.

Considerăm că datorită atît materialului muzical și poetic, cît și felului în care el este prezentat, consultarea volumului de către cercetătorii noștri poate fi de o reală utilitate.

E. CERNEA

Muzică populară uzbecă

Vreme îndelungată, tradiția seculară a folclorului muzical uzbec n-a putut fi cunoscută peste granițele patriei sale. Pînă la Revoluția Socialistă din Octombrie în Uzbekistan nu s-au făcut culegeri de folclor decît sporadic. În Uzbekistan nu era cunoscută notația muzicală. De-abia după revoluție s-au pus bazele serioase ale învățămîntului muzical, iar la începutul celui de al treilea deceniu al secolului nostru a luat ființă la Tașkent un Institut de cercetări științifice în probleme de artă cu o secție de muzică și etnografie. Colecțiile și studiile de folclor — în număr de cca 10—15 — și-au intensificat apariția de-abia în ultimii 15 ani.

De aceea, apariția în Editura beletristică de stat a R. S. S. Uzbecă din Tașkent, în 1955—1957 a celor două volume masive intitulate « Uzbek halk muzikasi » [Muzica populară uzbecă] constituie un eveniment de seamă pentru folcloristica uzbecă și pentru folcloriștii și muzicienii doritori de a cunoaște muzica popoarelor Asiei Centrale.

Piesele muzicale sînt culese și notate de Iunus Radjabi, o interesantă personalitate muzicală uzbecă. Născut în 1897, Iunus Radjabi a fost el însuși un instrumentist popular dotat cu un viguros talent muzical. Elev al primelor școli de muzică înființate în Tașkent, Iunus Radjabi își desăvîrșește tehnica instrumentelor populare și își însușește ciclul teoretic muzical, dedicîndu-se apoi în întregime activității concertistice — ca instrumentist și conducător al ansamblurilor de instrumente populare — și apoi pedagogiei. Activitatea componistică și-o începe mai tîrziu cu cîntece pe versuri de poeți contemporani și cu muzică pentru teatru. Creațiile muzicale ale lui Iunus Radjabi sînt strîns legate de muzica populară uzbecă. În afară de aceasta s-a ocupat cu deosebită pasiune de folclor, culegînd în special de la unii dintre cei mai renumiți cîntăreți și instrumentiști populari profesioniști și neprofesioniști.

Prefața volumului I este semnată de Ian Pekker. Redactarea ambelor volume și studiul introductiv la volumul II aparține lui I. A. Akbarov. În acest studiu, I. Akbarov face o descriere detaliată a genurilor în folclorul muzical uzbec, arătînd printre altele cîteva trăsături caracteristice ale celor două interesante tipuri de cîntece lirice: « ialla » și « katta așula ». « Ialla », cîntec de formă strofică, se execută de obicei de cîte 3—4 cîntăreți; aceștia interpretează partea de început a cîntecului împreună, primul fragment de culminație se execută de către unii dintre dînșii separat, partea cea mai intensă a culminației se începe de către un singur cîntăreț, iar către sfîrșit se alătură și ceilalți. În aceste

cîntece se folosesc adesea textele poeților democrați de la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX. « Katta așula » necesită un registru vocal mare și de aceea se execută în special de către profesioniști. Aceștia se ajută de un fel de farfurioară, pe care o țin lîngă gură și care pe de o parte amplifică vocea, iar pe de altă parte este folosită ca instrument de percuție, cu ajutorul ei executîndu-se un acompaniament ritmic numit « usuli ». Aceste cîntece, cele mai dificile de transcris, se publică pentru prima oară în această colecție.

Vorbind despre cîntecele epice, autorul prefeței arată că acestea sînt intercalate în povestirile epice numite « dastanuri » cum sînt poemele « Ker-oglî », « Alpamîș », « Șahsenem » și « Harib » ș.a. În ele se reflectă patriotismul, dragostea de libertate, fidelitate în dragoste și prietenie și lupta pentru dreptate.

Volumul I al colecției de față cuprinde 200 de piese muzicale și este împărțit în trei părți: în prima parte se află cîntece populare, dintre care unele sînt pe texte de poeți sovietici; în partea a doua sînt piese instrumentale populare, iar în partea a treia sînt cîntece contemporane compuse de instrumentiști și cîntăreți populari uzbeci. Între acestea se află și compoziții de ale lui Iunus Radjabi.

Volumul II cuprinde 203 cîntece. În prima parte sînt date cîntece și fragmente de makamuri, în partea a doua sînt piese instrumentale, în partea a treia sînt date piese din tipul « Katta așula », iar în partea a patra cîntece compuse de instrumentiști și cîntăreți populari.

Colecția de muzică populară uzbecă prezintă un deosebit interes pentru noi, întrucît ea ne dă posibilitatea să cunoaștem creația populară muzicală a Uzbekistanului, creație necunoscută la noi pînă în prezent.

E. CERNEA

CÎNTECE POPULARE NOI — Antologie alcătuită sub îngrijirea Institutului de folclor și a Casei centrale a creației populare. Editura muzicală a Uniunii compozitorilor din R.P.R. București, 1959, 75 p.

Inițiativa editării unui volum de cîntece populare noi trebuie salutată cu bucurie. Lipsa unei astfel de colecții s-a făcut de mult simțită în viața noastră culturală. Deși Institutul de folclor a cules și a studiat încă de la începutul activității sale creația nouă de cîntece, printre antologiile publicate pînă acum aceasta este prima care dă la iveală un mănunchi de cîntece populare create după eliberarea poporului nostru de sub jugul fascist.

Materialul este precedat de un studiu introductiv, semnat de Mihai Pop. Sintetizînd concluziile disparate ale cercetărilor de pînă acum asupra creației noi de cîntece și dezvoltîndu-le, autorul încearcă o analiză aprofundată a procesului de creație nouă. Astfel se aduc clarificări nu numai în fazele de dezvoltare ale creației noi, tematica acestora ș.a., dar sînt atacate și probleme deosebit de complexe ale folclorului, de o importanță teoretică incontestabilă, ca de pildă raportul dialectic între tradiție și inovatie, dezvoltarea permanentă și înnoirea folclorului ca o reflectare a dezvoltării conștiinței maselor populare, explicarea tendințelor de generalizare ale repertoriului și ale unui nou stil, raportul dintre creația populară și cea cultă — toate legate de condițiile noi create de revoluția socială, economică și culturală din țara noastră, înfăptuite de regimul democrat popular.

Dacă la început creația populară nouă « răspunde *spontan* (subl. ns. A.V.) tuturor evenimentelor importante din viața poporului, participă la toate luptele și consemnează toate victoriile lui pe drumul înlăturării orînduirii burghezo-moșierești și instaurării regimului de democrație populară (p. 3), în cea de a doua fază procesul de înnoire « capătă proporții tot mai mari și se manifestă multilateral, în muzica, dansul și literatura populară » îmbrățișînd deopotrivă « conținutul, forma și funcția faptelor de folclor » (p. 4).

Demonstrarea legăturii organice a creației noi cu tradiția are meritul de a elucida una din cele mai interesante aspecte ale creației populare. Pătrunzînd adînc în însăși dialectica procesului de dezvoltare a folclorului contemporan se dă o lovitură concepțiilor « tradiționaliste », concepțiilor metafizice despre folclor, potrivit cărora folclorul este « pietrificat » în forme imuabile, variantele nefiind altceva decît « combinări » mai mult sau mai puțin întîmplătoare ale unor elemente fixe date odată pentru totdeauna.

Este evident că autorii unor astfel de teorii, chiar dacă în mod declarativ admit creația nouă, de fapt neagă *calitatea* deosebită, diferită a creației noi, rupînd apariția și dezvoltarea ei *de condițiile istorice concrete și specifice epocii construirii socialismului din țara noastră.*

Folclorul nou este « o oglindire a schimbărilor din viața și mentalitatea oamenilor și totodată element ce contribuie activ la aceste schimbări » dezvoltîndu-se « printr-un complex proces dialectic » (p. 4).

În acest proces de dezvoltare istorică unele creații dispar, altele suferă « nenumărate transformări succesive ». Aprecierea și deci preluarea creațiilor artistice tradiționale este în funcție de gradul de conștiință socială a maselor populare determinat istoricește de condițiile concrete și complexe ale existenței lor. De aceea, « Poporul privește astăzi unele genuri tradiționale altfel decît le-au privit cei din trecut. *Conținutul* și chiar *modul de realizare artistică* se schimbă. A considera toate genurile folclorului tradițional realități de egală valoare ale folclorului contemporan sau a socoti rosturile lor tradiționale, uneori străvechi, identice cu cele de astăzi, înseamnă a plăti un tribut concepțiilor tradiționaliste, *a nu ține seama de ceea ce are esențial procesul de dezvoltare a folclorului* » (p. 4 subl. ns. A.V.).

Foarte importantă ni se pare precizarea că « *în condițiile noi de dezvoltare a folclorului apar nu numai creații, ci și categorii folclorice noi* » (p. 4. — subl. ns. A.V.)

Trecînd la analizarea tematicii cîntecelor noi, autorul arată că în a doua fază a dezvoltării sale, temele esențiale sînt: dragostea de patrie și de partid, eliberarea de exploatare, recunoștința pentru Uniunea Sovietică, lupta pentru pace, atitudinea nouă față de muncă, temele legate de transformarea socialistă a agriculturii etc. (p. 4—5).

Mentalitatea nouă ce se făurește în condițiile educării de către partid a maselor muncitoare își pune însă amprenta și în toate celelalte teme ale creațiilor populare ca: dragostea, relațiile de familie, plecările din sat, temele satirice etc. « Noile creații oglindesc . . . multilateral realitatea nouă din țara noastră, noile relații sociale, noua concepție despre muncă, noul orizont politic și cultural al oamenilor, viziunea artistică nouă, gîndurile, idealurile, optimismul și elanul omului liber. *Prin calitățile sale, prin aportul important și variat al creațiilor noi, folclorul contemporan este o expresie a conștiinței sociale de astăzi a poporului nostru* » (p. 5 — subl. ns. A.V.)

Apariția noului pe baza vechiului este una din legile universale ale dezvoltării, proprie tuturor fenomenelor. Spre deosebire de concepția metafizică ce nu se poate ridica la înțelegerea esenței apariției noului, a deosebirii sale *calitative* față de vechi, folcloristica marxistă stabilește în mod just legătura dialectică între tradiție și inovație.

« În creația populară, în procesul complex de transformare a ei, păstrarea cu grijă a tradiției formează o unitate dialectică cu dezvoltarea ei creatoare » (p. 5). Pornind de la arsenalul artistic existent al colectivității, creatorii populari contemporani nu se rezumă doar la o « reîmbinare » nouă a unor elemente existente (teme, motive, formule melodice, ritmuri, imagini poetice etc.), nu creează deci doar simple variante, ci prin sensul nou pe care-l dau conținutului ce-l exprimă, adaugă creației lor o nouă calitate. În felul acesta, prin combativitatea și pregnanța ideologică, prin limbajul lor artistic direct, prin legătura lor nemijlocită cu noile probleme ale vieții noastre noi și deci prin puternicul lor caracter militant, cîntecele noi populare se deosebesc în mod cert de creațiile populare ale tuturor epocilor precedente, purtînd amprenta unei noi conștiințe — chiar dacă, sau poate tocmai pentru că, a crescut pe cele mai valoroase tradiții moștenite din generație în generație.

Analizarea cîtorva din creațiile noi, pătrunderea în mecanismul lor este binevenită și ilustrează în mod convingător procesul de creație nouă, raportul între vechi și nou, calitatea deosebită a noului. Trecînd de la « variantele » unor cîntece vechi în care noua conștiință a maselor populare eliberate se reflectă prin simpla adăugare a unor versuri ce opun trecutului întunecat prezentul luminos, plin de perspective, se ajunge la creațiile celei de a doua faze de dezvoltare a folclorului nou, în care și tematica și poziția ideologică, ba chiar și modul de realizare artistică mărturisesc calitatea nouă deosebită — am spune chiar revoluționară — în folclorul nostru.

Înțelegerea perspectivei pe care o are dezvoltarea creației noi și prin aceasta combaterea tuturor acelor păreri « sceptice » care au încercat să conteste creației noi dreptul la existență este — credem — concluzia cea mai importantă ce se desprinde din prefață și prin aceasta principalul ei merit.

Cu toate acestea, am fi dorit ca aspectele variate și destul de complexe ale creației noi să fi fost analizate și din punct de vedere muzical, cu atît mai mult cu cît se știe că mai sînt unii teoreticieni care, sub pretextul specificului artei muzicale, continuă să susțină teza « invariabilității elementului tradițional » în folclor. În acest sens, colaborarea autorului prefeței cu cei care au studiat cu succes nu de mult această problemă și din punct de vedere muzical, ar fi avut posibilitatea de a putea prezenta fenomenul creației noi, multilateral.

Majoritatea celor 108 texte provine din arhiva Institutului de folclor și din colecția « Albina »; dintre acestea 30 sînt însoțite și de notațiile melodiilor pe care se cîntă.

Tema cu care se deschide colecția este cea a eliberării țării noastre, cu cîntecul închinat celei mai luminoase zile din istoria patriei noastre, ziua de 23 August « *Frunză verde cucuruz / O frumoasă zi de August / Frumoasă ca foi de tei / Din August douăzeci și trei . . .* » Urmează apoi cîntece închinate Partidului lui Lenin « *Lenin, minte gînditoare / Mult a dat pentru popoare . . .* », Revoluției Socialiste din Octombrie, Republicii « *Frunzuță de nalbă / Republică dragă / Fii mîndră și cîntă . . .* », plaiurilor noastre înflorite « *Foaie verde trei cicori / Bărăgan, pămînt cu flori / Porți la sînul tău comori . . .* » sau « *Frunză verde foi de nalbă / Mult mi-i dragă lumea-ntreagă / Dar mai drag' n-i țara mea / Mîndră ca o floricea / Ca scăpat-am de ciocoi / Și nu mai avem nevoi . . .* » înfine, « Dobroge, mîndră grădină », « Dragu mi-i țara moțească » etc.) ciclu în care dragostea de patrie capătă un sens profund prin legarea ei de eliberarea țării noastre de sub jugul oricărei exploatări și făurirea unei vieți noi.

Cîntece închinate armatei noastre populare în care dragostea și încrederea maselor populare față de scutul de nădejde al cuceririlor noastre democratice este și mai mult reliefat prin opoziția armatei burghezo-moșierești cu armata noastră nouă « *Du-te neică, sănătos / Să te-ntorci gras și frumos / C-altădată-n cătănie / Duceai viața în robie / Plecai sănătos la oaste / Și-ți rupeai trei-patru coaste; / Plecai gras și sănătos / Și te-ntorceai ofticos* »; cîntece care vorbesc despre viața nouă a muncitorilor din mine, din fabrici; cîntece care slăvesc revoluția culturală din țara noastră; cîntece

despre perspectivele luminoase ale agriculturii socialiste; cîntece pentru 1 Mai etc. Iată numai o parte din bogata tematică a cîntecelor noi publicate în colecție, cîntece în care se oglindește în frumoase imagini poetice prospețimea vieții libere pe care poporul nostru și-a făurit-o sub conducerea partidului.

Dar, pe lîngă aceste cîntece, în colecție mai au loc și creații în care cele mai generale sentimente omenești sînt tratate de pe poziția nouă a omului cu o conștiință înaintată: dragostea, munca, viața de familie — toate preocupările mari sau cotidiene ale oamenilor — sînt proiectate pe fondul luminos al bucuriei de libertate, al entuziasmului muncii creatoare pline de avînt și de perspective.

Parcurgînd oricare din texte, impresia unei emoții adînci, a unei dragoste calde pentru această viață nouă se degajă în mod spontan: « . . .*Pe tractor noi să muncim / Și planul să-l depășim / Să muncim, să-ntrecem planul / Ș-un copil pînă la anul / Iar în anii ce-or veni / Să-mi dai mîndro alți copii / . . . Din doi să fac meșteri mari / Iar din ceilalți cărturari / Pe fată, cînd o fi mare / S-o fac mîndră țesătoare / Să muncim și să-i iubim / Țara mîndră s-o slăvim / Trăiască Republica / Că e țara mea și-a ta!*» sau « . . .*Bucurie, bucurie / Cît de dragă-mi ești tu mie / Ca roua pe dalbe flori / Și ca mîndra-n sărbători / Crenguță de măr mustos / Vesel sînt și bucuros / Că în colectiv la noi / Lucrează omul ca-n roi / Ca furnica-n mușuroi / Și are pîine la masă / Și ulcica cu vin rasă / . . .Și iar verde foi de nuc / Multă bucurie duc / Și-am găsit-o, drept vă spui / În mijlocul cîmpului / Darul colectivului!*»

Dintre cele 30 de melodii publicate, 27 provin din arhiva Institutului de folclor și 3 melodii sînt luate din colecția « Ia mai zi din frunză » — E.S.D.P. 1958: « Țara mea e țară dragă », « Vîntule de primăvară » și « Ileana nenii, Ileană ». Unele dintre aceste melodii sînt deosebit de realizate și se potrivesc admirabil cu conținutul textelor, demonstrînd că asocierea unei melodii oarecare cu un text poetic nu este întîmplătoare, că ea ține seama de cele mai multe ori de concordanța conținutului emoțional al textului poetic, cu cel al melodiei.

De pildă textul frumosului cîntec « O frumoasă zi de August » a fost cîntat de Simion Ivanovici-Gaspar din Caransebeș pe o veche melodie bănățeană care, prin solemnitatea ei și prin stilul frumos înflorit caracteristic regiunii, întregește admirabil expresia emoțională a versurilor. La fel și melodia largă, generoasă, a cîntecului « Întîi Mai, bine-ai venit! » (Ieud, raionul Vișeu).

Dar cea mai mare parte a melodiilor sînt cele de largă circulație, în tempo vioi, cu o linie melodică și ritmică simplă, sugerate parcă de plasticitatea și spontaneitatea imaginilor poetice.

Dintre lipsuri — puține la număr — am vrea să menționăm numai una: numărul mic al melodiilor. Aceasta se datorește de bună seamă faptului că au fost folosite multe texte din colecția *Albina*, care n-au notația melodiilor. Pe de altă parte, însă, melodiile care provin din arhiva Institutului de folclor, împreună cu textele respective, datează din culegeri efectuate între anii 1949—1952. Acest fapt ilustrează de altfel slaba preocupare a Institutului — criticată pe bună dreptate încă în primăvara anului 1959 — de a culege cu mai multă consecvență și pe o arie mai răspîndită creația nouă de cîntece din țara noastră.

Un amănunt ce credem că merită totuși a fi subliniat: la cîntecul « Grele zile-am mai trăit » (Miroslăvești, raionul Pașcani) redactorii antologiei au socotit că textul se cîntă alternativ pe două melodii deosebite. De fapt, la o cercetare mai atentă se poate constata că cele « două melodii » sînt una și aceeași, deosebirea rezumîndu-se doar la variații ale motivelor și la schimbarea îmbinării lor în decursul frazei muzicale (adică rîndurile melodice 1—2 și 3—4 din « melodia a doua » nu sînt decît variante la rîndurile 3—4 respectiv 1—2, ale melodiei precedente).

Alcătuitorii antologiei (un colectiv format din: Ligia Bîrgu, Florin Georgescu, Adriana Sachelarie, Lucilia Stănculeanu-Georgescu, Zinel Enășescu, Ludovic Paceag) s-au străduit să asigure volumului un conținut bogat și variat, selecționînd cele mai frumoase piese din creația noastră nouă de cîntece populare; în același timp s-au preocupat și de prezentarea grafică a melodiilor și textelor.

Așteptăm ca începutul valoros de publicare a creației noi de cîntece să fie urmat cît mai curînd de altele similare, care să cuprindă un număr mai mare de melodii.

A. VICOL

DIN FOLCLORUL NOSTRU, — Volum apărut sub îngrijirea Casei regionale a creației populare a Sfatului Popular al regiunii Ploiești, 1957, 54 p.

Activitatea folclorică din țara noastră nu se limitează la Institutul de folclor. Culegerile sînt efectuate cu tot mai mare interes și pricepere de specialiștii Caselor regionale de creație și ai Caselor raionale de cultură, de cercurile de folcloriști din provincie, de către ansamblurile artistice de amatori, de intelectuali amatori din sate și orașe etc. Este demn de relevat îndeosebi activitatea cercurilor de la Sibiu, Arad, Iași, Ploiești.

Casele regionale constituie azi centre importante de culegere a folclorului regional și de valorificare a lui. Relevăm frumoasa realizare a secției culturale a Casei regionale de creație din Ploiești, publicarea volumului « Din folclorul nostru », la care au colaborat prof. N. I. Simache — a cărui competență și dragoste pentru viața și arta poporului sînt cunoscute — și prof. Gh. C. Ionescu un harnic cercetător al folclorului muzical.

Din prefață, semnată de președintele Sfatului Popular regional, Stan Gheorghe, se vede atitudinea autorităților locale față de cultura și arta poporului, interesul și sprjinul lor pentru munca de cercetare și valorificare a folclorului acestei regiuni.

Prof. N. Simache semnează articolul « Portul popular în regiunea Ploiești » (p. 48—54). Pornind de la o temeinică cunoaștere a istoriei culturii poporului nostru, autorul relevă concepția greșită a istoriografiei din trecut « dominată de concepția rolului personalităților » (p. 48).

Autorul subliniază legătura strînsă a folclorului cu viața omului: « . . . luptele și victoriile poporului împotriva naturii, a exploatatorilor sau cotropitorilor străini și-au găsit o originală exprimare în jocurile și cîntecele făurite de popor » (p. 48).

În continuare, arată cum poporul, încă din cele mai vechi timpuri, a căutat « să-și înfrumusețeze locuința, uneltele de muncă și diferitele obiecte de uz casnic . . . care oglindesc sensibilitatea și măiestria poporului nostru » (p. 49).

Prof. Simache reușește să ne facă, numai în cîteva pagini, o valoroasă și sistematică expunere a diferitelor tipuri de costume populare din regiunea Ploiești. Portul popular, spune domnia-sa, condiționat de nevoile economice și de mediul geografic, s-a păstrat din cele mai vechi timpuri: « dovada acestei vechimi ne-o face asemănarea evidentă cu portul geto-dacilor de pe metopele monumentului de la Adam Clisi și sculpturile de pe Columna lui Traian ».

Mai departe autorul distinge la portul bărbătesc din reg. Ploiești două « varietăți » diferite prin culoare, formă, material și prin felul și locul ornamentelor: 1) portul din fostul județ Dîmbovița (mai evoluat și cu o arie de răspîndire restrînsă) ajungînd pînă în fostele județe Muscel și Argeș și 2) portul din celelalte raioane, care se întinde pînă în Moldova.

Deși portul femeilor e mai variat — « imaginația femeii a născocit o infinită gamă de varietăți » — se poate reduce la trei tipuri: 1) de Muscel, în raioanele Pucioasa și Tîrgoviște; 2) de Breaza, în raionul Cîmpina; 3) de Buzău și Rîmnic, în celelalte raioane.

Pentru stabilirea celor trei tipuri s-a avut în vedere culoarea, modul de împodobire și materialul din care se confecționează fota. Astfel, portul de Muscel are fotă de lînă, lînică sau borangic de culoare neagră (în timpurile mai noi, împodobită cu fire de aur sau argint); portul de Breaza are fota (« vîlnicul ») plisată, împodobită pe poale și în partea din față cu o bandă țesută cu motive geometrice, la care predomină negrul și roșul. La al treilea tip, fota de lînă se compune — mai ales la femeile în vîrstă — din două părți distincte: « una principală, poalele și partea din față și alta secundară, restul ». Iia, a doua piesă importantă a costumului feminin, confecționată din materiale diferite (cînepă, in, borangic, bumbac) se împodobește cu arnici roșu, negru sau alte culori cu fir de argint și cu fluturi (de 70—80 ani).

Betele și « ștergarul », la bătrîne, sau marama la tinere, completează portul feminin.

Autorul ne dezvăluie în acest articol frumusețea, măiestria artistcă și varietatea portului popular din regiunea Ploiești, încheind cu îndemnul de păstrare a valorilor artistice ale poporului nostru.

Așteptăm de la prof. N. Simache și alte articole și studii în domeniul etnografiei.

Articolul semnat de prof. Gh. Ionescu « Cîntecul popular în regiunea Ploiești » ne aduce un material important, deși nu suficient de bogat, din trei raioane: Teleajen, Cislău și Ploiești.

În prima parte autorul scoate în evidență caracterul democratic progresist al folclorului ca și valoarea sa artistică, ideologică și educativă.

Mai departe se constată bogăția și varietatea de genuri din cele trei raioane, dintre care cîntecul propriu zis este cel mai răspîndit și mai viabil. În cuvinte calde ne înfățișează cîteva cîntece de cătănie « cu un conținut profund social », de înstrăinare, de dragoste și de dor, cele din urmă avînd o mare răspîndire. În unele cîntece de cătănie poporul își exprimă dorința de pace, ura împotriva războaielor. De asemenea se analizează, tot din punct de vedere literar, doina și balada. Pe lîngă acestea autorul remarcă adevărata funcție a colindului — de urare, de felicitare — precum și vechimea lui, ceea ce explică în parte nivelul de măiestrie artistică la care a ajuns prin șlefuirea de veacuri în timp și spațiu. Se trece apoi la creația de după 23 August care se caracterizează, după observațiile autorului, printr-un repertoriu cu un caracter viguros, optimist, printr-o tematică nouă care reflectă dorința de pace a poporului, de bună stare și progres.

Este important de subliniat că autorul nu se mulțumește să dea numai numele interpreților ci uneori ne atrage atenția asupra rostului lor în viața culturală a satului sau asupra prețuirii de care s-au bucurat în diferitele competiții artistice (Maria Miru și Iliuță Popescu). Ar fi fost bine să se menționeze în toate cazurile vîrsta lor, profesia și nivelul cultural.

În continuare se încearcă o caracterizare a cîntecului popular regional. Ne surprinde faptul că din cele 300 melodii culese — după cum ne face cunoscut semnatarul articolului — numai 29 au văzut lumina tiparului. Lipsesc materiale de nuntă, cîntecele satirice, de cătănie, de înstrăinare, bocetele, cîntecele rituale (de secetă etc.); lipsesc de asemenea colindele atît de numeroase și interesante în această regiune. Este știut că nu putem înțelege și studia în mod științific creația populară contemporană fără a cunoaște întreaga bogăție și varietate a tradiției noastre folclorice, cristalizată în genuri variate — categorii istorice oglindind un conținut de viață în forme de expresie specifice.

Deși cîntecul propriu zis este astăzi genul cu cea mai puternică vitalitate, genul cel mai maleabil care permite, în procesul său de evoluție, multiple transformări în conținut și formă, nu ne putem limita la el. Tot atît de valoroase sînt genurile ocazionale, legate de muncă, de evenimentele importante din viața omului, de date calendaristice. Ele constituie nu numai documente prețioase ale trecutului poporului dar în același timp și mărturii evidente ale resurselor inepuizabile ale maselor de a adapta producțiile artistice la cerințele vieții contemporane (fenomen valabil și pentru epocile anterioare), pentru a corespunde noului orizont cultural și artistic al omului.

Să ne gîndim la valoarea socială a colindelor profane, cîntece de felicitare, de urare pentru o viață mai bună, urare pe care și-o făceau oamenii în timpuri cînd, cu toată truda lor continuă, muncind în folosul altora, cîștigau prea puțin pentru a-și duce zilele. Ce valoroase mărturii ale trecutului ne aduc bocetele care reflectă în imagini artistice de un profund realism, nu numai durerea pentru cel pierdut, dar și atitudinea poporului față de anumite evenimente, condițiile grele de viață ale poporului în diferite epoci. Gorki a subliniat pentru prima dată caracterul social al bocetelor rusești.

Desigur că selecționarea materialului cules trebuie făcută cu grijă, cu competență, de pe pozițiile științifice ale folcloristului nou. Culegătorul trebuie să se întrebe totdeauna cărei categorii sociale aparține piesa respectivă, care este conținutul său, ce semnificație are, dacă și cum exprimă ea contradicțiile de clasă din sînul colectivității.

Deoarece interpretul popular este totdeauna și un creator variantele aceleiași piese sînt deosebit de importante după cum observă și autorul mai departe (p. 27) — fapt care ne ajută la cunoașterea procesului de creație; iar cîntecele cu o circulație mare, după felul cum au fost asimilate în stilul regiunii și după locul pe care-l ocupă în repertoriul satului — pot constitui fapte concludente în studierea vieții muzicale actuale a colectivității respective.

Autorul remarcă lipsa unor studii de folclor referitoare la această regiune. Totuși încercările nu lipsesc.

Articolul publicat de Paula Carp, cercetătoare la Institutul de folclor, în « Revista de folclor » (Anul II, nr. 2/1957) « Cîteva cîntece de ieri și de azi din com. Bătrîni » ca și materialul bogat cules și înregistrat, începînd cu zeci de ani în urmă — existent în arhiva Institutului de folclor — formează o bază serioasă pentru studiile și cercetările viitoare. De altfel, pornind de la materialul cules, după

analiza minuțioasă a fiecărui cîntec și a vieții sale actuale, se poate ajunge la un studiu de sinteză. Ni se semnalează cîteva trăsături caracteristice ale cîntecului din reg. Ploiești fără a se desprinde însă trăsăturile regionale. Astfel: 1) dimensiunea și structura versului; 2) cîteva legi de întregire a versului catalectic (de 5 sau 7 silabe); 3) lipsa strofei literare și libertatea grupării versurilor în strofa melodică; 4) refrenul etc.

În ceea ce privește structura și caracterul refrenelor, analizîndu-se melodiile de la pag. 10, 16, 17, 29, 34, 36, 37 și 46, se pot trage concluzii mai bogate despre diferitele tipuri de refren, chiar în cadrul aceluiași gen.

Autorul constată, pe bună dreptate, marea varietate de forme a cîntecului regional (recomandăm însă multă grijă în analiza acestui element). Astfel cîntecul *Foaie verde foi de praz* ar trebui notat AABcrf în loc AABC; iar cîntecul *Leagănă-te, vîrf de brad*: A (aa) Avc (ab) B (cc) C. Concluziile despre moduri sînt parțial valabile. Desigur că numai în cazul cînd ne lăsăm înșelați de armură și de nota finală și nu cercetăm mai adînc structura melodiei putem afirma: « cîntecul popular din regiunea noastră se sprijină *pe cele două moduri ale muzicii culte*, modul major și modul minor». În majoritatea cazurilor melodiile, care au prima parte într-o scară majoră și sfîrșesc în minor, se bazează pe o scară pentatonică evoluată prin adăugarea unor sunete (pieni). Scara cromatică a cîntecului haiducesc (p. 11) este *mi, sol, la diez, si, do diez, re, mi*, deci trecerea armurii la cheie nu are nici o rațiune, pentru că *fa diez* nu se întîlnește în melodie. Se știe că armura este formată numai din alterațiile constitutive ale treptelor. Deci era de preferat ca în acest caz să se scrie la cheie *do diez* și *la diez*. În schimb, în *Miorita* din Groșani-Scăeni, deși *fa diez* apare de mai multe ori, nu a fost consemnat la cheie (p. 13).

Autorul ne semnalează apoi bogăția și complexitatea ritmului în aceste cîntece. În notarea acestui element, se fac, în genere, multe greșeli. Pornindu-se de la o concepție greșită a utilizării în muzica populară a sistemului ritmic universal, se încearcă încorsetarea melodiilor populare în măsuri. Nu trebuie să uităm că în muzica populară există și alte sisteme ritmice: parlando, giustosilabic, aksak (ultimile două numite astfel de Const. Brăiloiu). De aceea este de preferat să se noteze valoarea exactă a sunetelor și să se despartă prin bare de măsură numai sfîrșitul rîndurilor melodice. Bineînțeles că nu intră în această categorie melodiile de joc și melodiile vocale provenite din cele de joc, executate în tempo giusto. Schimbarea tempo-ului rubato într-un tempo regulat, giusto, se datorește, după cum constată autorul, mai multor factori: influenței lăutarilor, muzicii orășenești, radio-ului. Credem însă că trebuie adăugat în primul rînd factorii de natură economică și socială, schimbarea gustului artistic, lărgirea orizontului cultural etc. (Trecerea termenului *parlando* printre termenii de mișcare este probabil o scăpare a autorului).

Articolul se încheie cu citarea cîtorva compozitori care au valorificat în creația lor folclorul din regiunea Ploiești: S. Cr. Danielescu, Paul Constantinescu, Florin Comișel. Aici se insistă asupra importanței folclorului pentru dezvoltarea muzicii naționale.

Articolul prof. Gh. Ionescu, prin materialul folcloric și prin constatările referitoare la cîntecul popular trebuie considerat ca un început promițător.

Înainte de a încheia recenzia noastră, dorim să facem cîteva observații cu privire la orientarea științifică, la metoda de cercetare a folclorului muzical, pornind de la materialul publicat în acest volum. E de dorit să nu se limiteze domeniul de cercetare al folclorului la creația țărănească din trecut și contemporană. Se știe că în afară de cîntecele create în mediul rural există și un folclor al orașelor, în special un folclor muncitoresc. Deși au multe elemente comune în ceea ce privește forma și conținutul — oglindind aceeași dorință pentru o viață mai bună și avînd un pronunțat caracter de clasă — folclorul muncitoresc se caracterizează printr-o tematică nouă determinată de condițiile economice și sociale concrete.

În trecut folclorul orășenesc era ignorat sau desconsiderat. Cauzele își aveau originea în conținutul de clasă reacționar al folcloristicii din trecut sau, în cel mai bun caz, în concepția estetizantă a unor cercetători, folclorul muncitoresc fiind considerat ca lipsit de calități artistice. De aceea una din sarcinile de bază ale folcloristicii contemporane este cercetarea creației populare muncitorești.

Specialiștii Casei de creație din Ploiești pot da o culegere de folclor muncitoresc cu atît mai mult cu cît această regiune este binecunoscută prin tradițiile sale de luptă.

Folclorul este « un fapt social prin excelență » (C. Brăiloiu: Arhiva de folclor a Societății Compozitorilor Romîni, București, 1931). Deci fiecare culegere trebuie completată cu un minimum de date referitoare la realitatea socială în care se desfășoară fenomenele folclorice, ținîndu-se seama de complexul de manifestări folclorice, în interdependența lor. Așa dar, fiecare cîntec trebuie completat cu informații asupra funcției, a vechimii probabile, a frecvenței, pe categorii sociale și în cadrul acestora după vîrstă și sex. Chiar dacă timpul de culegere este scurt, trebuie să se cerceteze toate

categoriile folclorice: genuri, obiceiuri, rituri, să se facă o descriere a lor cît mai completă. În ceea ce privește materialul, nu trebuie ales, ci notat tot ce se cîntă în satul sau orașul respectiv. Numai astfel ne putem da seama de adevărata viață artistică a colectivității, de situația actuală și de tendințele sale. Pentru a culege întregul repertoriu local e de preferat să se folosească fișe de repertor pe genuri, care să cuprindă toate melodiile culese și publicate pînă la acea dată.

Deoarece notarea melodiilor este foarte dificilă, îndeosebi a melodiilor instrumentale, pentru asigurarea autenticității lor, înregistrarea cu mijloace mecanice este cea mai indicată. Cînd înregistrarea nu este făcută cu magnetofonul se recomandă ca notarea melodiilor să fie făcută cu cea mai mare grijă, cu obiectivitate, fără nici o intervenție din partea culegătorului.

Considerăm că culegerile efectuate în afara Institutului de folclor aduc un prețios aport la cunoașterea creației artistice a poporului, atît de bogată și variată, iar valoarea acestui aport va fi cu atît mai mare cu cît cercetările se vor face după o metodă științifică.

EMILIA COMIȘEL

ETNOGRAFIA CONTINENTELOR. Studii de etnografie generală. I. *Date generale, Australia și Oceania, America, Africa.* Sub redacția lui S. P. Tolstov, M. G. Levin şi N. N. Ceboksarov. Traducere de S. Atanasiu. Îngrijire științifică I. Vlăduțiu. București, Editura Științifică, 1959, 450 p. + 6 hărți.

Pentru popularizarea cît mai largă a cunoștințelor despre popoarele din alte părți ale lumii, s-a prevăzut în planul editurii științifice traducerea și tipărirea în limba romînă a lucrării ce face obiectul prezentării noastre.

Etnografia continentelor este lucrată de un colectiv de cercetători ai Institutului de etnografie « M. N. Mikluho-Maklai» al Academiei de Științe a U.R.S.S. Ea nu se adresează doar specialiștilor, ci și celor mai largi cercuri de cititori avînd menirea să popularizeze și să unifice terminologia justă etnografică, să explice și să facă înțelese faptele etnografice, să ducă la o mai bună apropiere prin cunoaștere reciprocă a popoarelor lumii prin informarea adevărată despre « componența și istoria lor etnică, despre particularitățile culturii lor materiale și spirituale, precum și despre orînduirea lor socială» [1]. Lucrarea a fost concepută în trei volume în care se vorbește despre popoarele din Australia și Oceania, America, Africa (I); Asia (II); Europa (III). În volumul I, M. G. Levin și N. N. Ceboksarov, folosind stenograma cursurilor de etnografie generală ținute de S. P. Tolstov la universitatea din Moscova între anii 1939—41 și 1945—50, fac o introducere menită să comunice chiar și unui cititor neavizat datele generale despre rase, limbi și popoare, necesare înțelegerii juste a conținutului întregii lucrări. Față de felul cum este privită etnografia în statele imperialiste unde este folosită din plin în sprijinul colonialismului, în URSS « cunoștințele etnografice slujesc ca o bază pentru stabilirea de relații reciproce duse între popoare, pentru elaborarea unei politici naționale care să asigure o legătură strînsă și o colaborare frățească între popoare în lupta lor pentru socialism . . . » [2].

Bazîndu-se pe observația directă și pe studierea multilaterală a modului de viață a popoarelor, etnografia astăzi nu mai este o disciplină pur descriptivă, ci o știință care interpretează aspectele contemporane în lumina procesului lor de formare și dezvoltare istorică. În acest sens, studierea vestigiilor, adică al unor tradiții și practici străvechi ce mai dăinuie și astăzi — cum ar fi unele rituale legate de muncă și de momente importante din viața omului ori de anumite date calendaristice (deși ele și-au pierdut în cea mai mare parte semnificația inițială prin schimbarea conținutului) aduce un prețios ajutor în cunoașterea evoluției gîndirii omenești. Compararea acestora cu observațiile făcute asupra vieții populațiilor din diferite părți ale pămîntului a căror dezvoltare este mult întîrziată față de civilizația modernă și care mai păstrează încă vii formele arhaice ale culturii lor materiale și spirituale, aduce un prețios ajutor în limpezirea cunoașterii trecutului îndepărtat al omenirii.

Etnografia s-a dezvoltat mult în urma descoperirilor geografice și a colonizării noilor continente. Astăzi cînd pentru alcătuirea istoriei adevărate a unui popor știm că, pe lîngă cunoașterea luptelor duse pentru împlinirea unor idealuri, este absolut necesară și cunoașterea concepțiilor sale despre lume, a credințelor, cunoștințelor și superstițiilor populare, a obiceiurilor și riturilor moștenite prin tradiție și interpretate în raport de condițiile specifice materiale de dezvoltare ale acestuia, etnografia își capătă un loc important între celelalte științe. Ea este strîns legată de alte discipline cu care se ajută reciproc. Istoria, geografia, arheologia, antropologia și filologia o ajută în înte-

[1] Etnografia continentelor. București, 1959, 7.
[2] Ibidem, 13.

legerea particularităților formării culturii unui popor, iar folclorul îi dezvăluie reflectarea artistică a particularităților în diferitele stadii de dezvoltare.

Aceste legături au determinat formarea unor discipline stiințifice intermediare, ca « lingvistica etnografică» sau « geografia etnică», așezate între cele două științe constitutive, așa cum folcloristica se află — ca știință particulară — între etnografie și știința literaturii; noi adăugăm și muzicologie și coregrafie.

În introducere se mai pune și problema terminologiei care este foarte însemnată pentru buna înțelegere a celor discutate, problemă ce trebuie ținută în seamă și de alte discipline în care încă nu s-a limpezit pe deplin. Astfel, se stabilește ce se înțelege în etnografie prin « popor» (etnos) prin « comunitatea etnică», prin « grupă etnografică» și prin națiune.

După ce se face un scurt istoric asupra originii și evoluției omului, se tratează formarea raselor și se stabilește netemeinicia teoriilor reacționare care împărțeau omenirea în rase superioare și inferioare.

Procesul acesta s-a desfășurat în zeci de mii de ani și descoperirile arheologice aduc materiale de neprețuit în completarea golurilor cunoașterii trecutului omenirii, cu răspîndirea omului pe pămînt, cu interferențele culturale între continente, comunitătii etnice, popoare și grupuri etnografice.

Și explicarea formării familiilor de limbi devine mai ușoară prin înțelegerea legăturii între grupele lingvistice și cele rasiale.

În privința clasificării limbilor, aflăm că mulți cercetători sovietici și străini « caută în zonele de stepă și silvostepă din bazinul Mării Negre, și, poate, în bazinul Dunării la apus; în depresiunea aralo-caspică la răsărit, regiunea formării limbilor indo-europeene». Faptul ne interesează în mod deosebit. De atlfel și G. Vîlsan, unul din întemeietorii etnografiei romînești vorbea în discursul ținut la Societatea Academică romînă din Berlin [3] încă din 1913, despre cultura populară străveche ce s-a dezvoltat pe meleagurile țării noastre.

Tot din prefață reiese cu claritate ideea formării complexelor economico-culturale caracteristice popoarelor ce se află pe aceeași treaptă social-economică, bazată pe dezvoltarea forțelor de producție, și care trăiesc în condiții gografice asemănătoare.

De asemenea se stabilește și deosebirea de conținut a acestor complexe de regiunile istorico-etnografice care pot fi cunoscute pe baza datelor privind cultura materială (locuința, mijloace de transport, hrana, obiecte, îmbrăcăminte, podoabe) sau spirituală (rituri, tradiții, credințe etc.)

Corelația dintre tipurile economico-culturale și regiunile istorico-etnografice ne duce la cunoașterea evoluției culturii și civilizației omenirii, la înțelegerea extraordinarelor asemănări între fapte de cultură populară și de folclor la grupuri etnografice îndepărtate și fără nici o legătură aparentă între ele.

În ce ne privește ca folcloriști, cunoștințele etnografice sînt indispensabile pentru înțelegerea aprofundată a conținutului legat de viață a faptelor de folclor, tot atît de indispensabile ca și istoriei ori filologiei pentru lămurirea problemelor specifice.

Alcătuită după o metodă riguros științifică însă într-un limbaj ușor accesibil și marelui public, lucrarea se citește cu plăcere și interes, iar cititorul acumulează fără efort cunoștințe bogate despre originea omului și clasificarea raselor, despre limbile pămîntului cu clasificarea morfologică și genealogică a acestora, despre tipurile economico-culturale și regiunile istorico-etnografice, iar perspectiva înțelegerii capitolelor următoare este mult lărgită.

Trecînd la descrierea populațiilor băștinașe din Australia și Oceania [4], America de nord, Mexic, America centrală și de sud [5], și a popoarelor Africii [6], volumul devine un ghid într-o minunată călătorie cu gîndul prin toate acele meleaguri îndepărtate, călătorie în care se face cunoștință cu oamenii, cu locuințele, cu uneltele lor de muncă sau de vînătoare, cu modul de hrană și de viață, cu armele de apărare împotriva inamicilor. Din lectură, începe să se desprindă cu claritate evoluția relațiilor sociale de-a lungul vremurilor, felul și condițiile în care s-a determinat formarea claselor, ansamblul de credințe și tradiții, complexul de cultură materială și spirituală al popoarelor descrise. Deosebirile de trai și de obiceiuri între eschimoși, iacuți, iavanezi, miningi, massai, boșimani, egipteni, indieni din sudul Braziliei ori asteci etc., nu ne mai apar niște ciudățenii exotice, ci încep să se înțeleagă în raport de condițiile materiale de viață și de evoluția istorică socială a fiecărui popor. Marele merit al cărții este faptul că îndreaptă atenția cititorului către fenomenele cele mai ilustrative ale specificului național, culturii și vieții fiecărui popor, ajutîndu-l să le interpreteze el însuși, iar

---

[3] G. Vîlsan: O știință nouă: etnografia. Tipărită la Cluj în 1927, 4.

[4] Etnografia continentelor. 78—159, întocmită de S.A. Tokarev cu colaborarea lui S. P. Tolstov.

[5] Ibidem, 167—306, alcătuită de B. I. Sarevskaia care a utilizat materialele lucrării colective: Popoarele Americii.

[6] Ibidem, 309—403, scrisă de D. A. Olderogge în colaborare cu A. S. Orlova și V.M.Ohotina.

« datele economice și istorice sînt reproduse numai în măsura în care sînt necesare pentru o mai bună explicare şi înțelegere a faptelor etnografice» [7], ceea ce limpezeşte întreaga expunere.

Un ajutor prețios în această înțelegere îl dau numeroasele ilustrații ce reprezintă tipuri de oameni, tipuri de locuințe, obiecte casnice și arme de luptă, peisaje, unelte și aspecte de muncă, scene de ritual ori de vînătoare, podoabe, obiecte de artă.

Volumul are 6 hărți, o bibliografie bogată de specialitate, un indice etnografic şi unul geografic, menite să ușureze cît mai mult înțelegerea conținutului.

Este de remarcat strădania îngrijitorului ştiinţific al ediţiei romîneşti care a urmărit redarea cît mai limpede a terminologiei de specialitate, iar împreună cu traducătorul a transpus în limba romînă într-un stil curgător şi natural, cu cea mai mare exactitate, ceea ce a fost în intenţia autorilor să spună. De remarcat iarăși că ediția romînească a volumului I nu este doar traducerea ediţiei originale din 1957, ci cuprinde adăugiri şi îmbunătățiri făcute chiar de autori în raport cu evenimentele politice din ultima vreme, aducîndu-l, cum se spune, « la zi».

Cu fiecare nouă lucrare din domeniul etnografiei ce se tipăreşte de editurile noastre, se face încă un pas în popularizarea acestei discipline ştiinţifice, prea puţin cercetată și în bună măsură chiar disprețuită în țara noastră, înainte de 1944. Este adevărat că era o ştiinţă mai nouă decît istoria și filologia, însă așezarea ei pe un plan valoric inferior față de alte discipline se datora atît unor cauze izvorîte din înseși interesele materiale ale orînduirii capitaliste cît şi din lacunele mentalității burgheze. Totuși printre cei ce activau cu tragere de inimă în acest domeniu erau şi fruntaşi ai culturii noastre, dar ei, prin forța împrejurărilor, au lucrat izolat și activitatea celor ce se preocupau de etnografie nu a fost coordonată. Aşa se şi explică multe neclarităţi în conturarea principiilor de bază ale disciplinei cît şi în întinderea sferei sale de preocupări, iar lipsa din bibliografia romînească a unor tratate de etnografie generală ori a unei metodologii accesibile nu numai specialiștilor, ci și celor ce trăiau chiar în mijlocul poporului — mici cărturari de oraș ori de sat — a înlesnit şi dezvoltarea diletantismului pe marginea aspectelor de cultură materială şi spirituală populară.

Trebuie însă menționat că între vechii cercetători, cei mai mulți și-au întreținut străduniile aproape doar cu entuziasmul de care erau animați. Din partea autorităților au avut puțin sprijin, în cea mai mare parte formal şi sporadic. Orice alte interese erau așezate deasupra cunoaşterii adevăratei vieți a poporului și sînt deosebit de sugestive cele spuse de G. Vîlsan în conferința amintită pe care a repetat-o în 1926 la Dej și a publicat-o apoi la Cluj în 1927. Vorbind despre lipsa de interes pentru adevărata cunoaştere a poporului de către reprezentanţii orînduirii burgheze el spunea: « de atîtea ori se votează legi pentru popor care nu prea ies cum ar dori legiuitorii; de atîtea ori se încearcă oameni binevoitori să aplice acestui popor teorii din apus care totuşi nu se prind; de atîtea ori se exploatează în întruniri publice și în gazete cuvîntul acesta *popor* — încît te întrebi dacă nu e o lacună care face ca intențiunile bune să nu reușească și care îngăduie să se ia drept bune spusele unor vînturători de vorbe sau ale unor mîzgălitori de hîrtie. Lacuna, pentru amîndouă cazurile, cred că e în mare parte ignoranța aproape uimitoare cu privire la viața poporului nostru. Se încumet să vorbească de popor şi să-l puie la cale cei ce au văzut « țara» de la « şosea» din Bucureşti, de la vreo localitate de băi sau, în cazul cel mai bun, din cerdacul conacului boieresc de pe moșia cutare. Oameni care să fi umblat prin țară cu gîndul să cunoască poporul sînt rarități extreme. Ca să vorbesc numai de cei morți, ne-a cunoscut un Grigorescu şi acela e cel mai mare pictor al romînilor, ne-a cunoscut un Eminescu, și acela e nu numai un mare poet al lumii, ci şi un mare gînditor . . . Încolo cîți ne-au cunoscut? Dar cîți n-au lăudat vigoarea, cinstea, frumusețea poporului, simțul artistic al romînilor? Cîți n-au vorbit de mizeria, lenea, lipsa de inițiativă a țăranului romîn? Laudă sau defăimare, fără să cunoşti obiectul lăudat sau defăimat . . . Și aceasta la studenţime, la ziarişti, la profesori, în public şi în convorbiri particulare. Ca în toate situațiile neclare în care ignoranța e la temelie, a putut fanfaronada şi mistificarea să se dezvolte să fie crezută şi să stabilească curente» [8].

Acest protest al lui Vîlsan era fundamentat pe credința că « nu numai clara cunoaștere și caracterizare a unui popor sau o adîncire spre originile sale care pot fi ambiția rece a unui om de ştiinţă... ci şi prin o muncă ştiinţific disciplinată şi apoi inteligent popularizată se poate servi în bună măsură interesele poporului».

Înfăptuirea acestor gînduri a început odată cu revoluția culturală din patria noastră. Etnografia şi-a căpătat locul alături de celelalte discipline ştiinţifice. Muzeele etnografice regionale s-au înmulțit și-au îmbogățit substanțial colecțiile, expunînd obiectele potrivit unor planuri minuțios studiate spre a reliefa adevăratul lor conținut de viață. Programa de studiu universitar a prevăzut etnografia ca

---

[7] Ibidem, 7.

[8] G. Vîlsan: O ştiinţă..., 26.

disciplină de speciliate şi Academia RPR a înfiinţat o secţie pe lîngă Institutul de arheologie. Cunoaşterea adîncă a culturii poporului nostru a făcut ca — fiind create de către stat condiţii optime — aceasta să se afirme cu tărie în expoziţiile internaţionale de artă plastică şi exponate ale culturii noastre materiale, în concursurile de cîntece şi dansuri populare, muzică şi teatru, care au dus peste hotare cunoaşterea calităţilor creatoare ale poporului romîn.

Bibliografia sovietică de specialitate a deschis perspective noi studiului cercetătorilor noştri şi cadrele tinere de studenţi romîni pregătiţi în acest sens la Moscova şi Leningrad vin să întărească rîndurile celor ce lucrează şi pe tărîmul etnografic în ştiinţa romînească. Astfel cîştigînd teren din ce în ce mai mult tocmai cînd triumfă ideea de egalitate a tuturor popoarelor, susţinută cu atîta tărie de ţările lagărului socialist, studiul etnografiei îşi dezvăluie marea sa importanţă. « Cunoştinţele etnografice au fost şi rămîn deosebit de necesare în acţiunea de stabilire a liniei de dezvoltare a formelor naţionale ale culturii socialiste. Datele etnografice sînt singurele care ne dau posibilitatea să separăm din uriaşa moştenire a popoarelor elementele naţionale şi progresiste, care merită atenţie şi sprijin, de rămăşiţele dăunătoare ce frînează mersul înainte . . . Fără a se ţine seamă de datele etnografiei, este de-a dreptul imposibilă o justă orientare a planificării de perspectivă a producţiei bunurilor culturii materiale » [9] (îmbrăcăminte, mobilă etc.). Ca ştiinţă a culturii şi a modului de viaţă al popoarelor etnografia poate să ajute şi să uşureze aflarea căilor celor mai potrivite ce duc spre pace şi înţelegere căci: « toate neamurile sînt nobile şi demne să trăiască, preţuindu-şi capitalul lor de fapte eroice sau obscure. Un singur lucru nu li se poate permite: ca pe temeiul faptelor trecutului sau al forţei prezentului să batjocorească, să urască sau să înăbuşe alte popoare. Trebuie să se ajungă la o armonie stabilită pe concesiuni reciproce şi pe lipsa de jigniri naţionale. Şi învăţatul care se ocupă de chestiuni naţionale poate face mult în această privinţă. A grada valoarea popoarelor, a pune pe unele în frunte şi a le decreta menite să fie stăpîne, iar pe altele la coadă şi a le arăta capabile numai de slugărie, e o copilărie primejdioasă care uneori nu rămîne fără urmări. Un popor nu e o entitate divină şi predestinată decît în mintea misticilor şi aceştia niciodată nu au făcut bună ştiinţă » . . . pentru învăţatul adevărat « popoarele sînt simple unităţi egale » . . .

« Origine, trecut, vechime, fapte mari sînt lucruri pe care nu trebuie să le uite niciodată un popor. Ele fac parte din personalitatea lui, ele sînt admirabile elemente interne, dar niciodată acestea nu trebuie să fie întrebuinţate ca arme împotriva altui popor. Înaintea oricărei calităţi personale trece bunăcuviinţa şi respectul reciproc. Aceasta nu numai ca un semn de bună creştere şi de civilizaţie, ci ca o garanţie pentru liniştea viitoare » [10].

Iniţiativa tipăririi volumului I din Etnografia continentelor este un succes şi însemnează încă un pas în îmbogăţirea bibliografiei de specialitate pentru cei ce se ocupă cu aceste probleme în ţara noastră, iar pentru iubitorii de a şti, încă o poartă deschisă spre adevărata cunoaştere a unor semeni care, deşi trăiesc pe meleaguri îndepărtate şi în orînduiri sociale diferite, sînt animaţi de aceleaşi năzuinţe spre pace, dreptate socială şi viaţă mai fericită.

CORNELIU BĂRBULESCU

---

[9] Etnografia continentelor. 13—14.

[10] G. Vîlsan: Menirea etnografiei în Romînia (cuvîntare la Societatea etnografică romînă din Cluj la 24.I.1924) Cluj, 1927, 41.

B. HOLLAS: *LE CULTE DE ZIÉ. ELEMENTS DE LA RELIGION KONO.* [Cultul lui Zié. Elemente ale religiei Kono]. (Haute Guinée Française). Mem. de l'Institut Français d'Afrique Noire. Nr. 39. Dakar 1954, 275 p. + 12 pl.

Lucrarea însumează rezultatele cercetărilor întreprinse în regiunea Kono, ținut aflat încă sub dominația colonialismului francez. În prezentarea pe care încercăm să o facem, vom reliefa mai ales aspectele sociale care reies din conținutul lucrării și care ne dezvăluie interesante stări de fapt dintr-o regiune africană. Principalul mobil al lucrării îl constituie analiza unui cult local « zié », denumit astfel după rîul cu același nume pe malurile căruia se practică ceremoniile cultului.

Analizînd cultul, autorul susține că trăsăturile caracteristice ale acestuia sînt următoarele: are două grade de cunoaștere — una sumară, care aparține celor profani și alta complexă, privilegiul unui grup restrîns care formează corpul sacerdotal – și care îngăduie profanilor participarea la desfășurarea ceremoniilor sacre; depășește aria etnică Kono; simbolizează fecunditatea și procrearea, manifestate uneori prin forme de totem incomplet definite; are drept obiect de adorație o anumită specie de pești denumită « Hara nyé » menționăm că acești pești pot fi consumați fără de nici-o interdicție de adoratorii lor, dar nu și de sacerdoți. Sacerdoții aparțin unei singure familii numită « Gamabla », membrii familiei fiind supuși unor limitări și interdicții în ceea ce privește viața de familie.

Din analizarea formelor de cult cît și bazat pe o bogată bibliografie, deși incompletă, autorul încearcă să dovedească cum cultul se integrează într-un cadru universal, fapt care constituie o dovadă a « inexistenții continentelor culturalmente izolate », ceea ce duce la concluzia că « Africa neagră justifică în orice moment apartenența sa la restul lumii » (p. 17). Cu toată această afirmație autorul nu subliniază faptul că popoare colonialiste i-au refuzat continuu această apartenență și că niciodată n-au putut vedea cu ochii buni în african un semen de al lor, o Africă egală în drepturi. Astăzi însă popoarele Africei s-au trezit la o viață nouă, unele dintre ele reușind să-și cîștige independența, iar mișcările de eliberare ale celorlalte popoare sînt din ce în ce mai puternice astfel că într-un viitor nu prea îndepărtat, Africa va fi cu adevărat liberă.

Continuînd cu analiza cultului, B. Hollas arată că în urma unei întregi serii de fenomene cultul a început să decadă. În fața acestui pericol corpul sacerdotal a luat atitudine ducînd o luptă crîncenă pentru continuarea lui. În lupta dusă conducătorii religioși și-au dat mîna cu șefii politici locali. Sub această dublă presiune, în unele cazuri se asistă la o reîntoarcere momentană la forme majore ale cultului. Dar sub haina « reîntoarcerii spirituale » se ascund interese de ordin subiectiv și imediat, aspectul religios constituind suprafața mobilurilor politice. Cu alte cuvinte toată lupta dusă pentru « renașterea » cultului se explică prin faptul că pentru menținerea puterii unui grup restrîns, străin de năzuințele populației, este necesar obscurantismul pe care cultul îl difuzează și care în mod normal trebuie să dispară.

Dar autorul menționează numai parțial aspectele cultului, căutînd să sublinieze că dispariția acestuia este legată de dispariția vechilor generații, nearătînd că toate aceste încercări de reînviorare a unor credințe devenite desuete se datoresc unui întreg complex de fapte și că această minoritate avidă de putere este sau poate fi pusă în slujba colonialiștilor care germinează și coordonează lupta dusă pentru menținerea vechilor culte, instrumente ce pot fi întrebuințate cu real folos pentru a ține populația în întuneric și obscurantism, pentru a o distrage de la emancipare, de la lupta dusă pentru eliberare și independență. Astfel situația de fapt nu este arătată în toată goliciunea care îi constituie esența.

Totuși evenimentele din ultimul timp ne arată clar, că pe zi ce trece conștiința politică a popoarelor africane crește și că în lupta dusă pentru eliberarea de sub dominația exploatării colonialiste Africa va învinge.

De un interes deosebit din punct de vedere folcloric menționăm partea prezentată în mod comparativ, care se ocupă cu rolul șarpelui în folclor și simbolismul său.

N. MIRONESCU

BIBLIOGRAFIA FOLCLORULUI ROMÎNESC PE ANUL 1957

DAN BUGEANU ȘI ADRIAN FOCHI

Prezenta bibliografie necesită cîteva explicații preliminare. Este prima încercare de bibliografie exhaustivă a folclorului și etnografiei alcătuită pînă acum. În acest fel, lucrarea nu este un simplu și rigid inventar de titluri, ci definește un fenomen cultural. Realitatea bibliografică oglindește, în mod aproape fidel, realitatea culturală a anului 1957, *demonstrînd, prin ceea ce s-a cules, prin ceea ce s-a studiat și prin ceea ce s-a valorificat într-o formă sau alta, că în procesul revoluționar de creare a culturii noastre socialiste, tradițiile artistice înaintate ale poporului nostru își spun cuvîntul și își aduc aportul, în ceea ce au ele mai autentic și mai valoros.*

Este suficientă simpla conspectare a sumarului ce însoțește lucrarea, pentru a desprinde importanța pe care folclorul o are în făurirea noii culturi a poporului nostru. Astfel, arta populară aplicată a fost valorificată atît în cadrul muzeelor de specialitate cît mai ales în cadrul numeroaselor expoziții organizate atît în țară cît și în străinătate, unde și-a cîștigat o unanimă apreciere a cercurilor celor mai largi și unde a purtat solia de pace și prietenie a poporului nostru. Numeroase expoziții străine, mai ales cele ale popoarelor frățești cu care împreună construim socialismul, au prileinit posibilitatea unei mai adînci cunoașteri a culturii popoarelor respective, contribuind la cimentarea tot mai trainică a prieteniei ce ne leagă în toate celelalte domenii de activitate. Arta muzicală și coregrafică a poporului nostru, valorificată în mod activ în cadrul formațiilor artistice de amatori, și-a dovedit marea măiestrie și maturitate. Interpreții vocali și instrumentali, dansatorii, ansamblurile instrumentale, tarafurile și orchestrele populare, echipele de dansuri și corurile sătești și muncitorești, stimulate de numeroase concursuri și distinse cu numeroase premii, au entuziasmat atît publicul romînesc, cît și pe cel străin. Turneele organizate de diferitele ansambluri au dus faima cîntecului și dansului popular romînesc în Uniunea Sovietică și Anglia, în Iran și Franța, în India și Grecia, fiind ambasadorii de seamă ai culturii poporului nostru. La rîndul nostru, am putut aplauda măiestria artistică a numeroaselor turnee organizate în țara noastră de celelalte țări de democrație populară. Același rol de popularizare a folclorului nostru l-au îndeplinit și filmele etnografice și folclorice, discurile cu muzică populară, teatrele de păpuși. Merită să menționăm aici că poveștile lui Creangă au fost traduse în numeroase limbi străine (gugiarati, singaleză, vietnameză, persană etc.), fermecînd copilăria de pretutindeni. Cîteva cifre ar putea deveni relevante. Din totalul de 1738 de titluri cuprinse în bibliografie, nu mai puțin de 713 se referă la acțiunile de valorificare a folclorului, artei populare aplicate și etnografiei în cadrul revoluției culturale din R.P.R., *ceea ce reprezintă peste* 41% *din total.*

Prezenta bibliografie se leagă în mod organic de « Bibliografia generală a folclorului romînesc », care se elaborează de către Institutul de folclor, cuprinzînd perioada de la 1800—1956, și al cărei prim volum (1800—1891) va fi în curînd terminat. Două aspecte destul de importante nu apar în lucrarea de față, în acest an: nu au fost cercetate manualele școlare și nu s-au menționat prelucrările artistice ale folclorului nostru de către compozitori, scriitori și poeți, ca și de artiștii plastici. Pentru cel de al doilea aspect, mai ales, sînt necesare discuții teoretice mai ample, pentru a nu depăși domeniul folcloristicii și a impieta asupra domeniului istoriei literare sau istoriei artei[1].

Au fost despuiate 162 de periodice, începînd cu cele centrale și terminînd cu cele raionale, trecînd de la cele de cultură generală și de la cele de specialitate, la întreaga presă și am constatat că un număr extrem de ridicat (137 de periodice) cuprinde material folcloric și etnografic. Aceasta demonstrează că folcloristica actuală nu mai este « cenușăreasa » din trecut, ci o adevărată mișcare de mase, la care participă cercuri tot mai largi și care se bucură de sprijinul cel mai atent al Statului nostru democrat popular. În lista periodicelor despuiate am trecut și lipsurile constatate în colecțiile aflate la bibliotecile din București unde s-a lucrat (Biblioteca Academiei R.P.R. și Biblioteca Centrală de Stat), rugînd pe cercetători să le completeze la alte biblioteci. La stabilirea abreviațiilor, ne-am servit de sistemul cunoscut întrucît nu există pînă acum un standard de acest gen, nici pentru periodicele vechi, nici pentru cele actuale. În lista periodicelor despuiate, au abreviații numai periodicele în care s-a găsit material. Cele fără material au fost trecute în listă, pentru a nu mai fi despuiate inutil de alți cercetători.

Lipsa de spațiu, precum și importanța mai redusă a unor materiale ne-au determinat să cumulăm anumite titluri pe una și aceeași fișă, titlul respectiv devenind un indice general pentru problema repertoriată.

Clasificarea materialului, concretizată în sumarul ce însoțește bibliografia, urmează întocmai clasificarea « Bibliografiei generale a folclorului romînesc » și este rodul unor ample discuții purtate în colectivul științific al Institutului. În două cazuri am făcut cîte o derogare de la schema principială: turneele artistice ale unor ansambluri folclorice străine și expozițiile etnografice și de artă populară aplicată străine în țara noastră nu au mai fost trecute la cap. de folclor străin (VII, 2a sau 2b) ci la un loc cu același gen de manifestări folclorice ale poporului nostru, întrucît reprezintă aceeași acțiune pe linia valorificării folclorului, artei populare aplicate și etnografiei (vezi cap.: VI, 6a și 6b; VI, 8). Lucrurile au fost remediate prin sistemul de trimiteri interioare, de la capitol la capitol, puse în fața fiecărui compartiment al clasificării.

---

[1] Dificultățile teoretice și practice legate de bibliografierea acestor materiale, ne-au determinat să le lăsăm la o parte în acest an. Solicităm, pe această cale, ajutorul tuturor celor interesați în problemele folclorului nostru, pentru a împlini și această lacună, urmînd ca în anii viitori, pe baza sugestiilor ce le vom primi, să facem, dacă va fi cazul, completările corespunzătoare.

LISTA PERIODICELOR DESPUIATE

ALB.	1. *Albina.* Revistă săptămînală a Așezămintelor culturale.
	2. *Analele romîno-sovietice.* Seria filozofie.
ANAL. ROM.-SOV. IST.	3. *Analele romîno-sovietice.* Seria istorie.
	4. *Analele Universității « C. I. Parhon ».* Seria științelor sociale (filozofie, istorie și filologie).
ARH. R.P.R.	5. *Arhitectura* R.P.R. Organ al Uniunii arhitecților din R.P.R. și al Comitetului de Stat pentru arhitectură și construcții de pe lîngă Consiliul de Miniștri.
ART. PLAST.	6. *Arta plastică.* Revistă editată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Uniunea artiștilor plastici.
ART. R.P.R.	7. *L'art dans la République Populaire Roumaine.* Vezi și ed. în lb. engleză: *Arts in the Rumanian People's Republic*, în lb. germană: *Die Kunst in der Rumänischen Volksrepublik* și în lb. rusă: *Iskusstvo v R.N.R.*
AVÎNT.	8. *Avîntul.* Organ al Comitetului raional Bistrița al P.M.R. și al Sfatului popular raional.
AVÎNT. Tec.	9. *Avîntul.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Tecuci.
BIS. ORT. ROM.	10. *Biserica ortodoxă romînă.* Jurnal periodic ecleziastic.
	11. *Buletinul Universității « V. Babeș și Bolyai » Cluj.* Secția științe sociale. Vezi și ed. în lb. maghiară: *A Kolozsvári « V. Babes és Bolyai » egyetemek Közleményei.*
CAIETE CRIT.	12. *Caiete critice.* Colecție de critică și istorie literară.
CĂL. BIBL.	13. *Călăuza bibliotecarului.* Publicație a Ministerului Culturii.
CERCET. FILOZOF.	14. *Cercetări filozofice.* Academia R.P.R. Institutul de filozofie.
CERCET. LINGV.	15. *Cercetări de lingvistică.* Academia R.P.R. Filiala Cluj. Institutul de lingvistică.
CLOPOT.	16. *Clopotul.* Organ al Comitetului raional P.M.R. Botoșani și al Sfatului popular raional. Lipsă: nr. 1048.
CLUB.	17. *Clubul.* Revistă a C.C.S. pentru problemele muncii culturale de masă.
CONTEMP.	18. *Contemporanul.* Săptămînal politic, social, cultural. Editat de Ministerul Învățămîntului și Culturii.
CRAV. ROȘIE	19. *Cravata roșie.* Revista pionierilor și școlarilor editată de C.C. al U.T.M.
CRIȘ.	20. *Crișana.* Organ al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional Oradea. Lipsă: nr. 231.
CULT. POP.	21. *Cultura poporului.* Revista Casei centrale a creației populare din Ministerul Culturii.
DOBR. NOUĂ	22. *Dobrogea Nouă.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Constanța și al Sfatului popular regional.
	23. *Dolgozó nép.* Organ în limba maghiară al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Baia Mare.
DOLG. NŐ	24. *Dolgozó nő.* Revistă în limba maghiară a Comitetului femeilor democrate din R.P.R.
DRAP. ROȘU	25. *Drapelul Roșu.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Timișoara și al Sfatului popular regional.

DRUM. BELŞUG.	26. *Drumul belşugului.* Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii pentru îndrumarea gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producţie cu rentă şi întovărăşirilor agricole.
DRUM NOU	27. *Drum Nou.* Organ al Comitetului P.M.R. Stalin şi al Sfatului popular regional. Lipsă: nr. 4003.
DRUM NOU Zal.	28. *Drum Nou.* Organ al Comitetului raional P.M.R. şi al Sfatului popular raional Zalău. Lipsă: nr. 309.
DRUM. SOC.	29. *Drumul Socialismului.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Hunedoara şi al Sfatului popular regional Deva, reg. Hunedoara. Lipsă: nr. 866—867, 869, 896—897.
ELŐRE	30. *Előre.* Organ al Sfaturilor populare din R.P.R. (în limba maghiară).
FÁK.	31. *Fáklya.* Organ în limba maghiară al Comitetului regional P.M.R. şi al Sfatului popular regional Oradea.
FALV. DOLG. NÉPE	32. *Falvák dolgozó népe.* Organ al ţărănimii muncitoare din R.P.R. (în limba maghiară).
FĂC.	33. *Făclia.* Organ al Comitetului regional P.M.R. şi al Sfatului popular regional Cluj.
FEM.	34. *Femeia.* Revistă social-politică şi culturală, editată de Consiliul naţional al femeilor din R.P.R.
FLAC.	35. *Flacăra.* Revistă social-politică şi literar-artistică.
FLAC. P. Neamţ	36. *Flacăra.* Organ al Comitetelor raional şi orăşenesc P.M.R. şi al Sfaturilor populare raional şi orăşenesc Piatra Neamţ. Lipsă: 1 ian. — 20 febr. 1957, nr. 552—553.
FLAC. IAŞI	37. *Flacăra Iaşului.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Iaşi şi al Sfatului popular regional. Lipsă: nr. 3505, 3510.
FLAC. MOIN.	38. *Flacăra Moineştiului.* Organ al Comitetului raional P.M.R. şi al Sfatului popular raionul Moineşti, reg. Bacău.
FLAC. ROŞIE	39. *Flacăra Roşie.* Organ al comitetelor orăşenesc şi raional P.M.R. Arad şi al Sfaturilor populare orăşenesc şi raional. Lipsă: nr. 3858, 4110—4112, 4133, 4148, 4158.
FLAC. SIB.	40. *Flacăra Sibiului.* Organ al Comitetelor orăşenesc şi raional P.M.R. şi al Sfaturilor populare orăşenesc şi raional Sibiu, reg. Stalin.
FLAM. PRAH.	41. *Flamura Prahovei.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Ploieşti şi al Sfatului popular regional. Lipsă: nr. 1663.
FLAM. ROŞIE	42. *Flamura roşie.* Organ al comitetelor raional şi orăşenesc de Partid Reşiţa şi al Sfaturilor populare raional şi orăşenesc.
FUL.	43. *Fulgerul.* Organ al Ministerului Poştelor şi Telecomunicaţiilor şi C.C. al Sindicatului muncitorilor din C.F.R. şi P.T.T.R. Lipsă: nr. 302 şi următoarele.
GAZ. ÎNV.	44. *Gazeta învăţămîntului.* Organ al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi al Comitetului central al Sindicatului Muncitorilor din învăţămînt şi cultură.
GAZ. LIT.	45. *Gazeta literară.* Organ săptămînal al Uniunii scriitorilor din R.P.R.
IAL. NOUĂ	46. *Ialomiţa nouă.* Organ al Comitetului raional P.M.R. şi al Sfatului popular raional Slobozia.
IAŞUL LIT.	47. *Iaşul literar.* Revista Uniunii scriitorilor din R.P.R.
IFJÚMUNKÁS	48. *Ifjúmunkás.* Organ săptămînal al U.T.M.
IGAZSÁG	49. *Igazság.* Organ în limba maghiară al Comitetului regional P.M.R. şi al Sfatului popular regional Cluj.
	50. *Igaz Szó.* Revistă în limba maghiară a Uniunii scriitorilor din R.P.R. filiala Reg. Aut. Maghiară.
INF. BUC.	51. *Informaţia Bucureştiului.* Ziar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R. şi al Sfatului popular al oraşului Bucureşti.
	52. *Irodalmi Almanach.* Publicaţia Filialei Cluj a Uniunii scriitorilor din R.P.R.
	53. *Irodalmi évkönyv.*
ÎNAINTE Br.	54. *Înainte.* Organ al comitetelor orăşenesc şi raional P.M.R. şi al Sfaturilor populare orăşenesc şi raional Brăila.

ÎNAINTE Cr.	55. *Înainte.* Organ al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional Craiova. Lipsă: nr. 3812—3825, 3844, 3873, 3888, 3899—3900, 3910, 3954—3957, 3964, 3970, 3991.
ÎNDRUM. CULT.	56. *Îndrumătorul cultural.* Revistă lunară a Ministerului Învățămîntului și Culturii.
ÎNFR.	57. *Înfrățirea.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Aiud. Lipsă: nr. 24, 44.
KOR.	58. *Korunk.* Revistă socială, politică, științifică și culturală.
	59. *Könyvtárosok tájékoztatója.* Revistă lunară pentru uzul bibliotecarilor.
LIMBĂ LIT.	60. *Limbă și literatură.* Societatea de științe istorice și filologice.
LIMBA ROM.	61. *Limba romînă.* Academia R.P.R. Institutul de lingvistică din București.
	62. *Luceafărul de ziuă.* Uniunea scriitorilor din R.P.R. Filiala Regiunea Stalin.
LUMIN.	63. *Luminița.* Revista celor mici, editată de C.C. al U.T.M.
	64. *Lupta de clasă.* Organ teoretic și politic al Comitetului Central al P.M.R.
LUPTA N. Dor.	65. *Lupta noastră.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Dorohoi.
LUPTA N.	66. *Lupta noastră.* Organul Comitetelor raional și orășenesc al P.M.R. și al Sfaturilor populare al raionului și orașului Giurgiu.
MAG.	67. *Magazin.* Revistă săptămînală editată de ziarul « Romînia liberă ».
MITROP. ARD.	68. *Mitropolia Ardealului.* Revistă oficială a arhiepiscopiei Sibiului și a episcopiilor Clujului și Oradiei.
MITROP. BAN.	69. *Mitropolia Banatului.* Organul oficial al arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului și al episcopiei Aradului.
MITROP. MOLD. SUC.	70. *Mitropolia Moldovei și a Sucevei.* Organ oficial al arhiepiscopiei Iașilor, episcopiei Romanului și Hușilor și episcopiei Dunării de Jos.
MITROP. OLT.	71. *Mitropolia Olteniei.* Revistă oficială a arhiepiscopiei Craiovei și a episcopiei Rîmnicului și Argeșului.
MUNCA	72. *Munca.* Organ al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.
	73. *Munca sanitară.* Revista personalului sanitar mediu. Organ al Ministerului Sănătății și al Societății științelor medicale din R.P.R.
	74. *Muncitorul forestier.* Organ săptămînal al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură. Lipsă: ian.-apr.; nr. 159, 162, 165.
	75. *Muncitorul sanitar.* Organ al Ministerului Sănătății și al Sindicatului muncitorilor sanitari din R.P.R.
MUNK. ÉL.	76. *Munkás élet.* Foaie săptămînală a C.C.S. din R.P.R.
MŰV.	77. *Művelődes.* Publicație în limba maghiară a Ministerului Culturii.
MUZ.	78. *Muzica.* Revista Uniunii compozitorilor din R.P.R. și a Ministerului Culturii.
NAPSUG.	79. *Napsugár.* Foaie pentru copii publicată de C.C. al U.T.M.
NAROD. KULT.	80. *Narodna Kultura.* Periodic al Casei centrale de creație de pe lîngă Ministerul Culturii (în limba sîrbă).
NAROD. RUM.	81. *Narodnaia Rumînia.* Revistă lunară, socială politică și literară (în limba rusă).
NAT.	82. *Natura.* Organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R.
NEUE LIT.	83. *Neue Literatur.* Revistă în limba germană a Filialei Timișoara a Uniunii scriitorilor din R.P.R.
N. WEG	84. *Neuer Weg.* Organ al Sfaturilor populare R.P.R. (în limba germană).
NOVI JIVOT	85. *Novi Jivot.* Revistă în limba sîrbă a Filialei Timișoara a Uniunii scriitorilor din R.P.R.
ORT.	86. *Ortodoxia.* Revista Patriarhiei romîne. Edit. Institutului biblic și de misiune ortodoxă.
	87. *Orvösi szemle.* Revistă în limba maghiară editată de Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș.
PT. SOC.	88. *Pentru Socialism.* Organ al Comitetului regional al Partidului Muncitoresc Romîn și al Sfatului popular regional Baia Mare. Lipsă: nr. 1008—1026, 1189.

PRESA N.	89. *Presa noastră.* Revistă a Uniunii ziariştilor din R.P.R.
PROBL. LIT.	90. *Probleme de literatură.* Traduceri şi referate din publicaţiile sovietice.
PROBL. MUZ.	91. *Probleme de muzică.* Traduceri şi referate din publicaţiile sovietice.
PROGR. RADIO	92. *Programul de radio.* Editat de Dir. generală a Radiodifuziunii de pe lîngă Consiliul de Miniştri al R.P.R. Lipsă: nr. 308.
PROGRES.	93. *Progresul.* Organ al Comitetului raional P.M.R. şi al Sfatului popular raional Filimon Sîrbu. Lipsă: nr. 16, 21.
	94. *Revista de filologie romanică şi germanică.* Academia R.P.R. Subsecţia de limbă şi literatură.
REV. FOLC.	95. *Revista de folclor.* Publicată de Institutul de folclor.
	96. *Revista de pedagogie.* Organ al Institutului de ştiinţe pedagogice.
	97. *Revista de psihologie.* Academia R.P.R.
REV. ROUM.	98. *Revue roumaine.* (Revista romînă) în limba franceză. Vezi şi ed. în lb. engleză: *Rumanian revue* şi în lb. germană: *Rumänische Rundschau.*
ROM. LIB.	99. *Romînia liberă.* Organul Sfaturilor populare din R.P.R.
ROUM. NOUV.	100. *La Roumanie nouvelle.* Bimensuel social et culturel.
RUM. HOY	101. *Rumania de hoy.* (Romînia de azi) în limba spaniolă. Vezi şi ed. în lib. franceză: *La Roumanie d'aujourd'hui,* în lb. engleză: *Rumanian to-day* şi în lb. *germană*: *Rumänien heute.*
RUM. REV.	102. *Rumanian Revue.* Revista romînă (în limba engleză).
SĂT.	103. *Săteanca.* Revistă social-politică şi culturală editată de Consiliul naţional al femeilor din R.P.R.
SCENA	104. *Scena şi ecranul.*
SCÎNT.	105. *Scînteia.* Organ al Comitetului Central al P.M.R.
SCÎNT. PIONIER.	106. *Scînteia pionierului.* Organ al Comitetului Central al U.T.M. Lipsă: nr. 51, 63.
SCÎNT. TIN.	107. *Scînteia tineretului.* Organ central al Uniunii Tineretului Muncitor.
SCRIS. BĂN.	108. *Scrisul Bănăţean.* Revista Filialei Timişoara a Uniunii scriitorilor din R.P.R.
SEC. CIOC. Făg.	109. *Secera şi ciocanul.* Organ al Comitetului raional P.M.R. Făgăraş şi al Sfatului popular raional. Lipsă: nr. 401 şi următoarele.
SEC. CIOC.	110. *Secera şi ciocanul.* Organ al Comitetului regional P.M.R. şi al Sfatului popular regional Piteşti. Lipsă: nr. 1034.
SOM.	111. *Someşul.* Organ al Comitetului raional Dej şi al Sfatului popular raional.
ST. NOSTRU	112. *Steagul nostru.* Organ al Comitetului raional P.M.R. Tg. Jiu şi al Sfatului popular raional. Lipsă: nr. 437, 446.
ST. ROŞU Bac.	113. *Steagul Roşu.* Organ al Comitetului regional al P.M.R. şi al Sfatului popular regional Bacău. Lipsă nr. pe ian., mart.
ST. ROŞU	114. *Steagul roşu.* Organ al Comitetelor raional şi orăşenesc P.M.R. şi al Sfaturilor populare raional şi orăşenesc Bîrlad. Lipsă: nr. 805 şi următoarele.
ST. ROŞU Buc.	115. *Steagul roşu.* Organul Comitetului regional Bucureşti al P.M.R. şi al Sfatului popular al regiunii Bucureşti.
ST. ROŞU Petr.	116. *Steagul roşu.* Organ al Comitetului raional P.M.R. Petroşani şi al Sfatului popular raional. Lipsă: nr. pe ian.-mart., 2499, 2508.
STEAUA	117. *Steaua.* Revistă lunară a Uniunii scriitorilor din R.P.R. Literatură, artă, cultură. Cluj.
STEAUA R. Alba	118. *Steaua roşie.* Organ al Comitetului raional P.M.R. şi al Sfatului popular al raionului Alba.
STEAUA R. TG. M.	119. *Steaua roşie.* Organ al Comitetului regional de Partid şi al Sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare.
STUD.	120. *Studii.* Revistă de istorie. Academia R.P.R. Institutul de istorie.
	121. *Studii de teologie.* Publicaţie a Facultăţii de teologie din Bucureşti.
STUD. ART. IST.	122. *Studii şi articole de istorie.* Societatea de ştiinţe istorice şi filologice din R.P.R.
STUD. CERCET. BIBL.	123. *Studii şi cercetări de bibliologie.* Biblioteca Academiei R.P.R.
STUD. CERCET. IST. ART.	124. *Studii şi cercetări de istoria artei.* Academia R.P.R. Institutul de istoria artei.
	125. *Studii şi cercetări de istorie.* Academia R.P.R. Filiala Cluj.

STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC.	126. *Studii și cercetări de istorie literară și folclor.* Academia R.P.R. Institutul de istorie literară și folclor.
	127. *Studii și cercetări de istorie medie.* Academia R.P.R. Institutul de istorie.
	128. *Studii și cercetări de istorie veche.* Academia R.P.R. Institutul de arheologie.
STUD. CERCET. LINGV.	129. *Studii și cercetări lingvistice.* Academia R.P.R. Institutul de lingvistică din București.
STUD. CERCET. ȘT. Iași	130. *Studii și cercetări științifice.* Filologie. Academia R.P.R. Filiala Iași.
	131. *Studii și cercetări științifice.* Istorie. Academia R.P.R. Filiala Iași.
STUD. MUZ.	132. *Studii muzicologice.* Editată de Uniunea compozitorilor din R.P.R. ca supliment al revistei *Muzica.*
	133. *Szabadság.* Organ în limba maghiară al comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Carei.
SZAB. SZÓ	134. *Szabad szó.* Organ în limba maghiară al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional Timișoara.
TEATRUL	135. *Teatrul.* Organ al Minis. Culturii și al Uniunii scriitorilor din R.P.R.
TÎN. SC.	136. *Tînărul scriitor.* Revista Uniunii scriitorilor din R.P.R.
TRIB.	137. *Tribuna.* Săptămînal de cultură. Cluj.
TURDA	138. *Turda nouă.* Organ al Comitetelor raional și orășenesc Turda al P.M.R. și al Sfaturilor populare raional și orășenesc.
ÚJ SZÁZAD	139. *Új század.* Revistă ilustrată A.R.L.U.S. în limba maghiară.
U.R.S.S. AZI	140. *U.R.S.S. azi.* Revistă ilustrată A.R.L.U.S.
UTUNK	141. *Utunk.* Organ în limba maghiară al Uniunii scriitorilor din R.P.R.
	142. *Urzica.* Revistă de satiră și umor.
UZINA N.	143. *Uzina noastră.* Organ al Comitetului orășenesc P.M.R. Hunedoara și al Sfatului popular orășenesc. Lipsă: nr. 567, 570—571.
UZINA OGOR.	144. *Uzina și ogorul.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Tîrgoviște. Lipsă: nr. 417, 421.
VEAC NOU	145. *Veac nou.* Organ al Consiliului general A.R.L.U.S.
V. BUZĂU.	146. *Viața Buzăului.* Organ al Comitetului raional P.M.R. Buzău și al Sfatului popular raional. Lipsă: nr. 779 și următoarele.
V. COOP. MEȘT.	147. *Viața cooperației meșteșugărești.* Organ al Uniunii centrale a cooperativelor meșteșugărești.
V. LIB.	148. *Viața liberă.* Organ al Comitetului raional al P.M.R. și al Sfatului popular raional Sighet.
	149. *Viața medicală.* Revista Societății științelor medicale.
V. MILIT.	150. *Viața militară.* Revistă ilustrată de literatură și artă editată de M.F.A. direcția superioară politică.
V. NOUĂ	151. *Viața nouă.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Cîmpeni. Lipsă: nr. 10 (278).
V. NOUĂ Gal.	152. *Viața nouă.* Organ al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional Galați.
V. ROM.	153. *Viața romînească.* Revista Uniunii scriitorilor din R.P.R.
V. STUD.	154. *Viața studențească.* Revistă a Asociațiilor studenților din R.P.R.
VOLK. KULT.	155. *Volk und Kultur.* Publicație în limba germană a Ministerului Culturii.
VOLKSZEIT.	156. *Volkszeitung.* Organ al Sfatului popular și al Comitetului regional Stalin.
VÖR. LOB.	157. *Vörös lobogó.* Organ în limba maghiară al Comitetelor orășenesc și raional P.M.R. și al Sfaturilor populare orășenesc și raional Arad.
VÖR. ZÁSZ.	158. *Vörös zászlo.* Organ al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular al Reg. Aut. Maghiare.
WAHR.	159. *Die Wahrheit.* Organul Sfatului popular și al Comitetului regional Timișoara.
ZORI NOI Căl.	160. *Zori noi.* Organ al Comitetului raional P.M.R. și al Sfatului popular raional Călărași. Lipsuri: nr. 575, 581—584, 588.
ZORI NOI Med.	161. *Zori noi.* Organ al Comitetelor raional și orășenesc P.M.R. și al Sfaturilor populare raional și orășenesc Mediaș. Lipsă: nr. 219.
ZORI NOI	162. *Zori noi.* Organ al Comitetului regional P.M.R. Suceava și al Sfatului popular regional. Lipsă: nr, 2848, 2871, 2902, 2906, 2921, 2934, 2960,

SUMAR

I. STUDII FOLCLORICE ȘI ETNOGRAFICE CU CARACTER GENERAL

Principii, domeniu, metodă. Instrumente de lucru

Vezi și: nr. 38, 41, 50, 57, 61, 72, 81, 83, 89, 93, 149, 154, 210, 245—246, 344, 423, 613, 1016, 1441, 1460—1462 1547, 1569, 1587, 1589, 1600—1601, 1614, 1616, 1625, 1637, 1688—1689, 1725.

1. Bibliografie istorică pe anul 1956 (I—II). STUD. 10 (1957) nr. 3: 255—273; nr. 4: 222—239.

Materiale etnografice și folclorice la cap. XI. Istoria literaturii: 258 (I); cap.XV. Istoria literaturii: 228 (II); cap. XVI. Istoria artei: 232 (II); cap. XVII. Etnografie și artă populară: 235 (II).

2. B î r l e a, O.: Cîteva considerațiuni asupra metodei filologice în folcloristică. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 7—28.

Critica metodei filologice.

3. C a z a c u, B.: Istoria limbii romîne literare și problemele studierii ei. V. ROM. 10 (1957) nr. 7: 136—143.

Limba creațiilor folclorice: 139—140.

4. C ă l i n e s c u, G.: Geniul poporului. CONTEMP. 1957, nr. 48.

Generalități teoretice și bibliografice. Istoria folclorică.

5. C o s m a, Viorel: Bibliografia periodicelor muzicale romînești. 1790—1875 (continuare). STUD. MUZ. 1957, IV (6) 97—128.

Folclor: 127.

6. D ă n i l ă, Leonida: Îndemn pentru culegerea creației populare. AVÎNT. 7 (1957) nr. 325.

7. D e l e a n u, Horia: Valorile folclorice — sursă de cunoaștere a istoriei teatrului. TEATRUL 2 (1957) nr. 9:15—17.

8. Dicționar al graiurilor limbii romîne a cărui elaborare s-a început de către Institutul de lingvistică din Cluj. În colaborare cu colectivul de lingvistică din Iași. CONTEMP. 1957, nr. 34, 41.

Despre problema terminologiei folclorice.

9. D u m i t r e s c u, Ion și Alfred M e n d e l s o h n: Primul capitol din istoria muzicii noi. CONTEMP. 1957, nr. 50.

Despre culegerea și valorificarea muzicii noastre populare.

10. D u n ă r e, N.: Despre necesitatea unei societăți de etnografie. FĂC. 12 (1957) nr. 3345.

11. D u n ă r e, Nicolae: Urmărirea noului în cercetările etnografice. FĂC. 12 (1957) nr. 3232.

Metode de cercetare la teren.

12. G [e o r g e s c u] I.: Aparate moderne de transcriere. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 133—136.

Metode tehnice de înregistrări sonore.

13. G r o s u, Mitu: Categorii folclorice. GAZ. LIT. 1957, nr. 29.

Se încearcă « un tip de clasificare tricotomică, mai aproape de realitatea vieții produsului folcloric în timp » Rec.: TRIB. 1957, nr. 28 (Dumitru Pop).

14. G r o s u, Mitu: Permanența creației folclorice. GAZ. LIT. 1957, nr. 20.

Combate teza lui Gr. G. Tocilescu, despre dispariția folclorului; Caracterul colectiv al folclorului; Relația dintre literatură și folclor.

15. G u l i a n. C.: Sensul vieții în folclorul romînesc. (Buc.) E.S.P.L.A., 1957. 301 [—304] p.

Prefață. *Introducere*:Despre importanța valorificării creației poetice populare. *Despre conținutul social al folclorului nostru:* Atitudinea maselor față de mizerie și suferință; Protestul împotriva asupririi și exploatării; Ura de clasă; Ura împotriva statului feudal și burghezo-moșieresc; Lupta de clasă; Conținutul social al cîntecului nou. *Umanismul popular în folclorul nostru:* Necesitatea și valoarea muncii; Prețuirea omului; Insușirile morale; Idealul etic în dragoste; Încheiere. Rec.: CONTEMP. 1957, nr. 15 (M. Pop); GAZ.LIT.1957, nr. 27 (M. Grosu); CERCET. FILOZOF. 4 (1957) nr. 4: 112—117 ;TRIB. 1957, nr. 7 (D.Florea-Rariște); IAȘUL LIT. 1957, nr. 5:79-84 (L. Dumbravă). Notă bibl.: FLAM. PRAH. 10(1957) nr. 1596.

16. M a n u, Emil: Mihai Beniuc despre creația poetică. SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 11: 53—58.

Printre altele și despre importanța folclorului în creația poetică,după două articole ale poetului: « Folclorul, o fîntînă a tinereții » ș « Izvoarele populare în creația lui Eminescu », apărute între 1949—1953.

17. M î r z a, Traian: Despre însușirile muzicale ale limbii romîne. STUD. MUZ. 1 (1957) nr. 3: 19—92.

Versul popular: 55—56; cîntecul popular: 68.

18. M u r g e s c u, Costin: Cercetările monografice la sate în Romînia. I—II. CONTEMP. 1957, nr. 32, 34.

Principii didactice pentru activitatea echipelor de studii monografice rurale ale Inst. de Cercet. Econ. al Acad. R.P.R.

19. M u ș l e a, Ion: Bibliografia folclorului romînesc pe anii 1944—1954. Reviste despoiate. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 259—260.

20. M u ș l e a, Ion: Bibliografia folclorului romînesc pe anii 1951—1955. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 152—167.

21. N i c i u, I.: Valoarea omului în folclorul literar din părțile Aradului. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3897.

22. N i c o l a, Ioan R.: Culegerea folclorului nostru. Pe marginea unei inițiative frumoase. FĂC. 12 (1957) nr. 3352.

Despre circulara Secțiunii de învățămînt și cultură a Sfatului popular regional Cluj, prin care se invită cadrele didactice și toți amatorii de artă populară să culeagă folclor din regiune.

23. P o p, Dumitru: Despre valoarea estetică a folclorului literar. FĂC. 12 (1957) nr. 3294.

24. P o p, Dumitru: Folclor literar romînesc. Partea I-a. Note din cursul ținut în anul universitar 1956/57. Cluj, Lit. Inv. Cluj, 1957. 191 p. lito + 1 f. erată: Ministerul Învățămîntului și Culturii. Universitatea « Victor Babeș » Cluj.

Cuprinde: 1) Istorie literară și literatură populară; 2) Creația literară orală ca prim moment de creație literară în viața popoarelor; 3) Vechimea literaturii populare romîne; 4) Domeniul literaturii populare. definiția și terminologia; 5) Legăturile folclorului literar cu celelalte arte populare (sincretismul) și cu celelalte domenii ale folclorului și etnografiei; 6) Importanța studiului creației orale; 7) Dezvoltarea interesului pentru creația literară orală la popoarele europene. Sensul său ideologic; 8) Dezvoltarea interesului pentru literatura populară în țara noastră; 9) Situația actuală în folcloristica și în creația noastră literară orală; 10) Teza dezvoltării creatoare a folclorului; 11) Influența literaturii populare asupra celei scrise; 12) Folclorul literar muncitoresc; 13) Procesul de creație al literaturii populare: asemănări și deosebiri față de literatura cultă; 14) Literatura populară și literatura cultă; 15) Cercetarea literaturii populare pe teren. Îndrumări metodologice pentru culegerea ei; 16) Sumare orientări în metoda de studiu.

25. P o p, Dumitru: Precizări în metodologia folclorului. TRIB. 1957, nr. 16.

Împotriva metodelor unilaterale de cercetare a vieții spirituale a poporului.

26. P o p, Dumitru: Viitorul creației folclorice. TRIB. 1957, nr. 24.

Procesul dispariției folclorului din circulația orală se înscrie în procesul invers de continuă propășire a civilizației și culturii.

27. R u s u, Liviu: Dinamismul în poezia noastră populară. TRIB. 1957, nr. 45.

Studiu etnopsihologic pe texte de balade.

28. S o c a c i u, A.: Pentru intensificarea muncii folcloristice. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3954.

Privire critică asupra situației din regiunea Stalin.

29. V a n c e a, Zeno: Disonanța, unul din aspectele armonice ale muzicii populare instrumentale din estul și sud-estul Europei. MUZ. 7 (1957) nr. 8: 12—16.

30. V s i l e s c u, Emilian: Cercetări etnografice. ORT. 9 (1957) 328—333.

Importanța cercetărilor etnografice pentru istoria religiilor; Cercetările din U.R.S.S., în R.P.R., în Ungaria și în Franța; Bibliografia publicată de Comisia internațională a artelor și tradițiilor populare.

31. V o i t a, L.: Actualitatea în creația populară. CONTEMP. 1957, nr. 37: Revista revistelor.

Prezentarea unor studii apărute recent, în care se oglindește modul cum noile relații sociale contribuie la îmbogățirea tezaurului literar, muzical și coregrafic al poporului.

II. ISTORIE FOLCLORICĂ ȘI ETNOGRAFICĂ

Cercetători, culegători, prelucrători

Vezi și: nr. 363, 684, 1275, 1287, 1337—1338, 1341, 1447, 1504, 1548, 1571, 1590, 1645—1646, 1656, 1661—1662, 1666, 1691, 1697, 1706, 1722, 1738.

32. Alecu Russo. DRUM SOC. 9 (1957) nr. 703.

33. A l e x a n d r u, Tiberiu: Despre localitățile din care Béla Bartók a cules muzică populară romînească. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 169—178: Din istoria folclorului și folcloristicii.

Completări critice la lucrările lui Diego Carpitella și Szegö Iulia.

34. A l e x e, Gheorghe: La 50 de ani de la moartea preotului folclorist Simion Florea Marian. Legăturile lui cu preotul folclorist oltean Theodor Bălășcl. MITROP. OLT. 9 (1957) 482—486: Comemorări.

35. B a r d i e r u, A l.: Însemnări despre Artur Govorei. IAȘUL LIT. 1957 nr. 9: 41—47.

Amintiri personale. Activitatea folclorică. Date despre revista « Șezătoarea ».

36. B ă n u l e s c u, Ștefan: Note pe marginea unei noi ediții G. Dem. Teodorescu: « Poezii populare». GAZ. LIT. 1957, nr. 18.

Concepția sa despre folclor.

37. B e r g, L.: Casa unde s-a născut « Povestea vorbei». INF. BUC. 5 (1957) nr. 1356 (fotografie).

Date servind la biografia lui A. Pann.

38. B i s t r i ț e a n u, A l.: Elena Sevastos (1864—1929). STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 4 (1957) nr. 1—2: 125—163.

Bio-bibliografie. Activitatea folclorică.

39. B î r l e a, I.: Béla Bartók și legăturile sale cu Maramureșul. STUD. MUZ. 1957, nr. IV (6): 57—80 (fotografie).

Academia romînă și Béla Bartók; Béla Bartók în Maramureș; Aranjarea materialului folcloristic și proiectul de publicare a melodiilor culese de Tiberiu Brediceanu și Béla Bartók; Scrisori de la Béla Bartók; Concertul dat de Béla Bartók în sala Palatului cultural din Sighet — Maramureș.

40. B[î r l e a], O[vidiu]: Cincizeci de ani de la moartea lui S. Fl. Marian. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 122—123: Cronica.

Comemorare festivă la 24 apr. 1957 la Institutul de folclor. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3931: Informații.

41. B o c a, Mihai: Preotul folclorist Simion Florea Marian (1847—1907). (50 de ani de la moartea sa). MITROP. MOLD. SUC. 33 (1957) 317—322: Figuri din viața bisericească a Moldovei.

Bio-bibliografie.

42. B r a d u, Ion: Pe urmele lui Béla Bartók. CRIȘ. 12 (1957) nr. 294: Pagina culturală.

Despre culegătorii B. Bartók și Fr. Hubic.

43. B r e a z u, Ion: Hasdeu și patrimoniul popular. TRIB. 1957, nr. 28.

Concepția sa despre folclor.

44. B r e a z u l, George: Tiberiu Brediceanu sărbătorind 80 de ani de viață. Cuvînt rostit la concertul festiv Tiberiu Brediceanu. MUZ. 1957, nr. 5:6—11: Pagini din muzica noastră (cu portret).

Activitatea de culegător și prelucrător.

45. B r e d i c e a n u, Tiberiu: Drumul ascendent al muzicii noastre. CONTEMP. 1957, nr. 51.

Notă autobiografică. Activitatea folclorică alături de Iacob Mureșanu.

46. B u c u r, Marin: Din folcloristica bănățeană. SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 2: 89—93; nr. 3: 84—87: Figuri și fapte din trecutul Banatului.

Despre culegătorii: Arthur și Albert Schott, Stănescu-Arădanul, At. Marienescu, Enea Hodoș, G. Cătană, Em. Novacovici. Despre preocupările folclorice ale lui I. Popovici - Bănățeanu și Victor Vlad Delamarina. Publicații bănățene cuprinzînd folclor.

47. B y c k, J.: Barbu Lăzăreanu. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 167—168: Din istoria folcloristicii.

Activitatea folclorică. Vezi și: GAZ. LIT. 1957, nr. 4; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1078; STUD. 10 (1957) nr. 1: 247—248; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3820—3821; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3808—3809; MUNCA 13 (1957) nr. 2873; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2397; CĂL. BIBL. 1957, nr. 2: 4—5; PRESA N. 2 (1957) nr. 1: 44; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 201.

48. [B y c k, J.]: Bogdan Petriceicu Hasdeu. PROG. RADIO 7 (1957) nr. 301: Evocări literare.

Schiță biografică. Pentru aceeași problemă, vezi și: VEAC NOU 13 (1957) nr. 34; V. STUD. 2 (1957) nr. 8 (9); FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3422; GAZ. ÎNV. 9 (1957) nr. 434; DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2828; ALB. 60 (1957) nr. 505; ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8: 57—58; CRIȘ. 12 (1957) nr. 202; CONTEMP. 1957, nr. 35; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3967; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2581; FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4051; DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3940; INF. BUC. 5 (1957) nr. 1261; ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1055; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4006; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 216.

49. C ă r ă u ș u, Mihai: Simion Florea Marian. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2967: Medalion.

50. C h i ț i m i a, Ion Const.: A. Lambrior, folclorist. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) nr. 1—2: 71—124.

Studiu bio-bibliografic.

51. C î r l a n, Eugenia: 75 de ani de la moartea lui Petre Ispirescu. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1503.

52. Cu ocazia aniversării a 80 de ani de la nașterea lui Tiberiu Brediceanu. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3877.

Pentru aceeași problemă vezi și: FĂC. 12 (1957) nr. 3257, 3316; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 713; REV. FOLC 2 (1957) nr. 1—2: 179—181; DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3818; MITROP. BAN. 7 (1957) nr. 4—6: 136—138; PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 279; CONTEMP. 1957, nr. 16.

53. D i m a, Al.: Alecu Russo. [București], E.S.P.L.A. [1957]. 378[—384] p. + 10 f. pl.

În special capitolul: « Poezia populară »: 123—130. Bibliografia: 207—279. Rec.: GAZ. LIT. 1957, nr. 38 (I. D. Bălan), 41 (Ș. Cioculescu); FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3450 (C. Ciopraga); ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1525 (C. Potingă).

54. D o b r e, D.: Iacob Mureșanu. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1382.

Despre prelucrările sale de folclor. Pentru aceeași problemă vezi și: PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 293; ALB. 60 (1957) nr. 496; GAZ. ÎNV. 9 (1957) nr. 434; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2533; CRIȘ. 12 (1957) nr. 152; CULT. POP. 7 (1957) nr. 6: 45—46; SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 45: 6.

55. D r î m b a, L.: Iosif Vulcan. CRIȘ. 12 (1957) nr. 83.

Activitatea de traducător a folclorului romînesc în lb. maghiară.

56. D u m i t r u, Sandu T.: Gheorghe Dima— un înaintaș de seamă al muzicii noastre clasice. 110 ani de la nașterea compozitorului (1847—1857). PT. SOC. 8 (1957) nr. 1168.

Și despre activitatea folclorică. Vezi și: ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1468.

57. D u n ă r e, Nicolae: Etnograful Romulus Vuia, la 70 de ani. STEAUA 8 (1957) nr. 8: 125: Mențiuni și opinii.

Bibliografic.

58. E m a n d i, Lucian: Compozitorul Emil Monția. MITROP. BAN. 7 (1957) nr. 10—12: 163—166: Aniversări și comemorări.

Activitatea folclorică: 164—165. Pentru sărbătorirea lui, vezi și: TÎN. SC. 6 (1957) nr. 8: 104; FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4009, 4012—4013; MUZ. 7 (1957) nr. 9: 35—36; STEAUA 8 (1957) nr. 5: 125—126.

59. Evocare literară: Anton Pann. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 304.

60. F i l i p, Traian: Simeon Florea Marian. Idei sociale în opera sa. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3036.

Fragment din monografia « Folcloristul Simeon Florea Marian ». Semnificația baladelor și a legendelor populare; atitudinea față de exponenții lumii exploatatoare.

61. Florca-Rarişte, D.: 50 de ani de la moartea folcloristului Simion Florea Marian. STEAUA 8 (1957) nr. 4: 71—75: Aniversări.

Schiţă bio-bibliografică. Vezi şi: FĂC. 12 (1957) nr. 3382.

62. G[ărdescu] G[aby]: O conferinţă despre Moses Gaster la Londra. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 127: Cronica.

Sona Roza Burstein, la 100 de ani de la naştere.

63. H.L.: Die Brüder Schott die ersten Sammler rumänischer Märchen. [Fraţii Schott, primii culegători de basme romîneşti]. N. WEG 8 (1957) nr. 2427.

64. Iliescu, Victor: Eusebie Mandicevschi (1857—1929). MITROP. MOLD. SUC. 33 (1957) 906—911: Însemnări.

Activitatea folclorică: 909. Bibliografie. Vezi şi: MUZ. 7 (1957) nr. 5: 14—17; ZORI NOI 11 (1957) nr. 3019, 3125.

65. Ion Pop-Reteganul. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2734.

Date biografice. Activitatea folclorică.

66. Ispirescu povestind copiilor. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 285: 16.

Schiţă biografică. Vezi şi: ALB. 61 (1957) nr. 517; ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 11: 62—63.

67. Lacatoş, Şt.: Primul concert al lui Bartók în Ardeal. STUD. MUZ. 1957, nr. IV (6): 81—88.

Recital de pian în Tg. Mureş în 1912.

68. Lucrări de Achim Stoia. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 302.

Şi despre activitatea folclorică.

69. Lucrări de Ciprian Porumbescu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 306.

Despre culegerea sa de cîntece populare transilvănene. Pentru aceeaşi problemă, vezi şi: SĂT. 10 (1957) nr. 10: 6—7 (5 fotografii).

70. Macarie, Ion: Tinereţea cîntecului. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1088: În actualitate.

Despre culegătorii regionali: Gh. I. Neagu, I. Voiculescu, Radu Ion şi Anghel Andrei.

71. Macrea, D.: Rolul lui Ovid Densuşianu în dezvoltarea lingvisticii romîneşti. LIMBA ROM. 6 (1957) nr. 2: 5—21: Valorificarea moştenirii lingvistice.

Activitatea folclorică şi etnografică: 14—16.

72. Merişescu, Gh.: Viaţa şi opera compozitorului Iuliu Mureşianu 1900—1956. [Cu un cuvînt introductiv] de [Celestin Cherebeţiu]. Cluj, 1957. 34[—36] p. cu portr., ilustr. şi note muz.: Filarmonica de Stat, Cluj.

Prezentare biografică. Interesează: Indexul lucrărilor: 33—35. Lucrări corale, colinde armonizate: 34.

73. Merişescu, Gh.: 100 de ani de la naşterea lui Iacob Mureşianu. FĂC. 12 (1957) nr. 3330, 3454 (fotografie).

74. Munteanu, I.: Compozitorul Gheorghe Cucu. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 691.

La 75 ani de la naştere. Vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3840; PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 274: 15; SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 15.

75. Muzică corală de Gavril Muzicescu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 278.

Rolul său în dezvoltarea folcloristicii romîneşti.

76. Nagy, Iosif V.: Pe urmele compozitorului Béla Bartók. FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 3909

77. Nicola, Ion Romulus: Tiberiu Brediceanu. TRIB. 1957, nr. 12.

Şi despre folclorist.

78. Papadima, Ovidiu: Anton Pann şi «cîntecele de lume». STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 563—593.

Studiu servind la biografia lui A. Pann.

79. Păcurariu, D.: Scrieri inedite din tinereţea lui Odobescu. LIMBĂ LIT. 3 (1957) 237—244.

Activitatea folclorică: 241—243.

80. Perpessicius: Mențiuni de istoriografie literară și folclor. (1948—1956). [Buc.], E.S.P.L.A., 1957. 559 p. + 1 f. portr.

În legătură cu folclorul: 1. Iordache Golescu, lexicolog, folclorist și scriitor: 199—268; 2. Exagerări folclorice sau variațiuni pe tema proletcultismului: 269—285; 3. Lazăr Șăineanu și folclorul: 348—385; 4. La centenarul lui Anton Pann: 444—477; 5. Bogdan Petriceicu Hașdeu: 525—553. Rec. CONTEMP. 1957, nr. 50; STEAUA 8 (1957) nr. 12: 79—83 (D. Florea-Rariște); GAZ. LIT. 1957, nr. 37 (I. Roman): nr. 39 (S. Bratu); TRIB. 1957, nr. 36 (R. Enescu); DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4009 (G. M. Pădureanu).

81. Pop, Augustin Z. N.: G. T. Kirileanu la 85 de ani .REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 97—105: Din istoria folclorului și a folcloristicii (cu un portret).

Schiță bio-bibliografică.

82. Pop, Augustin Z. N.: Istoricul literar rus Alexandr Veselovski și B. P. Hașdeu. TÎN. SC. 6 (1957) nr. 5: 94—98: Documente.

7 scrisori ale lui A. Veselovski către B. P. Hașdeu referitoare la cîntecele populare.

83. Porcescu, Scarlat: Folcloristul Simion Florea Marian. IAȘUL LIT. 1957,nr. 9: 98—99: Note.

Bio-bibliografie.

84. Riegler — Dinu, Em.: Contribuții la cunoașterea artei lui Gheorghe Cucu. MUZ. 7 (1957) nr. 10: 33—42: Moștenirea muzicală.

Date biografice. Critica ediției de « Cîntece populare » editată de E.S.P.L.A. în 1952.

85. Rîncu, George: Completări la un articol din « Iașul Literar ». GAZ. LIT. 1957, nr. 47.

Completări la articolul despre Artur Gorovei al lui Al. Bardieru.

86. Sărbătoarea folcloristului Simeon Florea Marian. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3033.

Sărbătorirea la Suceava, la 1 sept., cu ocazia împlinirii a 110 ani de la naștere și 50 de la moarte.

87. Sbîrcea, George: Tiberiu Brediceanu în slujba muzicii romînești. Cluj, 1957. 96 p. cu ilustr., portr. și note muz.

88. Schmidt, Alexandru: D. G. Kiriac și cîntecul popular. STUD. MUZ. 1957, nr. 1 (3): 93—118.

89. Simonescu, Dan: Folcloristul C. Rădulescu-Codin. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 91—121: Din istoria folclorului și folcloristicii (cu un portret).

Bibliografia principalelor lucrări.

90. S[troescu], C-S și C[iobanu] Gh.: Activitatea unui neobosit folclorist. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 120—122: Cronica.

Despre activitatea folclorică a lui Gh. N. Dumitrescu-Bistrița.

91. Tirbățiu, Paul: Gheorghe Cătană, în cîteva aduceri aminte. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3745: Literatură și Artă.

92. Un luminător al maselor: Ioan Pop-Reteganul. FĂC. 12 (1957) nr. 3241.

Despre activitatea sa pedagogică.

93. Voileanu, Nicoară, Ana: G. Dima. Viața [și] opera. [Cu un cuvînt introductiv]. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 208 p. + 8 f. pl. ilustr., portr. și facs.

Monografie. Prezentare biografică. Interesează în special cap. VI. « G. Dima, compozitorul »: 131—176 unde se vorbește și despre prelucrările corale de folclor. La anexe interesează: Bibliografia lucrărilor lui Gheorghe Dima: 179—186; articolul « Ce să facem în prima linie pentru îmbunătățirea stării muzicale a poporului nostru? »: 188—195 și « Din interviul acordat de G. Dima » despre « părerile d-lor Enescu și Dinicu despre muzica romînească »: 196—197.

94. Voita, L.: Înțelepciunea și sfătoșenia populară. FLAC. 6 (1957) nr. 36: 13.

110 ani de la apariția primii ediții din « Povestea vorbei ». Despre Anton Pann.

III. ETNOGRAFIE

Așezări, locuințe, ocupații, meșteșuguri. Relații sociale

Vezi și: nr. 1, 10—11, 30, 125, 127, 152, 211—214, 250, 799, 1093—1095, 1097, 1099, 1100—1104, 1106—1108, 1110—1113, 1116—1117, 1119, 1124, 1126, 1128, 1132—1138, 1149—1153, 1155—1159, 1165, 1174, 1183, 1188, 1217, 1285—1286, 1296, 1404, 1412, 1414, 1422, 1437, 1449, 1466, 1531, 1570, 1648—1649, 1680—1683, 1687, 1702, 1718, 1733.

95. A.C.: Meșteșugari iscusiți. ALB. 60 (1957) nr. 498.

Cojocăritul în com. Săliște-Sibiu.

96. Arvinte, V.: Terminologia exploatării lemnului și a plutăritului. STUD. CERCET. ȘT. Iași 8 (1957) fasc. 1: 1—185.

Comunicare prezentată la 27 iulie 1957 în ședința filialei Iași a Academiei R.P.R.

97. Băieșu, Ion: Arta unchiașului Achim. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2481.

Moș Achim Tănase din Săliște meșter de cojoace și chimire.

98. Călinescu, G.: Pînă în satul lui Brîncuș. CONTEMP. 1957, nr. 30: Cronica optimistului.

Prezentarea unor așezări din Ardeal și Oltenia, « în fuga unei călătorii ». (3 fotografii).

99. Daicoviciu, C.: Cînd și unde s-au format limba și poporul romîn. TRIB. 1957, nr.11:3,6.

Probleme de etnogeneză.

100. Dunăre, N.: Cercetarea păstoritului din Munții Apuseni. TRIB. 1957, nr. 1: Notă.

Cercetări făcute în vara anului 1956 de către Secția de istoria artei și etnografie a filialei din Cluj a Acad R.P.R. S-a cercetat cîte o localitate reprezentativă din raioanele Huedin, Beiuș și Alejd.

101. Dunăre, N. Problemele cercetării etnografice a păstoritului. STUD. CERCET. IST. 7 (1957) nr. 1—4: 173—176.

Rec.: NAT. 9 (1957) nr. 3: 143 (T. Morariu).

102. Dunăre, Nicolae: Specificul etnografic al Cîmpiei Ardealului. Sibiu, 1956. 18 p. + 10 pl. [Studii și comunicări Muzeul Brukenthal 6].

Rec.: NAT. 9 (1957) nr. 3: 144 (T. Moratiu); STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 368—370.

103. Focșa, Marcela: Cojocăritul din Abrud și Bucium. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 283—286 (6 figuri în text).

104. Homorodean, M.: Contribuții la studiul terminologiei miniere romînești. CERCET. LINGV. 2 (1957) 193—208.

105. Ignătescu, A.: Un maistru al artei populare. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2849.

Cojocarul Gheorghe Rusu din Sihla.

106. Iliescu, Constantin: Plutăritul pe Bistrița nu încetează nici iarna. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3794.

107. Illés, József: Szelistyei jegyzetek. [Însemnări din Săliște]. ELŐRE 11 (1957) nr. 2915.

Descrierea satului, a ocupației bărbaților, a cusăturilor și costumelor naționale; Date privitoare la stînile ciobanilor din împrejurimi.

108. Împletitorii. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 857.

Despre arta împletitorilor de nuiele din Odobești.

109. Muzeul regional Hunedoara. Contribuții la cunoașterea regiunii Hunedoara. Deva, 1956.

Culegere. Din cuprins: Acad. prof. Constantin Daicoviciu: Unele considerații cu privire la etnogeneza poporului romîn: 5—10; Ion I. Russu: Daco-geții în Dacia romană: 39—56; Nicolae Dunăre: Sate din Zărand specializate în meșteșuguri țărănești: 117—171. Rec.: STUD. 10 (1957) nr. 5: 203—207 (O. Velescu). Notă bibl.: TRIB. 1957, nr. 21: 11.

110. Novac, Mircea: Pe valea Dornelor. MUNCA 13 (1957) nr. 3059.

Cîteva date despre plutărit în trecut și acuma.

111. Obiecte ale artei noastre populare. DRUM NOU 14 (1957) nr. 4024 (fotografie).

Secția de împletituri de paie din com. Cisnădioara.

112. O l t e a n u, St.: Un aspect al producției meșteșugărești în orașele din Moldova din secolul al XVII-lea. STUD. 10 (1957) nr. 3: 87—111.

Prelucrarea pieilor.

113. Plutașii. FĂC. 12 (1957) nr. 3369 (fotografie).

Plutăritul pe Someșul Rece.

114. P r i s n e a, Constantin: Iarmarocul. CONTEMP. 1957, nr. 5.

Amintiri cu caracter literar, în care se evocă iarmarocul din diferite orașe ale țării.

115. R u s s u, I. I.: Problema formării limbii și poporului romîn. TRIB. 1957, nr. 8: 6—7.

Probleme de etnogeneză.

116. S a l a, Marius: Din terminologia păstorească romînească: rom. vătui, cîrlan, noaten. STUD. CERCET. LINGV. 8 (1957) nr. 1: 77—83 (4 hărți).

117. [Secția din Săliște, raionul Sibiu, a întreprinderii «Decorativa»]. DRUM NOU 14 (1957) nr. 4013 (fotografie).

Cojocărit.

118. S t a h l, Paul: Locuințele țărănești cu două caturi la romîni. STUD. CERCET. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 33—57 (26 figuri în text).

Despre casele cu două caturi din regiunile meridionale, de origine balcanică.

119. Studiul vieții satului. SCÎNT. 26 (1957) nr. 4025.

Com. Sînmihaiu Romîn, din raionul Timișoara. Multiple aspecte: istoria economică, producția vegetală și animală fenomene demografice etc.

IV. ARTĂ POPULARĂ APLICATĂ

1. GENERALITĂȚI

Vezi și: nr. 1, 111—112, 184, 1012, 1014, 1049, 1096, 1105, 1114—1115, 1118, 1121—1123, 1125, 1130—1131, 1146, 1163, 1167—1168, 1171—1172, 1175, 1178—1179, 1181—1182, 1184—1187, 1190—1191, 1195—1200, 1202—1203, 1207—1210, 1212—1216, 1218—1219, 1270, 1327, 1362, 1370, 1399, 1410, 1428, 1450, 1493, 1535, 1540—1541, 1573, 1604, 1613.

120. Arta populară romînească. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 11.

Generalități: obiecte de lemn, ceramică, împletituri de răchită etc. Expoziții de artă populară.

121. Arte popular moldavo. [Arta populară moldovenească]. RUM. HOY 1957, nr. 9: 12—15 (fotografie).

Costume, vase, obiecte.

122. B ă n ă ț e a n u, Tancred, G. F o c ș a, Emilia I o n e s c u: Arta populară în Republica Populară Romînă. Port. Țesături. Cusături. De. . . [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 421[—423] p.

Imagini din arta plastică privind portul popular; pregătirea și prelucrarea materiilor prime; valorificarea creațiilor de artă populară; glosar. Notă bibl.: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1094.

123. C o m a r n e s c u, Petru: Arta monumentală și decorativă. CONTEMP. 1957, nr. 11.

Arta decorativă populară ca izvor de inspirație pentru decoratorii noilor clădiri.

124. D u m i t r u, F.: Un magazin de artă populară la Craiova. SCÎNT. 26 (1957) nr. 4018.

Deschis de Uniunea regională a cooperativelor meșteșugărești.

125. F o c ș a, Gheorghe: Elemente decorative la bordeiele din sudul regiunii Craiova. Buc. 1957. 56 p. cu fig. și ilustr. + 5 f. pl. (color).

Retipărit după studiile apărute în revista «Studii și cercetări de istoria artei» anul 2 nr. 3—4/1955: 81—106 și anul 3 nr. 1—2/1956: 29—56.
Rezumat in limbile rusă și franceză.

126. F u l g a, Dafina și P o l i n g h e r, R.: Despre folosirea în confecții a elementelor din costumul popular. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 24.

127. Imagini din arta Maramureșului. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994 (4 fotografii).

1. Covor; 2. Căpriorul unei case din com. Oncești; 3. Costume (Desești); 4. Casă țărănească (Giulești).

128. I r i m i e, Cornel: Stimularea și roadele creației populare la Sibiu. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2775.

Creația plastică populară.

129. Maeștri ai artei populare. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4084.

Cooperativa « Bistrița olteană » din comuna Costești. Covoare, ceramică, obiecte de artizanat.

130. [P o p, Mircea]: Arta populară în cooperativele meșteșugărești. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994.

Țesături, covoare, ceramică. Coop. « Drum Nou » din Baia Mare și « Unitatea » din Sighet.

131. V l a s i u, Ion: Arta populară, izvor de inspirație. ART. PLAST. 4 (1957) nr. 1: 29—35 (8 ilustrații).

2. PORT POPULAR. TEXTILE

Vezi și: nr. 95, 97, 103, 105, 107—108, 117, 121—122, 130, 497, 615, 1013, 1125, 1160—1161, 1166, 1169—1170, 1177, 1189, 1350, 1353, 1356, 1362, 1364—1369, 1375, 1378, 1404, 1413, 1422, 1430, 1453, 1456, 1463, 1470 1477, 1489—1490, 1501, 1503, 1510, 1513, 1527—1528, 1537, 1554—1555, 1581, 1641, 1687.

132. A c h i m, Nicolae: Maeștri ai artei populare decorative. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2706,

Unitatea de artă populară din comuna Săliște.

133. Cîntă cusăturile. FEM. 10 (1957) nr. 8: 24—25 (fotografie).

Arta cusăturilor la Breaza.

134. C l a r a, G.: Pădurea copilăriei mele. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2777.

Portul macedo-romînilor din Cobadin.

135. Confecționarea obiectelor de artă și a cusăturilor cu motive specifice diferitelor regiuni ale țării. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4067 (fotografie).

Comuna Izvorul Crișului, raionul Huedin.

136. Costume naționale din Izvorul Crișului. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 63: 6 (fotografie).
137. Costum național din Muscel. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 59 (fotografie).
138. [Costume din comuna Carașova]. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 836 (fotografie).
139. [Costume din Soveja] SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2607 (fotografie).
140. Costume femeiești din Bozovici. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3751 (fotografie).
141. [Costume romînești]. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 523 (fotografie).

Din Rușii Munți.

142. Curs profesional de artă populară. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3962.

UCECOM organizează un curs de pregătire teoretică și practică pentru viitoarele tehniciene și maistre în covoare, broderii, confecții de artă și țesături.

143. D a n c o, D.: Connaissez-vous l'art populaire roumain? Tissus et broderies. [Cunoașteți arta populară romînă? Țesături și broderii]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 214 (2 fotografii).
144. D a s c ă l u, Mădălina: El adorno de los adornos, la « Marama ». [Podoaba podoabelor: « marama »]. RUM. HOY 1957, nr. 8: 34 (2 fotografii).
145. D u m i t r u, Maria: Cusături naționale. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1549.

Colectiv de cusături naționale în satul Vistieru.

146. D u n ă r e, Nicolae: A bucsumi népi öltözet. [Portul popular din Bucium (Abrud)]. MÜV. 10 (1957) iun. 52—53 (4 fotografii).
147. D u n ă r e, Nicolae: Cauzele deosebirilor dintre portul mocanilor și cel al buciumanilor din munții Trascăului (Carpații Apuseni). STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 1—2: 57—72 (11 figuri în text).
148. D u n ă r e, Nicolae: Influențe etnice reciproce în portul din Ardeal. TRIB. 1957, nr.23:10.
149. D u n ă r e, Nicolae: Portul popular din Bihor. [București], E.S.P.L.A., [1957]. 62[—64] p. cu 31 ilustr. + 3 f. pl. color.: Caiete de artă populară.

Cuprinde: Glosar: 55—57, bibliografie: 59—60 și lista reproducerilor: 61—63.

150. D u n ă r e, Nicolae [și] Marcela F o c ș a: Portul buciumanilor din Munții Apuseni. [București], E.S.P.L.A., [1957]. 49[—51] p. cu 25 ilustr. + 3 f. pl. color.: Caiete de artă populară.

Cuprinde: Glosar: 45—46, bibliografie: 47—48 și lista reproducerilor: 49—50.

151. Fată din Rășinari, Sibiu. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3995 (fotografie).

152. F l o r e s c u, Florea Bobu: Opincile la romîni. București, Edit. Acad. R.P.R., 1957. 168[—169] p. + 129 fig.: Studii de artă populară și etnografie I.

Problema originii și cele mai vechi urme și reprezentări de opinci în spațiul iliro-trac; Primele documente despre opinci la romîni; Opincile la romîni și ariile lor de răspîndire; Raporturi de structură între opincile iliro-trace și ale poporului romîn. Planșe: 99—151. Rec.: STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 359—360 (P. Stahl); GAZ. LIT. 1957, nr. 49: 6 (Z.O.).

153. F l o r e s c u, Florea Bobu: Portul popular din Noldova de nord. Buc,, E.S.P.L.A., 1956, 29 p. cu 10 ilustr. în text, 26 hors texte (5 color): Caiete de artă populară.

Notă bibl.: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3920.

154. F l o r e s c u, Florea Bobu: Portul popular din Muscel. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 57[—59] p. + 3 pl.: Caiete de artă populară.

Cuprinde: 2 h.: [29—30]; 4 desene; 38 foto în text; 3 pl. hors texte color; Bibliografie: [59]. Rec.: STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 361 (R. Vulcănescu).

155. F o c ș a, Gh.: Evoluția portului popular în zona Jiului de sus. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 95[—98] p. cu 49 ilustr. + 5 pl. color. + 1 h.: Studii de artă.

Cuprinde: Urme și documente istorice; Prelucrarea materialelor folosite la îmbrăcăminte; Portul femeiesc; Portul bărbătesc; Cojoacele și ornamentarea lor; Portul popular ca document etnic și social; Lista de reproduceri.

156. Foto-ghicitoare. FLAC. 6 (1957) nr. 19: 10 (fotografii). Port popular din Făgăraș și Sibiu. Se cere identificarea regiunilor. La pag. 20, dezlegarea.

157. Frumusețea portului ardelenesc. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4019 (fotografie).

Fete din Ocna Sibiului.

158. Frumusețea portului bihorean. CRIȘ. 12 (1957) nr. 298 (fotografie).

159. G a n c i u D.: « Artiști anonimi ». SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1051.

Secția de artă populară a cooperativei «21 Decembrie» din Rm. Vîlcea.

160. I r i m i e, Cornel: Portul popular din Țara Oltului. Zona Avrig. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 79 p. + 4 pl.: Caiete de artă populară.

Cuprinde: 1 h.: 4; 14 desene; 36 foto în texr; 4 pl. hors texte (1 alb negru, 3 color); bibliografie: 69—70; glosar: 71—76. Notă bibl.: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1094, 1116.

161. Înfrățiții. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2541.

Festival in regiunea Timișoara. Descriere de costume populare.

162. M a t e i, Dinu: Connaissez-vous l'art populaire roumain? Objets en cuir décoré. [Cunoașteți arta populară romînă? Obiecte din piele împodobită]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 216 (2 fotografii).

163. Măiestria țăranilor din Izvorul Crișului. FĂC. 12 (1957) nr. 3289.

Cusături, broderii.

164. M i h u ț, I.: Continuatori ai tradițiilor artei populare. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2630.

Cooperativa de artă populară din Cîmpulung, Muscel. Vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3899.

165. Modes et chapeaux. [Mode și pălării]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 216.

Schiță monografică asupra « clopului ».

166. O l e s c u, I.: Maiestrele artei populare. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 853.

Cooperativa de artă populară « Muncitoarea » din Topoloveni.

167. O ț e t e a, Georgeta: Țesături populare romînești din satele vechiului Scaun al Săliștei. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 1—2: 41—56 (9 pl.).

Clasificare funcțională.

168. P o p e s c u, Traian: Un meșteșug străvechi. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1044, 1092.

Arta țesutului în satul Rădulești.

169. P o p e s c u, V. și G. F i c u: Soveja. Fotoreportaj de... V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3801 (fotografie).

Port popular local.

170. Port din Cîmpulung Muscel. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 42 (fotografie).
171. Port din Sîncraiu, regiunea Cluj. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 40: 6 (fotografie).
172. Port național din Săliște. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 58 (fotografie).
173. Port oșenesc. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1170 (fotografie).

Port bărbătesc.

174. [Port popular din raionul Sibiu]. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2638 (fotografie).
175. Port specific țăranilor muncitori din Izvorul Crișului. FĂC. 12 (1957) nr. 3296 (fotografie.

Exponat de la muzeul raional din Huedin.

176. Port țărănesc din Maramureș. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1213 (fotografie).
177. Port țărănesc din Răchițele. FĂC. 12 (1957) nr. 3294 (fotografie).

Exponat de la muzeul raional din Huedin.

178. Produse de artă populară. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1048.

Prezentare și difuzare, Buc., Calea Victoriei nr. 118.

179. Rădulescu, Pia: Maistorițele din Breaza. MAG. 1 (1957) nr. 10.

Cooperativă sătească de producție.

180. Tot ce avem mai drag. V. MILIT. 10 (1957) nr. 3: 14.

Despre arta populară: port din Muscel.

181. Reghinosu, I.: Les Motzi ne descendent plus dans la vallée... [Moții nu mai coboară la « țară »]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 203 (2 fotografii).

Port local.

182. Tradiție populară. FĂC. 12 (1957) nr. 3252 (fotografie).

Port popular din Izvorul Crișului.

3. BRODERIE POPULARĂ

Vezi și: nr. 142—143, 163, 264, 1180, 1211.

183. Broderii cu motive locale. ZORI NOI Med. 4 (1957) nr. 207.

Arta broderiei în comuna Blăjel.

184. Florescu, Florea Bobu: Broderiile la romîni. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 23—31.

Istorie, tipologie, ornamentică, compoziție.

185. Glăvan, Vasile: Fetele din Zîmbreasca au uitat să brodeze? ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Neglijarea tradiției brodatului.

186. Raionul Aleșd în anii puterii populare. CRIȘ. 12 (1957) nr. 14.

Arta broderiei în com. Topa de Criș.

4. COVOARE

Vezi și: nr. 127, 129—130, 142, 1413, 1509, 1536, 1676.

187. Arta mîinilor îndemînatice. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3830 (fotografie):

Țărance muncitoare din raionul Mediaș lucrînd covoare.

188. Artiști în meseria lor. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3936.

Secția de covoare a cooperativei de producție « Roza Luxemburg » din Hărman, reg. Stalin.

189. Cenușă, I.: Mîini măiestre. ALB. 60 (1957) nr. 494: 6 (fotografie).

Maria Spînu, din Rucăreni, raionul Panciu. Covoare cu motive naționale.

190. [Cooperativa de covoare cu motive naționale de la Rășinari]. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2512 (fotografie).

191. Covoare romînești peste hotare. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4075.

Cooperativa «Textila» din Sibiu. Covoare și țesături în Elveția, R. D. Germană, Franța, Belgia.

192. Creatori de artă populară. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4071 (fotografie).

Secția de covoare a cooperativei «Textila» din Sibiu.

193. C r i s t e a, P.: O artă străveche. ST. ROȘU. Buc. 4 (1957) nr. 959.

Secția de covoare de la Țigănești, raionul Snagov.

194. D a m i a n, A.: Un «combinat» al artei populare. Covoare oltenești în Scandinavia. Maeștrii miniaturilor în os. De la fluiere moțești la exponate pentru muzeele de artă. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1143.

Cooperativa «Arta populară».

195. D a v i d, Ion: Comori ale artei populare. AVÎNT. 7 (1957) nr. 322.

Prezentare: comuna Josenii Bîrgăului, renumită în meșteșugul confecționării covoarelor și cusăturilor.

196. La Peciul Nou: măiestria de a țese covoare se transmite tinerei generații. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4048.

197. [P o p, Mircea]: Despre covoarele maramureșene. Denaturări ce trebuiesc prevenite. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994.

198. S t ă n i l ă, M. I.: Curs de țesut covoare și cusături naționale. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3900.

199. Tradiții valoroase. FĂC. 12 (1957) nr. 3273 (fotografie).

Țesutul covoarelor în com. Rodna.

200. 2.000 m. p. covoare maramureșene. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 9.

Covoare tip «Dragomirești» și «Crăcești».

5. CRESTĂTURI ÎN LEMN, ÎN OS etc.

Vezi și: nr. 120, 288, 1125, 1160, 1177, 1180, 1383, 1402, 1481, 1507.

201. M a c a r i e, Ion: Forme noi în activitatea cultural-artistică la sate. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 909.

Constituirea unui cerc al cioplitorilor în lemn la Hodivoaia.

202. Motiv de artă maramureșană. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1150 (fotografie).

Crestături în lemn.

203. N a d l e r, Ludovic.: Țăranul artist din Maramureș. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1187 (fotografie).

Țăranul muncitor Stan Pătraș, din Săpînța, sculptor de monumente funerare. Vezi și ART. PLAST. 4 (1957) nr. 6: 34—36 (6 fotografii).

204. Objetos de madera. [Obiecte de lemn]. RUM. HOY 1957. nr. 10: 20 (fotografie).

205. [P o p, Mircea]: O moștenire minunată. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994 (fotografie).

Hagel Venzel, sculptor în lemn.

206. T o l c a, Vasile: Au fost odată niște cioplitori în lemn. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Despre «cercul cioplitorilor» din comuna Pitaru, raionul Titu.

207. Veche poartă maramureșeană. (Crăcești-Sighet). PT. SOC. 8 (1957) nr. 1195 (fotografie).

208. V o l e d i, I.: Sculptorii din Izvorul Crișului. ALB. 60 (1957) nr. 493.

Sculptură în lemn.

6. ARHITECTURĂ POPULARĂ

209. C r ă i n i c e a n u, Radu: Case noi în valea Jaleșului. ARH. RPR 5 (1957) nr. 9: 36—45 (12 fotografii, 14 planuri + 1 hartă).

210. I o n e s c u Grigore: Arhitectura populară romînească. [Buc.], Editura Tehnică, 1957. 244[—246] p. + 9 pl. + 1 h.

Introducere: 7—9; Așezările sătești; Locuința și anexele ei; Gospodăria; Clădiri populare cu caracter economico-gospodăresc legate de viața colectivității; Aspecte monumentale în arhitectura populară; Materiale și procedee de cons-

trucție; Metode folosite la realizarea frumosului în arhitectura populară; Meșterii populari și arhitectura realizată pentru nevoile și scopurile claselor dominante; Creația meșterilor populari, sursă de inspirație pentru arhitectura contemporană; Indice de figuri; Indice de localități și monumente; Indice-glosar de termeni tehnici; Bibliografie: 245,130 desene, 53 foto în text, 9 pl. hors texte (8 color, 1 alb-negru) Notă bibl.: ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1034.

211. [Muzeul satului. Casă din Drăguș]. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 58 (fotografie), 65.

212. R.C.: Despre vechile construcții de lemn din Oltenia. MITROP. OLT. 9 (1957) 674—675.

Despre conferința: « Vechile construcții de lemn din raionul Baia de Aramă (reg. Craiova) » de Radu Crețeanu, în cadrul conferințelor de artă populară organizate de Muzeul de artă populară.

213. R.D.: [Muzeul Satului]. Casă de moți. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 60 (fotografie).

214. Stănculescu, Fl., Ad. Gheorghiu, P. Stahl: Arhitectura populară romînească. Dobrogea. Desenele executate de: M. Possa, J. Faur și T. Oteteleșanu. [Buc.], Editura tehnică, 1957. 105[—108] p. Cu 184 ilustr. în alb-negru + 1 f.h.

Gospodăriile, sisteme de construcții, tipologia caselor țărănești, arhitectura, ornamentația.

215. Stănculescu, Florea, Adrian Gheorghiu, Paul Petrescu și Paul Stahl: Arhitectura populară romînească. Regiunea Hunedoara. Buc., Edit. Tehnică, 1956. 119 p.+2 f. 228 fig. și pl. în text.

Rec.: UZINA N. 7 (1957) nr. 498 (O. Velescu).

216. Stănculescu, Fl., Ad. Gheorghiu, P. Stahl, P. Petrescu: Arhitectura populară romînească. Regiunea Ploiești. [Buc., Edit. Tehnică, 1957]. 151[—156] p.

Introducere: 5—8. I. Muntele și dealul: Valea Dîmboviței, Valea Ialomiței, Văile Prahovei și Doftanei, Văile Teleajenului și Dragnei, Valea Bîscovei-Chiojdului, Văile Buzăului și Rîmnicului. II. Cîmpia: Cîmpia subcolinară din sudul Tîrgoviștei, Valea Ialomiței (cursul mijlociu). III. Privire de ansamblu. Bibliografie: [153]. 2 h., 77 desene, 116 foto în text.

7. CERAMICĂ

Vezi și: nr. 120—121, 129—130, 1160, 1173, 1193—1194, 1201, 1204—1205, 1354, 1435—1436, 1451, 1482, 1524, 1531.

217. Abramescu, I.: Atelierul de ceramică artistică de la Periș. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1047, 1122, 1137.

218. Arta decorativă. FLAC. 6 (1957) nr. 6: 17.

Despre meșterul în ceramică Gheorghe Ghioca din Tîrnăveni.

219. Articole de artă populară pentru export. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1159.

U.R.C.M. Baia Mare va lansa pe piață vase din lut smălțuite cu motive populare specifice olăritului regiunii.

220. Baran, T. și C. Priescu: Popas în Galeșoaia. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3734.

Centru de ceramică.

221. Becheru, Adriana: Meșterii amforelor nemțene. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1324.

Atelierul de olărie din Tg. Neamț.

222. Matei, H.: Ceramica populară romînească. ALB. 60 (1957) nr. 496 (3 fotografii).

223. Meșteri în ceramică. FLAC. 6 (1957) nr. 15: 12.

Lucrători-artiști din Vadul Crișului.

224. Olărie romînească pentru export. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3882.

În raionul Snagov s-a înființat o secție de olărie decorativă.

225. Petrescu, Paul și Paul Stahl: Ceramica din Hurez. [Buc], E.S.P.L.A. [1956]. 40+[2]+2 pl. + [1]: Studii de artă.

Rec.: ART. R.P.R. 1957, nr. 13: 103.

226. Raionul Aleșd în anii puterii populare. CRIȘ. 12 (1957) nr. 14.

Olărit la Vadul Crișului. Vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2411.

227. Ruța, Georgeta: Talent. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1027.

Atelierul de ceramică al cooperativei de Artă « Bistrița olteană ».

228. Stahl, Paul și Paul Petrescu: Ceramica țărănească din Oltenia. ART. PLAST. 4 (1957) nr. 1: 36—39 (7 ilustrații + 1 f. pl. color).

229. Strachină din Horez-Pitești. CONTEMP. 1957, nr. 50 (fotografie).

230. Ulcior (comuna Romîna-Craiova). CONTEMP. 1957, nr. 51 (fotografie).

8. IMAGERIE POPULARĂ

231. Connaissez-vous l'art populaire roumain? Icônes sur verre. [Cunoașteți arta populară romînă? Icoane pe sticlă]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 215 (fotografie).

232. Niculescu, Vasile V.: Contribuții la cunoașterea icoanelor pe sticlă și a xilogravurilor țăranilor romîni din Transilvania. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3—4: 297—315 (21 figuri în text).

V. FOLCLOR

1. STUDII CU CARACTER GENERAL. MONOGRAFII, CULEGERI

Vezi și: nr. 4—5, 7, 13—15, 21—26, 28, 31, 233, 294, 323, 426, 1016, 1047, 1253, 1331, 1390—1391, 1393—1394, 1434, 1473, 1505—1506, 1542—1546, 1549, 1553, 1575, 1584, 1587, 1610, 1654, 1667, 1693, 1695, 1701, 1724, 1734.

233. Alecsandri, V.: Poezii populare. Ediție îngrijită și prefațată de I. D. Bălan. București, Edit. Tineretului, 1956. 310 [—312] p.: Colecția «Miorița» 3.

Rec. IAȘUL LIT. 1957, nr. 8: 116—119 (I. D. Lăudat).

234. Babu, Ovidia: Despre elementul folcloric în poezia lui Tudor Arghezi. CAIETE CRIT. 1957, nr. 1: 240—249.

Notă bibl.: SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 12: 95—96.

235. Balș, Teodor: Pe-un picior de plai. Folclor poetic contemporan. [Buc.], Editura de stat didactică și pedagogică, 1957. 255 p.

Cuprinde: [Un studiu introductiv al autorului]: 3—18. Mărturii despre cîntec (10 cîntece): 21—24; 40 cîntece rituale, *a)* de nuntă, *b)* de sărbători, *c)* de înmormîntare: 25—55; 7 balade: 57—80; 43 [cîntece] sociale: 81—103; 23 de cătănie și război: 105—121; 1 de leagăn: 123—126; 81 de dragoste: 127—150; 109 de dor și jale: 152—180; 13 de păstorie și plug: 181—188; 143 satirice și strigături: 189—217; 47 de viață nouă: 219—242; 59 cimilituri: 243—255. Rec.: ZORI NOI 12 (1957) nr. 8124 (M.F.); ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1147 (I. Macarie); INF. BUC. 5 (1957) nr. 1351.

236. Brediceanu, Tiberiu: 170 melodii populare romînești din Maramureș. [Buc.], E.S.P.L.A. [1957]. 215 p.

Cuprinde: Cuvînt înainte: 3—5; 16 doine: 9—23; 87 cîntece: 27—130; 15 colinde: 133—153; 5 cîntece rituale de nuntă: 157—162; 5 bocete: 165—173; 1 baladă: 177; 41 melodii de dans: 181—199; Anexă: 203—206 (joc). Rec.: MUZ. 7 (1957) nr. 4:47 (T. Moisescu).

237. Ciobanu, Valeriu: Elemente comune în folclorul rus și romîn. VEAC NOU 13 (1957) nr. 20.

Legende, descîntece, rituri, colinde, cîntece.

238. Ciobanu, Valeriu: Ion Creangă și folclorul rus. Povestitorul moldovean și marele Gogol. Motive populare ruse în basmul Ivan Turbincă.
VEAC NOU 13 (1957) nr. 9: 2.

239. Ciuchindel, C.: Elemente de folclor romînesc în opera lui Victor Eftimiu. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) nr. 1—2: 341—363.

240. Eminescu, M.: Literatură populară. Culegere și prelucrări. Ediție îngrijită și prefațată de I. D. Bălan. București, Edit. Tineretului, 1956. 280[—288] p.: Colecția « Miorița » 1.

Rec.: TIN. SC. 6 (1957) nr. 2:87—89 (G. V. Poalelungi); FĂC. 12 (1957) nr. 3181 (C. Cubleșan).

241. Isac, Dumitru: Mihail Sadoveanu și creația populară. TRIB. 1957, nr. 45: 11.

242. Perpessicius: Creație și divertisment folcloric la Eminescu. CAIETE CRIT. 1957, nr. 1: 178—190.

Cu texte inedite.

243. Popescu-Bogdănești, N.: Oltenia. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2395.

Despre: « Doina Oltului »; în general despre folclorul Olteniei.

244. Satire populare. Strigături, cîntece satirice, snoave și anecdote. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 267[—273] p.: Biblioteca pentru toți.

Notă: 3; 166 strigături: 5—60; 87 cîntece satirice: 61—147; 7 snoave și anecdote în versuri: 149—169; 40 snoave și anecdote în proză: 171—262; note bibliografice: 263—268. Rec.: GAZ. LIT. 1957, nr. 14 (L. Voita); STEAUA 8 (1957) nr. 6:95 (D. Florea-Rariște); FĂC. 12 (1957) nr. 3260 (D. Pop); PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 282.

245. S i m o n e s c u, Dan: Faptele lui Ştefan cel Mare oglindite în folclor. CĂL. BIBL. 1957, nr. 4: 24—28.

Cu bibliografie.

246. S i m o n e s c u, Dan: 1907 oglindit în folclor. CĂL. BIBL. 1957, nr. 3: 24—27.

Cu bibliografie.

247. Ş e r b u, T.: Comoara artei folclorice. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2952.

Chestiuni generale: folclorişti din regiune, folclorul regional, creaţia folclorică actuală, valorificarea ei.

248. T e o d o r e s c u, G. Dem.: Poezii populare. Ediţie îngrijită şi prefaţată de Al. Bistriţeanu. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 265[—271] p.: Colecţia Mioriţa 4.

Prefaţă; 19 cîntece şi doine: 17—39; 8 balade: 41—191; 8 colinde: 193—240; oraţie de nuntă; 10 cîntece şi jocuri de copii: 241—252; 45 ghicitori: 253—265. Rec.: STEAUA 8 (1957) nr. 7:77—80. (D. Florea-Rarişte); TIN. SC. 6 (1957) nr. 10:107 (E. Manu); IAŞUL LIT. 1957, nr. 8:116—119 (I. D. Lăudat).

249. U r s u, Nicolae: Contribuţii muzicale la monografia comunei Ohaba-Bistra (Banat). *Studii muzicologice*, nr. 1/1956, 70 p. [şi extras].

Rec.: DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3888 (Gh. Atanasiu). Notă bibl.: TRIB. 1957, nr. 9 (T. Mîrza).

250. V r a b i e, Gh.: Folclorul la « Tribuna » din Sibiu. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) nr. 1—2: 225—269.

Orientarea folclorică; Doina şi strigăturile; Balada; Proza populară; Literatura de ceremonial; Etnografie; Diverse.

2. OBICEIURI ŞI CREDINŢE. DESCRIERI ŞI TEXTE RITUALE. LUPTA CONTRA SUPERSTIŢIILOR

Vezi şi: nr. 235—237, 248, 250, 1164, 1289, 1371—1372, 1384, 1386, 1404, 1411, 1424, 1440, 1452, 1465, 1529, 1531, 1533, 1539, 1561, 1567—1568, 1572, 1593, 1611, 1639, 1677—1678, 1687, 1699, 1710—1711, 1717, 1721, 1737.

251. A l b u, Vasile: Tîrg pe muntele Găina. V. NOUĂ 7 (1957) nr. 30.

252. A l e x a n d r u, Tiberiu: Tradiţia anului nou în viaţa poporului nostru. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 1: 36—37 (2 fotografii).

Descrierea obiceiurilor de iarnă.

253. A n d r o n, Ioniţă: Sîmbra... FLAC. 6 (1957) nr. 4: 26 (7 fotografii).

Fotoreportaj. Petrecere populară, cu caracter pastoral, din Ţara Oaşului.

254. A n d r o n, Ioniţă: Dubaşii din Almăş-Sălişte. FLAC. 6 (1957) nr. 4: 27 (3 fotografii).

Fotoreportaj. Obiceiul colindatului în reg. Hunedoara.

255. A r c, M. şi Mircea P o p e s c u: Un pluguşor... şi încă unul. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2936.

Parodie la textele tradiţionale, cu puternice accente de actualitate.

256. Astăzi se deschide Tîrgul Moşilor. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3933.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1183, 1187; FLAC. 6 (1957) nr. 12: 17—19 (Brunea Fox F.); ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3835; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 994.

257. Baba Meleşteanca rămîne fără « muşterii ». SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2444.

Lupta împotriva superstiţiilor şi medicinii empirice.

258. B a ş a, B.: Obiceiuri pădureneşti. DRUM SOC. 9 (1957) nr. 782.

Obiceiuri de sărbători, nuntă, bocet.

259. B ă l a n, Traian: Despre superstiţii şi combaterea lor. I—III. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 751—753.

260. B o l o g a, Valeriu L.: Cele dintîi urme de practică vindecătoare pe teritoriul Patriei noastre. STEAUA 8 (1957) nr. 8: 104—109.

Intervenţii chirurgicale, vraci, divinităţi vindecătoare, descîntece, cunoştinţe toxicologice, instrumente chirurgicale.

261. B o l o g a, Valeriu: Despre vrăji, doftoroaie şi leacuri băbeşti. Bucureşti, S.R.S.C., 1957. 39[—43] p. Cu fig. Colecţia S.R.S.C. 57.

Cum se poate naşte o credinţă deşartă; Superstiţiile de azi, rămăşiţe străvechi din vremuri întunecate; În luptă cu suferinţa; Medicina populară şi « medicina » babelor doftoroaie; Superstiţiile dăunătoare ale medicinii băbeşti; Lupta pentru împrăştierea beznei superstiţiilor; Ştiinţa ne luminează calea spre progres.

262. B r a d u, E.: Tradiționalul tîrg al Moșilor. FĂC. 12 (1957) nr. 3322.

Descriere.

263. B u i c ă, Nicolae: De la paparude la ploaia artificială. Unde se vede că unele « tradiții » nu trebuie păstrate. ST. ROȘU. Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Contra obiceiurilor superstițioase din com. Buda.

264. C ă b u l e a, Vasile: La clacă. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1005 (1 fotografie).

Descrierea unei clăci de brodat, la Căminul cultural din Brănești.

265. C ă l i n, M.: Sorcova. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 71: 8.

Descriere și text.

266. C ă l i n e s c u, Raul: Metodele pot fi foarte variate. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 5: 22—23.

Combaterea supetstițiilor.

267. Concertul de colinde de la Catedrala Mitropolitană din Iași. MITROP. MOLD. SUC. 33 (1957) 161—163.

268. C o r n e s c u, Virginia: Veladas de invierno. [Șezătorile de iarnă]. RUM. HOY 1957, nr. 2: 38—41 (10 fotografii).

269. D.M.: « Metode » de combatere a superstițiilor. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3943.

270. D a s c ă l u, Mădălina: Costumbres nupciales. [Obiceiuri nupțiale]. RUM. HOY 1957, nr. 1: 20—22.

Descriere.

271. Descîntecul. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

Descintec cu indicații rituale. Articol critic.

272. Dicționarul saluturilor. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1147.

273. D r ă g o i, Sabin V.: 20 colinde din comuna Zam—Hunedoara. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 55—74.

Texte și melodii.

274. D u m a, Romulus: Cum s-a născut « Tîrgul fetelor ». SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2564.

Tirgul de pe muntele Găina.

275. D u n ă r e, Nicolae: Un fenomen etnografic milenar: Tîrgul de pe Muntele Găina. FĂC. 12 (1957) nr. 3348 (3 fotografii).

276. D u n ă r e, Nicolae: Le « marché aux filles » du mont Găina. REV. ROUM. 11 (1957) nr. 4: 122—126 (2 fotografii).

Vezi și: RUM. REV. 11 (1957) nr. 4: 117—120. Pentru aceeași problemă: FLAC. 6 (1957) nr. 17:9; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3965.

277. G a v r i l a ș, Ana: Irinca. FEM. 10 (1957) nr. 8: 9 (3 fotografii).

Oameni și obiceiuri din Oaș.

278. G h e o r g h i u, M.: Tradițiile din Sohatu. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1086.

Obiceiul furatului fetelor.

279. G r i g o r e s c u, George și Fred C ă l i n: Ca-n fiecare an, bîlci la Călărași. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1067 (1 fotografie).

280. [« Hora Drăgaicei » care se joacă în comuna Găuriciu și satul Zimnicele, raionul Zimnicea, o dată pe an în preajma zilelor 8—10 iunie]. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Descrierea obiceiului.

281. I s t r a t e, Gavril: Două variante ale Mioriței. IAȘUL LIT. 1957, nr. 4: 38—41.

Colinde din Nepos, raionul Năsăud.

282. L i m a n, Horia: Nașterea. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 11: 26—27.

Povestire din Oaș. În text: descintece și superstiții.

283. L i t e a n u, Ata: Nuntă în sat la Breștea. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3782 (2 fotografii).

Descrierea ceremonialului.

284. M a g, Mária: Hai la Moși! Képek a bukaresti országos nagyvásárról. [Aspecte de la Moșii din București]. MUNK. EL 1 (1957) nr. 8 (fotografie).

285. M o i s e s c u, V.: O sărbătoare tradițională. În satul roditoarelor livezi. FĂC. 12 (1957) nr. 3326.

« Maialul » de la Cireșoaia.

286. Muntele Găina în sărbătoare. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4028.

Tîrgul de fete.

287. M u r g u, Mihai: Fleurissez, bourgeonnez, comme un brin de rosier [Înfloriți, îmbobociți, ca un fir de trandafir]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 199 (2 fotografii).

Obiceiuri de anul nou, colinde, plugușor, sorcovă.

288. N.V.: Un meșter al artei populare. V. NOUĂ 7 (1957) nr. 27.

Tămaș Petru, poreclit Tulică, meșter în obiecte de lemn, cu motive populare. Pregătiri pentru tîrgul de pe muntele Găina.

289. Obiceiuri și tradiții. Danțul colacilor (fragment din desfășurarea unei nunți oșenești). PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

290. Obiceiuri și tradiții. Sîmbra oilor. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141 (2 fotografii).

Petrecere populară anuală. Descriere.

291. Originea unor superstiții. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 119.

Duhurile rele, spargerea oglinzii, păcălelile de 1 aprilie.

292. P a l a d e, Const: Coruri. Două cîntece de nuntă. Mîndră floare-i norocu. Ia-ți mireasă ziua bună. Alunaș. Elegie. Foaie verde viorea. [Buc.] E.S.P.L.A., 1957, 64 p.

293. P e s c a r u, Ion: Misticismul, superstițiile și agenții cauzatori de boală. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3867.

Blesteme, făcături, vrăji, descîntece. Combaterea lor.

294. P o p, Dumitru: Poezia « Plugușorului ». FĂC. 12 (1957) nr. 3487.

Studiu estetico-literar. Exemplificări din Huedin.

295. [P o p, Mircea]: Obiceiuri — tradiții: oglinda, colțul năfrămii. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994.

296. P o p a - L i s e a n u, A.: Cînd a apărut Tîrgul Moșilor. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2528.

297. P o p a - L i s e a n u, A.: Les « moși », la grande foire populaire au pittoresque toujours renouvelé, se suivent depuis des siècles. [Moșii, marele tîrg popular cu pitorescul său mereu nou, se practică de secole]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211: 6.

298. P o p o v i c i, Călin: Astronomia și superstițiile. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 4: 44-45.

Metode de combatere.

299. P r i s n e a, Constantin: Figurine și drăcușori. CONTEMP. 1957, nr. 2: 5.

Despre geneza superstițiilor.

300. R a m u r ă, M.: Tîrgul Moșilor. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2514 (fotografie).

301. R e t e g a n, G.: Dracii din Valea Țibleșului. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 26—54.

Descriere. Se subliniază caracterul retrograd al practicii.

302. R u ș, Ion: Las Ferias de los « Moși ». Attractiones bucarestinas. [Sărbătoarea « Moșilor ». Atracții bucureștene]. RUM. HOY 1957, nr. 11: 37—39 (5 fotografii).

303. S a b ă u, Livia: « Babele doftoroaie » și descîntecele. SOM. 2 (1957) nr. 66.

304. S b î r c e a, George: Obiceiuri, cîntece și jocuri magice din comuna Toplița. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 157—166.

Descriere. Se subliniază caracterul retrograd al practicilor.

305. Se deschide Tîrgul Moșilor. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3920.

306. Strănutul și urarea. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3952.

Articol critic.

307. Superstițiile. DRUM. BELȘUG. 1957, nr. 6: 27.

Originea superstițiilor. Sarea vărsată; Noroc... și să fii sănătos; Numărul 13.

308. Superstițiile. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 111.

Sarea vărsată, strănutul, nr. 13.

309. Superstițiile. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3950.

Sarea și cearta; Numărul dracului.

310. Șahighian, Al.: Costumbres rumanas de primavera. [Obiceiuri romînești de primăvară]. RUM. HOY 1957 nr. 4: 36–37.

Mărțișorul, mucencii, tradiții.

311. Șutic, P.: La tîrgul de pe muntele Găina. FAC. 12 (1957) nr. 3350.
312. Șutic, P.: «Tîrgul de fete» de pe muntele Găina. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3977.
313. Tache, Aurelian: Originea unor ritualuri și sărbători religioase. CRIȘ. 12 (1957) nr. 247.

Principalele sărbători ale religiei creștine, precum și ritualurile care le însoțesc, sînt preluate de la alte religii mai vechi.

314. «Tîrgul de fete» de pe muntele Găina. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 793.

Descriere; Strigături.

315. Tradiționalul «Maial» de la Cireșoaia. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3942.
316. Țențulescu, Gh.: În Țara Moților după zece ani. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 16–18 (2 fotografii).

Obiceiuri bătrînești. Și despre muzeul etnografic din Lupșa.

317. Țerinescu, Ortansa: În luptă împotriva superstițiilor și prejudecăților. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 9: 39.

Notă despre conferințele ținute.

318. Țopa, Emilian: Știința învinge superstițiile. Apa vie și apa moartă. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3098.

Analiza critică a leacurilor pomenite în basme.

319. Vișinescu, Victor: «Nunta ciobănească». SCÎNT. 26 (1957) nr. 3864.

Prelucrarea artistică a ritualului de nuntă din com. Rășinari, raionul Sibiu. Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3845.

320. Vrabie, Gh.: Teatrul popular romînesc. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 487–562 (26 figuri în text).

Descrierea obiceiurilor de iarnă. Nu studiază teatrul haiducesc.

3. PROZĂ POPULARĂ

a) Basme și snoave. Texte, emisiuni radiofonice, audiții și lecturi în grup

Vezi și: nr. 244, 250, 1018, 1027, 1029, 1036, 1238—1240, 1245—1252, 1254—1258, 1260—1267, 1340, 1343, 1345, 1347, 1349, 1375, 1389, 1396, 1400, 1423, 1429, 1442, 1444, 1464, 1474, 1483, 1498, 1515, 1534, 1538, 1558, 1565, 1583, 1585, 1597, 1602—1603, 1617—1618, 1634, 1640, 1647, 1655, 1672, 1675, 1694, 1709, 1711, 1715—1716, 1720.

321. Andrițu, Gheorghe: O seară de basm. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 844.

La Reșița.

322. Audiții de basme. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4153.

La Școala medie nr. 2, audiții de pe discuri.

323. Basme. Ediție îngrijită de Marin Bucur. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 284[–288] p.: Biblioteca școlarului 113.

Cuprinde: Nota editurii și 12 basme: 1) Ileana Cosînzeana, din cosiță floarea-i cîntă, nouă-mpărății ascultă; 2) Voinic de Plumb; 3) Omul de piatră; 4) Povestea lui Petrea, feciorul de împărat și a Rujalinei-linei; 5) Cei trei frați și smeul; 6) Vasilică Viteazul; 7) Frați de cruce; 8) Ciobanul fără frică; 9) Voinicu-nflorit; 10) Ion Milea; 11) Curpăn Mare; 12) Povestea lupului năzdrăvan și a Ilenei Cosinzene. Rec.: STEAUA 8 (1957) nr. 12:94 (I. Apostol Popescu).

324. Basme, povestiri și snoave. Culegere din literatura noastră clasică. Ediție îngrijită de redacție. București, E.S.P.L.A., 1957. 357[–359] p. cu ilustr.: Biblioteca țăranului muncitor.

Cuprinde: C. Negruzzi: Păcală și Tîndală; Istoria unei plăcinte; N. Filimon: Roman Năzdrăvan; Omul de piatră; A. I. Odobescu: Vulpea bearcă; Feciorul de împărat cel cu noroc la vînat; Jupîn Rănică Vulpoiul; M. Eminescu: Făt-frumos din lacrimă; I. Creangă: Povestea lui Harap Alb; Ivan Turbincă; Poveste-Prostia omenească; I.L.Caragiale: Cănuță om sucit; Kir Ianulea; Abu Hasan; I. Slavici: Zîna Zorilor; Delavrancea: Neghiniță; Nu e «geaba» cafea. Scurte note bio-bibliografice.

325. Bîrlea, O.: Snoave și ghicitori. (Culegere de folclor). Antologie alcătuită de... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 72 p.: Cartea școlarilor mici. Înșiră-te mărgărite.

16 snoave: 3—44; 109 ghicitori: 45—71.

326. Călinescu, G.: Estetica basmului. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 395—484.

Caracterizarea eroilor basmului.

327. Călinescu, G.: Făt-Frumos. CONTEMP. 1957, nr. 25.

Improvizație pe baza unor elemente de basm.

328. Chiran, E.: La càmera de povești. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 22.

La Casa pionierilor din Urlați. Povești de Ion Creangă și altele.

329. Ciubotariu, Ștefan: O seară de basm. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 6.

Comuna Vasiova, raionul Reșița.

330. [Constantinescu, Titel]: Povestea mărțișorului. Basm în versuri de... PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 275.

Prelucrare artistică. Emisiune pentru copii și tineret.

331. Copiii iranieni citesc povestea lui Harap Alb. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3940.

332. [Creangă, Ion]: Capra cu trei iezi. Ilustrată de Dem., după povestea lui.... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 16 p. nenum. cu ilustr.

Text în limba gugiarată (vestul Indiei).

333. [Creangă, Ion]: Capra cu trei iezi. Ilustrată de Dem., după povestea lui... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 16 p. nenum. cu ilustr.

Text în limba hindusă.

334. Creangă, Ion: Capra cu trei iezi. Ilustr. de Dem., după povestea lui... [Buc.], Editura tineretului [1957]. 16 p. nenum. cu ilustr.

În limba sanscrită.

335. [Creangă, Ion]: Capra cu trei iezi. Ilustrată de Dem., după povestea lui... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 16 p. nenum. cu ilustr.

Text în limba singaleză.

336. [Creangă, Ion]: Capra cu trei iezi. Ilustrată de Dem., după povestea lui... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 16 p. nenum. cu ilustr.

Text în limba vietnameză.

337. Creangă, Ion: Kak lisa medvedea obmanula. Perevela s rumînskogo T. Berindei. Risunki D. Ghinocastra. [București], Editura tineretului, 1957. 13 p. nenum. cu ilustrații.

Ursul păcălit de vulpe. Traducere în limba rusă.

338. Creangă, Ion: La bolsa con dos centimos. Cuento de... [Punguța cu doi bani. Poveste de...] RUM. HOY 1957, nr. 6: 11.

339. Creangă, Ion: Povești. Ilustrații: C. Piliuță. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 54[—60] p. cu ilustr.: Înșiră-te mărgărite. Cartea școlarilor mici.

Dănilă Prepeleac; Povestea porcului; Povestea unui om leneș; Poveste; Cinci pîini; Glosar.

340. [Creangă, Ion]: Punguța cu doi bani. Ilustrată de Ioana Olteș. După basmul lui... [Buc.], Editura tineretului, 1957. 16 p. nenum. cu ilustr.

341. Detrehemy, Iosif: O seară de basme. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 6: 27—28.

În comuna Sînpetru, reg. Stalin.

342. Dobrescu, Ion: Activitate culturală cu cei mici. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 939.

Seri de basm la biblioteca din Cîmpulung.

343. După-amiezi de basme. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1051.

La biblioteca regională din Baia Mare.

344. F i l i m o n, Nicolae M.: Opere. [Vol. 1—2]. Ediție, glosar și bibliografie de George Baiculescu. Cu o introducere de George Ivașcu. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957. 435 p. + 1 portr. + 5 f. ilustr. + 5 f. facs. (I); 384 p. + 2 f. ilustr. + 3 f. facs. (II): Clasicii romîni.

Cuprinde și 3 basme în vol. I. Roman Năzdrăvan: 407; Omul de piatră: 413; Omul de flori cu barba de mătasă sau povestea lui Făt-frumos: 421. Rec.: MITROP. MOLD. SUC. 36 (1957) 891-895 (Z. Paul).

345. F r î n c u, Constantin: Seară de basm și ghicitori. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4096.

La Făcăeni și Găița, raionul Fetesti.

346. Ion Slavici povestind copiilor basmul «Spaima smeilor». PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 297.

Emisiune pentru copii și tineret.

347. [I s p i r e s c u]: Povestind copiilor: «Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte». PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 286.

Emisiune pentru copii și tineret.

348. [I s p i r e s c u]: Povestind copiilor: «Aleodor Împărat». PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 287.

Emisiune pentru copii și tineret.

349. «Ivan Turbincă» de Ion Creangă. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 283.

Emisiune pentru copii și tineret.

350. În revista italiană « Quaderno», scriitorul Giuseppe Catena, reluînd un studiu al lui Ramiro Ortiz, face o interesantă paralelă între basmul nostru popular « Călin Nebunul», care a inspirat lui Eminescu poezia « Călin (file de poveste)» și « La sposa porcara», legenda populară italiană. TÎN. SC. 6 (1957) nr. 6: 112: Bloc-notes extern.

351. Înțelepciunea lui Hogea. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3981.

Snoave.

352. [M i t r u, Al.]: Snoave repovestite de... SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 62.

353. [N e g o i ț ă, Olivia]: Povestea lui Măghiran. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 279.

Prelucrare artistică. Emisiune pentru copii și tineret.

354. [O d o b e s c u, Alexandru]: Jupîn Rănică Vulpoiul. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 13 p. cu ilustr.

În limba tamilă (India de sud).

355. O d o b e s c u, Al. I.: Lisiak Rypák. Kresby od. A. Alexy [Do dovenčiny preložili: Corneliu Barborica a Josef Kaliniak]. [București], 1957. 29 p. cu ilustr.

Jupîn Rănică Vulpoiul.

356. O d o b e s c u, Al. I.: Ravaszdi róka koma kalandjai. A Alexe rojzaival. București, Ifjúsági-könyvkiadó, 1957. 30 p. cu ilustr.

Jupîn Rănică vulpoiul.

357. O după-amiază de basme. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 372.

358. O seară a basmului. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3935.

La Afumați, raionul Brănești.

359. O seară de basme. PT. SOC. 8 (1957) nr. 971.

La Casa raională de cultură din Vișeul de sus.

360. Pe din două... (Snoavă). FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1610.

Text nelocalizat.

361. P e t r i c ă, Tudose: Seară de basm. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1142.

La Bădiceni.

362. [P o p, Mircea]: Desagii de aur (basm). PT. SOC. 8 (1957) nr. 994: Din folclorul regiunii.

363. P o p - R e t e g a n u l, Ioan: Povești ardelenești. Culese din gura poporului. [Ediția II]. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 226[—228] p.: Colecția Miorița 5.

Cuvînt înainte (notă biografică despre Ion Pop-Reteganul). 11 povești: 1) Alfabetul; 2) Toarceți fete, c-a murit Baba Cloanța; 3) Vizor, craiul șerpilor; 4) Doftorul Toderaș; 5) Crincen, vînătorul codrului; 6) Aripă-frumoasă; 7) Mama cea rea; 8) Stan Bolovan; 9) Măr și Păr; 10) Povestea lui Pahon; 11) Voinicul Parsion. Rec.: GAZ. LIT. 1957, nr. 16 (St. Bănulescu); STEAUA 8 (1957) nr. 9: 102—103; IAȘUL LIT. 1957, nr. 8: 116-119 (I. D. Lăudat).

364. P r e d a, Lena: Cerc de basme. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 6: 29.

În Lovrin, reg. Timișoara.

365. r.i.d.: « Prelucrare». STEAUA 8 (1957) nr. 2: 123—124: Mențiuni și opinii.

Confruntare între basmul popular « Toroiman », în prelucrarea lui V. L. Colin și acela publicat în colecția de « Povești populare » de Alex. Florini, în anul 1904 la București. Autorul conchide că e vorba de o simplă transpunere. Se dau citate în paralel.

366. R ă d u l e s c u - C o d i n, C.: Povești. Ediție îngrijită și prefațată de Virgiliu Ene. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 236[—240] p.: Colecția Miorița 5.

Prefață. 13 povești: Feciorul împăratului lighionilor; Omul sălbatic; Ciobanul și fata de împărat; Tuliman; Pescăruș împăratul; Norocul și mintea; Pătru Făt-frumos și Staticot-barbă d-un cot; Copiii de împărat crescuți la moară; Făt-frumos; Ianoș; Cerbul; Ciobanul fără frică; Voinicu-nflorit.

367. Să răspîndim cartea la sate. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2777.

Seri de basm.

368. Seri dedicate basmului și clasicilor. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3896.

La Dalboșeț și Lăpușnicul Mare, raionul Bozovici: lectura basmelor « Harap Alb » și « Capra cu trei iezi ».

369. S l a v i c i, I.: Geschichten. [Ins. Deutsche übertragen von Rosa Hoffer. Illustrationen V. Apostoliu]. [Povestiri]. Bukarest, Jugendverlag, 1957. 200[—204] p.: Kleine Schulbücherei.

9 povești în traducere.

370. Ș t e f, Virgil: Nevasta lui Păcală. Culeasă de... CRAV. ROȘIE 1957, nr. 8: 22—23.

Poveste.

371. U r s u, Tiberiu: Seară de basme. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4142.

La Căminul cultural din Pîncota.

372. V a s i l i c a, I.: Seri de basm pentru copii. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3127.

La Dorohoi.

b) Legende și tradiții. Texte și audiții

Vezi și: nr. 237, 250, 1237, 1562, 1615, 1679, 1716.

373. B u n e a, Aurelia: Monumentul lui Donath. FĂC. 12 (1957) nr. 3261.

Cîteva legende în legătură cu acest monument din apropierea Clujului.

374. C a z i m i r, Șt.: Țăranii în ajunul răscoalelor. Pagini dintr-o culegere de texte dialectale. STEAUA 8 (1957) nr. 3: 17—20.

Folosește lucrarea « Graiul nostru » de I. A. Candrea, Ov. Densușianu și Th. Speranția.

375. C i o p r a g a, Const.: Efigia literară a lui Ștefan Voievod. IAȘUL LIT. 1957, nr. 4: 75—85.

Portretul voievodului, după literatura populară: 78—79.

376. De ce cîntă privighetoarea mai frumos decît celelalte păsări. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 275.

Emisiune pentru copii și tineret.

377. D e l a s a b a r, M. C.: Figura legendară a lui Ștefan cel Mare. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1318.

Pe bază de material publicat.

378. Fîntîna lui Bîrsan. CULT. POP. 7 (1957) nr. 6: 5—7.

Legendă despre Ștefan cel Mare, care circulă și astăzi în Vrancea.

379. F l o r e a - R a r i ș t e, D.: Ștefan cel Mare în concepția și imaginația poporului. STEAUA 8 (1957) nr. 5: 18—27.

Portret spiritual, folosind culegerile de tradiții populare ale lui S. Fl. Marian, Teodor A. Bogdan și Tudor Pamfile

380. G l i g o r c e a, Ștefan: Legendă despre o cloșcă de aur. V. MILIT. 10 (1957) nr. 3: 12—13.

Text din Țara moților.

381. G r o s u, Mitu: O legendă inedită și trei puțin cunoscute din « O samă de cuvinte » de Ion Neculce. TÎN. SC. 6 (1957) nr. 7: 98—100.

382. H a i d u c, Gh. V.: Povestea celor cinci coline. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4008.

Legenda celor cinci coline de la Glogovăț.

383. H ă l m ă g e a n, T.: Legendele cetăților Șiria, Rodna și Șoimoș. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3864.

384. I o n e s c u, Radu: Ștefan Voievod în amintirea poporului. LUPTA N. 2 (1957) nr. 71.

385. Legenda Tomisului. ALB. 60 (1957) nr. 508.

386. P e r p e s s i c i u s: Cuvînt la deschiderea expoziției ovidiene. STEAUA 8 (1957) nr. 11: 66—70.

Legende populare în legătură cu Ovidiu. Rec.: MITROP. OLT. 9 (1957) 866-869 (T. C. Manolache).

387. S u r u, Bujor: De ce mănîncă pisica șoareci! DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3776.

388. Ștefan Vodă și baba Tudora Vrîncioaia. CULT. POP. 7 (1957) nr. 6.

Legendă vrînceană care circulă încă și azi în popor.

389. T i e t z, Al.: Cetatea de la Socolari. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3775.

Din: « Legende și basme din munții Banatului », 1956. Ca exemplificare la articolul lui N. Iov « Un motiv folcloric necunoscut ».

390. [U r s u, Horia]: Ștefan cel Mare. 500 de ani de la înscăunarea sa ca domn al Moldovei. Studiu de... Bibliografia de Daniela Bratu. București, Editura de stat pentru imprimate și publicații, 1957. 120 p. cu portr.: Biblioteca Centrală de Stat R.P.R.

În special bibliografia, cap. V: Figura lui Ștefan cel Mare în literatură și pictură. *Literatura populară*, p. 85—94. Rec.: STEAUA 8 (1957) nr. 8: 95—96 (I. Iliescu).

4. PROVERBE ȘI GHICITORI

Vezi și: nr. 235, 240, 248, 325, 345, 1010, 1050, 1478, 1564, 1566, 1619—1624, 1635, 1653, 1726—1732.

391. A g î r b i c e a n u, I.: Străjerul. TRIB. 1957, nr. 45.

În cuprinsul povestirii, texte de ghicitori.

392. B ă r b u l e s c u, Corneliu și Gheorghe G h i ț ă: Din înțelepciunea poporului. Proverbe, zicători, ghicitori. Adunate și rînduite de... București, Editura de Stat pentru Imprimate și Publicații, 1957. 205 p.

Cuprinde: Prefața: 5—16; Notă bibliografică: 17—18; 678 proverbe și zicători: 19—86; 649 ghicitori: 87—204. Notă *bibl.*: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1351.

393. B o g d a n, Radu: Proverbe ilustrate de Perahim. GAZ. LIT. 1957, nr. 6.

Ilustrări grafice spirituale ale unor proverbe cunoscute. Vezi și: ELÖRE 11 (1957) nr. 2891; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 202.

394. C o t u, Stana: O seară de ghicitori. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2808.

Organizată de Detașamentul nr. 5 al taberei șantierului naval maritim din Constanța.

395. C o ț o i, Ioan: Ghicitori. Culese de... din comuna Bonțești, raionul Gurahonț. ALB. 60 (1957) nr. 501.

9 texte.

396. Din înțelepciunea poporului. Proverbe și zicători. ALB. 61 (1957) nr. 518.

12 texte.

397. D r ă g a n, Gheorghe: Ghicitori. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 51. 3 texte din satul Viișoara, comuna Tg. Trotuș, raionul Tg. Ocna.

398. G a l a t a, Ion: Ghicitori culese de... [din] Cut, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara. ALB. 60 (1957) nr. 508.

3 texte.

399. Ghici ce-i? CRAV. ROȘIE 1957, nr. [4]: 24.

4 texte dubioase.

400. Ghicitori. ALB. 60 (1957) nr. 508.

Texte dubioase.

401. Ghicitori. ALB. 60 (1957) nr. 509.

3 texte dubioase.

402. Ghicitori. ALB. 61 (1957) nr. 514.

3 texte dubioase.

403. Ghicitori. CRAV. ROŞIE 1957, nr. 9: 11.

4 texte dubioase.

404. Ghicitori. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1578: De toate pentru toţi.

1 text.

405. Ghicitori. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1057: Poşta literară.

Com. Buzescu, raionul Alexandria. Are informator.

406. Ghicitori. UZINA N. 7 (1957) nr. 575.

4 texte.

407. Ghicitori. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3042.

6 texte.

408. Ghicitori. Din colecţia lui Gr. G. Tocilescu. CRAV. ROŞIE 1957, nr. 7: 22—23.

3 texte.

409. Ghicitori din culegerea « Din folclorul nostru ». CRAV. ROŞIE 1957 nr. 10: 16.

11 texte.

410. Ghicitori primite de la cititorii « Luminiţei ». *Almanahul celor mici.* 1957, 82.

6 texte.

411. Hamza, Anuţa: Seri de ghicitori. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3823: Veşti culturale.

La Căminul cultural din Rogojeni.

412. [Neagu, Gh. I.]: Ghicitori. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 984: Din folclorul regiunii noastre.

Texte din colecţia prof... com. Buzescu, raionul Alexandria.

413. [Neagu, Gh. I.]: Ghicitori. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1078: Din folclorul regiunii noastre.

Texte din colecţia prof... Roşiorii de Vede.

414. [Pann, Anton]: Proverbios recogidos par el patriarca del folclore rumano: Anton Pann. [Proverbe culese de patriarhul folclorului romînesc: Anton Pann]. RUM. HOY 1957, nr. 11: 31.

415. Proverbe. UZINA N. 7 (1957) nr. 575.

14 texte.

416. Proverbe din colecţia « Proverbele romînilor » de Iuliu A. Zanne. CRAV. ROŞIE 1957, nr. 10: 16.

14 texte.

417. Proverbe romîneşti. TURDA 9 (1957) nr. 385.

4 texte.

418. Proverbe şi zicători. CRAV. ROŞIE 1957, nr. 8: 7.

3 texte străine; 5 texte din col. I. A. Zanne.

419. Proverbe şi zicători. CRAV. ROŞIE 1957, nr. 9: 25.

7 texte din col. I. A. Zanne.

420. Proverbe şi zicători. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 673.

16 texte.

421. Proverbe şi zicători. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3807, 3849, 4060.

Texte, în majoritatea cazurilor dubioase

422. Proverbe și zicători. TURDA 9 (1957) nr. 384, 386.

22 texte, unele dubioase

423. R a h m i l, Monica: Ghicitori și proverbe culegere, alcătuită de... I. Ghicitori; II. Proverbe, zicători. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957].332 [—335] p. (I); 447 p. (II): Biblioteca pentru toți.

Cuprinde: Notă introductivă: 3—14; Indice alfabetic al ghicitorilor: 317—333. (I) Bibliografie: [435]; Glosar: 437—444; Texte fără indicarea izvoarelor bibliografice; Clasificare tematică la ambele volume. Notă bibl.: GAZ. LIT. 1957, nr. 39 (Șt. B.).

424. R a h m i l, Monica: Tot despre « Ghicitori și Proverbe». GAZ. LIT. 1957, nr. 40: Note.

Răspuns la nota semnată Șt. B. din GAZ. LIT. 1957, nr. 39.

425. V. P.: Ghicitori, Pentru cei mici. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3048.

9 texte.

426. V i a n u, Tudor: Problemele metaforei și alte studii de stilistică. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 261 [—264].

În special capitolul: Fabula, parabola și ghicitoarea: 111—116.

427. Zicale. CRAV. ROȘIE 1957, nr. 11: 16.

Explicarea unor zicători: origine și sens.

5. FOLCLOR VERSIFICAT ȘI CÎNTAT

a) Balade

Vezi și: nr. 27, 233, 235-236, 248, 250, 1242, 1395, 1405, 1420, 1438, 1455, 1530, 1612, 1657, 1686, 1719.

428. A m z u l e s c u, Al. și Gh. C i o b a n u: Vechi cîntece de viteji. Culegere alcătuită sub îngrijirea Institutului de folclor de... București, E.S.P.L.A., 1956. 133 [—135] p.

Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 236—240 (Em. Comișel); MITROP. OLT. 9 (1957) 281—282 (G. Alexe); IAȘUL LIT. 1957, nr. 11: 109—110 (I. Lăudat).

429. A n g h i d i n, Aurel: « Radu Anghel, haiduc progresist». SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 905.

Fragment de baladă.

430. B o g d a n, Mihail: Miorița în englezește acum 100 de ani. STEAUA 8 (1957) nr. 9: 114—117: Confluențe.

Despre traducerile lui E. E. Grenville Murray și Henry Stanley.

431. C h i ț i m i a, Ion Const.: Poezia populară narativă. Balada. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 595—651.

Balada ca termen și conținut; Problema clasificării baladei populare; Încercări de clasificare romînească; Structura și definirea baladei populare romînești; Balada populară în Apusul și Centrul Europei; Cîntecul epic în sud-estul Europei; Arta creației în balada romînească.

432. C i o b a n u, Valeriu: Elemente comune în epica populară rusă și romînă. VEAC NOU 13 (1957) nr. 13.

433. Dolca, Baladă populară. LUMIN. 1957, nr. 10: 8.

434. H a i d u c, Gh. V.: Pe urmele « Mioriței». FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4015.

Scurt istoric. Variante timișorene și arădane.

435. D u m b r a v ă, Lucian: Contribuții la studiul baladei populare. IAȘUL LIT. 1957, nr. 8: 87—94; nr. 9: 67—81.

1) Origine, vechime și geneză; 2) Dacă este un produs individual sau colectiv; 3) Combate părerea după care ar fi de origine aristocrată; 4) Autenticitatea istorică a baladei; 5) Conținutul social-ideologic; 6) Lupta național-politică împletită cu unele aspecte ale vieții sociale; 7) Balada populară ca izvor de inspirație a scriitorilor noștri; 8) În legătură cu eventuala dispariție a baladei ca gen folcloric.

436. Legenda lui Griga. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

Prezentarea lui Griga, unul din eroii multor povestiri populare. Fragmente de baladă.

437. « Legenda Mînăstirii Argeșului», în traducerea poetei Veronica Porumbacu, după culegerea lui Vasile Alecsandri și «Miorița», în traducerea lui D. I. Suchianu, după varianta lui Mihail Sadoveanu, apărute în revista « Le Journal des Poètes». CONTEMP. 1957, nr. 15: 8: Puncte cardinale.

438. M ă l d ă r e s c u, D. C.: De pe plaiurile vîlcene (povestire de demult). SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 898.

Despre haiducul Iancu Jianu. În text, fragmente de baladă.

439. M a r i n, Gh.: Evocări. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2677.

Fragmente din balada « Ion Pirvu căpitan » cîntată în Oltenia după 1907.

440. O ș a n u, Felicia: Pintea Viteazul. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1201.

« Corinda Pintii » din comuna Crăcești, raionul Sighet. Cu o prezentare a lui Pintea și a baladelor despre el.

441. P a t a c h i, Liviu: Căpitani de cete militare și haiducii romîni la începutul veacului al XVIII-lea. STUD. ART. IST. 2 (1957) 131—156.

Se citează fragmente din balada Pintea, p. 141, 145, 146, 152, 153, 154. Fragmentele nu sînt inedite. Se indică izvoarele.

442. « Pe-un picior de plai ». Balade populare. Buc., Editura militară a M.F.A. ale R.P.R., 1957. 34 [—36] p.: Biblioteca ostașului.

Cuprinde: Cuvînt înainte din partea editurii; 3 balade: *Miorița* și *Toma Alimoș* (Din colecția lui V. Alecsandri) și *Corbea* (Din colecția « Poezii populare » de G. Dem. Teodorescu).

443. [P l a t o n, Mircea]: Ioan Bîrgovan. AVÎNT. 7 (1957) nr. 325.

Text din Susenii Bîrgăului.

444. P r i c h i c i, Const. Gh.: Geneza melodică a baladei lui Pintea Viteazul. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 7—26.

Originea păstorească a melodiei.

445. P r i c h i c i, Constantin: Pe urmele Mioriței. V. MILIT. 10 (1957) 20—21 (5 fotografii).

Despre culegerea Institutului de folclor în satele Vrancei de nord, în 1956.

446. Recital de balade populare în interpretarea lui George Calborcanu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 275.

Baladele: Gruia, Pintea, Toma Alimoș, Costea, Mihu Copilul.

447. T. D.: La poartă la Ștefan Vodă. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2915.

Fragmente pentru tema: figura lui Ștefan cel Mare în folclor.

448. [Tradiția dansului și cîntecului bătrînesc din Segarcea-Deal, raionul Turnu-Măgurele]. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1153.

449. V r a b i e, Gh.: Călătoria fratelui mort sau motivul Lenore în folclorul sud-est european. LIMBA LIT. 3 (1957) 257—293 (5 tab. + 2 h.)

1) Schiță asupra stadiului cercetărilor motivului; 2) Descrierea versiunilor: greacă, albaneză, romînă, bulgară, sîrbă; 3) Analiza elementelor epice; 4) Concluzii. Notă bibl.: CONTEMP. 1957, nr. 47.

b) Cîntece

Vezi și: nr. 17,233, 235—237, 240, 242, 248, 250, 699, 1008, 1056, 1342, 1372, 1374, 1385, 1392, 1395, 1397, 1401 1403—1404, 1406—1408, 1419—1420, 1426—1427, 1431—1433, 1445, 1466, 1468—1469, 1472, 1479, 1484, 1487, 1492, 1496, 1502, 1511, 1522—1523, 1526, 1532, 1550—1552, 1556, 1563, 1574, 1576—1580, 1586, 1588, 1591—1592, 1594—1595, 1605—1606, 1608, 1626, 1629—1633, 1636, 1644, 1650, 1673—1674, 1684, 1690, 1698, 1703—1704.

450. A d ă s c ă l i ț e i, V.: Răscoala țăranilor din 1907 oglindită în folclor. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3279.

După texte publicate anterior sau din arhiva Inst. de folclor.

451. A g î r b i c e a n u, I: Străjerul. TRIB. 1957, nr. 45.

În cuprinsul povestirii, fragmente de cîntece populare.

452. A m z u l e s c u, Al. I.: Răscoala țăranilor din 1907 oglindită în cîntecul popular. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 124—148 (2 fig.)

Analiza a 5 cîntece cu 14 variante.

453. A m z u l e s c u, Al. I.: 1907 în cîntecul popular. Pagină alcătuită de... ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3869.

Texte din Merenii de sus şi Clejani (raionul Videle), Hotarele (raionul Olteniţa) şi Orodel (raionul Pleniţa).

454. A n g h e l, Alexandra: Răscoalele din 1907 oglindite în folclorul oltenesc. ÎNAINTE. Cr. 13 (1957) nr. 3761.

Texte din Ţuglui, Almăj, Ostroveni, Brabova, Rasnic, Coţofenii din Faţă.

455. A p e t r o a i e, Ioan: Departe eşti mîndră dragă. Cine vine de la Iaşi. Zău, degeaba am venit. ALB. 61 (1957) nr. 512.

Din Petricani.

456. [B a l ş, Teodor]: Frunza-ncet îşi sună. ALB. 61 (1957) nr. 520.

Din volumul « Pe-un picior de plai ».

457. B a l ş, Teodor: Pe-un picior de plai. Folclor poetic contemporan cules de... ALB. 61 1957) nr. 517.

6 texte din volumul cu acelaşi titlu.

458. B a r b u, I. M.: Cîntec pentru 1907. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 894.

Text din Costeşti.

459. B a r t ó k, Béla: Însemnări asupra cîntecului popular. Cu o prefaţă de Zeno Vancea. Bucureşti, E.S.P.L.A., 1956. 223 [—225] p.

Rec.: MUZ. 7 (1957) nr. 4:41—45 (T. Alexandru); STEAUA 8 (1957) nr. 1:112—113 (V. Paraschiv).

460. Bădişor, bădiţă măi! Cîntec popular. CULT. POP. 7 (1957) nr. 3:36.

Cîntec nou. Text şi melodie.

461. B ă r b u l e s c u, C.: Cartea cîntecului e deschisă... CONTEMP. 1957, nr. 34:5.

Texte noi în care se oglindesc evenimente istorice şi sociale.

462. B e n a, Augustin: Coruri. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957]. 41 [—44] p.

18 prelucrări de cîntece populare de pe Mureş. Texte şi melodii.

463. Bînc-i azi la noi în ţară. ALB. 60 (1957) nr. 475.

Din Pătulele, raionul Vînju Mare, reg. Craiova.

464. B i r o u, Vasile: Ghiţă. Povestiré. SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 5:35—50.

În cuprinsul povestirii, cîntece şi strigături din Ticvaniul Mare, Caraş.

465. Bordeiaş, bordei. ALB. 60 (1957) nr. 479: Poezii populare despre 1907.

Din Vlădila, raionul Caracal, regiunea Craiova.

466. B r a t u, Teodor: Coruri. [Buc.], E.S.P.L.A., [1957], 42 [—44].

Şi 2 cîntece populare: 24, 38, cu texte şi melodii. Notă bibl.: MUZ. 7 (1957) nr. 7:47—48 (T. Moisescu).

467. B r ă n i ş t e a n u, Bucur: Pe meleagurile din Muntenegru. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1137.

Un cîntec romînesc de pe coasta Dalmaţiei într-o lucrare a lui Alberto Fortis: Viaggio in Dalmatia.

468. Brigada artistică repetă. ÎNAINTE. Cr. 13 (1957) nr. 3748.

Fragmente de cîntece satirice.

469. B u z a t u, Mihai: Curtişorenii. Fragment din monografia cu acelaşi nume. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3770.

Fragmente dintr-un cîntec lăutăresc din 1907.

470. C a r p, Paula: Cîteva cîntece de ieri şi de azi din comuna Bătrîni. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2:7—64.

Probleme de istorie a melodiilor locale.

471. Cazan, M.: Poveste cu cîntec. DRUM SOC. 9 (1957) nr. 743.

Fragmente.

472. « Chiar în '907 ». ÎNAINTE. Cr. 13 (1957) nr. 3757: Folclor.

Text. Ciutura, raionul Craiova.

473. Cine m-a dat dorului. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 984: Din folclorul regiunii noastre.

Text din Scrioaştea, raionul Roşiori.

474. Ciobanu, Gh.: Contribuţii la istoria cîntecului nostru popular. Un cîntec din colecţia lui A. Pann. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 149—156.

Studiu istoric pe bază de variante.

475. Ciobanu, Gh.: Un cîntec al lui Dimitrie Cantemir în colecţia lui Anton Pann. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 81—96.

Circulaţia şi originea cîntecului: « Vai ce ceas, ce zi, ce jale »!

476. Ciobanu, Gh.: Cîntece romîneşti inedite de la începutul secolului al XIX-lea. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 77—90.

Despre 4 cîntece romîneşti extrase din manuscrisul nr. 370 al B.A.R.P.R. Autorul conchide că ele sînt primele cîntece lăutăreşti pentru care se dau textele şi melodiile.

477. Ciucescu, Stoian: Jalea iobagului. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 715.

Din Ruda-Ghelar.

478. Cîntec de iobag. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 715.

Din Cinciş.

479. Cîntec de leagăn. ALB. 60 (1957) nr. 479: Poezii populare despre 1907.

Din Lădeşti, raionul Olteţu, regiunea Craiova.

480. Cîntec de 1 Mai. Cules din Comuna Icud. LUMIN. 1957, nr. 4.

481. Cîntece moldoveneşti. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 10:40.

Despre 39 de lucrări corale cu prelucrări de folclor.

482. Cîntece populare. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1139.

2 texte noi din Teiu şi 1 text de leagăn din Răteşti, rn. Topoloveni.

483. [Cîntece populare romîneşti din solz de peşte în com. Năsturelu din judeţul Zimnicea]. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Menţiune despre execuţie.

484. Cîntece vechi din Oaş. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

Cîntec de pribegie şi jalea inimii. Din Certeze.

485. Cîntecul fusului. ÎNDRUM. CULT. 12 (1957) nr. 7: 39.

Melodie şi text.

486. Codrea, Ion: Spicuiri din folclorul maramureşean. V. LIB. 8 (1957) nr. 344.

Se atrage atenţia asupra caracterului « accentuat regionalist » al limbii şi al folclorului maramureşean. Exemplificări din culegeri recente.

487. Constantin, Ionel: Tradiţii şi crîmpeie de folclor nou. ZORI NOI Căl. 1957, nr. 557.

Jocuri din com. Independenţa. Fragment de cîntec popular.

488. Costache Florea şi Marin Bălan: Drăgăneşti-Vlaşca. Scrisori cuprinzînd texte folclorice locale. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 941: Poşta literară.

Text din Drăgăneşti, raionul Drăgăneşti.

489. Culcer, Alexandru: Ecoul răscoalelor ţărăneşti din 1907 în Maramureş. FĂC. 12 (1957) nr. 3222.

Texte auzite în Moisei în 1929.

490. Culcer, Alexandru: Marea răscoală în folclorul maramureșan. V. LIB. 8 (1957) nr. 333.

Texte din com. Moisei, Dragomirești și Borșa.

491. Culegere de cîntece populare prelucrate pentru cor. Craiova, 1957. 109 [—111] p.: Sfatul popular a regiunii Craiova, Secțiunea culturală. Casa regională a creației populare.

21 de cîntece (text și note muzicale). Prelucrări de: Gh. Dumitrescu, I. Dumitrescu, P. Severin, I. Alexandrescu M. Bîrcă, G. Chaborschi, V. Popescu, N. Lungu și N. Ionescu. Notă bibl.: ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3790; MUZ. 7 (1957) nr. 6:48.

492. Culegere de melodii și dansuri populare din diferite regiuni ale țării. București, Edit. C.G.M., 1953. 49 [—53] p. (Din materialul muzical al Arhivei Institutului de folclor).

Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2:248—249 (G. Suliteanu).

493. Danielescu, C.: Cîntec de la '907. CULT. POP. 7 (1957) nr. 1:27.

Text. Oltenia.

494. Deriețeanu, George: Vicoveana. Melodie populară din reg. Suceava. Versuri populare. CULT. POP. 7 (1957) nr. 1: 37—39.

Prelucrare pentru cor mixt.

495. Despre trecut și prezent în marea carte a cîntecului popular. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2432.

Despre cîntecul nou.

496. Din cîntecele noi. De veselie. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

497. Din folclorul nostru. [Cu un cuvînt înainte de Stan Gheorghe]. Ploiești, 1957. 54 p. cu ilustr. și note muz. Editat de Sfatul popular al reg. Ploiești. Secțiunea culturală, Casa regională a creației populare.

Un cuvînt înainte de Stan Gheorghe: 3—5; Cîntecul popular în regiunea Ploiești de Gh. Ionescu: 5—47; Portul popular în regiunea Ploiești de N. I. Simache: 48—54.

498. Din folclorul regiunii noastre. (Înainte de 23 Aug. 1944). Foaie verde merișor...; Foaie verde mintă creață... ZORI NOI 12 (1957) nr. 3048.

Boroaia-Fălticeni.

499. Doina Hașului. Melodie populară romînească (Doftana 1925). PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 310: 7.

Text și melodie. Audiție.

500. [Dumitrescu, Gheorghe]: Foaie verde viorea. Prelucrare de... Iași, 1957. 8 p.

Cuprinde și: Cîte flori pe luncă-n sus (cîntec popular din Moldova) [de] Dumitru M. Chirian-Iași; Seara [de] D. G. Kiriac.

501. G[ărdescu] G[aby]: Patru cîntece populare romînești editate în Anglia. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 218: Cronica.

Revista « Sing » publică în traducere melodiile și textele a 4 cîntece populare romînești.

502. Galinescu, Gavrilă: Somn îi maică. Cor mixt cu soliști. Muzica de... Versuri populare. [Buc.], f. e. [1957], 3. p.: Uniunea compozitorilor din R.P.R. Muzică corală romînească. 7.

503. Gane, Iorgu: Ecoul răscoalei din 1907 în folclor. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3819.

Citate din « Sensul vieții în folclorul romînesc » de C. I. Gulian.

504. Gavril, Mihai: Pe Someș... Culeasă de... de la Ion Vancea, com. Nănești Sighet. ALB. 61 (1957) nr. 520.

505. Gavriș, Emil: Cîntec cu strigături. Aranjament de... ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8: 39.

Melodie și text.

506. Gheorghiu, N.: Artiștii satului. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3892.

Fragmente de cîntece populare.

507. Giubelan, I.: Amintiri despre 1907. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3740.

Fragmente de cîntece sociale.

508. G o l u m b e a n u, Viorica: Una-n cîntec, alta-n Hațeg. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 732.

Fragment.

509. G r o s u, Mitu: Poporul cîntă Republica. TÎN. SC. 6 (1957) nr. 12: 104—105: Marginalia.

Prezentarea cîtorva cîntece noi.

510. H a i d u c, Gh. V.: File din istoria orașului de pe Mureș. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4039.

Fragment de cîntec de iobăgie.

511. I o n a ș c u, A.: Într-o comună de munte. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3912.

Fragment. Teregova.

512. I s t r a t i, Ion: La iarmaroc. GAZ. LIT. 1957, nr. 22.

În povestire, fragmente de cîntece populare.

513. I s t r a t i, Ion: Tablouri moldovenești. IAȘUL LIT. 1957, nr. 2: 48—73.

Fragmente din lucrarea « Din neagra țărănie ». Se citează cîntece și strigături: 49, 52, 59, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 71.

514. K á n y á d i Sándor: Altató. Román népdal. Fordította... [Cîntec de leagăn. Cîntec popular romînesc. Tradus de...] NAPSUG. 1 (1957) nr. 12: 5.

515. K á n y á d i, Sándor: A szeretöm kertjében... [În grădina mîndrei mele. Cîntec popular. Trad. de...] UTUNK 12 (1957) nr. 42.

516. K á n y á d i, Sándor: Betyár-nóta. [Cîntec haiducesc. Cîntec popular. Trad. de...] UTUNK 12 (1957) nr. 42.

517. K á n y á d i Sándor: Erdélyi román népdal a XIX. századból. Fordította... [Cîntec popular romînesc din Ardeal din sec. XIX. Tradus de...] MUNK. EL. 1 (1957) nr. 29.

518. K á n y á d i, Sándor: Leng a levél... [Se leagănă frunza... Cîntec popular. Trad. de...] UTUNK 12 (1957) nr. 42.

519. K á n y á d i, Sándor: Zöld a levél a diófán. [Verde e frunza de nuc. Cîntec popular Trad. de...] UTUNK 12 (1957) nr. 42.

520. K i s s, Jenö: Román népdalok. [Cîntece populare romînești. Trad. de...] UTUNK 12 (1957) nr. 52: 6—7.

Șapte texte.

521. K ó n y a, Gábor: Aki szeret... [Cine iubește... Cîntec popular]. Trad... UTUNK 12 (1957) nr. 21: 5.

522. K ó n y a Gábor: Fazekát a feleségem... [Hei nevastă, puseși oala,... Cîntec popular. Trad...] UTUNK 12 (1957) nr. 21: 5.

523. K ó n y a G á bor: Hajtsa, bátyám... [Mînă bade... Cîntec popular. Trad...] UTUNK 12 (1957) nr. 21: 5.

524. L a k a t o ș, Stefan și Gh. M e r i ș e s c u: Legături muzicale romîno-maghiare de-a lungul veacurilor. TRIB. 1957, nr. 4: 10.

Împrumuturi reciproce de repertoriu.

525. L[a l e s c u], Tr.: Un cîntăreț al Bărăganului. ÎNDRUM. CULT. 10(1957) nr. 12: 22—24

Melodiile unui fecior de țăran din Piua Petrii, Gheorghe Chiriac, acordeonist și compozitor popular. 4 texte cu melodii.

526. L ă u d a t, I. D.: 1907 în folclor. IAȘUL LIT. 1957, nr. 3: 62—68.

Exemplificări multiple.

527. L i m a n, Horia: Cum se naște poezia. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3921.

Cîntece noi la Ieud, Maramureș.

528. M a h u, Const. V.: Cîteva aspecte din folclorul muzical al regiunii Pitești. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1010.

Exemplificări din culegeri recente.

529. M a j t é n i Erik: « Három pásztor kürtjét fuja ». Szemelvények a román népköltészetből... forditásai. [Trei păstori îi zic din fluier. Spicuiri din poezia populară romînă. Traduceri de...] FALV. DOLG. NÉPE 13 (1957) nr. 24.

Șapte texte.

530. M a n d i c e v s c h i, Eusebiu: Cîntece populare din colecția Voevidca armonizate de . . . [Buc., 1957], 33 [—35] p.: Supliment la revista « Muzica» 7 (1957) nr. 8.

20 de cîntece cu text și melodie. Biografia lui E. Mandicevschi, de L. Rusu: [34—35].

531. M ă c i u c ă - D i e, Constantin I. [1889—1917]: Cîntece de pe Jiu. Culese de . . . [București], E.S.P.L.A., [1957]. 193 p.: Biblioteca pentru toți.

Cuprinde: Notă [despre culegător și culegere] și 363 cîntece. Rec.: GAZ. LIT. 1957, nr. 43 (Tr. Stefănescu); STEAUA 8 (1957) nr. 11:97 (I. Valentin); ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1055; ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2482.

532. M o i s e s c u, V.: Pe meleagurile de la Oarba cu 13 ani în urmă. FĂC. 12 (1957) nr. 3374.

Fragment de cîntec de război.

533. M o c a n u, G.: Pleacă badea militar. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3098.

Text nou de cătănie.

534. M o l d o v e a n u - N e s t o r, Elisabeta: Solistul vocal amator. [Buc.], Editura de Stat pentru Imprimate și Publicații, 1957. 128 [—131] p.

Cîntec de leagăn: 89; 2 doine: 90—91, 113—118. Melodie și texte.

535. M u n t e a n u, Ion: Mai demult pîn' nu iubeam. Doină din regiunea Hunedoara. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 673.

Text și melodie.

536. M u n t e a n u, I.: De cu zori și pînă'n seară. Doină din regiunea Hunedoara. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 703.

Text și melodie.

537. M u n t e a n u, Vitalie: Frunză verde de trifoi. Culeasă de la țăranul Mera Ioan, comuna Bănțești, raionul Gurahonț, regiunea Oradea. ALB. 61 (1957) nr. 512.

538. M u r e ș i a n u, I. (1857—1917): Trecui valea. CULT. POP. 7 (1957) nr. 6: 47—48.

Text și melodie.

539. M u r g u, I.: Semicentenarul răscoalelor țărănești din 1907. Din lupta țăranilor tîmneni pentru pîine și libertate. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3737.

2 fragmente de cîntece din acea epocă.

540. N a n i a, A.: Cîntec despre '907. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 898.

Text din Leșile.

541. N ă s ă u d e a n, Adam Ioan: Mîndră-i țara brazilor. GAZ. LIT. 1957, nr. 34.

Din volumul în pregătire « Izvoare fermecate », culegere de folclor de Cicerone Theodorescu.

542. N i c u l e s c u, Ion: De prin sate adunate, satelor din nou cîntate. Culegere din programele brigăzilor artistice de agitație sătești întocmită de . . . [vol.] 2. Buc., E.S.I.P., 1957. 80 p.

543. N o v a c, Mircea: Candidata colectiviștilor. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2853.

Fragmente.

544. O l e a, V. P. : Drag mi-i să privesc ogorul . . . Culeasă de . . . ALB. 60 (1957) nr. 508.

Din Cib, raionul Alba, regiunea Hunedoara.

545. Pagini de folclor. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2437: Din cronica anului 1907.

2 texte în legătură cu răscoala din 1907. Unul din Stoenești, raionul Caracal, al doilea din Galați.

546. P á s k á n d i, Géza: Ajaj, csokoj . . . Népdal. [Alelei ciocoi. Cîntec popular]. Trad. de . . . IGAZSÁG 19 (1957) nr. 58.

Vezi și: UTUNK 12 (1957) nr. 8:7

547. Pavele, Pavele. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8: 47.

Text și melodie.

548. P ă c u r a r i u, D.: Scrieri inedite din tinerețea lui Odobescu. LIMBA LIT. 3 (1957) 237—244.

Fragmente de cîntece populare culese de Al. Odobescu.

549. Pop, Mircea: Versuri populare. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994.

3 texte din Bîrsana-Sighet.

550. Popescu, I. H.: În cătunul dintre dealuri. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3758.

Fragment din Piscoi, raionul Amaradia.

551. [Popescu, Liliana Rodica]: A pornit plug nou! SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 71.

Cîntec nou. Din Livada de Jos, Tîrgoviște.

552. [Popescu, V.]: Cîntece haiducești. Culese de înv... SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 23.

2 texte. Din Dănicei, Vedea și Retevoești, Pitești.

553. Popovici, Timotei: Coruri. Ediție îngrijită de Titus Moisescu. Cu o prefață de Ion Delu. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957. 88 p.

554. Popovici, Valerian: 520 ani de la răscoala țăranilor de la Bobîlna. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3504.

Fragment.

555. Primăvara bate-n prag. ALB. 60 (1957) nr. 483.

Din Bilca, raionul Rădăuți, regiunea Suceava.

556. Rumunske narodne pesme. Prevela Anghelka Tomici Korițe-I. Krivan. București, Drjavno Izdavaciko Preduzecie za Knijevnosti i umetnosti, 1957. 120 [—124] p.

Culegere de poezii populare românești traduse în limba sîrbă.

557. Rusu, Liviu: Cinci cîntece de cătănie din Bihor. 1940. Coruri. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957.52 p.

558. Socol, Ion: Bate vînt de primăvară. ALB. 60 (1957) nr. 484.

Din Coroeni, raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare.

559. [Socol, Ion.]: Brazda belșugului. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1162.

Cîntec nou. Pietroșani, raionul Zimnicea.

560. Socol, Ion: Cîntec de leagăn (1907). Cules de... CRAV. ROȘIE 1957, nr. 3.

Din regiunea Craiova.

561. [Socol, Ion]: De trei ani sînt la Bicaz. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3845: Din folclorul nou.

Text nou din Zănești, rn. Buhuși. reg. Bacău.

562. Socol, Ion: Face-te-ai grîule, face. ALB. 60 (1957) nr. 483.

Din Stroești, raionul Horezu, regiunea Pitești.

563. [Socol, Ion]: Inima în mine crește. CULT. POP. 7 (1957) nr. 3: 36.

Cîntec nou, Seaca, rn. Turnu Măgurele, reg. București. Vezi și: ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1162.

564. Socol, Ion: În Maramureș la noi. Culeasă în comuna Ieud, raionul Vișeu, regiunea Baia Mare de... ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8.

Cîntec nou.

565. [Socol, Ion]: La tulpina din făgie. CULT. POP. 7 (1957) nr. 3: 36.

Cîntec nou. Ieud, rn. Vișeu, reg. Baia Mare.

566. Socol, Ion: Luncă, luncă, soră luncă. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 10: 38.

Din comuna Căturele, raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova.

567. Socol, Ion: Poezii populare culese de... Mă urcai pe deal în sus. MUNCA 13 (1957) nr. 2943.

Din. com. Surdac, raionul Jibou, regiunea Cluj.

568. [Socol, Ion]: Romînie, mumă bună. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3845: Din folclorul nou.

Text din Havîrna, rn. Dorohoi, reg. Suceava.

569. [Socol, I.]: Steaua republicii mele. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1143.

Cîntec nou, Maiu, raionul Giurgiu.

570. S o c o l, Ion: Sună codrule!... Culeasă în comuna Ibănești, raionul Reghin, de... SĂT. 10 (1957) nr. 8.

571. S o c o l, Ion: Ziua cea mai dragă vine. Culeasă în comuna Hurezani, raionul Gilort, regiunea Craiova, de... ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8.

Cîntec nou.

572. S u c i u, I.: La marginile orizontului. ÎNFR. 2 (1957) nr. 53.

Fragment din cîntecul lui Aurel Vlaicu.

573. Ș o i m a, Gheorghe: Ca la Rășinari. Cor mixt pe melodii populare culese de Cornel Dragoman. Muzica de... Versuri populare. [Buc.], f. e., [1957], 5 p.: Uniunea compozitorilor din R.P.R. Muzică corală romînească 8.

574. [T e m e l i e, Jana]: Din folclorul lui 1907. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3822.

Fragment din Custura-Racoviță.

575. T h e o d o r e s c u, Cicerone: Dar eu, bade, nu mă las!... CONTEMP. 1957, nr. 8.: Agenda.

Cîntec nou. Dragodănești.

576. T h e o d o r e s c u, Cicerone: Izvoare fermecate. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3987.

2 texte de cătănie, unul din Orșova, altul (dubios) din Singiorz.

577. « Tinerel m-am însurat». PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 313: 5.

Text și melodie. Audiție.

578. Traiul ni s-a luminat. ALB. 60 (1957) nr. 475.

Din Brăești, raionul Dorohoi, reg. Suceava.

579. T r i f u, V.: Pe meleagurile Olteniei. II. Tradiții scumpe. FĂC. 12 (1957) nr. 3228.

Texte cuprinzind aluzii la tradițiile de luptă ale poporului.

580. T r i f u, V.: 1907 în poezia populară din Oltenia. STEAUA 8 (1957) nr. 3: 73—78.

Texte din: Băilești, Curtișoara, Ghigera, Vrata, Cornița, Scăiești.

581. T r o t u ș, E.: Scurt reportaj de la Buhuși. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1370.

Fragment.

582. Zöld levél... Román népdal. [Cîntec popular romînesc]. NAPSUG. 1 (1957) nr. 5: 16.

Melodie și text.

c) Strigături

Vezi și: nr. 235, 244, 248, 314, 464.

583. A f l o a r e i, V.: Strigături culese de... DRUM SOC. 9 (1957) nr. 715.

584. B o r o n t e a, Gh.: Strigături la horă. Culese de... ALB. 60 (1957) nr. 505.

585. D u ț u, Gh.: Aceasta este părerea noastră. Ghiță a recunoscut. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1571.

Texte pe tema colectivizării agriculturii, din Odăile (Valea Buzăului).

586. I. M.: La horă. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 943.

1 text.

587. [P o p, Mircea]: Strigături. PT. SOC. 8 (1957) nr. 994.

3 texte din Cufoaia, Lăpuș; 2 texte din Negrești, Oaș; 1 text din Dragomirești, Vișeu. Are informatori.

588. R a i c u, Al.: La horă. DRUM. BELȘUG. 1957, nr. 7: 24.

4 strigături din reg. București.

589. Strigături. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2900: Umor de pe ogor.

Texte satirizind lenea fetelor.

590. Strigături. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 673.

6 texte din Munc, Arănieş şi Găunoasa.

591. Strigături. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 685.

6 texte din Boia-Birzi

592. Strigături. DRUM. SOC. 9 (1957) 691.

3 texte din Arănieş.

593. T o d e a, Ioan V.: Strigături. Culese de... DRUM SOC. 9 (1957) nr. 940.
594. Ţîpurituri. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

3 texte din Bixad, rn. Oaş, reg. Baia-Mare.

595. V l a d, Gheorghe: Prin Ţara Oaşului. Note de drum. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3826.

Texte vechi şi noi.

6. COREGRAFIE POPULARĂ

Vezi şi: nr. 236, 492, 661, 968, 1308, 1373, 1409, 1425, 1476, 1525, 1559—1560, 1592, 1638, 1692, 1700, 1707, 1712, 1735.

596. Artiştii satului. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 975.

Descrierea a două jocuri executate la Căminul cultural din Videle.

597. [B a c i u, Gheorghe]: Dansuri populare romîneşti. [Lucrare intocmită sub indrumarea tov...]. Volumul I. [Bucureşti], Editura C.C.S., 1956. 165 [—172] p. cu schiţe şi note muzicale + 7 f. pl.: Ministerul Culturii. Casa centrală a creaţiei populare.

Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2:198—199 (R.G.). Notă bibl. CONTEMP. 1957, nr. 37.

598. [Bogată tradiţie în ce priveşte jocul romînesc la Hotarele, raionul Olteniţa]. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1005.

Descrierea a două jocuri locale.

599. B u c ş a n, Andrei: Jocuri din Ardealul de sud. [Buc.], Editura de Stat didactică şi pedagogică, 1957. 114 [—116] p.

Cuprinde: Introducere: 3—7; Notă explicativă [asupra sistemului de notare a dansului]: 9—16; 15 dansuri: 17—115 Se dă: notaţia jocului, caracterizarea, descrierea şi melodiile.

600. C o r n e s c u, V.: Una danza rumana international «La periniţa». [Un dans romînesc nternaţional «periniţa»]. RUM. HOY 1957, nr. 2: 42 (fotografie).

601. D a m i a n, A.: Într-o duminică la Peretu. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 966.

Descrierea horei. Repertoriul local de jocuri.

602. [Dans ţărănesc executat de echipa artistică de la G.A.C. Scărişoreanu, raionul Negru Vodă]. DRUM. BELŞUG. 1957, nr. 8 (fotografie).
603. E n ă ş o a i e, Victor: În noapte — carnaval. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1392.

Descrierea «Căluşului».

604. G h i r c o i a ş u, R.: Melodia dansului Banu Mărăcine şi dansurile haiduceşti în feudalism. STUD. MUZ. 1957, II (4) 32—55.

Dans cunoscut şi sub numele de «Bătuta» şi «Căluşarul».

605. G i u r c h e s c u, A.: Jocurile din Vrancea. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 55—76.

V Descriere şi notaţie.

606. [Horă în Negreşti]. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1187 (fotografie).
607. Hora la Peretu. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1005 (fotografie).
608. Horă la Răşinari. ALB. 60 (1957) nr. 510 (fotografie).
609. La horă în Oaş. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1143 (fotografie).
610. L u n g u, N.: Hora cu strigături. În: Brahms Johannes: Serenada. Iaşi. Editat de Institutul pedagogic de învăţători, [1957]. 8 p.

611. M a r i n o i u, Costea: La horă în sat. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 864.

Prezentare. Horă la Teiuş (Ocnele Mari). Jocuri: sîrba, brîul, invîrtita de la Măgură.

612. Petrescu, T.: Loman — o interesantă așezare de pe Valea Frumoasei. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 810.

Descrieri de dansuri.

613. Polexe, I. D.: Harta coregrafică a regiunii Pitești. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1023.

Cum se va proceda la întocmirea hărții.

614. Popescu — Județ, Gh.: Brîul. Joc popular muntenesc. Buc., E.S.I.P., 1957. 101 [—104] p. cu fig. și note muz.

Lucrare editată în colaborare cu Casa centrală a creației populare. Cuprinde: Introducere; 1) Descrierea mișcărilor de bază ale jocurilor populare « Brîul pe opt » și « Brîul pe șase »; 2) Descrierea montării coregrafice « Brîul »; 3) Explicarea schițelor ritmice grafice. Notă bibl.: CONTEMP. 1957, nr. 37.

615. Popescu—Județ, Gheorghe: Jocul din Banat. București, E.S.P.L.A., 1956. 121 p.

Prezentarea sumară a jocului popular bănățean și a costumului local. Explicarea sistemului propriu de notare a dansurilor populare. Descrierea și notarea a 11 jocuri. Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 198—199 (R.G.).

616. Popescu-Județ, Gh.: Rustemul de la Urzica. Desene de Ada Ghinescu. CULT. POP 7 (1957) nr. 3: 39—48.

Descriere și notare după sistem personal.

617. Proca, Vera: Despre notarea dansului popular romînesc. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1-2: 65—92.

Prezentarea sistemului romînesc de notare a dansurilor populare.

618. Socaciu, Leonte: Despre valorificarea și interpretarea dansului popular moldovenesc. CULT. POP. 7 (1957) nr. 1: 61—62.

Cu exemplificări de la concursurile de amatori.

619. Țara Oașului (Certeza). În zi de duminică « la gioc ». PT. SOC. 8 (1957) nr. 1174 (fotografie).

620. Velureanu, A.: Cunoașteți istoria Perinițe? ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1010.

Istorie, variante, circulație. Jocuri similare din alte țări.

621. Vichente, B.: Dansul într-un sat bănățean. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 5: 45.

Jocul popular în com. Obreja.

622. 100 melodii de jocuri din Ardeal. Culegere alcătuită sub îngrijirea Institutului dè folclor. București E.S.P.L.A., 1955, 129 [—135] p.

Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2:250—254 (C. Zamfir).

7. INSTRUMENTE MUZICALE POPULARE

Vezi și: nr. 1572, 1626, 1643, 1713.

623. Alexandru, Tiberiu: Instrumentele muzicale ale poporului romîn. Lucrare apărută sub îngrijirea Institutului de folclor. București, E.S.P.L.A., 1956. 386 [—288] p.+16 pl. (70 il.).

Rec. :REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1 — 2: 255 — 258 (I. Mușlea); SCRIS. BAN. 8 (1957) nr. 1:92 — 93 (V. Birou).

624. Alexandru, Tiberiu: Vioara ca instrument muzical popular. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 29—54 (1 planșă).

Însemnări privitoare la modul în care vioara este folosită de popor.

625. Artist și constructor de instrumente muzicale. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3866.

Mihai Lăcătuș, constructor de buciume. Despre același, vezi și: FLAC. 6 (1957) nr. 6:17: ZORI NOI 11 (1957) nr. 2833; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2454; SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 52.

626. Murgu, Mihai: Instruments archaïques pas morts! [Instrumente arhaice care nu sînt moarte]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 201 (2 fotografii).

Tulnic, cobză, solz de pește.

627. Spătaru, Dan: Muzica romînească în enciclopediile străine. CONTEMP. 1957, nr. 28.

Și despre instrumentele muzicale populare.

VI. ACŢIUNI DE VALORIFICARE A FOLCLORULUI, ARTEI POPULARE APLICATE ŞI ETNOGRAFIEI ÎN CADRUL REVOLUŢIEI CULTURALE DIN R. P. R.

1. INTERPREŢI VOCALI ŞI INSTRUMENTALI, DANSATORI

Vezi şi: nr. 525, 1000, 1021, 1310, 1336, 1338, 1443.

628. Acordeonistul Gheorghe Badea Cioc. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 271 (fotografie).

629. Alexandru, Tiberiu: Despre soliştii vocali şi instrumentişti. CULT. POP. 7 (1957) nr. 5: 19–21.

Referat prezentat la consfătuirea dirijorilor formaţiilor muzicale de amatori, care s-a ţinut în Capitală în zilele de 11—13 febr. 1957.

630. Aniţa, Bogdan: FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2728: Artişti amatori laureaţi.

Cîntă în ansamblul coral din Răşinari.

631. Ardeleanu, Sofica: Cîntec şi joc de-a lungul Bistrei. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3857.

Fluieraşul Trandafir Băilă.

632. Arieşanu, Ion: Trubadurii Banatului. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3852.

Amintirea lui Luţă Ioviţă, Ion Murgu şi Iosif Milu.

633. Arta romînească apreciată peste hotate. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3952.

Interpreţii Damian Luca şi Mihai Schină. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: CRIŞ. 12 (1957) nr. 159; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 999, 1014; PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 294; MUNCA 13 (1957) nr. 3011; SCINT. TIN. 12 (1957) nr. 2535; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2549; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3959; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211—212.

634. Aurelia Fătu la Bocşa Vasiovei. FLAM. ROŞIE 9 (1957) nr. 815.

Interpreţi vocali.

635. Bechir Abduraman cîntă la zurna, vechi instrument al turcilor din Dobrogea. FLAC. 5 (1957) nr. 8: 6 (fotografie).

În articolul « Medgidia produce! » de Corneliu Leu şi F. Urseanu.

636. Bica, M.: Micul rucărean. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 374.

Cîntăreţul Ioan Leluţiu din clasa a II-a.

637. Brad, F.: Rîde, cîntă şi dansează. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3073.

Dodu Rodovica, solistă a ansamblului tineretului din raionul Vatra Dornei.

638. Buciumaşi din ţara Vrancei. V. NOUĂ. Gal. 14 (1957) nr. 4043 (fotografie).

Buciumaşul Costică Miron.

639. Camilar, Eusebiu; În Ţara zimbrului GAZ. LIT. 1957, nr. 25.

Evocarea figurii lui Barbu Lăutaru. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2728; ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1340; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2664.

640. Cimpoierul Arion Gheorghe din comuna Bătrîni, raionul Teleajen, regiunea Ploieşti. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3904 (fotografie).

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2791; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2435.

641. Cîmpeanu, E.: Cu artiştii noştri amatori la Festival. ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2419.

Interpreţii Abel Băncilă şi Dumitru Simionescu.

642. Cîntăreaţa Ana Pop Corondan. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 287 (fotografie).

643. Cîntăreaţa Aurelia Fătu-Răduţu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 296 (fotografie).

644. Cîntăreaţa Ileana Constantinescu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 293 (fotografie).

645. Cîntăreaţa Ileana Grigoriu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 270 (fotografie).

646. Cîntăreaţa Ioana Radu, artistă emerită. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 313.

Notă biografică.

647. Cîntăreaţa Maria Lătăreţu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 282 (fotografie).

648. Cîntăreaţa Victoria Darvai. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 283.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3858.

649. Cîntăreţul de muzică populară Traian Uilecan. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 290.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3246.

650. Cîntăreţul Ion Luican. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 269.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 312; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1232.

651. Cîntăreţul Ştefan Lăzărescu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 297 (fotografie).
652. Clarinetistul Nicolae Băluţă. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 273 (fotografie).
653. Cojocaru, I.: O fată cîntă. CLOPOT. 13 (1957) nr. 1039.

Interpreta vocală de muzică populară Fănica Pomparău. Vezi şi: ZORI NOI 12 (1957) nr. 3040.

654. Concert extraordinar de muzică populară romînească. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1232.

Interpretii Fănică Luca, Ion Luican, Rodica Bujor, Emil Gavriş.

655. Cunoştinţe vechi. UZINA N. 8 (1957) nr. 534.

Cimpoierul Rudaci Aurel din Ghelar.

656. Damian, Andrei: Naiul romînesc la Londra. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 948.

Despre interpretul Ion Oprea. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1135; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3889; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1128.

657. Dansatorul Ion Macrea. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2723: Figuri de artişti amatori.
658. Dimitriu, Ştefan: Lăutarii de ieri şi de azi. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1648.

Ţambalistul Ion Răducanu. Orchestra de muzică populară « Flacăra ».

659. Din nou pe scenă. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 798 (fotografie).

Interpreta vocală Paraschiva Ghib.

660. Dirijorul şi violonistul Ion Luca Bănăţeanu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 273.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 310.

661. Doi mineri solişti-dansatori. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 798. Vasile Heteş şi Ioan Iuşan din Lupeni. Dansurile « Bărbunc » şi « Rara ».
662. Dumbrava, L.: Urmaşul lui Nagîţ. ZORI NOI 11 (1957) nr. 3014 (fotografie).

Interpreţi de muzică populară: Alexandru Bidirel (violonist) din Fălticeni şi străbunicul lui, vestitul Ionică Bidirel-Nagiţ.

663. Dumitraşcu, Adrian: Muzica noastră. ST. ROŞU. Buc. 4 (1957) nr. 1140.

Turneul în orient al lui Traian Lăscuţ Făgărăşanu şi Ion Oprea.

664. E. N.: Solii cooperativelor din Munţii Dornei. Ion Chiriluş şi Badea Vasile. V. COOP. MEŞT. 6 (1957) nr. 30 (fotografie).

Interpreţi de muzică populară, din fluier şi cobză. Echipa de dansuri a coop. « Dorna ».

665. El obrero Chira Alexandru ejecutando la danza « Caluşarii » en el club de la fabrica « Bernath Andrei ». [Muncitorul Ch. Al. executînd dansul « Căluşarii » în clubul fabricii « Bernath Andrei »]. RUM. HOY 1957, nr. 9:23 (fotografie).
666. Florescu, Gh.: Buciumarul din Rarău. ALB. 60 (1957) nr. 487.

Mihai Lăcătuş, buciumaş din Capu-Satului şi echipa sa. Vezi şi: ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 218 (fotografie).

667. Ghiban, Traian: Solista noastră. ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2473.

Cîntăreaţă din părţile Gorjului.

668. Gogotă, A.: Laureata festivalului regional. AVÎNT. Tec. 1 (1957) nr. 28 (fotografie).

Solista vocală Angela Agavriloaiei.

669. Golopenţia, Ştefania: O poetă populară: Veronica Găbudean. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1 2: 99–124.

Viaţa la stăpîni a unei fete tinere din Ardeal (născută în anul 1920 în satul Şchiopi din jud. Turda), care-şi petrece zilele departe de satul horelor şi şezătorilor. Materialul a fost cules în Bucureşti, în ianuarie 1939.

670. H a i d u c, Gh.: Lăutarii igriți. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4002.

Locuitorii din zona Aradului interpreți de balade în evul mediu.

671. H r i n, Maria: Artiști amatori fruntași. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 100.

Dansatorul Popa Vișan și solistul instrumentist Vasile Lucaș din Zemeș.

672. I f t i n c h i, Em.: Fluierarul. FLAC. P. Neamț, 9, (1957) nr. 627 (fotografie).

Gh. Gh. Mihuț colectivist și interpret din fluier.

673. Ionel Budișteanu (artist emerit). PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 288 (fotografie).

674. [În cadrul festivalului tineretului din regiunea Cluj, țăranca muncitoare Todea Victoria din comuna Arada, raionul Cîmpeni a obținut premiul I la concursul de instrumentiști muzicali cîntînd din bucium]. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3955 (fotografie).

675. În rînd cu cei tineri. UZINA N. 8 (1957) nr. 534 (fotografie).

Fluierașul Ion Citu, cioban din comuna Șugag, raionul Sebeș.

676. La restaurantul «Bukarest». ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3822.

Interpreții Ionel Dinicu, Damian Luca și Nicolae Vișan.

677. Laureații cu premiul I la concursul artistic international al Festivalului de la Moscova. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 300 (fotografie).

Printre ei: Maria Constantin, Ionel Budișteanu, N. Bob Stănescu, Damian Luca și Ion Cristoreanu.

678. La 58 de ani pentru prima oară pe scenă. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1819.

Cimpoierul Nicolae Drăghici.

679. Lelița Bădiloaie. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2724: Figuri de artiști amatori (fotografie).

Face parte din corul rășinărenilor.

680. M a c a r i e, Ion: Tinerețea cîntecului. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1088: În actualitate.

Despre lăutarul teleormănean Bologan.

681. Maria Tănase, Ioana Radu, Alexandru Grozuță. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 311 (fotografie).

Vezi și: FEM. 10 (1957) nr. 7:20 (fotografie).

682. M ă r g ă r i t, E.: Quando Liszt aplaudio a Barbu. [Cînd Liszt l-a aplaudat pe Barbu]. RUM. HOY 1957, nr. 5: 40–41.

683. Melodie din solz de pește. UZINA. N. 8 (1957) nr. 534.

Interpretul Mirea Păunescu din Uricani.

684. «Moș Muzică». ZORI NOI 12 (1957) nr. 3042.

Erast Palamaru, activist al casei raionale de cultură din Rădăuți. Cîntă la vioară, din frunză, acordeon, jaz sau solz. «Prețios culegător al cîntecului popular».

685. M u n t e a n, George: Un bard popular: Varvara Munteanu. CONTEMP. 1957, nr 32.

686. Muzică populară romînească de-a lungul veacurilor. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2728.

Lăutarii Barbu Lăutaru, familia Dinicu, Dinică Ciolacu, Savu Pădureanu, Lică Ștefănescu și alții. Un iubitor al folclorului nostru: Béla Bartók.

687. N a n u, Felicia: De pe plaiurile țării, în studioul de imprimări. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 912 (fotografie).

Interpreții: Sofica Streajă, Gh. Mîzgoi, Maria Cîrstoiu, Ion și Isahei Matei.

688. [Nuța Ularu, solista căminului cultural din Ceauru]. ST. NOSTRU 8 (1957) nr. 439 (fotografie).

689. O formație de muzică populară din țara noastră a părăsit Capitala pentru a participa la «Festivalul prieteniei» care va avea loc la Moscova. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 974.

Interpreții Fănică Luca și Rodica Bujor.

690. O l t e a n u, Lia: Je ne peux pas partir en tournée, il faut que je rentre mes foins. [Nu pot pleca în turneu, trebuie să-mi adun fînul]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 199.

Prezentare: Maria Precup din Leșu, interpretă de cîntece populare.

691. P. Z.: Doi concurenți la festivalul raional. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2777.

Interpreții Spinoaie Ioan și Vergu Stela.

692. P a t r a ș c u, Mariana: Mihai Buiu, cîntînd din caval. GAZ. LIT. 1957, nr. 5 (desen).
693. P ă l m a ș u, Ion: Bobică fluierașul. St. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1041.

Fluierașul Dumitru Popescu.

694. P e t r e, C.: Preludiu. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1022.

Țane Minciu cîntăreț din gădulcă.

695. P e t r e, F.: Spicuiri din cîteva repertorii. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 730.

Soliști vocali.

696. P o p a, G.: Un tînăr s-a prezentat la stația de radioficare. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 369 (fotografie).

Anton Botea interpret la caval.

697. P o p e s c u, Traian: Fluierașii. ST. ROȘU. Buc. 4 (1957) nr. 1005 (fotografie).

Frații Marin și Niculae Neagu.

698. P o p e s c u, Traian: Videle. Poposind prin cîteva sate. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 901 (fotografie).

Cimpoierul Ion Băcălău.

699. P o p e s c u - Bogdănești, N.: S-a construit o țară nouă . . . SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2675

Lăutarul bătrîn Mitoi. Fragmente de cîntece de haiducie.

700. Columba. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1022.

Fluierașul Dumitru Caragea.

701. S. G.: Toată lumea are-un dor. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3988.

Interpretul vocal Teodor Ilica.

702. S i n o v i c i, A.: Povestea ghiocelului. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1022.

Fluierașul Tudor Trăistaru.

703. Solistele din Vărăști. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1133 (fotografie).

Covacu Ioana și Dorobanțu Ștefania.

704. S t o i u, Val.: La opt ani dansator cu renume. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 4058.

Lică Nicolau. Cunoaște 36 de iocuri populare romînești.

705. S t r ă u ț, I.: Îndrăgostiți de cîntec. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2398.

Interpreți vocali și instrumentali.

706. T a i n ă, M.: Un artist muncitor. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3917.

Cîntărețul Petru Moise.

707. Talente din popor. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1071 (fotografie).

Mateiaș Marin, focar la schela Cobia, cîntă din fluier și se acompaniază la acordeon.

708. Taragotistul Iosif Milu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 307.
709. Terezia Lăcătuș. UZINA N. 8 (1957) nr. 534.

Solistă vocală.

710. Tineri artiști amatori fruntași. STEAUA R. Alba 9 (1957) nr. 418 (2 fotografii).

Maria Comșa din Mihalț interpretă vocală de doine și Cristea Ștefan din Stremț din echipa de dansuri.

711. T o m e s c u, Vasile: Pe răbojul unui rodnic deceniu. MUZ. 7 (1957) nr. 12: 3—16.

Și despre interpreta Maria Tănase. Pentru aceeași problemă vezi și: PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 290, 311, 315; N. WEG 8 (1957) nr. 2688.

712. T u r n e a n u, Florian: O fată cîntă. LUPTA N. 2 (1957) nr. 59.

Petra Vaida, interpretă vocală.

713. U r s u, H.: Artiști amatori din Giurgiu pe estradele Capitalei. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1041.

Cintăreața Marioara Toma.

714. V a s i l e, T.: Fiecare gospodărie colectivă cu echipă artistică. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1133.

Interpreți de muzică populară din raionul Titu.

715. V ă l m a c u, N.: Fănică Luca. Un « Pan » de nuestros dias. [Fănică Luca. Un « Pan » al zilelor noastre]. RUM. HOY 1957, nr. 6: 30—31 (3 fotografii).

716. V e l u r e a n u, A.: Moș Nanu, cel care cîntă. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 976.

Interpret vocal de cintece și balade.

717. Violonistul Grigoraș Dinicu. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 275 (fotografie).

718. Violonistul Nicu Stănescu, artist emerit, laureat al Premiului de Stat. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 315 (fotografie).

719. Vîrstnicul interpret de muzică populară romînească. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 132 (fotografie).

Solistul instrumentist Mihai Ivancea (Dărmănești) interpret la fluier.

2. CORURI MUNCITOREȘTI ȘI SĂTEȘTI

Vezi și: nr. 630, 679, 876, 976, 996, 1009, 1015, 1021—1022, 1035, 1290, 1333, 1339, 1344, 1355, 1357—1361, 1377, 1380, 1387, 1398, 1401, 1415—1418, 1457, 1475, 1495, 1514, 1517, 1596.

720. Activitatea culturală la Ciunga. FĂC. 12 (1957) nr. 3218.

Echipa de cor.

721. A l e x a n d r e s c u, Ion: La aniversarea corului din Lăzăreni. 25 de ani de activitate. CULT. POP. 7 (1957) nr. 5: 35—36.

Istoric. Vezi și: CRIȘ. 12 (1957) nr. 58; ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 5:44.

722. [Ansamblul de cor al Căminului cultural din Dobra]. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 839 (fotografie).

723. A p o s t o l, C.: A fost odată . . . un cor. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1069.

Corul din com. Leordeni, raionul Topoloveni.

724. A p o s t o l, C.: Pentru o bogată și continuă activitate la căminul cultural. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 842.

Coruri din regiune.

725. Artiști amatori cu rodnică activitate. CRIȘ. 12 (1957) nr. 207.

Prezentarea echipei de cor și de dansuri din comuna Borod.

726. Artiști amatori din Abrud. V. NOUĂ 7 (1957) nr. 49.

Corul Căminului cultural

727. Artiști amatori fruntași. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1435 (8 fotografii).

Corul Căminului cultural din Oituz, raionul Tg. Ocna. 8 figuri de coriști fruntași.

728. B ă l a n, Ion: Seri de cîntec și pe la Șuțești. PROGRES. 1 (1957) nr. 9.

Coruri și echipe de dans.

729. B ă l ă e ș, Aurelian: Din toată inima. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4030.

Corul U.R.C.C. din Berești.

730. B l a g a, Simion: Un cor bărbătesc la Șiria. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3867.

Înființarea.

731. Bogată activitate cultural-artistică. La Păulean. CRIȘ. 12 (1957) nr. 208.

Corul bărbătesc din comună.

732. B o g d a n, Gheorghe: Cum am folosit folclorul local pentru îmbogățirea repertoriului. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8: 51—53.

Corul din comuna Poiana-Sibiului, regiunea Hunedoara.

733. B r î n c u ș, Petre: De ce tace corul din Rucăr. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 9: 35 36.
734. C. S.: Tinerețea cîntă, joacă și rîde. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 799.

Corul din Stremț, călușarii din Geoagiu, echipa de dansuri din Țebea.

735. Casa raională de cultură din Alexandria. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3854.

Scurtă prezentare a corului. Vezi și: ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 8 9.

736. C h e l a r u, B.: Turneul Ansamblului artistic de stat « N. Bălcescu » din Craiova. MUZ. 7 (1957) nr. 2: 46—47.

Turneu întreprins între 25 XI și 23 XII 1956, în Ardeal și Banat. S-a pus accent pe valorificarea creației artistice regionale, făcînd cunoscut folclorul oltenesc regiunilor din Ardeal și Banat.

737. C î m p e a n u, E.: Surprize:... ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2399.

Formații de cor din Vulcan și Petroșani, Vezi și: ST. ROȘU. Petr. 8 (1957) nr. 2524, 2537.

738. C o n s t a n t, Paul: La 60 de ani. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2739.

Corul sătesc din Săliște, înființat la 1896. Istoric.

739. C o p i l, T.: Un cor cu o frumoasă tradiție. CRIȘ. 12 (1957) nr. 294.

Prezentarea corului fabricii « Refractar » din Aleșd. Istoric.

740. Coriștii cîntă din nou. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 797.

Corul din Zorlențul Mare.

741. [Corul căminului cultural din comuna Drăguș la Festivalul de muzică corală Gheorghe Dima și Iacob Mureșanu]. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 400.
742. Corul căminului cultural din comuna Pomi. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1033 (fotografie).

Pentru aceeași problemă vezi și: PT. SOC. 8 (1957) nr. 1065.

743. Corul căminului cultural din comuna Șura Mare, raionul Sibiu. DRUM NOU 14 (1957) nr. 4055 (supl. lit-art. 30 dec.) (fotografie).
744. Corul căminului cultural din Ieșu (Năsăud) laureat al ultimului concurs pe țară al formațiilor artistice de amatori. FĂC. 12 (1957) nr. 3476 (fotografie).

Pentru activitatea sa, vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2539; CONTEMP. 1957, nr. 16.

745. [Corul căminului cultural din Vînători format în majoritate din femei]. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1524.
746. Corul constructorilor de tractoare a împlinit 10 ani de activitate. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4067.

Scurtă prezentare.

747. Corul Direcției regionale P.T.T.R.-Cluj își îmbogățește repertoriul. FĂC. 12 (1957) nr. 3446.
748. Corul fabricii « Solidaritatea». CRIȘ. 12 (1957) nr. 294.

Vezi și: MUNK. EL. 1 (1957) nr. 29:5.

749. Corul G.A.C. « 1907 » din Slobozia-Mîndra. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1064 (fotografie).
750. Corul P.T.T.R.-Iași împlinește 10 ani. La o repetiție. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3503, 3528.
751. C o ț o i, Ion: Coriștii din Almaș. CRIȘ. 12 (1957) nr. 257.

Istoricul corului din comuna Almaș, raionul Gurahonț. Vezi și: ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 60—61.

752. « Cu cîntec și munca-i cu spor ». TURDA 9 (1957) nr. 406.

Corul reunit al cooperativelor « Mihai Eminescu » și « Tudor Vladimirescu ».

753. D i m a, Simion: Cincizeci de ani de cîntare. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3949.

Prezentarea corului din Slatina-Nera.

754. Din inimă pornite. UZINA N. 8 (1957) nr. 534.

Corul mixt al Trustului 4 construcții. Pentru activitatea sa, vezi și nr. 507, 528, 530.

755. D o l h a n, Gh.: Succesul unor formații artistice. FĂC. 12 (1957) nr. 3180.

Corul și ansamblul artistic al Căminului cultural « Simion Bărnuțiu » din satul Ciumărna, raionul Zalău. Vezi și: DRUM NOU Zal. 11 (1957) nr. 315.

756. D u l h a z, I.: Echipa artistică se pregătește. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3954.

Corul din satul Galșa.

757. După 100 de ani. SCÎNT. 26 (1957) nr. 4008.

Aniversarea corului de țărani din Chizătău. Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 4018, 4022, 4028; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 112—118; CONTEMP. 1957, nr. 39, 41; GAZ. LIT. 1957, nr. 29; MUZ. 7 (1957) nr. 11: 13—14, 14—16; PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 307; FLAC. 6 (1957) nr. 20: 6—7; DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3961, 3968—3970, 3972, 3975; SCRIS. BĂN. 7 (1957) nr. 7: 86—92; 8: 59—65; 9: 58; 10: 53—56, 57; MITROP. BAN. 7 (1957) nr. 4—6:167; 10—12:49—51, 149—156; TRIB. 1957, nr. 33: 7; FLAC ROȘIE 14 (1957) nr. 4086—4087; FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 824; ALB. 60 (1957) nr. 509—510; ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8:44; nr. 9:26—27; nr. 11:48—49; MUNCA 13 (1957) nr. 3072; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3973, 4034, 4040; VEAC NOU 13 (1957) nr. 40; SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 221, 231; DRUM. BELȘUG. 1957. nr. 11 (4 fotografii); SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 61; WAHR. 1 (1957) nr. 30, 36; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 219; NAROD. KULT. 1957, nr. 5:20—21; RUM. HOY 1957, nr. 12: 22.

758. e. d.: Munca culturală la fabrica « Sencovici Irina ». CRIȘ. 12 (1957) nr. 178.

Corul și echipa de dansuri.

759. Echipa artistică repetă... ZORI NOI 12 (1957) nr. 3059.

Corul căminului cultural din Negostina, raionul Siret.

760. F a r ț a d i, G. și M a n c i u, Maria: O seară la căminul cultural. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1477.

Corul din Răcăciuni.

761. F i l i m o n, N.: Activitatea artistică și culturală. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1353.

Înființarea unui cor în com. Răchiteni, raionul Roman.

762. G e o r g e s c u, Traian: Activitate bogată la Căminul cultural din Frumușeni. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4149.

Și despre cor.

763. G e o r g e s c u, T.: Toate formațiile căminului împlinesc 10 ani de activitate. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 10 (fotografie).

Corul, taraful și echipa de dansuri din Cîndești, raionul Buzău.

764. I o r d a c h e, Const.: După zece ani. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 782.

Corul Combinatului.

765. I o v ă n e l, Constantin: Din istoricul unei echipe de cor. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3896

Colectivul de lucrători din comerțul de stat din orașul și raionul Lugoj. Pentru aceeași problemă vezi și : DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3954.

766. În cinstea sărbătorii alegerilor. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 873.

Corul din Siliștea.

767. I s a c, Carol: Un cor interesant. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1394.

Corul fabricilor « Reconstrucția » și « Comuna din Paris ».

768. J. K.: Corul ICET la aproape un deceniu de activitate. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3523.

769. J u r c a n, I.: Seară de repetiții. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3904.

Corul din com. Ighișul Nou.

770. L a m o ș, Ioan: De-a lungul a două decenii. Promovarea cîntecului popular. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4062.

Prezentarea corului din Covăsinț.

771. Laureații cîntă. UZINA OGOR. 9 (1957) nr. 383.

Echipa Căminului cultural din com. Dragodănești.

772. L i c i u, Lucia: Cîntecele minerilor din Aninoasa. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4096.

Vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 931; ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2598.

773. L u p a n, Gh.: Corul bărbătesc din Călan. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 739, 758.
774. Manifestări. FLAC. P. Neamţ 9 (1957) nr. 614.

Echipele de cor şi dansuri din Roznov şi satele învecinate.

775. M a x y, Liana: Prieteni buni. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 11.

Corul şi echipa de dansuri din Cristian.

776. M i h a i, Victoria: Activitate culturală în raionul Ceahlău. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1480.

Corul din Izvorul Alb.

777. M i h u ţ, I.: La înlăţimea tradiţiilor de 100 de ani. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2536.

Corul « Ion Vidu » din Lugoj la 10 ani de activitate.

778. M i r e a n u, Guţă: Corul nostru a împlinit 9 ani. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 121.

Prezentarea corului din comuna Tescani.

779. M o s a r y, G.: Corul « Proletarul» în al 9-lea an de activitate. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1349.

Corul fabricii de postav din Bacău « Postăvarul ».

780. M u n t e a n u, C.: O sărbătoare a artiştilor amatori din Moşna. FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3515.

Sărbătorirea a 20 de ani de activitate permanentă a corului Căminului cultural din comuna Moşna, Huşi.

781. M u n t e a n u, Vitalie: Artiştii amatori din raionul Gurahonţ. CRIŞ 12 (1957) nr. 176.

Despre cîteva formaţii de cor din raion.

782. O echipă de cor fruntaşă. FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3233.

Echipa de cor din comuna Tătăruşi.

783. O i e ş, Ioan: Viaţă nouă, îndeletniciri noi. CRIŞ. 12 (1957) nr. 299.

Prezentarea corului Căminului cultural « Avram Iancu » din Răpsig.

784. O nouă formaţie de cor. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1786.

Petroliştii de la schela Băicoi.

785. P e t r i l ă, C.: Prilej de îmbunătăţire a muncii culturale. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1471.

Corul din Săbăoani, raionul Roman.

786. P o p e s c u, Alfons: Din experienţa mea de dirijor. ÎNDRUM. CULT. 12 (1957) nr. 7: 39—41.

Corul din comuna Domneşti, regiunea Piteşti.

787. R. H.: Cel mai vechi cor muncitoresc din Timişoara. Interviu într-o pauză. DRAP. ROŞU. 14 (1957) nr. 4009.

Corul clubului C.F.R.

788. R a d u, Ion: Corul din Săsciori. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 775.
789. R u s u, Alexandru: Corul căminului cultural Băcia pregăteşte noi cîntece. UZINA N. 8 (1957) nr. 490.
790. S a b ă u, Corneliu: Activitatea rodnică a unei formaţii artistice de amatori. CRIŞ. 12 (1957) nr. 284.

Corul din Nucet.

791. S a n d u, Iorgu: Repertoriile corale — o problemă acută. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2778.

Formaţiile corale şi valorificarea folclorului.

792. Seara prin comuna Basarabi. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2930.

Despre formaţia corală.

793. S e r z e a, Ion: Corul tineretului din Petroman. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3872.

Istoric.

794. S i r e t u, El.: In sat la Iliușa. FĂC. 12 (1957) nr. 3363.

Formarea unui cor.

795. S î n g e r e a n u, V.: In zilele toamnei, la Căminul cultural. FĂC. 12 (1957) nr. 3425.

Și despre corul din Crisreșri.

796. S î n g e r e a n u, Virgil: La Șinca, în fapt de seară. FĂC. 12 (1957) nr. 3289.

Cîteva date despre cor.

797. Spectacol coral. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2540.

Ansamblul coral din Lonea.

798. S u c i u, Octavian: Jubileul unui cor lugojan. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4046.

25 de ani de existență a corului muncitoresc « Industria Textilă » Lugoj.

799. S e p e ț i a n, Sever: Corul de la Chizătău. 100 de ani: 1857—1957. [Cuvînt înainte de Sabin V. Drăgoi]. [Buc.], Editura de stat didactică și pedagogică, 1957. 106 [—108] p. cu ilustr. portr., note muz. + 1 f. h.

Cuvînt înainte de Sabin V. Drăgoi: 5—6. Schiță monografică a satului Chizătău: 9—27. istoricul corului: 28—107.

800. Tinerețea în sărbătoare. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2769.

Corul din Seimenii Mari.

801. T r i f, Teodor: O seară la Căminul cultural din Iara . . . TURDA 9 (1957) nr. 383.

Prezentarea corului.

802. T u d o r, Sergiu: Primele mlădițe. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 7 (fotografie).

Corul coop. « Arta lemnului ».

803. T u r t o i, C.: Tinerețe — veselie. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3905.

Corul din Jirlău.

804. Un deceniu de activitate. ZORI NOI Med. 5 (1957) nr. 215 (fotografie).

Corul mixt al întreprinderii « 8 Mai ».

805. Un nou ansamblu coral. FLAC. PRAH. 10 (1957) nr. 1754.

În com. Beceni.

806. Vie activitate artistică. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1321.

Echipe corale din Borca, Farcașa, Burdusaci, Căiuți, Țibucani, Stănișești.

807. V o i c u l e s c u, L.: O duminică la Rășinari. MUNCA 13 (1957) nr. 2893.

Spectacolul dat de cor și fluierași.

3. ANSAMBLURI INSTRUMENTALE, TARAFURI, ORCHESTRE ȘI FANFARE POPULARE

Vezi și: nr. 659, 666, 763, 807, 1290, 1339, 1357, 1359, 1494.

808. A n c h i d i n, Aurel: Micii cîntăreți. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1013.

Taraful de copii al Căminului cultural Bughea de Sus.

809. A r i e ș a n u, Ion: Omul sfințește locul. Pe marginea unei consfătuiri cu lucrătorii culturali din raionul Caransebeș. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3873.

Fanfara din Sălbăgelul nou.

810. Artiști amatori. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4067 (fotografie).

Orchestră populară.

811. A u n e a n u, M.: Zi de sărbătoare. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4037.

Taraf popular la Năruja, rn. Vrancea.

812. B o b o c, I.: Corespondenții voluntari despre activitatea căminelor culturale. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1144.

Și despre taraful popular din com. Pădureți, raionul Costești.

813. Bogdănești. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1416: din viața căminelor culturale.

Prezentarea tarafului.

814. B r a d, F.: Întrecerea buciumașilor. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3120.

Tradiția artei buciumașilor de la Cimpulung Moldova. Prezentarea citorva buciumași din Capu-Satului și Valea Seacă. Vezi și: ALB. 61 (1957) nr. 520; MUNCA 13 (1957) nr. 3137; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3978; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4074; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2559, 2574; ZORI NOI 12 (1957) nr. 3065.

815. C h i o r e a n u, M.: 35 de ani de la înființarea fanfarei minerilor din Petrila. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2533 (2 fotografii).

816. C h i r a n, E.: La joc, mai cu foc. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 751.

Taraful din Poiana.

817. C h i r i l ă, Pavel: Orchestră de instrumente populare la Curtea de Argeș. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 842.

Orchestra de artiști amatori.

818. C o c o ș, Tanța: Cîntă fluierașii. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 676.

Fluierașii din comuna Jina, raionul Sebeș. Vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 799, 930.

819. Concert de muzică populară. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4128.

Orchestra « Lazăr Cernescu » din Caransebeș în Arad.

820. [Concert de muzică populară romînească dat de orchestra « Barbu Lăutaru »]. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3809.

Pentru activitatea aceleiași, vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3846; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1120; 5 (1957) nr. 1339.

821. C u n e a, Sorin: De la lăutărie, în studiourile radioului. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1078.

Despre formarea orchestrei de muzică populară romînească « Dunărea » a Sfatului popular Oltenița.

822. D e r n e r, Delu: Vă prezentăm orchestra populară « Cernegura ». ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1531.

Vezi și: nr. 1530; FLAC. P. Neamț, 9 (1957) nr. 609, 627.

823. D i m i t r i u, Ștefan Șt.: Zece ani de la înființarea orchestrei « Flacăra ». FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1558.

Pentru aceeași problemă vezi și: FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1826.

824. Echipa de fluierași de la Toaca. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 467.

825. Echipele artistice își îmbogățesc repertoriul. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3322.

Înființarea unei orchestre de muzică populară la Huși.

826. Fanfara reunită a satelor Satul Nou și Petriș. FĂC. 12 (1957) nr. 3250.

827. Fanfare sătești. MUZ. 7 (1957) nr. 8: 48.

Organizarea a două fanfare sătești în comunele Mințiul Gherlei și Livada din regiunea Cluj.

828. F e l e c a n, R.: Din activitatea orchestrei de muzică populară. ST. ROȘU Bac. 1957. nr. 1314.

Pentru activitatea acesteia, vezi și: ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1370.

829. F i r u, T.: La culesul strugurilor. FĂC. 12 (1957) nr. 3426 (3 fotografii).

Taraful Aladar din Almaș.

830. F l o r e a, Ioan T.: Cultivînd bogăția melodică a folclorului nostru. Din activitatea orchestrei populare a Filarmonicii de Stat din Arad. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4051, 4087, 4101, 4108, 4146.

831. Fluierași din Hodac. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4049 (2 fotografii).

832. Fluierașii din Șugag. UZINA N. 8 (1957) nr. 534.

Pentru aceeași problemă vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 930.

833. Formațiuni artistice active. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2976.

Scurtă prezentare: Orchestra de folclor a casei de cultură « Ilie Pintilie » din Botoșani.

834. Grigorescu, George: Și mîine, poimîine i-auzi la radio... ZORI NOI Căl. 1957, nr. 570.

Orchestra de muzică populară « Borcea » din Călărași. Vezi și: ZORI NOI Căl. 1957, nr. 593.

835. În după amiaza zilei de 23 August. Pe Livada Poștii. Cîntecul bucuriei. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3946.

Orchestra « Miorița » a Filarmonicii de Stat « Gh. Dima ». Vezi și: DRUM NOU 14 (1957) nr. 3765.

836. Ionescu, Liviu: Unele probleme ale muzicii instrumentale. CULT. POP. 7 (1957) nr. 5: 14-18 (4 fotografii).

Despre orchestrele populare: 16—17. Referat ținut la Consfătuirea pe țară a dirijorilor formațiilor muzicale de amatori.

837. Jijia, Ion: Concert de muzică populară. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3267.

Orchestra populară « Doina Moldovei », Despre aceeași, vezi și: FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3524.

838. Jura, Ion: « Fanfara lui Jucu ». DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3906.

Din Lăpușnicul Mare.

839. Kemler, Jak: Ani de rodnică activitate. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 4051.

Din activitatea orchestrei de muzică populară « Pandelașul ». Vezi și: ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3768, 3797, 3806, 3852, 3886, 3956, 3979, 3998, 4052.

840. Manea, J.: Activitatea culturală la Crișcior. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 733.

Echipă de fluierași.

841. Manifestări muzicale. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 4052.

Concerte ale orchestrei « Pandelașul » și ale fanfarei « Perinița » în cadrul săptămînei muzicii romînești.

842. N. D.: Concert de muzică populară. CRIȘ. 12 (1957) nr. 179.

Orchestra populară a Filarmonicii de Stat din Oradea.

843. Orchestra de muzică populară romînească. IAL. NOUĂ 2 (1957) nr. 56 (fotografie).

Constituirea unei orchestre în Slobozia.

844. « Pe aripile cîntului » FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 839.

Două reprezentații date de orchestra populară « Lazăr Cernescu » din Caransebeș la Reșița.

845. Petria, I.: Însemnări din Țara Oașului. Ceterașii. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1037.

Cercul de ceterași de la Școala medie mixtă din Negrești.

846. Poenaru, I. V.: În vizită la rășinăreni. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2730.

Și despre echipa de fluierași.

847. Popescu, Gh.: Un colectiv artistic entuziast. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1147.

Taraful de lăutari de la Piteasca, raionul Brănești.

848. Potîngă, C.: În loc de cronică muzicală. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1470.

Orchestra de muzică populară romînească a Filarmonicii de Stat Bacău. Prezentare: Programul, orchestra, artiștii dirijorul. Pentru activitatea aceleași, vezi și: ST. ROȘU Bac, 1957, nr. 1522, 1525.

849. Pregătiri cultural artistice. FLAC. P. Neamț, 9 (1957) nr. 563.

Fanfara « Foresta », orchestra populară « Cernegura », artiști amatori din cooperație (echipele de dansuri ale cooperativelor « 1 Mai », « Gheorghi Dimitrov » și « 7 Noembrie »).

850. Priescu, I.: Brigada artistică de agitație pe teren. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3707.

Taraful « Doina Jiului ».

851. Prima întîlnire a dirijorilor orchestrelor populare din țară. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4070.

852. Promovați pentru Festivalul regional. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3888.

Orchestra de tamburași din Sînmartinul sîrbesc.

853. Romulus, B.: O zi de neuitat. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 776.

Tulnicerele din Bulzești.

854. Sandu, A.: O după amiază la Clubul C.F.R. « Grivița Roșie». INF. BUC. 4 (1957) nr. 1158 (3 fotografii).

Și despre orchestra de muzică populară.

855. « Săptămîna muzicii romînești». V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4056.

Orchestra populară « Pandelașul » și taraful « Perinița ».

856. Scurte observațiuni asupra activității « Cindrelului». FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2772.

Prezentarea ansamblului de muzică populară « Cindrelul ». Vezi și: MUNCA 13 (1957) nr. 3144.

857. Seară culturală la oieri. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 873.

Căminul cultural din Băbeni. Și despre fluierași.

858. Se dezvoltă activitatea culturală din raionul nostru SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 372.

Despre fanfara colțului roșu de la G.A.C. « Ecaterina Varga », din satul Hălmeag.

859. Șerban, I.: Despre fanfarele sătești. MUZ. 7 (1957) nr. 8: 22—23.

Probleme organizatorice.

860. Șt. Mg.: Sărbătoare la Murgeni. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3517.

Taraf de muzică populară.

861. Taraful de muzică populară al Căminului cultural « M. Sadoveanu » din comuna Ciocănești, raionul Răcari. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 866.

862. Taraful « Perinița». ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3962, 3987.

Activitate.

863. Tolea, V.: Taraful de țitere. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1033.

Taraful din comuna Corbu.

864. Turneul orchestrei « Lazăr Cernescu». DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4008.

Din Caransebeș.

865. Un reușit concert de muzică populară. FĂC. 12 (1957) nr. 3465.

Orchestra de muzică populară « Doina Argeșului » la Cluj.

866. 23 August în regiunea noastră. La Piatra Neamț. La Tg. Ocna. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1429.

Taraful « Cernegura ».

4. ECHIPE DE DANSURI

Vezi și: nr. 602, 664, 710, 725, 728, 736, 758, 763, 774—775, 1009, 1011, 1021, 1025, 1035, 1039, 1043, 1056, 1273, 1290, 1330, 1344, 1351, 1356—1357, 1359, 1362—1363, 1376, 1379—1382, 1398, 1458, 1475, 1485, 1488, 1495, 1497, 1500.

867. A. T.: O seară plăcută la club. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4022.

Echipa de dansuri de la fabrica « Iosif Ranghet ».

868. Ansamblul de dansuri al Sfatului Popular al Capitalei. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1099 (fotografie).

Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4040; FÁK. 12 (1957) nr. 288.

869. Ansamblul de dansuri al U.T.M. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2781.

Pentru aceeași problemă vezi și: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2728 (fotografie); CRIȘ. 12 (1957) nr. 75.

870. Ansamblul de dansuri « Doina» interpretînd un tablou coregrafic pe teme folclorice ardelenești. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3962 (fotografie).

Vezi și: MUNCA 13 (1957) nr. 3023; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2548; N. WEG 8 (1957) nr. 2563.

871. A r i o n, B.: Festivalul tineretului la Balș. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3847.

Echipa de călușari din com. Dobrun.

872. Artiștii din Valea Rea. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2777.

Echipa de dansuri.

873. Aspecte de la Festivalul tineretului. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 800 (3 fotografii).

Călușarii din Geoagiu de Sus și din Cioara. « Oșeneasca » interpretată de echipa de la O.C.S. Hunedoara.

874. A u r e l i a n, B.: [Echipa de dansuri a Căminului cultural din comuna Jorăști, raionul Berești]. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3829.

875. B ă r a n, V.: Comori folclorice și lipsă de pasiune. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2531.

Jocuri la Novaci. Pentru valorificarea folclorului local.

876. Bătrînii în rînd cu tineretul. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2541.

Echipa de dansuri din Negru-Vodă; corul din Fintîna Mare.

877. B o d e u ț, Petre: Instructorul de dans. CLUB. 1957, nr. 3: 26—27.

Despre valorificarea folclorului in cadrul echipelor de amatori.

878. B o g z a, A.: Program artistic. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1420.

Echipa de dansatori de la fabrica de cărămizi Sagna.

879. B o r d a n, I.: O nouă formație artistică. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 937.

Echipa de dansuri a lucrătorilor din Sindicatul comerț și cooperație din Deva.

880. B u i d o s, Adalbert: S-a organizat cercul coregrafic din orașul Oradea. CLUB. 1957, nr. 5: 11.

881. B u r d u c e a, Tănase: Pentru o mai bună pregătire calitativă a echipelor artistice amatoare de dansuri. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 725.

882. B u r d u c e a, Titus: Dansul popular romînesc, un bogat tezaur folcloric (I—II). DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 742—743.

883. Căminul cultural « 30 Decembrie » în Luna culturii. FĂC. 12 (1957) nr. 3465.

Echipa de dansuri.

884. [Cercul coregrafic al palatului de cultură Pitești]. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 968 (2 fotografii).

885. C i u b o t a r u, C.: Humulești, în zile de sărbătoare. FLAC. P. Neamț 9 (1957) nr. 620.

Echipe de dansuri din raion.

886. Cîntecele și jocurile vieții noi. [Echipa de jocuri populare romînești cu specific local a țăranilor muncitori din Cuci]. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3229 (fotografie).

887. Cîntecul și jocul bucuriilor. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3300 (fotografie).

O echipă de tineri artiști amatori din Flăminzi-Hirlău, executind un dans popular rominesc.

888. Clubul minerilor. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1267.

Echipa de dansuri a clubului din Comănești.

889. Cum se instruiește o echipă de dans. CRIȘ. 12 (1957) nr. 170.

Interviu cu tov. Carol Luczai, instructor de dans la cooperativele meșteșugărești din orașul Oradea.

890. Dansatori de la U.R.C.C. CRIȘ. 12 (1957) nr. 199 (fotografie).

891. Dansatori din Avrig. FLAC. 6 (1957) nr. 19: 12 (fotografie).

892. Dansatorii ghelăreni. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 799.

893. Din activitatea clubului muncitoresc « 9 Mai ». Echipa de dansuri. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4115.

894. Din zori și pînă-n seară. PT. SOC. 8 (1957) nr. 991 (fotografie).

Echipa de dansuri a G.A.S. Satulung.

895. D i n u, Vasilica: Dansatorii de la fabrica « Bacăul ». ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1387.

896. D r a g o s t i n, R.: Seară la căminul cultural. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3814.

Comuna Gropeni. Participă și echipa de dansuri.

897. D u m b r a v ă, Daniel: Istoria unui succes. DRUM NOU 12 (1957) nr. 3861.

Formarea echipei de dansuri din Ghijasa de Sus.

898. c. ț.: Flori rare... în activitatea artistică amatoare. CRIȘ. 12 (1957) nr. 170.

Despre echipa de dansuri înființată la O.C.L. Alimentara.

899. Echipa artistică a cooperativei « Dinamo », Timișoara. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 46.

Echipa de dansuri.

900. Echipa de dans a fabricii « Avîntul». CRIȘ. 12 (1957) nr. 179 (fotografie).
901. Echipa de dansuri a Ansamblului C.C.S. MUNCA 13 (1957) nr. 3103.

Vezi și: MUNCA 13 (1957) nr. 2938.

902. Echipa de dansuri a Casei de cultură din Bozovici. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3853.
903. [Echipa de dansuri a Căminului cultural din com. Năsăud, repetînd dansul « De doi»]. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2660 (fotografie).
904. Echipa de dansuri a Căminului cultural din comuna Ramna. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 797.
905. Echipa de dansuri a Căminului cultural la Țebea, raionul Arad. UZINA N. 8 (1957) nr. 534 (fotografie).
906. Echipa de dansuri a Căminului cultural din Zlatna. STEAUA R. Alba 9 (1957) nr. 411 (fotografie).
907. Echipa de dansuri a clubului C.F.R. « 16 Februarie 1933 » prezentînd un program la Moșnița. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3770.
908. [Echipa de dansuri a clubului de la uzina « I.C.Frimu » Sinaia]. MUNCA 13 (1957) nr. 2962 (fotografie).
909. [Echipa de jocuri a clubului muncitoresc al unității de industrializare a lemnului din Stîlpeni]. MUNCA 13 (1957) nr. 3875 (fotografie).
910. Echipa de dansuri a clubului muncitoresc « I. L. Caragiale » al întreprinderii « Partizanul păcii » din Mediaș. CLUB. 1957, nr. 2: 18—19 (fotografie).
911. [Echipa de dansuri a combinatului chimic « Gh. Gheorghiu-Dej » din Baia Mare]. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4051 (fotografie).
912. Echipa de dansuri a combinatului forestier « 21 Decembrie » Vaduri (Suceava). FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3479 (fotografie).
913. [Echipa de dansuri a combinatului « V. I. Lenin » din Bicaz]. MUNCA 13 (1957) nr. 3101 (fotografie).
914. Echipa de dansuri a cooperativei meșteșugărești « Cootex » din Oradea pregătește un dans cu tema « Nunta în Bihor ». CRIȘ. 12 (1957) nr. 125 (fotografie).
915. [Echipa culturală a cooperativei meșteșugărești « Mondiala » din Satu-Mare]. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1033 (fotografie).

Echipa de dansuri.

916. Echipa de dansuri a cooperativelor meșteșugărești din Dej. SOM. 2 (1957) nr. 25 (fotografie).
917. Echipa de dansuri a cooperativelor meșteșugărești în mijlocul țăranilor muncitori din Brăești. LUPTA N. Dor. 8 (1957) nr. 412 (fotografie).

Vezi și: V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 42 (fotografie).

918. Echipa de dansuri din Ghidigeni executînd un joc. AVÎNT. Tec. 1 (1957) nr. 20 (fotografie).
919. Echipa de dansuri populare a combinatului chimic din orașul Victoria. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3944 (fotografie).
920. Echipa de dansuri romînești a cooperativelor din Tg. Măgurele. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 19 (fotografie).
921. Echipele artistice ale cooperației meșteșugărești în concurs. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3976 (fotografie).

Echipa de dansuri a cooperativei « Munca tîmplarilor » din București.

922. Echipa de dansuri a fabricii « Partizanul». ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1389 (fotografie).
923. Echipa de dansuri a minerilor de la Săsar la repetiție. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1121 (fotografie).
924. Echipa de dansuri a Școlii medii din Tg. Lăpuș în timpul unei repetiții. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1217 (fotografie).
925. Echipa de dansuri de la D.R.N.F. Galați. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3965 (fotografie).
926. Echipa de dansuri din comuna Camăr, raionul Șimleu, executînd un dans local. CRIȘ. 12 (1957) nr. 170 (fotografie).

927. Echipa de dansuri din comuna Dobîrca, raionul Sebeş. UZINA N. 8 (1957) nr. 534 (fotografie).

928. [Echipa de dansuri din satul Maia executînd repetiţii la programul ce va fi prezentat în ziua alegerilor]. SOM. 2 (1957) nr. 24 (fotografie).

929. Echipa de dansuri populare romîneşti din comuna Bîrghiş, raionul Agnita. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3954.

930. Echipa de jocuri a ansamblului U.T.M. pregăteşte repertoriul pentru Festival. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1205 (fotografie).

931. Echipa de jocuri populare romîneşti a uzinelor de tractoare «Ernst Thälmann» pe scenă. DRUM NOU 8 (1957) nr. 3958.

932. Echipele de dansuri se pregătesc. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2780.

Echipa de dansuri I.M.S.

933. Entuziaştii muncii artistice. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1236.

Pregătirea echipei de dansuri a uzinei «21 Decembrie».

934. F l o r e a, T.: Un dans în grădina botanică. FĂC. 12 (1957) nr. 3331 (fotografie).

Echipa de dansuri din satul Mocod raionul Năsăud. Pentru activitatea aceleeaşi: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3961.

935. [Formaţiunea de dansuri populare romîneşti a fabricii de zahăr «Bernath Andrei» cu prilejul spectacolului inaugural]. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 499.

936. G e o r g e s c u, Traian: Jocurile populare din Frumuşeni — bogată moştenire folclorică! FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4014 (2 fotografii).

937. G h i n e a, C.: Un director, o echipă de dansuri şi o scuză. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 3902.

Prezentarea echipei de dansuri G.A.S. Peştera. Despre aceeaşi problemă vezi şi: DOBR. NOUĂ 10 (1057) nr. 2899.

938. G o r u n e s c u, V.: În satul poetului. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3959.

Echipa de dansuri din com. Cerna, raionul Măcin.

939. G o r u n e s c u, V.: Un cămin cultural legat de viaţa satului. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3865.

Activitatea artistică a Căminului din comuna Ţepu, raionul Tecuci. Echipa de dansuri.

940. Graţioase interprete ale dansului popular. MAG. 1 (1957) nr. 7 (fotografie).

Grup de tinere dansatoare din ansamblul artistic C.C.S.

941. H a m a t, V.: Ajun de sărbătoare. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 8: 16.

Activitatea Căminului cultural din comuna Buchin, regiunea Timişoara.

942. H a r, Dumitru: Impresii de la o fază de concurs. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1335.

Echipa de dansuri din Luizi-Călugăra.

943. H u ţ a n u, Alex.: Munca cultural-artistică. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1327.

Echipa de dansatori de la U.R.C.C. din P. Neamţ.

944. I a n c u, C.: Însemnări despre artişti amatori. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2755.

Echipa de dansuri a fabricii «Libertatea» din Sibiu.

945. În anii vremurilor noastre. FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3251 (fotografie).

Echipa de dansuri a fabricii de rulmenţi din Bîrlad.

946. În cinstea marii sărbători. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2635.

Echipa de dansuri a casei raionale de cultură Negru Vodă.

947. În cîntec şi dans. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1110.

Echipa de dansuri a cooperativei meşteşugăreşti «19 martie» din Roşiori.

948. Îndrumarea mişcării artistice de amatori — cheia succeselor ei. FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3274.

Despre echipele de dansuri din regiune.

949. În lumea reflectoarelor. V. MILIT. 10 (1957) nr. 10: 14—15 (fotografie).

Echipe artistice ostăşeşti. Echipa de dansatori «Albatrosul» interpretînd «Căluşarii».

950. În « Orașul Muncitoresc ». DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 798.

Echipa de dansuri de la U.R.U.M. Petroșani.

951. În poiană. [Echipa de dansuri a tineretului din Vatra Dornei]. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2986 (fotografie).

952. În ritmul dansului. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3825.

Echipa de dansuri a pionierilor de la școala de 7 ani din Nădrag prezentînd un dans romînesc local.

953. Lazăr, Fl.: La clubul minier din Petrila — o activitate cultural-artistică mai bogată. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2411.

Despre echipa de dansuri. Vezi și: ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2476; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 730, 833; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2570.

954. Ligi, Marius: La 70 de ani, în echipa artistică de dansuri. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 944.

La Popești-Leordeni. O echipă formată din 12 bătrîne dansatoare între 60—70 de ani.

955. M. V.: Artiștii amatori din regiunea noastră. CRIȘ. 12 (1957) nr. 122.

Și despre echipele de dansatori.

956. [Manifestări cultural-artistice în raionul Jibou]. FĂC. 12 (1957) nr. 3424.

Echipe de dansuri populare.

957. Marian, Mirel: Hălăi-șa! SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 999.

Călușarii din Sîrba Măgura, Pădureți și Colonești.

958. Milcoveanu, Teșu, Litvin, Vl. és Rațiu, Iuliu: Népi téhetségek. [București]. A Szakszervezetek központi Tonácsának könyvkiadója, 1957. 69 [—72] p. cu ilustr.

Interesează: Teșu Milcoveanu: Talente din popor: 5—40 [Despre activitatea Casei de cultură din Reșița]. În special capitolul: Din jurnalul unei instructoare de dansuri: 13—17. Traducere după: Talente din popor. Buc., Edit. C.C.S. 1956. 76 p. cu il. (Al IV-lea concurs artistic al sindicatelor).

959. Morovan, Eugen: Echipa culturală de la O.C.L. « Alimentara » Arad la sate. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4156.

Dansuri.

960. Marton, E.: Fire de tort. MUNCA 13 (1957) nr. 3007.

Echipa de dansuri a țesătoriei « Mătasea Populară ».

961. O formație artistică valoroasă. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1735, 1760.

Echipa de dansuri populare romînești a clubului « Flacăra II » din Moreni.

962. Pentru concursul echipelor artistice. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3899.

Echipa de dansuri din Chișcani.

963. Pentru echipa de dansuri. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3924.

Echipa de dansuri a fabricii de confecții din Brăila.

964. Pentru o tot mai bună activitate cultural-artistică. CRIȘ. 12 (1957) nr. 273.

Și despre formația de dansuri de la Episcopia Bihorului.

965. Polexe, I.: Cercurile coregrafice din regiunea noastră. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 841.

Regiunea Pitești.

966. Polexe, I. D.: Echipele de jocuri la primul festival regional al tineretului. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1014.

967. Pop, Simion: La clubul din Aninoasa sînt repetiții. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2446.

Despre echipa de dansuri. Vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 835.

968. Popa, V. : « Brîul muntenesc ». ZORI NOI 11 (1957) nr. 2943.

Programul artistic prezentat de ansamblul « Ciprian Porumbescu » din Suceava la Fălticeni. În special despre « Brîul Muntenesc ».

969. Potîngă, C.: Privind viața culturală în comuna Bahna. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1502.

Și despre echipa de dansuri.

970. P r i s ă c a r u, O.: Primul spectacol. LUPTA N. 2 (1957) nr. 65.

Echipa de dansuri a Căminului cultural « Dimitrie Cantemir ».

971. Realizări culturale la I.M. D. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4070.

Şi despre echipa de dansuri.

972. Reprezentanţii ansamblului de dansuri populare al U.T.M. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3927.
973. Rodnica activitate a Căminului cultural din comuna Baia [raionul Istria], să fie dusă mai departe. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2719.

Succesele echipei de dansuri.

974. R u i u, Constantin: Echipa de dansuri populare a cooperativei « Solidaritatea » din Deva. V. COOP. MEŞT. 6 (1957) nr. 42 (fotografie).
975. Sărbătoare artistică. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3870.

Festival în Comloşul Mare. Echipe de dansuri.

976. S b u c h e a, Nicu: O nouă echipă de dansuri a luat naştere. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 827.

Pe lingă ansamblul coral al Căminului cultural din oraşul Haţeg.

977. S i l i ş t e a n u, Ana: Cum am valorificat jocurile bătrîneşti din comuna noastră. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3102.

Dansuri din comuna Livada-Dobirceni, raionul Truşeşti.

978. S o c a c i u, Leonte: Oare regiunea Bucureşti este săracă în folclor coregrafic? Însemnări pe marginea unei treceri în revistă a echipelor de dansuri. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1076.

Valorificarea folclorului în regiunea Bucureşti. Echipe din Ţigăneşti, Găujani, Zimnicele, Giurgiu.

979. S o c a c i u, Leonte: Pentru valorificarea folclorului coregrafic al regiunii. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2926.

Dare despre echipele de dansuri din regiune.

980. S t r a v a, V.: Un « hop » peste care nu se poate sări. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 4: 36.

Echipa de dansuri din cartierul Ghencea, raionul V. I. Lenin.

981. S t r o i a, Octavian: Mai mult sprijin formaţiunilor amatoare de dansuri. FĂC. 12 (1957) nr. 3373.
982. Şantier artistic. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2916 (3 fotografii).

Dansatorii Căminului cultural din Oltina.
Pentru aceeaşi problemă vezi şi: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2898.

983. Şi dornencelor le stă bine marama oltenească. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2904 (fotografie).

Echipa de dansuri a combinatului forestier « Bernath Andrei » din Vatra Dornei.

984. T [a b a c]. M.: Să folosim jocurile ţărăneşti în munca culturală. FLAM. ROŞIE 9 (1957) nr. 826.

Pentru valorificarea folclorului. În comuna Fîrliug.

985. Tamburina şi vioara. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3901.

Echipa de dansuri a sindicatului întreprinderii « Ceramica » din Jimbolia. Dansuri ţigăneşti.

986. T e o d o r e s c u, Gh.: Pasiunea Florentinei Dudescu. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 3: 19—20.

Echipa de dansuri de la Rupea şi instructoarea ei.

987. Tinereţe, veselie, cîntec, joc şi bucurie. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2655.

Dansatorii ansamblului Casei de cultură a sindicatelor din Constanţa.

988. Tineri, coloane nesfîrşite de tineri . . . V. BUZĂU. 9 (1957) nr. 732 (fotografie).

Echipe de dansuri.

989. Tot pe loc, pe loc, pe loc . . . DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 770 (fotografie).
Echipa de dansuri din Turdaş.

990. T u d o r, Sergiu: «Invitație la joc». V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 17 (fotografie).

Echipa de dansuri a coop. «Tehnica dogăriei» din Capitală.

991. Ț i n t e a, G.: Toast la un deceniu de dans. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 12: 9–10.

Echipa din Șieuț, regiunea Cluj.

992. U d e a n u, I.: După 4 ani. Cîteva cuvinte despre o echipă de dansuri. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1003.

Cooperativa «Izbinda».

993. Un spectacol reușit. FĂC. 12 (1957) nr. 3412 (fotografie).

Echipa de dansuri a ansamblului artistic de amatori al casei ofițerilor din Cluj.

994. Valorifică tradițiile folclorice din regiune. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2990 (fotografie).

Echipa de dansuri a muncitorilor de la I.F.E.T. Vatra Dornei.

995. V a s i l e s c u, Ion: Activitatea casei de cultură a raionului Gh. Gheorghiu-Dej. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1063.

Înființarea unei echipe de dansuri.

996. Vești despre formațiile artistice din cooperative. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 10 (fotografie).

Coruri și echipe de dansuri din Rimnicu Vilcea, Rimnicu Sărat, Rădăuți și Birlad.

997. V l ă j o a g ă, Ion: Echipă de dansuri mult apreciată. FUL. 7 (1957) nr. 299 (fotografie).

A Direcției regionale PTTR.

998. Zi de sărbătoare. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3436 (fotografie).

Echipa de dansuri a fabricii de antibiotice.

5. CONCURSURI PENTRU ECHIPELE ARTISTICE DE AMATORI

Vezi și: nr. 618, 674, 1467, 1469.

999. A. S.: Concursul interraional al micilor artiști amatori. CRIȘ. 12 (1957) nr. 116.

De la Șimleu.

1000. A l e x a n d r u, Tiberiu: Muzica populară. MUZ. 7 (1957) nr. 4: 34: Al III-lea concurs național al tinerilor soliști.

Dare de seamă despre desfășurarea concursului. Pentru aceeași problemă vezi și: FĂC. 12 (1957) nr. 3450; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 203—204.

1001. A r a c h e l i a n, V.: Însemnări de la un concurs artistic. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2932.

Echipe și brigăzi artistice din Constanța.

1002. Artiști amatori arădeni la concursul pe țară. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4039.

Participanții.

1003. B a l e a, Ilie: Imitații și spirit creator. TRIB. 1957, nr. 22: 11.

Concursul echipelor artistice de amatori din uzine și de la sate. Într-un spectacol de gen nou: reprezentația brigăzii artistice de agitație.

1004. B a n u, Gheorghe: Concursul artistic — un mijloc puternic de valorificare și dezvoltare a folclorului nostru. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1702.

Despre activitatea formațiilor de amatori din regiunea Ploiești.

1005. B o c, Ana: Concursul de cîntece și dansuri al pionierilor și școlarilor a devenit o tradiție. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3929, 3937.

1006. B o o r e a n u, Dumitru: Faza intercomunală la Ghelar. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 768.

Pentru aceeași problemă vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 770.

1007. C. E.: Folcloristul A. L. Lloyd despre concursul echipelor noastre de amatori din 1956. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 134.

Despre articolul « O țară plină de muzică », publicat de folcloristul englez A. L. Lloyd în revista « Fandango ». Impresii cu ocazia concursului național al echipelor de amatori din august 1956.

1008. C h i r c u l e s c u, I.: Concurs de cîntece populare. ST. NOSTRU 8 (1957) nr. 464.

În comuna Runcu, soliști vocali și instrumentiști.

1009. C h i r i l ă, Dumitru: Se pregătesc pentru concurs. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 355.

Corul și echipa de dansuri ale cooperativelor « Drapelul Roșu », « Făgărășana » și « Încălțămintea » din Făgăraș.

1010. Cîștigătorii concursului-ghicitoare de proverbe și zicale « Povestea vorbei ». ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1033.

Pentru aceeași problemă vezi și: ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1036, 1097, 1099, 1106, 1128—1130, 1132; V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 50.

1011. Clasat pe locul I la faza raională. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 375.

Echipa de jocuri populare romînești a cooperativei « Drapelul roșu » din Făgăraș.

1012. Concurs de artă plastică și artă populară aplicată. CRIȘ. 12 (1957) nr. 88.

Condițiile concursului de artă populară aplicată: obiecte de lemn, olărie, ceramică, broderii, țesături, dantelă.

1013. Concurs de costume naționale. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3977.

La Căminul cultural din comuna Teșila, de pe Valea Doftanei.

1014. Concurs pentru tinerii creatori amatori. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1151.

Și de artă populară aplicată.

1015. Concursul echipelor artistice. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4069.

Coruri din Brăila, Tecuci și Galați.

1016. Concursul nostru « Pentru cele mai bune corespondențe ». ALB. 61 (1957) nr. 512.

Cuprinde și un punctaj pentru culegerile de folclor.

1017. Considerente pe marginea etapei I-a a celui de al IV-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale, caselor raionale de cultură și colțurilor roșii din G.A.C. CULT. POP. 7 (1957) nr. 1: 42—46.

Pentru aceeași problemă vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 770; STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 471; ZORI NOI 12 (1957) nr. 3082.

1018. Copii! Participați cu toți la concursul de basme, recitări și povestiri, organizat pentru școlarii pînă la 14 ani de Biblioteca centrală regională. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1271.

Condițiile concursului.

1019. C o r n i c i, I.: S-a încheiat faza raională a concursurilor artistice pionierești. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 767.

1020. C r a m a r c i u c, O.: Concurs pentru cea mai bună formație artistică. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2973.

Ținut la Rădăuți.

1021. F a b i a n, Șt.: Manifestări culturale la Hida. FĂC. 12 (1957) nr. 3314.

Concurs pentru echipe culturale (cor, solo voce, dansuri populare romînești).

1022. Festivalul regional al tineretului. FĂC. 12 (1957) nr. 3332.

Concurs de formațiuni corale. Clasament.

1023. Finala concursului echipelor artistice de la sate. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3855.

1024. [Formațiile care s-au clasat pe locul I la concursul orășenesc al echipelor artistice sindicale]. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2734.

1025. I. R.: Pregătiri pentru concurs. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 870.

Echipe de dansuri din regiunea Pitești.

1026. I a c o b, Ion: Cu privire la desfășurarea concursului regional al formațiilor artistice de amatori. ZORI NOI 11 (1957) nr. 3012.

1027. În lumea basmelor (10 puncte). SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2546.

Concursuri pentru şcolari.

1028. Închiderea concursului artistic studenţesc. Rezultatul întrecerii formaţiunilor artistice studenţeşti. FĂC. 12 (1957) nr. 3335.

1029. « În cinstea Zilei Copilului » a fost iniţiat un concurs de ilustraţii la volumul « Poveşti » de Ion Slavici. CONTEMP. 1957, nr. 15: Carnet plastic

1030. I o n e s c u - P a ş c a n i, V. şi Alice O u a t u: După concurs, în oraşul Iaşi. FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3293: Pentru o activitate permanentă a formaţiilor de cor.

1031. J u r c a n, Ion: Toată atenţia pregătirii echipelor şi cercurilor artistice pentru concurs. ZORI NOI Med. 4 (1957) nr. 210.

1032. La Palatul Culturii. O zi de cîntece şi voie bună. FĂC. 12 (1957) nr. 3438 (2 fotografii).

Finala concursului artistic în cinstea celei de a 40 aniversări a Marii Revoluţii Socialiste.

1033. M a c a r i e, Ion: Zi de sărbătoare. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 997.

Concurs artistic la Smîrdioasa.

1034. M a r i a n, Ion: La sfîrşitul unui concurs. FĂC. 12 (1957) nr. 3308.

Faza raională a concursului formaţiilor artistice pionereşti.

1035. M i h a l c e a, Aristide: Echipele artistice în concurs. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1665.

Faza intercomunală la Ceptura. Echipa de dansuri şi coruri.

1036. M i r o n e s c u, Tereza: Concursul de basme, metodă de îmbunătăţire a muncii. CĂL. BIBL. 1957, nr. 3: 30—31.

1037. M o l o d e ţ, N.: Concursul formaţiilor artistice de amatori. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2723.

1038. N a z a r i e, Nicolae: Concursul artistic interşcolar. CRIŞ. 12 (1957) nr. 87.

Echipe artistice la Pişcolţ, Valea lui Mihai şi Diosig.

1039. P[o p], M[ihai]: Dezbateri pe marginea concursului echipelor artistice de amatori. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 201—202.

Probleme legate de activitatea coregrafică a mişcării artistice de amatori; problemele muzicii în cadrul mişcării artistice de amatori.

1040. P o p a, Atanasie: Concursul celor 2.000 pionieri şi şcolari. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 497 (2 fotografii).

Foto: « Micii » fluieraşi ai Hodacului.

1041. Primul concurs al formaţiilor artistice de amatori din cooperaţia meşteşugărească. Buc., Editat de U.C.E.C.O.M., [1957]. 96 p. nenum. cu ilustr.: Uniunea centrală a cooperativelor meşteşugăreşti din R.P.R.

Vezi şi: CONTEMP. 1957, nr. 30; CRIŞ. 12 (1957) nr. 95, 204; DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2635, 2717; FĂC. 12 (1957) nr. 3290, 3292, 3356; FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1625; FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 3949; FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2698; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1168, 1229, 1265; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1062; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3996; SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 359; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1023, 1111; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4068; FÁK. 12 (1957) nr. 36, 40; V. COOP. MEŞT. 6 (1957) nr. 1, 4, 25, 31—32, 38, 47, 51.

1042. Primul concurs pe ţară al formaţiilor artistice de amatori din cooperaţia meşteşugărească. V. COOP. MEŞT. 6 (1957) nr. 28.

Pentru desfăşurarea concursului, vezi şi: V. COOP. MEŞT. 6 (1957) nr. 6, 11—12, 14, 17—24, 26—27, 29—31, 36.

1043. Reuşit concurs de dansuri. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3855.

La Casa raională de cultură « Tîrnăveni ».

1044. Rezultatele concursului formaţiilor artistice de amatori. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1044.

Participanţii şi condiţiile.

1045. S f î r l o g e a, Gh.: Primul concurs al artiştilor amatori din întreprinderile aparţinînd Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1530.

Participanţii şi condiţiile.

1046. T a c h e, A. şi I. C u c u: Artiştii amatori în întrecere. FLAC. PRAH. 10 (1957) nr. 1832.

Faza finală a concursului regional de brigăzi artistice.

1047. T i p o n u ţ, Viorel: Cei mai tineri culegători de folclor. CRIŞ. 12 (1957) nr. 77.

Concurs literar pentru cea mai bună culegere de folclor local, organizat de Unitatea de pionieri nr. 9, din Lăzăreni, raionul Oradea.

1048. T r o t u ş, E.: Raionul Bacău în preajma unui important eveniment artistic. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1330.

Concursul muzical « G. Galinescu » şi Festivalul literar-artistic « I. Creangă ». Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. (1957) nr. 1331, 1347, 1350, 1358, 1363, 1369, 1385, 1460; FLAC. P. Neamţ, 9 (1957) nr. 561, 581.

1049. Un interesant concurs de artă populară. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3993.

Organizat de Consiliul general A.R.L.U.S. şi Casa centrală a creaţiei populare in cinstea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3999.

1050. Z i l b e r m a n, Marcel, Ariana L u s c a l o v: Un concurs original. CLUB. 1957, nr. 5: 9.

Concurs de proverbe.

6. TURNEE ARTISTICE

a) Turnee romîneşti în străinătate

1051. Ansamblul C.C.S. în R. P. Ungară. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1254.

O formaţie de dansuri, un taraf de lăutari şi solişti instrumentali şi vocali. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3986, 3996, 4005; MUNCA 13 (1957) nr. 3050, 3060—3061; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3968; ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1432; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 215.

1052. Ansamblul C.F.R.-Giuleşti înregistrează un frumos succes în Turcia. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3955.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3957; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 990, 997, 1005, 1009; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1196; DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2777; CLOPOT. 13 (1957) nr. 1027; DRUM SOC. 9 (1957) nr. 791; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1085; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3371; MUNCA 13 (1957) nr. 3011; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3930, 3943, 3945; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3891; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211—212.

1053. Ansamblul Casei de cultură a sindicatelor din Constanţa a plecat în regiunea Varna (R. P. Bulgaria) unde va da mai multe spectacole. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3970.

1054. Ansamblul de dansuri C.F.R. în turneu în Grecia. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 979.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 984, 990, 997; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1185 1196, 1198; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3808, 3929; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3917, 3922, 3930, 3935, 3941, 3974; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 131; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3878, 3883, 3886; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2399; CRIŞ. 12 (1957) nr. 135; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 775, 777; FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 3993; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3356; MUNCA 13 (1957) nr. 2981, 2993—2994, 2999, 3001; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2516, 2523; ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1365; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 210.

1055. Arta romînească peste hotare. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1018.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1009; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1085; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1086.

1056. « Cîntecul de pe Mureş » la Bolşoi Teatr. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 51: 7.

Dansuri şi cîntece populare, prezentate la Teatrul Mare din Moscova, cu ocazia festivalului.

1057. Continuă succesele artiştilor romîni la Moscova. MUNCA 13 (1957) nr. 3045.

Ansamblul « Doina », Orchestra populară şi ansamblul de dansuri U.T.M. Solişti.

1058. « Decada culturii romîneşti » în R. S. S. Kazahă. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3987.

O formaţie instrumentală de muzică populară romînească şi o formaţie de dansuri a Ansamblului U.T.M. Vezi şi: CONTEMP. 1957, nr. 33.

1059. D o b o ş, Viorel: Solia artei populare romîneşti. URSS AZI 7 (1957) nr. 1.

Turneul ansamblului « Ciocîrlia » în Orient (China, Coreea, Vietnam).

1060. În Anglia Ansamblul C.F.R-Giuleşti distins cu premiul I la un concurs internaţional. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3956.

Pentru turneul ansamblului în Anglia, vezi şi SCÎNT. 26 (1957) nr. 3961, 3967, 3971, 3988; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1018, 1030; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1097, 1107, 1224; FLAC. 6 (1957) nr. 16—17; CONTEMP. 1957, nr. 28 29; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 129 130; REV. ROUM. 11 (1957) nr. 4: 138—140; RUM. REV. 11 (1957)

nr. 4: 133—135; GAZ. LIT. 1957, nr. 38; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2424; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 4027; CRIŞ. 12 (1957) nr. 164, 307; FĂC. 12 (1957) nr. 3342; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3965, 3980—3981; MUNCA 13 (1957) nr. 3017: 3031—3032, 3035; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2544, 2547, 2555; ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3927; ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 10: 62—63; MUZ. 7 (1957) nr. 8: 43—44; SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 50; RUM. HOY 1957, nr. 10: 20—21; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 213.

1061. În Franța: Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3965.

Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3969, 3972—3973, 3984, 3995, 4003, 4008; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1107, 1237, 1240, 1243, 1246; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1009, 1022, 1027, 1035, 1040, 1059; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 132; MAG. 1 (1957) nr. 5:5; GAZ. LIT. 1957, nr. 38: 6; REV. ROUM. 11 (1957) nr. 4: 138—140; RUM. REV. 11 (1957) nr. 4: 133—135; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3926—3927, 3932; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3945; ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1410, 1415; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3920—3921; CRIŞ. 12 (1957) nr. 173, 179; DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2807, 2812; FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4035—4036, 4041; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1121; ZORI NOI 11 (1957) nr. 3011; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3981, 3985, 3987, 3990, 4009; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2559, 2561, 2563, 2631; MUNCA 13 (1957) nr. 3029, 3036—3037, 3059—3060, 3063; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 819—820, 825; FLAM. PRAH. 10(1957) nr. 1713, 1719; TRIB. 1957, nr. 37; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 2400—2401; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 214—215.

1062. O delegație culturală romînă va vizita India, Ceylon și Birmania. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1345.

Din delegație face parte și un grup folcloric al Ansamblului C.C.S., compus din 34 persoane. Pentru aceeași problemă vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1343; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1232; MUNCA 13 (1957) nr. 3146—3147, 3164; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4090, 4096; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4083—4084, 4095; FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2781.

1063. Reprezentanți ai culturii și artei romînești peste hotare. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1009.

Turneul Ansamblului C.F.R.—Giulești și Ansamblului « Nicolae Bălcescu » în Bulgaria. Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3937, 3940; ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3865; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3949; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 212.

1064. S ă n d u l e s c u, A.: Marele succes obținut de Corul de copii radio în R.F. Germană. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 964.

În program și cîntece populare. Pentru aceeași problemă vezi și: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1145; PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 287; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3933; CRIŞ. 12 (1957) nr. 113.

1065. Succesul dansatorilor noștri la Teheran. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 857.

Pentru turneul Ansamblului C.F.R. — Giulești în Iran, vezi și: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 859, 862; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3806, 3808; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 202; MUZ. 7 (1957) nr. 3: 46; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3796; MUNCA 13 (1957) nr. 2859, 2864; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 200—201.

1066. Turneul în Elveția al Ansamblului de cîntece și dansuri al Sfatului popular al Capitalei. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3990.

Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3984, 3993—3994, 4008; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1049, 1059; INF. BUC. 5 (1957) nr. 1263; REV. ROUM. 11 (1957) nr. 4: 138—140; RUM. REV. 11 (1957) nr. 4: 133; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 132; MAG. 1 (1957) nr. 5; CONTEMP. 1957, nr. 35: 8; GAZ. LIT. 1957 nr. 38: 6; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3950; ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1421, 1438; FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4047, 4050, 4053; ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3957; PT. SOC. 8 (1957) nr. 1121; MUNCA 13 (1957) nr. 3048, 3051, 3060, 3063; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3996; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2659; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 830, 834, 848; FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1725; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3422; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 215—216.

b) Turnee străine în R.P.R. și în străinătate

1067. Ambasadorii artei braziliene. MUNCA 13 (1957) nr. 2946.

Ansamblul coregrafic brazilian în Europa (R. D. Germană). În program și dansuri populare.

1068. Ansamblul artistic Igor Moiseev ovaționat în Egipt. MUNCA 13 (1957) nr. 2896.

1069. [Ansamblul bulgar de cîntece și dansuri populare a vizitat U.R.S.S. la sfîrșitul anului 1956]. PROBL. MUZ. 1957, nr. 2: 111.

1070. Ansamblul de cîntece și dansuri « A. V. Aleksandrov » în Anglia. PROBL. MUZ. 1957, nr. 1: 113.

1071. Ansamblul de cîntece și dansuri din R. P. Ungară a oferit în ziua de 25 martie a.c., la Paris un spectacol care s-a bucurat de succes. TRIB. 1957, nr. 8: 12.

1072. Ansamblul de cîntece și dansuri slovace, a sosit în Capitală. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3994—3996, 3999—4000.

Pentru aceeași problemă vezi și: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1056—1058, 1061; INF. BUC. 5 (1957) nr. 1265; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 132—133; MUZ. 7 (1957) nr. 9: 42; CONTEMP. 1957, nr. 36; CRIŞ. 12 (1957) nr. 202, 207; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3958; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2467; FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4058, 4072, 4075; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3967; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4010; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr.

2586—2587; ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3909, 3912; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 856; ST. NOSTRU 8 (1957) nr. 450—451; N. WEG 8 (1957) nr. 2598; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3422; MUNCA 13 (1957) nr. 3060, 3063.

1073. Ansamblul popular al întreprinderii textile « Harnan » din Lodz (R. P. Polonă). V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3927.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2804.

1074. Ansamblul sovietic « A. V. Aleksandrov » şi-a prelungit turneul în Ungaria. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1600.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 3922.

1075. Ansamblul turcesc din Silistra (R.P.B.) a sosit la Constanţa. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2809.

Vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3975.

1076. C. E.: Ansambluri străine în R.P.R. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 202—203: Cronică.

Spectacole de dansuri date de ansamblurile Igor Moiseev din Moscova, « Vladimir Maiakovski » din Sofia şi Baletul studioului de Stat « Ţoi Sin Hi » din Phenian.

1077. Artişti de peste hotare în ţara noastră. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3797.

Despre spectacolele ansamblului Igor Moiseev la Cluj (5 şi 6 ian.) şi despre spectacolele date de Ansamblul de cîntece şi dansuri « Vladimir Maiakovski » din R. P. Bulgaria, în regiunea Timişoara.

1078. Corul de Stat de cîntece ruse, dirijat de Sfeşnikov şi Orchestra de instrumente populare « Nikolai Osipov » dirijată de Dimitri Osipov. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 309: 7.

Prezentare.

1079. Echipa artistică din Liova (R. S. S. Moldovenească) prezintă un program de dansuri la Casa de cultură Murgeni. FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3462.

1080. « În cadrul programelor Teatrului Naţional din Paris, vor avea loc între 6 şi 12 iunie o serie de spectacole ale ansamblului sovietic de dansuri Beriozka ». TRIB. 1957, nr. 12: 12: Caleidoscop.

1081. În întîmpinarea Festivalului. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1701.

Ansamblul de cîntece şi dansuri al Uzinei « Klement Gottwald » din Vittkovice, Moravia şi corul popular coreean.

1082. P r i s n e a, C.: Însemnări pe marginea unui calendar de bucurii. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3807.

Despre schimburile culturale între U.R.S.S. şi R.P.R.
Se menţionează spectacolul dat de Ansamblul de stat de cîntece şi dansuri al R. S. S. Ucrainiene şi Ansamblul Igor Moiseev. Vezi şi: UTUNK 12 (1957) nr. 2; IGAZSÁG 19 (1957) nr. 5; ÚJ SZÁZ 9 (1957) nr. 2: 11—13; N. WEG 8 (1957) nr. 2396; CLUB. 1957, nr. 2 (5 fotografii); ART. R.P.R. 1957, nr. 14: 99—100 (1 fotograie); ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 200; U.R.S.S. AZI 7 (1957) nr. 2: 11—13 (12 fotografii).

1083. Recital de artă populară chiliană. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1307, 1309, 1342.

Interpreta Margot Loyola. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1096, 1102; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2658; ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3951; CONTEMP. 1957, nr. 43; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 219; RUM. HOY 1957, nr. 12: 44.

1084. S i l v e s t r u, Valentin: Întîlnire cu Igor Moiseev. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3793.

Despre spectacolele ansamblului său în R.P.R.
Pentru aceeaşi problemă vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3794; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3805—3807, 3809—3810; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 856—857, 859; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1062, 1064; MUZ. 7 (1957) nr. 2: 42—43; FĂC. 12 (1957) nr. 3183; FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3226; MUNCA 13 (1957) nr. 2858—2859, 2864; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2382—2383; VEAC NOU 13 (1957) nr. 1.

1085. Soseşte corul popular rus din Omsk. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1176, 1178—1180.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 972—973, 975, 977; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3920, 3922—3923, 3925, 3928, 3937, 3947, 3949, 3955; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3947; MUZ. 7 (1957) nr. 7: 40; FLAC. 6 (1957) nr. 11: 6—7; CONTEMP. 1957, nr. 21; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3877; ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3836—3837, 3839; ST. ROŞU Bac. (1957) nr. 1376, 1381; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2372; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3885, 3909—3912; DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3860; CRIŞ. 12 (1957) nr. 143; DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2762; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 765; FĂC. 12 (1957) nr. 3309; FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2723—2724; LUPTA N. 2 (1957) nr. 74; SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 960, 963; STEAUA R. Alba 9 (1957) nr. 400; ZORI NOI Med. 5 (1957) nr. 217; ZORI NOI 11 (1957) nr. 2954; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3910—3915, 3917, 3929, 3935, 3938, 3943; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2491, 2498, 2504, 2531; MUNCA 13 (1957) nr. 2974, 2977, 2987, 2993, 2999, 3002—3003; ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3879, 3907—3908; FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3371—3372; FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1655, 1660; SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 119; SĂT. 10 (1957) nr. 6: 12; VEAC NOU 13 (1957) nr. 20; FLAC. P. Neamţ 9 (1957) nr. 582; VOLKSZEIT. 1 (1957) nr. 2.

1086. Sosirea Ansamblului « V. Maiakovski». DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3744—3745.

Turneul ansamblului bulgar. Vezi şi: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3811; REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 202—203; FLAM. ROŞIE 9 (1957) nr. 748—749; MUNCA 13 (1957) nr. 2864; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2388; ART. R.P.R. 1957, nr. 14: 21 (fotografie); ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 199 (fotografie).

1087. Spectacole date de ansamblul de dansuri din Moscova în Belgia. CONTEMP. 1957, nr. 26: 8: Puncte cardinale.

1088. Spectacolele Ansamblului de stat de cîntece şi dansuri din R. P. Bulgaria la Londra. FLAC. 6 (1957) nr. 36: 16 (fotografie).

1089. « Trio-ul muzical « Los Mexicanos » a întreprins în a doua jumătate a lunii mai un turneu în U.R.S.S. La Moscova, trio-ul a interpretat cu mare succes cîntece populare mexicane». TRIB. 1957, nr. 17: 12.

Vezi şi: PROBL. MUZ. 1957, nr. 5: 130; CONTEMP, 1957, nr. 47.

1090. Turneul ansamblului « Baletul contemporan din Mexic». INF. BUC. 5 (1957) nr. 1313, 1322, 1338, 1340.

Despre aceeaşi problemă vezi şi: ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 904, 1114, 1121; SCÎNT. 26 (1957) nr. 4058; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 221.

1091. Turneul ansamblului iugoslav « Tanec», INF. BUC. 5 (1957) nr. 1364.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1364; ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1160; FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1840; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4107, 4111—4112; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4098; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2686.

7. MUZEE

Vezi şi: nr. 316, 1296, 1301, 1312, 1388, 1448, 1459, 1491, 1512, 1642, 1664, 1733.

1092. « Activitatea muzeelor». O nouă şi folositoare iniţiativă a secţiei culturale regionale Cluj, 1956. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 1: 22.

1093. Aninoiu, D. şi Ion David: O interesantă aşezare ţărănească. AVÎNT. 7 (1957) nr. 344.

Muzeul satului.

1094. Arieşanu, Ion: Prin muzeul Lenau. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3824.

Şi despre secţia etnografică.

1095. Basa, Beniamin: Muzeul regional Hunedoara-Deva. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 680.

Unelte din epoca feudală.

1096. Bălan, Traian: Muzeele — un bun mijloc de educare a maselor. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 922.

Date sumare despre muzeele din Ardeal. Muzeul din Deva deschide o secţie de artă populară.

1097. Becea, A.: Maramureşul de ieri între . . . patru pereţi. În vizită la muzeul din Sighet. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1196.

Descrierea secţiei etnografice.

1098. Case şi muzee memoriale. CRIŞ. 12 (1957) nr. 187.

Despre casele memoriale G. Enescu-Dorohoi, Ion Creangă-Humuleşti şi M. Eminescu-Ipoteşti.

1099. Chelcea, Ion: Un muzeu în aer liber. IAŞUL LIT. 1957, nr. 2: 115.

Cu ocazia deschiderii Muzeului etnografic al Moldovei, din Iaşi, autorul pledează pentru necesitatea înfăptuirii în Moldova a unui muzeu etnografic în aer liber, asemenea « Muzeului satului » din Bucureşti.

1100. Creşte numărul muzeelor în regiune. FLAC. MOIN. 4 (1957) nr. 77.

Se anunţă deschiderea unor secţii de etnografie, la muzeele din Bacău, Tg. Ocna, Tg. Neamţ, Piatra Neamţ.

1101. Cunea, Sorin: Muzeul Satului a crescut. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1137.

Gospodăriile din Hunedoara şi Bacău. Vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 4003; 27 (1957) nr. 4081; SCÎNT. TIN 12 (1957) nr. 2669, 2674; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 927.

1102. Dankanits, Adam: Vă prezentăm: Muzeul raional de istorie. ÎNFR. 2 (1957) nr. 55 (fotografie).

Unele aspecte etnografice. Plug de lemn din evul mediu.

1103. Dima, Simion: Avem prea puține muzee! DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3871.

Și despre aspectul etnografic.

1104. Dionisie, Radu: 70 de ani de activitate. STEAUA R. Alba 9 (1957) nr. 426.

Muzeul din Alba-Iulia. Cîteva date despre colecția etnografică. Vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 934.

1105. Drăgan, D.: La Agnita se pun bazele unui interesant muzeu. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3338 (fotografie).

Și despre secția de artă populară. Pentru secția de ceramică, vezi: CONTEMP. 1957, nr. 22.

1106. Dunăre, N.: Materiale etnografice la Muzeul « Avram Iancu ». În: « *Probleme de muzeografie* ». [IV]. Cluj, 1957, p. 144—150 cu 2 fig.

1107. Dunăre, N.: Le Musée Ethnographique de Transylvanie. REV. ROUM. 11 (1957) 121—125.

Prezentarea muzeului etnografic din Cluj. Vezi și: RUM. REV. 11 (1957) 115—119; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 202 (2 fotografii).

1108. Dunăre, Nicolae: Muzeul etnografic din Lupșa. FĂC. 12 (1957) nr. 3365.

20 de ani de la inființare.

1109. Dunăre, Nicolae: Un deceniu de mișcare muzeografică clujeană. FĂC. 12 (1957) nr. 3463.

1110. El. P.: Cel mai tînăr muzeu etnografic din țară. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3513 (2 fotografii).

Prezentarea generală a colecțiilor muzeului etnografic din Iași. Pentru activitatea muzeografică din Iași vezi și: FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3280, 3474.

1111. Fiț, Augustin: Să ne îmbogățim muzeul. V. NOUĂ 7 (1957) nr. 4.

Muzeul « Avram Iancu ». Și despre secția etnografică.

1112. Floca, Octavain: Muzeele regiunii în cei 10 ani de putere populară. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 939.

Muzeele regiunii Hunedoara. Colecții etnografice.

1113. Florea, Const.: La muzeul mixt raional Tecuci. AVÎNT. Tec. 1 (1957) nr. 8.

Și despre aspectele etnografice ale muzeului.

1114. Horșia, H.: Dincolo de liniștea muzeului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1064 (fotografie).

Despre muzeul de artă populară.

1115. Horșia, H.: La vila Minovici au înflorit caișii. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1144.

Despre secția de artă populară din regiunea București.

1116. Horșia, H.: Satul de la marginea lacului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1349 (fotografie).

Descrieri de gospodării din muzeul satului.

1117. Iacobescu, Dumitru: Vizitînd muzeul raional din Cîmpulung. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1132.

Și despre exponatele etnografice.

1118. Ilustratele noastre. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1121 (fotografii).

Despre popularizarea muzeului de artă populară prin cărți poștale ilustrate.

1119. Im Museum des Dorfes. [La Muzeul satului]. N. WEG 8 (1957) nr. 2683 (fotografie).

Interior de casă țărănească din satul Mălin, raionul Buhuși.

1120. Însemnări din Humulești. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2678.

Despre casa memorială Ion Creangă.

1121. Instituții de artă și cultură care trec sub controlul și îndrumarea Sfaturilor populare. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1069.

Și muzeele de artă populară.

1122. I r i m i e, Cornel: Încă un pas înainte în munca culturală prin deschiderea secției de artă populară a Muzeului Brukenthal. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2686.

Pentru aceeași problemă vezi și: FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2688, 2776; TRIB. 1957, nr. 3:7; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3772; N. WEG 8 (1957) nr. 2423, 2427; STEAUA 8 (1957) nr. 5: 127; CONTEMP. 1957, nr. 15; NAROD. RUM. 1957, nr. 8: 25—26 (fotografie).

1123. K. V.: O comoară de artă populară. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1237 (2 fotografii).

Despre Muzeul Satului.

1124. La Muzeul etnografic al Transilvaniei. FĂC. 12 (1957) nr. 3277, 3287.
1125. La muzeul etnografic din Cluj. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4081 (2 fotografii).

Generalități. Costum năsăudean, cauc de lemn.

1126. L a p o ș, Gr.: La muzeul raional din Zalău. DRUM NOU Zal. 11 (1957) nr. 297.

Unele aspecte etnografice.

1127. La Rm. Vîlcea s-a deschis casa memorială Anton Pann. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1135

Pentru aceeași problemă vezi și: ALB. 61 (1957) nr. 520; MUNCA 13 (1957) nr. 3153.

1128. La Sibiu ia ființă un mare complex muzeografic. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3845.

Despre organizarea secției etnografice a muzeului Brukenthal.

1129. L ă z ă r o i u, G.: Cuvinte despre Rășinari. DRUM NOU 14 (1957) nr. 3786.
1130. L ă z ă r o i u, G.: O vizită la Rășinari. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2689.

Obiecte rășinărene în secția de artă populară a Muzeului Brukenthal.

1131. L i g i, Marius: La Muzeul de artă populară. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 993.

Din activitatea pedagogică a muzeului.

1132. L i p o v e a n u, G.: Un muzeu al Moților. TRIB. 1957, nr. 1: 10.

Depre muzeul etnografic din Lupșa. Pentru aceeași problemă vezi și: V. NOUĂ 7 (1957) nr. 9; MUNCA 13 (1957) nr. 3059.

1133. Lucrări în muzeul regional al Banatului. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3831.

Organizarea secției etnografice. Vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3892.

1134. Lucrări la muzeul din Lugoj. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3931.

Extinderea secției etnografice.

1135. M. P.: Comoară maramureșană. V. LIB. 8 (1957) nr. 357 (2 fotografii).

Muzeul Maramureșului. Se insistă asupra caracterului etnografic.

1136. M a i o r e s c u, T. G.: Popas la Lugoj. CONTEMP. 1957, nr. 30.

Despre secția etnografică a muzeului raional.

1137. M ă l a i, Gavril: Popas la un muzeu sătesc. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4040 (2 fotografii).

Muzeul satului din Găvojdia. Vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3912.

1138. M ă t a s ă, C.: Necesitatea unui muzeu la Bicaz. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1425.

Preconizează înființarea unui muzeu (și etnografic) care să reprezinte regiunea ce va fi acoperită de lacul de acumulare.

1139. Muzee și case memoriale. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3943.

Vasile Alecsandri (Mircești), George Enescu (Dorohoi), Mihail Eminescu (Ipotești), Ciprian Porumbescu (Suceava), Ion Creangă (Humulești). Secția etnografică a Muzeului Banatului. Pentru casa memorială de la Mircești, vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2517; «*Probleme de muzeografie*», [IV]. Cluj, 1957, p. 160—163.

1140. Muzeu sătesc. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4108.

În Zăvoldia, raionul Lugoj.

1141. Muzeul de istorie și artă din Buzău. V. BUZĂU. 9 (1957) nr. 686.
1142. «Muzeul satului». DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2787.

Starea muzeului de la Topraisar.

1143. Muzeul Satului. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3839.

În comuna Sîntimbru, raionul Ciuc, s-a deschis un muzeu care reflectă dezvoltarea comunei. Vezi și: ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 6: 47.

1144. Muzeul Satului. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 889: Ghid bucureștean.

Notă descriptivă sumară.

1145. O casă țărănească-muzeu. ALB. 61 (1957) nr. 518 (fotografie).

Casă din comuna Armășeni, Regiunea Autonomă Maghiară, luată în grija Muzeului regional din Sf. Gheorghe.

1146. O comoară de artă populară romînească. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3955 (fotografie).

Muzeul dr. M. Minovici.

1147. O p r e s c u, G.: Dezvoltarea muzeelor în ultimii 10 ani. Conferință ținută la 2 dec. MAG. 1 (1957) nr. 8.

1148. O vie activitate culturală. FĂC. 12 (1957) nr. 3238.

Casa memorială « Ion Pop Reteganul » la Reteag. Vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 17. « *Probleme de muzeografie* » [IV]. Cluj, 1957, p. 37—62 (9 fotografii).

1149. P a n t a z e s c u, Cornel: Muzeul regional Pitești. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1029.

Și despre secția de etnografie.

1150. P i e t r a r u, Gh.: În vechea cetate a postăvarilor. FLAC. 6 (1957) nr. 14 (fotografie).

Muzeul de vechi instrumente de țesut de la Cisnădie.

1151. Prin sălile muzeului raional din Rădăuți. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3122.

Unelte primitive de agricultură, de pescuit, de vînat, albinărit și altele.

1152. R ă d u l e s c u, Gh.: Rodnica activitate a muzeului din Giurgiu. LUPTA N. 2 (1957) nr. 101 (fotografie).

Și despre secția etnografică.

1153. R e t e g a n u, Ion: Transformarea socialistă a agriculturii — temă des întîlnită în muzeele din regiunea Cluj. ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 2: 18.

1154. S. D.: Din activitatea muzeului sătmărean. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1182.

Se proiectează întregirea lui cu o secție folclorică.

1155. S-a redeschis Muzeul mixt. ST. ROȘU 9 (1957) nr. 753.

Secția de etnografie.

1156. Trei noi muzee. FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3498.

Se anunță deschiderea muzeului etnografic al Moldovei din Iași. Pentru aceeași problemă vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 51; FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3371, 3526; INF. BUC. 5 (1957) nr. 1343; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2527; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4062; V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 49.

1157. Un muzeu etnografic în raionul Botoșani. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2896.

Deschis în toamna anului 1956 în satul Orășeni Deal.

1158. Un muzeu interesant. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3070.

Muzeul din Cîmpulung Moldovenesc. Secția etnografică: un car de 400 ani, stînă în mărime naturală, unelte de ciobănit, costume, obiecte de artă populară.

1159. V á r a d i, András: Egy kis falu a nagy fővárosban. [Un sat mic în capitala cea mare]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 171.

Descrierea Muzeului Satului din București.

8. EXPOZIȚII DE ARTĂ POPULARĂ ROMÎNEASCĂ ÎN ȚARĂ ȘI STRĂINĂTATE; EXPOZIȚII DE ARTĂ POPULARĂ STRĂINĂ ÎN R.P.R. ȘI ÎN STRĂINĂTATE

1160. B e e r, H.: Mărturii sucevene la Expoziția de artă populară din București. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2990.

Costume populare și obiecte din os, obiecte din lemn și ceramică.

1161. B u c u r, C.: Festivalul fetelor. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2538 (fotografie).

Expoziție de lucru de mînă la Nădlac.

1162. Contribuția regiunii noastre la expoziția de artă populară. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 1122.

În cadrul celui de al treilea concurs organizat de U.C.E.C.O.M.

1163. C r ă c i u n e s c u, V.: Expoziție de artă populară. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4095.

La Govora.

1164. Din activitatea Muzeului regional Arad. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3982.

Expoziția organizată de Muzeul regional Arad în orașul Lipova, pentru combaterea misticismului.

1165. D u n ă r e, Nicolae: Oglindirea noului prin materiale etnografice în expozițiile muzeale. În: *Probleme de muzeografie* [III]. Cluj, 1957 p. 82—118 + 9 f. pl.

Rezumate în limba maghiară. Vezi și FĂCLIA 12 (1957) nr. 3285. Rec.: FĂC.: 12 (1957) nr. 3342 (N. Dunăre), în cadrul unei analize globale a volumului.

1166. D r a g o m i r e s c u, Al.: O artă puțin cunoscută. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1099.

Expoziția: « Găteala capului » la Muzeul de artă populară. Pentru aceeași problemă vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1299, 1311; SCÎNT. 25 (1957) nr. 4020; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 221.

1167. Expoziția de artă populară. V. BUZĂU. 9 (1957) nr. 771.

În clădirea Sfatului popular al orașului Buzău.

1168. Expoziția de artă populară aplicată, deschisă în Palatul culturii din Cluj. FĂC. 12 (1957) nr. 3442.

1169. [Expoziția de cusături naționale organizată de comisia de femei din Jidvei]. SĂT. 10 (1957) nr. 4: 15 (fotografie).

1170. Expoziția mîinilor harnice. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2703.

Expozitia de lucrări de mînă, organizată la fabrica « 11 Iunie » din Cisnădie.

1171. Expoziție cu obiecte de artă populară. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4093 (fotografie).

Al 3-lea concurs de artă populară și decorativă.

1172. [Expoziție de artă plastică, artă populară și artă aplicată deschisă la Mediaș]. DRUM NOU 14 (1957) nr. 4044.

Vezi și: DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 929.

1173. G a b o r, Stela: Pe sălile Muzeului arădean. Expoziția de ceramică și porțelanuri. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3889.

1174. G h e o r g h i u, Cecilia: O expoziție muzeală. AVÎNT. Tec. 1 (1957) nr. 47.

Organizată de Muzeul mixt raional Tecuci la colțul roșu al gospodăriei agricole colective « Calea spre socialism » din Munteni. Expoziție de unelte din diferite orînduiri sociale.

1175. În inima țării Oașului. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3999.

Expoziție de artă populară la Negrești.

1176. La Expoziția permanentă a produselor cooperativelor meșteșugărești. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 46 (2 fotografii), 47.

1177. M a x y, Liana: Măiestrie. FLAC. 6 (1957) nr. 27: 19—20 (5 fotografii).

Expoziția de artă populară: sculptură în lemn, costume, cojoace din Tg. Neamț, Luizi Călugăra, Suceava, Constanța, Horezu.

1178. Măiestrie artistică. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 52 (fotografie).

Expoziție a obiectelor create în cadrul celui de al III-lea concurs de artă populară și decorativă din cooperația meșteșugărească.

1179. N e g r e a n u, V.: Răscolind visuri de tinerețe. SEC. CIOC. 7 (1957) nr. 881.

O expoziție de artă populară în comuna Celaru.

1180. N o v a c, P.: Talente din popor. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 34 (fotografie).

Expoziția cooperativei « Arta populară » din Cluj: broderii, sticlărie, sculptură în lemn.

1181. O expoziție de artă populară. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1830.

La Sinaia.

1182. O expoziție permanentă de artă populară și artizanat. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3837.

La Timișoara.

1183. O frumoasă expoziție etnografică. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 393.

Organizată la Muzeul raional Făgăraș. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4062.

1184. Oglindă a sufletului oșenesc. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1141.

Expoziția de artă populară locală de la Negrești.

1185. O reușită expoziție meșteșugărească. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3928.

La Tg. Mureș.

1186. P. R.: Vă informăm despre: Casa orășenească a creației populare. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1125.

Se va deschide o expoziție permanentă de artă populară.

1187. Petrescu, Paul și Paul Stahl: Arta populară a naționalităților. CONTEMP. 1957 nr. 50.

Prezentarea Expoziției minorităților naționale de la Muzeul de artă populară. Pentru aceeași problemă vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1340, 1346; ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1139; DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4032; FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3523; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4076, 4078; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2666, 2680; MUNCA 13 (1957) nr. 3134, 3141—3142, 3144; GAZ. ÎNV. 9 (1957) nr. 448; ELÖRE 11 (1957) nr. 3145; FÁK. 12 (1957) nr. 295; FALV. DOLG. NÉPE 13 (1957) nr. 49: 4; N. WEG 8 (1957) nr. 2686; V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 49.

1188. Safir, I.: Expoziția « Casa oltenească ». ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3984.

În cadrul Muzeului regional « Oltenia ».

1189. Sandu, A.: Meșteșugul artiștilor țărani. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1236.

Despre expoziția de cojoace și chimire deschisă la Muzeul de artă populară. Pentru aceeași problemă vezi și: ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1023.

1190. V. G.: O expoziție de artă plastică și artă aplicată. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4055.

La Galați.

1191. Aprecieri elogioase a publicației florentine « Il secolo », din 27 februarie 1957, despre expoziția de artă populară romînească. CONTEMP. 1957, nr. 11: Prezențe romînești.

Vezi și: DRUM NOU 14 (1957) nr. 3766.

1192. Arta populară romînească apreciată peste hotare. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3860.

Succesul obținut de diferite expoziții de artă populară romînească în străinătate.

1193. Ceramica romînească la Stockholm. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3840.

Pentru aceeași problemă vezi și: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1109; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3840; ST. ROȘU Buc. 1957, nr. 1378; V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 6; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 206.

1194. Deschiderea expoziției de ceramică romînească de la Osterman (Suedia). CONTEMP. 1957, nr. 13.

Aprecieri elogioase în presa suedeză.

1195. Expoziția de artă populară romînească de la Bologna. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3846.

Pentru aceeași problemă vezi și: REV. ROUM. 11 (1957) nr. 2: 139.

1196. Expoziția de artă populară romînească de la Delhi. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1177 (2 fotografii).

Pentru aceeași problemă vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3898; 27 (1957) nr. 4082.

1197. Expoziția de artă populară romînească din orașul Orebro elogiată de numeroase publicații suedeze. CONTEMP. 1957, nr. 27: Puncte cardinale.

1198. Expoziție de artă populară la Praga. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 996.

Participă și R. P. Romînă. Vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2522.

1199. Expoziție de artă populară romînească în Italia. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2851.

La Roma, în sept. 1956. Vezi și: ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 200.

1200. Expoziție de artă populară romînească la Londra. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3910.

La muzeul Horniman. Pentru aceeași problemă vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 20, 25, 47; CLOPOT. 13 (1957) nr. 1012; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2486; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211.

1201. Expoziția de ceramică romînească în Finlanda. SCÎNT. 26 (1957) nr. 4012.

În orașul Turku. Pentru aceeași problemă vezi și: DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2846; ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2475; DRAP. ROȘU 14, (1957) nr. 4027; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 217.

1202. Expoziții de artă romînească în Anglia, Danemarca, Liban, Siria, India, Republica Democrată Germană. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1107.

Despre organizarea lor.

1203. J i g a, C.T.: Arta populară romînească. STEAUA 8 (1957) nr. 11: 123: Mențiuni și opinii.

Despre expozițiile organizate în R. F. Germană. Pentru aceeași problemă vezi și: AVÎNT. 7 (1957) nr. 332.

1204. Manifestări culturale romînești peste hotare. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3953.

Expoziția de ceramică de la Göteborg. Pentru aceeași problemă vezi și: CRIȘ. 12 (1957) nr. 148; FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3369; MUNCA 13 (1957) nr. 3005; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 210; ART. PLAST. 4 (1957) nr. 4: 63.

1205. Manifestări romînești peste hotare. ZORI NOI 11 (1957) nr. 3011.

Vernisajul expoziției de ceramică romînească de la Copenhaga.

1206. M o l d o v e a n u, Adina: Exposition d'art roumain. REV. ROUM. 11 (1957) nr. 2: 139: Chroniques.

Expoziția de artă populară de la Karlsruhe. Pentru aceeași problemă vezi și: RUM. REV. 11 (1957) nr. 2: 134; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3830, 3851; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3855.

1207. O expoziție de artă decorativă și aplicată romînească organizată la Berlin (R.D.G.) cu prilejul împlinirii a 10 ani de la proclamarea Republicii [Democrate Germane]. CONTEMP. 1957, nr. 46: Carnet.

1208. Pe insula Aland. CONTEMP. 1957, nr. 25.

Expoziția de artă populară romînească de la Marienham, Anglia.

1209. Prezențe romînești peste hotare. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3940.

Expoziția de artă populară romînească organizată la muzeul municipal din Braunschweig. Vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2494.

1210. « Vă mulțumesc foarte mult . . . A fost o călătorie plăcută » . . . Dintr-un album de impresii al unei expoziții de artă populară romînească peste hotare. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3856.

Expoziția organizată în Palatul Artei din Milano. Vezi și: ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 206.

1211. A V.: Broderie. O artă delicată a fetelor chineze. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1096.

Expoziția de la Bibl. Universitară. Arta naționalităților Miao. Vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 4024.

1212. B ă n ă ț e a n u, Tancred: Arta aplicată bulgară. CONTEMP. 1957, nr. 36.

Expoziția de la Muzeul de artă populară din București. Pentru aceeași problemă vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1266, 1281; ST. ROȘU Buc. 5 (1957) nr. 1060; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3975; FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2757; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2586; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4024.

1213. D e a c. M.: Expoziția de artă decorativă și aplicată rusă. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1180: Decada culturii R.S.F.S.R.

Pentru aceeași problemă vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3914, 3921, 3923, 3926, 3994; ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 973—974; CRIȘ. 12 (1957) nr. 229, 234—235, 247; FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1667; ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2376, 2523; TRIB. 1957, nr. 23; V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3887; STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 515; FĂC. 12 (1957) nr. 3329, 3340; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3909, 3911—3912; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2499, 2501; MUNCA 13 (1957) nr. 2975; FEM. 10 (1957) nr. 6: 17; FÁK. 12 (1957) nr. 233, 235; IGAZSÁG 19 (1957) nr. 151; MUNK. ÉL 1 (1957) nr. 16: 7; UTUNK 12 (1957) nr. 27; VEAC NOU 13 (1957) nr. 20; U.R.S.S. AZI 7 (1957) nr. 5

1214. Deschiderea unei expoziții de artă populară chineză. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1164.

Pentru aceeași problemă vezi și: ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 958; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2484; MUNCA 13 (1957) nr. 2960; V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 16, 19.

1215. Expoziția « Arta aplicată în R. P. Mongolă» INF. BUC. 5 (1957) nr. 1254.

Fotografii și desene prezentînd arta aplicată mongolă.

1216. Expoziția de artă populară ucraineană, organizată în Palatul beleartelor din Lille (Franța). TRIB. 1957, nr. 41: 12: Caleidoscop.

1217. Expoziția « Satul ceh în evul mediu» deschisă la Muzeul național din Praga. ANAL. ROM.-SOV. IST. 11 (1957) nr. 2: 165.

1218. « La Paris va fi inaugurată în cursul lunii viitoare o expoziție de artă veche cehoslovacă. Vor fi expuse piese datînd din preistorie pînă la sfîrșitul secolului al XV-lea». TRIB. 1957, nr. 14: 12: Caleidoscop.

1219. O nouă manifestare a artei chineze. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1115.

Expoziție permanentă la Moscova.

9. ÎNREGISTRĂRI DE MUZICĂ POPULARĂ ROMÎNEASCĂ PE DISCURI

1220. Cronica discului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1073, 1296, 1320.

Noi inregistrări de cîntece populare.

1221. Cronica discului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1115.

Înregistrări noi cu interpreții: Maria Lătărețu, Emil Gavriș și Rodica Buior.

1222. Cronica discului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1266.

Noi înregistrări de cîntece populare interpretate de Maria Tănase.

1223. Cronica discului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1278.

Înregistrări de basme romînești și maghiare.

1224. Cronica discului. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1350.

Cîntec popular armean.

1225. Cronica discului. Discuri micro de format mic. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1308.

Înregistrări de cîntece populare romîne și maghiare.

1226. Discuri muzicale. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1104.

Înregistrări de cîntece populare.

1227. E.M.: Colțul discofilului. MAG. 1 (1957) nr. 5.

Cîntece populare romîne și chiliene

1228. Export de discuri de muzică populară și ușoară romînească. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3844.

1229. G [ă r d e s c u] G[aby].: Contribuție romînească la « The Columbia World Library of Folk and Primitive Music». REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 134—135: Cronica.

Antologia sonoră de discuri cu muzică populară autentică din toată lumea, editată de societatea « Columbia », sub îngriiirea lui Alan Lomax. Antologia romînească caută să oglindească bogăția și varietatea folclorului nostru. Notă explicativă a colecției de Tiberiu Alexandru.

1230. În colecția « Le chant du monde» a apărut al doilea album de discuri din seria « Cîntece și dansuri romînești», cuprinzînd jocuri bănățene, muntenești și oltenești. TRIB. 1957, nr. 21: 12.

1231. Microsillons roumains. « Electrecord» 33 t 1/3—17 cm. Musique populaire roumaine. [Discuri microsillons romînești. « Electrecord» 33 t 1/3—17 cm. Muzică populară romînă]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 215.

Cu interpreții: Maria Lătărețu, Emil Gavriș, Alexandru Grozuță, Fănică Luca, Nicolae Vișan etc.

1232. Muzică populară romînească în Franța. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1082.

Colaborare între « Pathé Marconi » și « Electrecord » pentru o culegere de cîntece populare romînești.

1233. S. F.: Cronica discului. Recital Maria Tănase. « Dragi mi-s cîntecele mele», « Dui-Dui», « Aseară vîntul bătea», « Doina din Dolj», « Foaie verde, foi de nuci», « Bun îi vinul ghiurghiuliu». Disc « Electrecord», microsillon, turație 331/3, nr. 3, MTS 5—6. MUZ. 7 (1957) nr. 1:48.

10. FILME ETNOGRAFICE ŞI FOLCLORICE

1234. A VII-a săptămînă internaţională a filmului turistic şi folcloristic, la Bruxelles. TRIB. 1957, nr. 37: 12: Caleidoscop.

1235. Al VI-lea seminar internaţional al filmului etnografic, încheiat de curînd la Praga. CONTEMP. 1957, nr. 43: Puncte cardinale.

Pentru aceeaşi problemă vezi şi: SCÎNT. 26 (1957) nr. 3997; TRIB. 1952, nr. 38: 12.

1236. Arta romînească în oraşele Europei. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1109.

Prezentarea filmului romînesc « Ciocîrlia » în Finlanda. Pentru aceeaşi problemă vezi şi: V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3791; FLAC. IAŞI 12 (1957) nr. 3245.

1237. Artişti italieni şi germani lucrează în prezent la filmarea legendei Nibelungilor, pentru ecran lat. TRIB. 1957, nr. 41: 12: Caleidoscop.

1238. Diafilme-basm. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 1157.

Diafilme cu basme romîneşti şi străine pentru copii.

1239. Molho, Eva: Participăm la « Festivalul Internaţional al filmului animat» de la Londra. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3865.

Filmul « Ursul păcălit de vulpe » după Ion Creangă.

1240. O seară de basm. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1330.

Diafilmul « Harap Alb ».

1241. Potîngă, C.: În decada filmului romînesc. ST. ROŞU Bac. 1957, nr. 1521.

Se anunţă filme despre folclorul nostru.

1242. Rahoveanu, Ion: « Meşterul Manole». TRIB. 1957, nr. 38: 12: Însemnări.

Despre un film bulgar de scurt metraj, înfăptuit pe baza legendei existente cu acelaşi nume.

1243. Sandu, N.: Un film despre muzica populară romînească. ST. ROŞU Buc. 4 (1957) nr. 992 (fotografie).

1244. Trei cicluri de filme documentare romîneşti. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4079.

Un ciclu « Din frumuseţile folclorului romînesc ».

11. VALORIFICAREA FOLCLORULUI ÎN CADRUL TEATRELOR DE PĂPUŞI

1245. Anunţ: « Dănilă Prepeleac» prelucrat pentru cei mici de M. Suciu şi prezentat în spectacol de Teatrul de păpuşi din Cluj, va fi tipărit în limbile romînă şi maghiară, de Casa de creaţie populară din Cluj. TRIB. 1957, nr. 6: 11.

1246. Arieşanu, Ion: « Punguţa cu doi bani». Spectacol inaugural al Teatrului de păpuşi. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3844.

1247. Artiştii romîni elogiaţi de presa moscovită. ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2436.

Teatrul de păpuşi « Ţăndărică » pentru spectacolul « Povestea porcului » de Ion Creangă.

1248. [« Capra cu trei iezi», spectacol dat de secţia de păpuşi, Teatrul de Stat din Oraşul Stalin]. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3949.

1249. Codreanu, Elena V.: Teatru de păpuşi la sate. FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1607.

« Capra cu trei iezi » de Ion Creangă la Moroieni, Brăneşti, Fieni.

1250. Colectivul Teatrului de păpuşi Galaţi pregăteşte o nouă premieră cu spectacolul « Păcală». V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4061 (fotografie).

1251. Dima, Simion: Artă păpuşerească. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3893.

Despre teatrul de păpuşi din Timişoara. În repertoriu « Punguţa cu doi bani ».

1252. Două premiere ale teatrului de păpuşi « Cravata Roşie» din Botoşani. ZORI NOI 11 (1957) nr. 2993, 3065, 3986.

« Capra cu trei iezi » de I. Creangă.

1253. Enescu, D.: Din istoria teatrului de păpuşi. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4070.

Descrierea unui teatru de păpuşi la începutul secolului XIX. Încercarea lui Guignol în 1917. Teatrul Karaghioz la Brăila.

1254. Feneșanu, St.: « Isprăvile lui Păcală » la teatrul de păpuși din Petroșani. ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2383.

1255. Ianuș, Vasile: Spectacol al teatrului de păpuși de amatori. ST. ROȘU. Bac. 1957, nr. 1370.

Spectacolul « Pupăza din tei » prezentat de teatrul de păpuși al Casei raionale de cultură Roman.

1256. Leonte, Mihai: În preajma noii stagiuni a Teatrului de păpuși. FĂCLIA 12 (1957) nr. 3398.

Din Cluj. În repertoriu, basme din Ion Creangă.

1257. Moise, Ion și V. Țitarcă: Un spectacol cu teatrul de păpuși de amatori. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1354.

« Fata babei și a moșneagului » de Ion Creangă.

1258. Naumescu, Radu: « Păcală » dramatizare de G. Baron. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3291.

1259. Niculescu, Margareta: Despre teatrul de păpuși. Schițe: Ella Conovici. Buc., Editura de Stat didactică și pedagogică, 1957. 76 p. cu fig. și ilustr.

Despre experiența Teatrului Țăndărică.

1260. « Povestea lui Ion Creangă, « Ursul păcălit de vulpe » l-a inspirat pe regizorul George Saidel în crearea unui film de păpuși cu același titlu. » CONTEMP. 1957, nr. 22: 5.

1261. Repertoriul colectivului Teatrului de păpuși « Țăndărică ». ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3942.

Basmele lui Ion Creangă.

1262. Săplăcan, P.: Teatrul de păpuși și-a deschis stagiunea cu « Punguța cu doi bani ». PT. SOC. 8 (1957) nr. 1157 (fotografie).

1263. Soare, C.: « Păcală » în repetiție la Teatrul de păpuși din Petroșani. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 708, 742, 751.

1264. « Teatrul de păpuși din Botoșani prezintă în noua stagiune, piesa originală « Capra cu trei iezi » de Eugenia Dimitriu, după basmul lui I. Creangă ». TRIB. 1957, nr. 34:11.

1265. « Teatrul de Păpuși din Orașul Stalin se va muta, cu începere din luna decembrie în localul propriu din clădirea Teatrului de Stat. Noua sală va fi inaugurată cu piesa « Punguța cu doi bani » după Ion Creangă ». TRIB. 1957, nr. 34: 11.

1266. « Teatrul de păpuși din Timișoara, recent renovat, își va deschide porțile zilele acestea cu premiera « Punguța cu doi bani », după povestirea lui Ion Creangă ». TRIB. 1957, nr. 7: 11.

1267. Turneul Teatrului de păpuși din Iași. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3273.

Cu piesele « Păcală » și « Punguța cu doi bani ».

12. DĂRI DE SEAMĂ ASUPRA ACTIVITĂȚII DE VALORIFICARE A FOLCLORULUI DE CĂTRE DIFERITE INSTITUȚII ȘI DIFERIȚI CERCETĂTORI. CONFERINȚE, PUBLICAȚII, RECENZII GLOBALE ETC.

Vezi și: nr. *212, 1421, 1439, 1446, 1486—1487, 1508, 1521, 1530, 1582, 1598—1599, 1607, 1651, 1658—1660, 1663, 1668—1671, 1705—1706, 1708.*

1268. A. C.: Din activitatea secției de științe sociale din Sibiu a Academiei R.P.R. filiala Cluj. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2734.

Despre cercetările folclorice întreprinse în cadrul secției.

1269. [A început redactarea monografiei etnografice a mărginimii Sibiului]. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2773.

1270. Arta populară în imagini colorate. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1345.

Conferința lui Tancred Bănățeanu despre arta populară ca una din formele de expresie ale specificului național.

1271. Balotă, Anton: Radu Vodă în folclorul sud-slav. Comunicare ținută la Asociația slaviștilor din R.P.R. în ziua de 2 dec. 1956. STUD. 10 (1957) nr. 1: 245.

1272. Bărbulescu, C. și L. Stănculeanu: Considerații preliminare asupra culegerilor de folclor făcute în zona hidrocentralei de la Bicaz în anii 1954—1955. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 122—128.

1273. B u i d o ș, Adalbert: Organizarea cenaclului coregrafilor. Din orașul Oradea. CRIȘ. 10 (1957) nr. 90.

1274. B u l g ă r, Gh.: Studii și cercetări de istorie literară și folclor, IV, 1955; V, 1 2. 1956. LIMBA ROM. 6 (1957) nr. 2: 65—69: Recenzii.

Recenzia globală a periodicului cu specială atenție asupra materialelor de folclor.

1275. C. G.: Noi studii privitoare la istoria folcloristicii romîne. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 197—198.

Despre contribuțiile: Al. Bistriteanu: Primii culegători de basme romînești (Frații Schott, Obert, Kunisch) și V. Ciobanu; Tudor Pamfile (în « Studii și cercetări de ist. lit. folclor » 1956, nr. 1—2) și I. Breazu: Gheorghe Bariț și patrimoniul popular și I. Mușlea: Ion Pop Reteganul folclorist, (în « Studii și cerc. științifice ». Seria III. Filiala Cluj, 1955, nr. 3—4).

1276. C. L.: Din activitatea E.S.P.L.A.—filiala Tg. Mureș. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 502.

Pregătirea unor culegeri de folclor maghiar.

1277. Cercetări folclorice. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3913.

Activitatea secției din Cluj a Institutului de folclor. Vezi și: STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 476.

1278. C[i o b a n u], Gh.: Folclorul în revista Muzica pe anul 1956. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 194—197.

Despre articolele: 1) Gh. Ciobanu, Cîntecul nou; 2) Jiři Vysloužil, Problema variației în creația populară și cultă; 3) Serghei Aksiuk, Cîntecul popular contemporan. Din experiența cîntecului rus sovietic; 4) Elena Stoin. Cîntecul popular bulgar contemporan; 5) Szabolcsi Bence, Principiul makam în muzica populară și cultă. Tipul și variația; 6) P. Carp-Pelatti, Formulele melodice în cîntecul popular; 7) Jiři Vysloužil. Despre muzica și cîntecul popular al valahilor din Moravia; 8) Sabin V. Drăgoi, O lună petrecută în Republica Cehoslovacă; 9) Jadviga și Marian Sobieskv, Activitatea folcloristică în R.P. Polonă.

1279. C[i o b a n u], Gh.: Începuturile culegerilor și prelucrării artistice a muzicii populare romînești. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 119.

Despre comunicarea prof. G. Breazul în cadrul Subsecției de Artă a Academiei R.P.R.

1280. C i o b a n u, Gh.: Publicații ale Institutului de folclor apărute în 1956. MUZ. 7 (1957) nr. 1: 45—46.

Prezentarea globală a 6 publicații.

1281. [Colectivul de cercetători romîni și germani care alcătuiesc secția de Științe sociale a Academiei R.P.R. a realizat noi studii]. TRIB. 1957, nr. 16.

Se semnalează studiul: « O colecție de folclor romînesc » alcătuită de către folcloriștii sași care aduce importante date referitoare la folclorul romînesc din *Transilvania, din prima jumătate a secolului trecut.*

1282. Culegeri de folclor. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3948.

Activitatea colectivului de cercetători de la Institutul de istorie literară și folclor al Academiei R.P.R.

1283. Despre unele conferințe ale Filialei din Cluj a Academiei R.P.R. FĂC. 12 (1957) nr. 3223.

I. Mușlea: « Gaster ca folclorist », cu prilejul comemorării sale.

1284. Din activitatea secției [din Cluj] Institutului de folclor. FĂC. 12 (1957) nr. 3226.

Despre lucrările planificate. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3858.

1285. D [u n ă r e], N.: Studii etnografice în Valea Jiului. TRIB. 1957, nr. 3: 6.

Despre activitatea colectivului etnografic al Filialei Cluj a Academiei.

1286. D u n ă r e, Nicolae: Zece ani de etnografie clujeană. FĂC. 12 (1957) nr. 3474.

1287. [« Filiala din Sibiu a Societății de Istorie și Filologie anunță pentru luna iunie următoarele comunicări » . . .] TRIB. 1957 nr. 19.

Titlul comunicărilor.

1288. Folclorul romînesc și al minorităților naționale — factor al dezvoltării culturale sub regimul nostru democrat-popular, conferință de A. Vicol. CONTEMP. 1957, nr. 50: Memento.

Conferința este urmată de un program comun de cîntece și dansuri al Caselor de cultură « Baruch Berea », « Fr. Schiller », « Sandor Petöfi » și Casei de cultură a sindicatelor din București.

1289. F o r ț a d e, Grigore: O zi plăcută la Faraoani. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1280.

Conferința: « Lupta împotriva superstițiilor, doftoroaelor și a leacurilor băbești », de Nica Alexandru.

1290. Gheorghe, Stan: Rodnică activitate culturală în comuna Țepu. AVÎNT. Tec. 1 (1957) nr. 1.

Cor, dansuri, taraf. Conferința: « La medic și nu la baba doftoroaia ».

1291. Grosu, Mitu: Activitatea folclorică în anii Republicii. GAZ. LIT. 1957, nr. 52

Dare de seamă generală, privind activitatea tuturor instituțiilor de specialitate.

1292. H. H.: Etnografii în satele regiunii. Convorbirea noastră. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1253.

Interviu cu Tancred Bănățeanu directorul muzeului de Artă populară.

1293. Jagamas, János: A Romániai magyar népzenekutatás néhány kérdése. [Cîteva probleme ale cercetărilor asupra muzicii populare maghiare în Romînia.] KOR. 1 (1957) 1163—1168.

Activitatea Institutului de folclor — Filiala Cluj, în perioada 1949—1957.

1294. Lăudat, I.: Dezvoltarea folcloristicii noastre în anii puterii populare. IAȘUL LIT. 1957, nr. 12: 120—122.

Dare de seamă generală, privind activitatea tuturor instituțiilor de specialitate.

1295. Le Folklore en R.P.R. [Folclorul în R.P.R.] ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211.

Activitatea Institutului de folclor.

1296. Ligi, Marius: Etnografia regiunii București. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1081.

Cercetări întreprinse de trei muzee din Capitală: Muzeul de artă populară al R.P.R., Muzeul Satului și secția de artă populară a Muzeului Minovici.

1297. Lucrări efectuate la Secția de Istoria artei și Etnografie. FĂC. 12 (1957) nr. 3223.

Activitatea monografică.

1298. Manifestări în săptămîna artelor plastice și muzeelor. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4077.

Mențiune despre conferințele ținute.

1299. Manu, Emil: « Studii și cercetări de istorie literară și folclor »: TÎN. SC. 6 (1957) nr. 2: 106—107.

Recenzie globală la nr. 3—4 pe anul 1956.

1300. Moisescu, Titus: Tipărituri E.S.P.L.A. în anul trecut. MUZ. 7 (1957) nr. 1: 46—47.

Recenzie despre tipăriturile muzicale. Sînt menționate și lucrările din domeniul muzicii populare, p. 47.

1301. [Muzeul Brukenthal a întreprins o cercetare etnografică în satele din mărginimea Sibiului, urmărind studierea păstoritului]. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2728, 2739.

Vezi și: TRIB. 1957, nr. 27.

1302. O lucrare despre folclorul țării noastre. SCÎNT. 26 (1957) nr. 4051.

Institutul de folclor elaborează o vastă lucrare despre « Folclorul în Republica Populară Romînă ».

1303. Pîrvulescu, M.: Studii și cercetări de istorie literară și folclor. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3851.

Notă bibliografică globală.

1304. P[op], M[ihai]: Creșterea colecțiilor Institutului de folclor în anul 1956. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 193.

Dare de seamă asupra culegerilor.

1305. [Prezidiul Academiei R.P.R. a aprobat apariția unei reviste a Secției de științe sociale din Sibiu, a Filialei clujene a Academiei intitulată: Forschungen zur Volks und-Landeskunde]. FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2739, 2772.

Vezi și: TRIB. 1957, nr. 27, 37.

1306. Qu'a-t-on fait pour l'art populaire? Un institut qui possède la plus importante collection de folklore national du monde. [Ce s-a făcut pentru arta populară? Un institut care posedă cea mai importantă colecție de folclor național din lume]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 222 (fotografie).

1307. Revista de folclor. MUZ. 7 (1957) nr. 9: 46—48 (T. Alexandru); LIMBA ROM. 6 (1957) nr. 4: 70—72 (I. Popescu); BIS. ORT. ROM. 75 (1957) 476—478 (Gh. Alexa); IAȘUL LIT.

1957, 6; 113–115 (Al. Teodorescu); V. ROM. 10 (1957) nr. 12: 216–217 (M. Grosu); TÎN. SC. 6 (1957) nr. 5: 101 (E. Manu); GAZ. LIT. 1957, nr. 16 (Cronicar); STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 717 (I.C.C.); V. ROM. 10 (1957) nr. 4: 240–241 (I. B.); CONTEMP. 1957, nr. 13.

Recenzii globale ale periodicului pentru anul I și II de apariție. Note bibliografice: CULT. POP. 7 (1957) nr. 5: 48; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3852, 3877; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1134.

1308. Ricus, George: Culegeri de dansuri populare. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1118 (fotografie).

Despre activitatea brigăzii de folcloriști condusă de Gheorghe Popescu-Județ.

1309. S.S.-C.: Cercul folcloric de la Sibiu. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 124–125.

Dare de seamă asupra activității.

1310. Săptămîna artelor plastice și muzeelor. CONTEMP. 1957, nr. 47.

Conferințele de artă populară.

1311. Se anunță cîteva dintre cele 40 de monografii proiectate de Institutul de folclor. CONTEMP. 1957, nr. 27, 49.

Despre activitatea științifică a Institutului. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3855; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1181.

1312. [« Secțiunea culturală a Sfatului popular regional Cluj și Muzeul etnografic au inițiat publicarea unui volum despre porturile populare (romînești, maghiare și săsești) din regiunea Cluj redactat de N. Dunăre și K. Kós »]. TRIB. 1957, nr. 20.

1313. Sesiunea științifică a Filialei Iași a Academiei R.P.R. FLAC. IAȘI 12 (1957) nr. 3309.

Pentru comunicările din domeniul folclorului vezi și: STUD. 10 (1957) nr. 2: 234; nr. 3: 275.

1314. Stahl, Paul: Publicațiile Muzeului Brukenthal. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 3–4: 368–370.

Recenzie globală a celor 11 studii apărute în 1956. Vezi și: FLAC. SIB. 14 (1957) nr. 2719; TRIB. 1957, nr. 7, 15.

1315. Stransky, W.: Specificul local oglindit în activitatea filialei S.R.S.C. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3023.

Conferințe folclorice ținute în cadrul *filialei*.

1316. Stefanelli, Viola: Cîteva aspecte din Activitatea Școlii populare de artă din Tîrgu Mureș. CULT. POP. 7 (1957) nr. 6: 51–52 (fotografie).

Prezentarea generală: « Colectivul coregrafic se ocupă cu strîngerea de folclor coregrafic și muzical ».

1317. T. S. I.: Din activitatea folcloristică a studenților conservatorului « Gh. Dima » din Cluj. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 125–126.

1318. Vastes recherches sur le folklore hongrois. 13.000 chants populaires [Ample cercetări asupra folclorului maghiar. 13.000 cîntece populare]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 214.

Activitatea filialei de la Cluj a Institutului de folclor.

13. CONGRESE, CONSFĂTUIRI, SESIUNI ȘTIINȚIFICE REFERITOARE LA STUDIEREA ȘI VALORIFICAREA FOLCLORULUI

1319. Anunț: În zilele de 30 și 31 martie a.c., va avea loc o sesiune științifică a Filialei Sibiu a Soc. de istorie și filologie. Vor fi prezentate 20 de comunicări din domeniul istoriei, filologiei și folclorului. TRIB. 1957, nr. 6: 11; nr. 10: 11.

Vezi și STUD. 10 (1957) nr. 2: 237: Cronică.

1320. Ciobanu, Gh.: Consfătuirea cu dirijorii formațiilor artistice de amatori. MUZ. 7 (1957) nr. 3: 44–45.

Pentru aceeași problemă vezi și: ÎNDRUM. CULT. 10 (1957) nr. 4: 37–39; MUNCA 13 (1957) nr. 3077; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2604; ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1077; CULT. POP. 7 (1957) nr. 6: 32–44.

1321. Congresul internațional de antropologie și etnologie. ANAL. ROM. –SOV. IST. 11 (1957) nr. 2: 165.

De la Philadelphia, între 1–9 sept.

1322. Consfătuire la Stalinabad, la sfîrșitul lunei octombrie 1956, privitoare la problemele arheologiei și etnografiei Asiei centrale. ANAL. ROM.—SOV. IST. 11 (1957) nr. 2: 168.

1323. Consfătuire organizată de Casa regională de creație populară. ST. ROȘU 4 (1957) nr. 1144.

Vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1345.

1324. Consfătuirea brigăzilor artistice de agitație. CULT. POP. 7 (1957) nr. 3: 15—24.

Extrase din discuțiile participanților la consfătuirea care s-a ținut la București, în zilele de 17—18 decembrie 1956.

1325. Consfătuirea coregrafilor 21—22 ianuarie 1957. București, E.S.I.P. 1957. 170 [—172] p.

Lucrare editată in colaborare cu Casa centrală a creației populare. Unele probleme privind activitatea formațiilor coregrafice de amatori. Referatul Casei centrale a creației populare prezentat la consfătuire de tov. Gheorghe Baciu. Discuții. Programele spectacolelor prezentate în cadrul consfătuirii. Vezi și ediția maghiară: *A táncművészek országos értekezlete. 1957 januar 21—22.* [Buc.], Állámi Tanügyi és Pedagógiai könvkiadó, 1957. 115 p. și cea germană: Landesberatung der Choreographen. 21—22 ianuar 1957. [Buc.], Staatsverlag für Didaktische und Pädagogische Literatur, 1957, 159 p. De asemenea și: CULT. POP. 7 (1957) nr. 3: 1—14; 5: 21—29; INF. BUC. 4 (1957) nr. 1097.

1326. Consfătuirea etnografilor. CONTEMP. 1957, nr. 52: 5.

Reuniunea consacrată dezbaterii problemelor de organizare și activitate științifică a muzeelor de etnografie și artă populară. Lista referatelor. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4102; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4090.

1327. F u l g a, Dafina: Consfătuire în problemele producției articolelor de artă populară. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 29.

1328. P[a n d e l e s c u], J[ean], V[ictor]: Conferința muzicologilor O.I.R. MUZ. 7 (1957) nr. 3: 45—46.

Caracter general. Cuprinde insă și unele probleme in legătură cu emisiunile radiofonice de muzică populară.

1329. Pentru o intensă activitate cultural-educativă de mase. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1149.

Consfătuirea organizată de Comitetul regional de Partid București cu activiștii de pe tărîmul cultural.

1330. P[o p], M[ihai]: Două importante consfătuiri în legătură cu cercetările monografice. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 119—120.

« Metodele de cercetare in materialismul istoric ». « Metoda monografiei satelor și programul secției de cercetări monografice pe anul 1957 ». Lista referatelor.

1331. Problemele muzicii noastre în dezbaterea comitetului lărgit al Uniunii compozitorilor. MUZ. 7 (1957) nr. 12: 18—56.

Despre folclor p. 23, 27, 29, 53, 55.

1332. Sesiunea științifică a Institutului de folclor. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1144.

Lista comunicărilor. Pentru aceeași problemă vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 51: 7; ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 4053; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4083; ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1146.

14. PREMII, DISTINCȚII

1333. Aniversarea unui deceniu de la înființarea Ansamblului de cîntece și dansuri « Ciocîrlia». Ansamblul a fost decorat cu « Ordinul Muncii» clasa I-a. MUNCA 13 (1957) nr. 3155.

1334. Ansamblul U.T.M. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1157.

A fost distins cu « Ordinul Muncii » clasa I.

1335. Decorarea Ansamblului C.C.S. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3924.

Pentru aceeași problemă vezi și: CRIȘ. 10 (1957) nr. 120; MUNCA 13 (1957) nr. 2976; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3912.

1336. Distincții acordate unor interpreți. MUZ. 7 (1957) nr. 12: 56.

Se anunță că, printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, cîntăreții Maria Tănase, Ioana Radu și Alexandru Grozuță au fost distinși cu titlul de artiști emeriți ai R.P.R. Vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1313.

1337. [Insigna jubiliară « 10 ani de activitate artistică de amator»]. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4090.

Decernarea insignei unor cercetători științifici in domeniul folclorului.

1338. O consacrare și un îndemn. MUZ. 7 (1957) nr. 4:5—6.

Despre premierea unor personalități muzicale din țara noastră, printre care dirijorul de muzică populară Ionel Budișteanu și prof. George Breazul. Vezi și: PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 279.

1339. Premii acordate unor membri ai formațiilor artistice ale Universității « Al. I. Cuza». FLAC. IAȘI 13 (1957) nr. 3541.

Formația de dansuri populare și orchestra de muzică populară.

1340. Premii pentru cei mai buni povestitori. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3890.

Premieri pentru povestitorii de basme.

1341. Premiile Academiei R.P.R. în domeniul muzicii. MUZ. 7 (1957) nr. 12: 56.

Se anunță decernarea premiului « Ciprian Porumbescu » muzicologului Gh. Ciobanu pentru lucrarea « Anton Pann » și contribuția dată la culegerea de folclor « 200 cîntece și doine ».

VII. FOLCLORUL MINORITĂȚILOR NAȚIONALE ȘI AL ALTOR POPOARE

1. FOLCLORUL, ETNOGRAFIA ȘI ARTA POPULARĂ APLICATĂ A MINORITĂȚILOR NAȚIONALE. STUDII, TEXTE; ACTIVITĂȚI DE VALORIFICARE

Vezi și: nr. 148, 369, 389, 514—524, 529, 546, 556, 582, 635, 829, 1187, 1223—1225, 1276—1277, 1288, 1318.

1342. A lapádi erdő alatt. Ötvennyolc magyarlapádi népdal... [Cîntece populare maghiare din Lopadea Nouă]. București, Állami Irodalmi és Müvészeti Kiadó, 1957. 120 p.

Notă bibl.: ST. ROȘU 4 (1957) nr. 1011 (I. Jagamas).

1343. A nemes ember kétszáz forintja. Elmondta Szécsenyi János, 16 éves. [Cei 200 de florini ai omului nobil. Povestire populară. Auzită de la Szécsenyi János de 16 ani]. UTUNK 12 (1957) nr.28.

Poveste din Dorobanți, Arad.

1344. Ansamblul german de cîntece și dansuri al Sfatului popular al regiunii Stalin. INF. BUC. 5 (1957) nr. 1310.

Pentru aceeași problemă vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3941; CONTEMP. 1957, nr. 38; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3883, 3885; FLAC. 6 (1957) nr. 38; VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 6: 15—17; VOLKSZEIT. 1 (1957) nr. 3, 23.

1345. A rátóti csikótojás. Tréfás népmese. [Oul de mînz din Ratot. (?). Snoavă populară]. FALV. DOLG. NÉPE 13 (1957) nr. 20.

1346. Arta minorităților conlocuitoare. SCENA 1957, nr. 23: 22—23 (fotografie).

Prezentare a ansamblurilor populare.

1347. A sovány ember kövér malaca. Elmondta Köszegi Károly 14 éves. [Purcelul cel gras al omului celui slab. Auzită de la Köszegi Károly, 14 ani]. UTUNK 12 (1957) nr. 28.

Poveste din Dorobanți Arad.

1348. A szerencsepatkó és egyéb babonák. [Potcoava aducătoare de noroc și alte superstiții]. FALV. DOLG. NÉPE 13 (1957) nr. 23.

Explicarea și combaterea lor.

1349. Asztalos, István: Csalóka Péter. Hasonló cimü népmese alapján irta... [Petre mincinică. Scrisă de... pe baza unui basm popular cu titlu asemănător]. NAPSUG. 1 (1957) nr. 4: 10—11, 5: 8—9.

1350. Bauernmädchen aus Rășinari im Brautschmuck. [Țărancă din Rășinari cu podoabe de mireasă]. N. WEG 8 (1957) nr. 2474 (fotografie).

1351. Bică, M.: Despre activitatea culturală din orașul Victoria. SEC. CIOC. Făg. 8 (1957) nr. 353.

Despre echipa de dansuri romînești și echipa de dansuri germane.

1352. Bielz, Julius: Arta aurarilor sași din Transilvania. [Buc.], E.S.P.L.A., 1957. 34[—46] p. cu ilustrații + 18 f. pl. (5 colorate).

Rec. ART. PLAST. 4 (1957) nr. 6. 47.

Notă bibl.: INF. BUC. 4 (1957) nr. 1094. Vezi și edițiile franceză, germană și engleză: L'art des orfèvres saxons de Transylvanie. Buc. Ed. en Langues étrangères, 1957. 36 [-50] p. cu ilustrații + 18 f. pl. (5 colorate); Die sächsische Goldschmiedekunst Siebenbürgens. Buc. Verlag für Fremdsprachige Literatur, 1957. 56 p. cu ilustrații + 18 f. pl.: The craft of saxon goldsmiths of Transylvania. Buc. Foreign Languages Publishing House, 1957. 51 p. cu ilustrații + 18 f. pl.

1353. B i l z, Iulius: Portul popular al sașilor din Transilvaniania. Buc., E.S.P.L.A, 1956. 22+4 p.+7 il. în text, 28 pl.+4 color.: Caiete de artă populară.

Reg.: TRIB. 1957, nr. 21: 9 (N. Dunăre).

1354. B l é n e s i, Ernő: Dánfalvától—New-Yorkig. [De la Dănești la New-York]. IFJÚ-MUNKÁS 1 (1957) nr. 42.

Despre arta olăritului și ceramica populară secuiască din Dănești, cunoscute în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

1355. Borosjenői énekcsoport. [Corul din Ineu]. FÁK. 12 (1957) nr. 160 (fotografie).

1356. B r a d, F.: Prin satele huțule. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3129 (fotografie).

Tineri din echipa de dansuri în costume populare.

1357. Bucuroși de oaspeți. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1150.

La decada naționalităților conlocuitoare participă ansamblul secuiesc (Tg. Mureș), german (Orașul Stalin) și sîrb (Timișoara), corul ruso-ucrainian (Tulcea), formația de țibulci din satul Lunca, echipa de dansuri tătare (Medgidia). Vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 51; DRUM NOU 14 (1957) nr. 4042; MUNCA 13 (1957) nr. 3153; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4105; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2674; VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 5: 39—41.

1358. C o l c e r i u, O.: Străbate noul cîntec... TURDA 9 (1957) nr. 448.

Corul maghiar de copii din Rimetea, popularizator al folclorului.

1359. Concertul formațiilor artistice de amatori din regiunea Constanța, prezentat în zilele de 20 și 24 decembrie. CONTEMP. 1957, nr. 50, 51.

Ansamblul coral ruso-ucrainean al Casei de cultură a raionului Tulcea, formația de țibulci din satul Lunca și echipa de dansuri tătare a Casei de cultură din Medgidia. Vezi și: MUNCA 13 (1957) nr. 3154; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4106; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 208.

1360. Corul croat din Clocotici interpretînd un cîntec în limba maternă. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 4003.

1361. Corul ruso-ucrainean al Casei de cultură raională din Tulcea. CONTEMP. 1957, nr. 52.

Repertoriu, activitate. Vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 50.

1362. C o s m a, Marin: Arta populară a minorităților naționale. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4103.

Expoziția: « Arta populară a minorităților naționale ». Vezi și: ALB. 61 (1957) nr. 521; DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 933; FLAC. 6 (1957) nr. 37: 13 (7 fotografii); SCÎNT. 27 (1957) nr. 4079.

1363. C o s t i n e s c u, Dana: Tinerețe. Echipa maghiară de dans a căminului cultural « Petőfi Sándor » din Cernatu, regiunea Stalin. SĂT. 10 (1957) nr. 7 (2 fotografii).

1364. Costum huțănesc de femeie. CONTEMP. 1957, nr. 50 (fotografie).

1365. Costum săsesc de fată din Boroș-Bistrița, regiunea Cluj. CONTEMP. 1957, nr. 48 (fotografie).

Muzeul de artă populară.

1366. Costum unguresc de fată din Huedin, regiunea Cluj. CONTEMP. 1957, nr. 48 (fotografie).

Muzeul de artă populară.

1367. Costume germane din satul Dobîrca, din raionul Sebeș. UZINA N. 8 (1957) nr. 534.

1368. [Costume maghiare]. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 523 (fotografie).

1369. Costume săsești. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 523 (fotografie).

1370. D. J.: Jegyzetek egy népmüvészeti kiállitásról. [Note despre o expoziție de artă populară] FÁK. 12 (1957) nr. 71.

Despre expoziția organizată de comitetul de femei din localitatea Salard în cinstea zilei de 8 martie.

1371. D. L.: Csángó lakodalmas. [Nuntă la ciangăi]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 61.

În satele de ciangăi din munții Ghimeșului.

1372. D. L.: Lészpedi csángó guzsályos. [Șezătoare de ciangăi la Lespezi]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 111.

Cîntece populare și obiceiuri din Lespezi.

1373. Dansuri ale popoarelor conlocuitoare. ALB. 61 (1957) nr. 522.

3 transcrieri schematice.

1374. [D à v i d, Gyula şi T o r d a i, Zádor]: À Kuruckor költészete [Poezia epocii kuruţilor]. Összeállitotta... Áz elöszót Tordai Zádor irta. Bucureşti, Állami irodalmi müvészèti kiadú, [1956]. 328+330 p. (Vol. I—II): Halado hagyományaink.

Rec. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 150—151 (A. Vicol); TRIB. 1957, nr. 1 (i.p.); VÖR. LOB. 13 (1957) nr. 3716 (I. S.).

1375. D e á k i, Loránd: Müvészek között Havasalján. [La Havasalja (?) printre artişti]. VÖRZÁSZ. 6 (1957) nr. 101.

Despre arta cusăturilor, a desenului şi a povestirii de basme în localităţile Miercurea-Ciuc, Sf. Gheorghe şi Armăşeni.

1376. Decada culturii naţionalităţilor conlocuitoare. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 4040.

Caracter general. Cîteva cuvinte despre formaţiile de dansuri.

1377. Decada culturii naţionalităţilor conlocuitoare. DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 4041.

Corul fruntaş din Peciul Nou, raionul Ciacova.

1378. Dédai népviselet. [Port popular din Deda]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 168 (fotografie).

1379. D ö r w a l d t, Editha: Auftritt und Abgang bei der Bühnengestaltung des Volkstanzes. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 10: 39—41 (6 fotografii).

Echipe de dansuri.

1380. Echipa de cîntece şi dansuri a Casei de cultură maghiară « Sandor Petöfi». CONTEMP. 1957, nr. 50: Memento.

Activitate în cadrul « lunii culturii ».

1381. Echipa de dansuri a Casei de cultură germană « Fr. Schiller». CONTEMP. 1957, nr. 50.

Vezi şi: CRIŞ. 12 (1957) nr. 164; N. WEG 8 (1957) nr. 2691.

1382. Echipa de dansuri maghiare a Căminului cultural din Săcele, raionul Codlea. DRUM NOU 14 (1957) supl. lit. — art. 30 dec. (fotografie).

1383. Ein Quell, der nie versiegt. [Un izvor nesecat]. WAHR. 1 (1957) nr. 23.

Despre activitatea cooperativei de artă populară « 21 Decembrie » din Timişoara. Cu o ilustraţie înfăţişind o ploscă de lemn sculptat cu motive populare.

1384. El mantenimiento de las tradiciones: costumbres y danzas. [Păstrarea tradiţiilor: obiceiuri şi dansuri]. RUM. HOY 1957, nr. 4: 9—11.

Obiceiuri ale naţionalităţilor conlocuitoare.

1385. Endre báró leánya. Elmondta Godó Ferenc, 42 éves. [Fata baronului Andrei. Auzite de la Godó Ferenc de 42 de ani]. UTUNK 12 (1957) nr. 28.

Versuri populare din Dorobanţi, Arad.

1386. F á b e r, Imre: Együtt dolgoznak, együtt szórakoznak. [Împreună muncesc, împreună se distrează]. FÁK. 12 (1957) nr. 261 (fotografie).

Viaţa şi obiceiurile din comuna Vărşand locuită de romîni şi maghiari.

1387. F á b e r, Imre: Ünnep Miklóirtáson. [Sărbătoare la Lăzăreni]. FÁK. 12 (1957) nr. 54.

Cu ocazia împlinirii a 25 de ani de activitate a corului. Vezi şi: FÁK. 12 (1957) nr. 49.

1388. Falusi múzeum. [Muzeu sătesc]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 65 (fotografie).

Despre muzeul săteso deschis la Sîntimbru, raionul Ciuc.

1389. F a r a g ó, József: A rest menyecske. Moldvai csángó népmese után irta . . . [Nevasta cea leneşă. Scrisă de . . . după o poveste populară ciangăiască din Moldova]. NAPSUG. 1 (1957) nr. 1.

1390. F a r a g ó, József: Biborkáné . . . gyütyése. [Joc popular de copii, cules de . . .] NAPSUG. 1 (1957) nr. 8: 13.

1391. F a r a g ó, József: Culegerile de poezie populară secuiască efectuate de elevii din Tg.Mureş pe la 1860. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 75—80.

Despre activitatea folcloristică a cercului literar al Colegiului reformat din Tîrgu Mureş şi despre cercetările asupra folclorului secuiesc ale prof. Szabo Samuel.

1392. F a r a g ó, József: « Jaj de csipös a csihán». Egy kénosi székely népdal története. [« Vai ce usturǎ urzica». Istoria unui cîntec popular secuiesc din Chinuşa]. MÜV. 10 (1957) nov. 62.

1393. F a r a g ó, József: Ştefan cel Mare a Moldvai csángó néphagyományban. [Ştefan cel Mare în literatura populară a ciangăilor din Moldova]. UTUNK 12 (1957) nr. 26: 5.

1394. F a r a g ó, József: Székely népköltészet. [Poezia populară secuiască]. KOR. 1 (1957) 977—992.

1395. F a r a g ó, József és J a g a m a s, János: Moldvai csángó népdalok és népballadák. [Cîntece şi balade populare ale ciangăilor din Moldova]. Bucureşti, E.S.P.L.A., 1954. 342[—344] p.

Rec.: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 241—247 (A. Vicol). Vezi şi ed. [1957], Budapesta, Szépirodalmi könyvkiadó.

1396. Farkas Barkas. Magyar nép mesék. Összeállitotta: Faragó József. Harmadik kiadás. Gy Szabó Béla és Ferenczy Iúlia rajzaival. Farkaş Barkaş. [Basme populare maghiare. Adunate de Faragó József. Ediţia a treia]. Bucureşti, Ifjúsági Könyvkiadó, 1957, 88 p. cu fig. + 16 f. ilustr.

1397. Fata turcmenă. Folclor cules din Măcin. [Versuri]. În romîneşte de Lucian Enescu. V.NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 4001.

1398. F e l d, Karl: Ansamblul sîrb de Stat de cîntece şi jocuri. SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 12: 100—101.

Pentru activitatea aceluiaşi vezi şi: DRAP. ROŞU 14 (1957) nr. 3782, 3909, 3936, 3938, 4011, 4036; FLAC. 6 (1957) nr. 38; ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3975; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4010; SCÎNT. 27 (1957) nr. 4091, 4093; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2658; ST. ROŞU Petr. 8 (1957) nr. 2528; MUNCA 13 (1957) nr. 3061, 3114; WAHR. 1 (1957) nr. 49; NAROD. KULT. 1957, nr. 4: 8—9.

1399. F e r n e n g e l, Gertrud: Begegnung mit der sächsischen Volkunst. [Întîlnire cu arta populară săsească]. N. WEG 8 (1957) nr. 2596 (2 fotografii).

Interioare săseşti. Pentru aceeaşi problemă, vezi şi: WAHR. 1 (1957) nr. 40.

1400. Găina săracului. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2831.

Poveste turcească din Dobrogea.

1401. G e o r g e s c u, T.: Vechi cîntece germane au îmbogăţit repertoriul corului din Frumuşeni. FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4068.

1402. Gyergyószentmiklósi székely kapu. [Poartă secuiască de la Sf. Gheorghe]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 63 (fotografie).

1403. Haj szénája, szénája . . . Magyar népdal. [Cîntec popular maghiar]. NAPSUG. 1 (1957) nr. 5: 16.

Melodie şi text.

1404. H a r t m a n, Ştefan: Din viaţa ţiganilor de la Pîncota. FLAC. ROŞIE 14 (1957) nr. 4085.

Istoric, locuinţe, îmbrăcăminte, cîntece, superstiţii, manifestări artistice actuale.

1405. H u n y a d i, András: A három lusta . . . népmese gyüjtéséből. [Cei trei leneşi. Din culegerea de basme populare a lui . . .] NAPSUG. 1 (1957) nr. 10: 17.

1406. H u n y a d i, András: Elszállt illúziók . . . [Iluzii pierdute]. MÜV. 10 (1957) oct. 6.

Text şi melodie. Culegere din 1940. Cîntec de înstrăinare.

1407. I l i c i, S.: Tri srpske narodne pesme. [Trei cîntece populare sîrbeşti]. NAROD. KULT. 1957, nr. 3: 21—25.

Trei cîntece populare sîrbeşti, cu text şi melodie.

1408. J a g a m á s, Ioan: Cîntecul satului. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 93—98.

Analiza unei melodii populare maghiare. Comparaţie cu o variantă ciuvaşă.

1409. Jägerneuner. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 9: 42—43.

Dans. Transcriere schematică, descriere şi melodie.

1410. J á n k i, Béla: Aranyatéro kezek. [Mîini de aur]. DOLG. NÖ 12 (1957) nr. 10: 10—11 (6 fotografii).

Arta populară din satele din jurul Odorheiului.

1411. J e k e l i u s, Ernst: Frohsinn zur Jahreswende. Neujahrsglückwünsche und — bräuche in Siebenbürgen. [Voie bună la sfîrşit de an. Urări şi obiceiuri de anul nou în Transilvania.] VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 12: 27 28 (fotografie).

1412. Jekelius, Ernst: Wir mahlen das Korn. Der Weg vom Mahlstein zur elektrischen Mühle. [Măcinăm grînele. De la piatra de moară la moara electrică.] VOLK. KULT. 9 (1959) nr. 7: 30—32.

Despre morărit.

1413. Jeneyné Lám Erzsébet: Új utak, próbálkozások... [Drumuri noi, încercări...] MÜV. 10 (1957) iun. 53—54 (6 fotografii).

Despre arta țesăturilor și covoarelor secuiești.

1414. Jung, Peter: Das Banater Schwabendorf, das schwäbische Haus und die schwäbische Bauernstube. [Satul șvăbesc din Banat ,casa șvăbească și locuința țărănească a șvabilor.] VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 8: 12—14 (6 fotografii).

1415. Kakassy, Endre: Régi énekkarok nyomában. Az úttörö «Magyarfenesi Daloskör». [Pe urmele corurilor de demult. «Corul din Vlaha» deschizător de drumuri]. MÜV. 10 (1957) sept. 57—58.

1416. Kakassy, Endre: Régi énekkarok nyomában. Fellapozzuk a «Tordaszentlászlói Dalkör» krónikáját. [Pe urmele corurilor de demult. Răsfoind cronica corului din Săvașdia]. MÜV. 10 (1957) iul. 46—48.

1417. Kakassy, Endre: Régi énekkarok nyomában. Miért lehet Sáromberkén és miért nem lehet Felvincén? [Pe urmele corurilor de demult. De ce poate fi cor la Dumbrăvioara și de ce nu poate fi la Vințul de Sus?]. MÜV. 10 (1957) oct. 45—46.

1418. Kakassy, Endre: Régi énekkarok nyomában. Ujra dobogón Torda öreg dalosai. [Pe urmele corurilor de demult. Bătrînii coriști din Turda din nou pe scenă]. MÜV. 10 (1957) nr.47—49.

1419. Kallós, Zoltán: Moldvai nótafák. [Purtători de folclor din Moldova]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 247.

Despre cînteçele culese de la bătrîna Szállyka Rózsa din Cleja (Bacău). Se dau și 2 texte de cîntece cu melodiile respective.

1420. Kallós, Zoltán: Névtelen nótafák. (Bepillantás a moldvai csángo népköltészetbe). Purtători anonimi de folclor. Incursiune în poezia populară a cingăilor din Moldova]. MÜV. 10 (1957) nr. 19—20.

Cîntece și balade ciangăești. Texte și melodii.

1421. Kallós, Zoltán: Száll az ének szájról szájra. [Cîntecul trece din gură-n gură]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 83.

Dare de seamă asupra cercetărilor de etnografie și folclor efectuate de autor la Pănet. Cu 2 texte și melodii de cîntece populare maghiare.

1422. Kalotaszegi pillanatkép. [Instantaneu din împrejurimile Călatei] ELÖRE 11 (1957) nr. 3065 (fotografie).

Interior de casă țărănească cu mobilă cioplită în lemn și două femei în costum național.

1423. Kasperle in Gross-Sankt-Nikolaus. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 4: 42.

Seri de basm în Sîn Nicolaul Mare.

1424. Kerezsi, András: Aratószokások Kézdipolyánban. [Obiceiuri de treierat la Poian]. MÜV. 10 (1957). sept. 54.

1425. Kesselflicker. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 7: 40—41.

Dans. Descriere, transcriere schematică, melodie.

1426. Készi, Sándor: A székelyföldi kivándorlások történelmébol. [Din istoria campaniilor de culegere de folclor din țara secuiască]. MÜV. 10 (1957) mai 13—15.

Se citează ca motto un cîntec popular cules de Bartók Béla.

1427. Két Maros-menti népdal. [Două cîntece populare de pe Mureș]. MÜV. 10 (1957) oct.61—62.

1428. Kiállitás. [Expoziție]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 65 (fotografie).

Expoziția de artă populară de la Miercurea-Ciuc.

1429. Ki szereti a hazug embert? [Cui îi place omul mincinos?]. MÜV. 10 (1957) dec. 42.

Snoavă.

1430. Kleines Vorspiel für Moskau. [Mică repetiție pentru Moscova]. WAHR. 1 (1957) nr. 24 (2 fotografii).

Tinere fete în costum național.

1431. Kodály, Zoltán: Cú föl lovam. Népi szöveg. [Di, căluțule ! Text popular notat de. . .] MÜV. 10 (1957) ian. 66—67.

Text și melodie.

1432. Kodály, Zoltán: Esti dal. Népdal. [Cîntec de seară. Cîntec popular, cules de . . .] MÜV. 10 (1957) febr. 59.

Melodie și text.

1433. Kodály, Zoltán: Eva, szivem Eva. Népdal. [Eva, dragă Eva. Cîntec popular cules de. . .] MÜV. 10 (1957) ian. 66.

Text și melodie.

1434. Konsza, Samu: Háromszéki magyar népköltészet. Konsza Samu gyüjteménye. Szerkesztette és a bevezetöt irta Faragó, József. A kezdö — és zárórajzokat F. Halay Hajnal készitette. [Folclor literar maghiar din Treiscaune. Cules de. . . Întocmită și prevăzută cu un cuvînt introductiv de Faragó József]. Tg. Mureș, Állami Irodalmi és Müveszeti Kiadó, 1957. 567 p. cu ilustr. + 1 f.h.

1435. Korondi fazekásmüvészeink két remeke. [Două capodopere ale olarilor noștri din Corund]. MÜV. 10 (1957) dec. 54 (fotografie).

1436. Korondi népmüzészet. [Artă populară din Corund]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 304 (fotografie).

Ceramică.

1437. Kós, Károly: Magyar néprajzi tájak hazánk területén. [Regiuni etnografice maghiare pe teritoriul patriei noastre]. MÜV. 10 (1957) febr. 32—34 (1 hartă).

1438. Kostyakyné, Bálint Erzsébet: Három ballada. Összeállitotta. . . [Trei balade. Întocmite de. . .] MÜV. 10 (1957) aug. 37—42.

1439. Kovács, Ferenc: Aradkörnyéki népköltészet. Kisiratosi balladák. [Literatură populară din împrejurimile Aradului. Balade din Dorobanți]. VÖR. LOB. 13 (1957) nr. 3825.

Dare de seamă asupra unei culegeri folclorice.

1440. Kovács, Ferenc: Lakodalmas szokások Arad-rajonban. [Obiceiuri de nuntă în raionu Arad]. VÖR. LOB. 13 (1957) nr. 3854.

1441. Kovács, Ferenc: Magyar népi müvészegyüttest Aradnak ! [Să dăm Aradului un ansamblu artistic popular maghiar]. SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 170.

Propuneri pentru organizarea unui cerc de culegători de material folcloric și etnografic din împrejurimile Aradului.

1442. Kriza, Janos: Az apám lakodalma. Székely Népmesek. [Nunta tatălui meu. Basme secuiești. Întocmite de Faragó József]. Szerkesztette: Faragó József. București, Ifjúsági Könyvkiadó, 1957. 196 p.: Tánulók Könyvtára.

Basme secuiești.

1443. Kroz našu oblasti. [Prin raionul nostru]. NAROD. KULT. 1957, nr. 4: 15 (fotografie).

Soliști sîrbi din Banat.

1444. Kupovao naoceare da zna citati. NAROD. KULT. 1957, nr. 1: 27.

Poveste populară sîrbă.

1445. Kurzbach, P.: În legătură cu muzica populară germană nouă. MUZ. 7 (1957) nr. 5: 36—39.

Contribuții la cunoașterea cîntecului popular german.

1446. La Casa de cultură armeană « Ștefan Sahumian ». INF. BUC. 5 (1957) nr. 1354.

Activitatea folclorică. Vezi și: SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2538.

1447. Lakatos, István și Gheorghe Merișescu: Legături muzicale romîno-maghiare de-a lungul veacurilor, de. . . Cluj, 1957. 74 p. cu ilustr., facs. și note muz.

Primele documente: melodii romînești notate în colecții maghiare; Liszt și folclorul romîn; Activitatea lui Kiriac, Ștefănescu, Muzicescu, Iacob Mureșianu, Vidu, Gh. Dima, G. Enescu, și Béla Bartók. Vezi și ediția maghiară: Román-magyar zenei Kapcsolatok a multban. Románból forditotta: Dáné Márta. Koloszvári Állami Filharmonia, 1957. 67 p. cu ilustrații și note muzicale.

1448. Leonhard, Hans: Wie ein neues Museum entsteht. [Cum se naște un muzeu nou]. N. WEG 8 (1957) nr. 2592 (3 fotografii).

Muzeul din comuna Agnita cu descrierea secției etnografice.

1449. L i e b h a r d t, Franz: Skizzen zu einer schwäbischen Bauernstube. (Gesehen bei Ortzidorfern). [Interior șvăbesc văzut la Ortzidorf(?)]. WAHR. 1 (1957) nr. 19 (fotografie).

1450. L i e b h a r d t, Hans: Reichtum und Vielfalt der Volkskunst. [Bogăția și varietatea artei populare]. N. WEG. 8 (1957) nr. 2644 (fotografie).

1451. L o e w, Ernst: Ein Meister siebenbürgischer Töpferkunst. [Un maestru al olăritului din Ardeal]. N. WEG 8 (1957) nr. 2570 (fotografie).

1452. L u x, Karl Franz: Kirchweih und Kirchweihbräuche im Banat. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 9: 1—3 (4 fotografii).

Prezentarea sărbătorilor.

1453. Magyarok, szászok, románok Alsóidecsen. [Unguri, sași și romîni la Ideciul de Jos]. DOLG. NÖ 12 (1957) nr. 9: 5 (fotografie).

Femei în port național.

1454. Marienburger Mädchen [Fete din Feldioara în costum național]. N. WEG 8 (1957) nr. 2513 (fotografie).

1455. Marko Kralevici i Beg Costadin. [Marko Kralevici și Beg Costadin]. NAROD. KULT. 1957, nr. 6: 7.

Baladă populară sîrbă.

1456. Mädchen in der malerischen Tracht Siebenbürgens. [Fată în portul pitoresc ardelenesc]. N. WEG 8 (1957) nr. 2572 (fotografie).

1457. M i l d e n b e r g e r, Erna: Seit einem Menschenalter. 75 Jahre Josefsdorf. [De o viață de om. Josefsdorf(?) are 75 de ani]. WAHR. 1 (1957) nr. 39 (fotografie).

Corul din Josefsdorf.

1458. M i l l i t z, Charlotte: Wie steht es um unsere Leientanzgruppen. [Cum stăm cu echipele noastre de artiști amatori.]. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 3: 35—36.

1459. M o l n á r, István: A népi épitkezés, lakásberendezés múzeumi anyagának gyüjtésével kapcsolatok szempontok és teendök. [Puncte de vedere și ce-i de făcut în legătură cu strîngerea de material muzeografic privitor la construcțiile și mobilierul popular]. MÜV. 10 (1957) nov. 63—65.

1460. M o l n á r, István: Útmutató a néprajzi gyüjtéshez. Az állattenyésztés, teherhordás, közlekedés, hiradás anyagának gyüjtése. [Îndrumător pentru culegerea de folclor. Culegerea de material privitor la creșterea animalelor, transporturi și comunicații]. MÜV. 10 (1957) aug. 57—60.

1461. M o l n á r, István: Útmutató néprajzi gyüjtéshez. A gyüjtögetö és zsákmányolo gazdálkodás tárgyi emlékeinek gyüjtése. [Îndrumător pentru culegeri etnografice. Cum se culege materialul privitor la obiectele rămase din epocile de exploatare]. MÜV. 10 (1957) mart. 47—49.

1462. M o l n á r, István: Útmutató néprajzi gyüjtéshez. Hogyan gyüjtsük a néprajzi tárgyakat? [Îndrumător pentru culegeri etnografice. Cum se culeg datele etnografice?]. MÜV. 10 (1957) ian. 33—35.

1463. N a g y, Jenó: Székely népi öltözet. [Port popular secuiesc]. MÜV. 10 (1957) mai 71—72 (5 fotografii).

1464. N a g y, Olga: Az asszony becsülete. Szék, 1953-ben gyüjtötte . . . [Cinstea femeii. Culeasă de . . . la Sic în 1953]. NAPSUG. 1 (1957) nr. 2: 8—9.

1465. N a g y, Olga: «Minden jó embert tiszta szivböl látunk». [Orice om bun e bine venit]. DOLG. NÖ 12 (1957) nr. 2: 14—15 (6 fotografii).

Obiceiuri de nuntă.

1466. Negylak életéből. [Din viața localității Nădlac]. SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 241.

Scurt istoric al comunei. Date privitoare la viața culturală, cîntece populare și etnografie.

1467. Népdalgyüjtési pályázat. [Concurs de culegere de folclor]. MÜV. 10 (1957) oct. 57—59.

Condițiile concursului, tematica, premiile și lista localităților de unde s-a cules folclor maghiar din Transilvania.

1468. Opeș ovcear i devoika. NAROD. KULT. 1957, nr. 4: 26.

Cîntec popular sîrbesc.

1469. O s c h a n i t z k y, Richard: Einige Bemerkungen zum Lieder-Wettbewerb der Zeitschrift « Volk und Kultur». VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 3: 34.

În legătură cu definiția cîntecului popular.

1470. O ț e t e a, Georgeta: Interiorul și țesăturile la Huțulii de pe Valea Ruscovei (Maramureș). STUD. CERCET. IST. ART., 4 (1957) nr. 3—4: 59—74 (19 figuri în text și 3 pl.).

Descriere și clasificare.

1471. Petrescu, Paul și Paul. Stahl: Înrîuririle vieții sociale asupra arhitecturii țărănești din Dobrogea. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 1—2: 25—40 (19 figuri în text).

1472. Petri, Norbert: Däs siebenbürgisch-sächsische Volkslied. (Geschichtlicher Rückblik und Aufgaben für die Zukunft). [Poezia populară săsească din Transilvania. (Privire istorică retrospectivă și sarcini de viitor)]. NEUE LIT. 1956, nr. 4; 112—119.

Notă bibl.: IAȘUL LIT. 1957, nr. 5: 122—123, în recenzia globală a nr. 4/1956 a revistei NEUE LIT.

1473. Pop, Mihai: Folclor înfrățit. CONTEMP. 1957, nr. 50.

Folclorul minorităților naționale și legăturile lui cu folclorul nostru. Valorificarea folclorului minorităților naționale in regimul de democrație populară.

1474. P[o p], M[ihai]: Reeditarea unei vechi culegeri de basme săsești. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 137.

O nouă ediție a culegerii lui Josef Haltrich: « Deutsche Volksmärchen aus dem Sachsenland in Siebenbürgen » la München, 1956.

1475. Popescu, Al.: Parada cîntecului și a jocului. MAG. 1 (1957) nr. 11.

Ansamblul secuiesc de Stat. Pentru aceeași problemă vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 50, 52; INF. BUC. 5 (1957) nr. 1356; ROM. LIB. 15 (1957) nr. 3924, 3933. 4057, 4099; TRIB. 1957, nr. 10: 11; FLAC. 6 (1957) nr. 15, 38; STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 500, 516, 554; SCÎNT. 26 (1957); nr. 3921, 3941, 4075, 4084, 4088, 4090; SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2509, 2618, 2676, 2679; DOLG. NÖ 12 (1957) nr. 9: 8—9; FAK. 12 (1957) nr. 280; IFJÚ-MUNKÁS 1 (1957) nr. 7, 13, 35, 41; KOR. 1 (1957) 919—922; MUNK. ÉL. 1 (1957) nr. 6; MÜV. 10 (1957) 44—45; SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 234, 296; UTUNK 12 (1957) nr. 46, 52; VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr. 102: 10, 128: 1, 129: 4.

1476. Porfetje, Andreas: Tanzlied. Volksgut [Melodie de joc. Creație populară]. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 8: 46.

Text și melodie.

1477. Port săsesc de sărbătoare din com. Iad, raionul Bistrița, regiunea Cluj. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 44 (fotografie).

1478. Poslovițe. [Proverbe]. NAROD. KULT. 1957, nr. 5: 10.

Proverbe sîrbești.

1479. Prirodna sloboda. NAROD. KULT. 1957, nr. 1: 21.

Cîntec popular sîrbesc.

1480. Programul festivalului închinat Decadei culturii minorităților culturale, susținut de corul din Adjudeni. CONTEMP. 1957, nr. 51.

Despre ansamblurile ciangăiești.

1481. Puertas de madre en la Region Autónoma Húngara. [Porți de lemn în Reg. Aut. Maghiară]. RUM. HOY 1957, nr. 4 (fotografie).

1482. Puskás, Sándor: Ivóedény. Kerámia. [Vas de băut. Ceramică]. UTUNK 12 (1957) nr. 52: 11 (fotografie).

1483. A rátóti csikótojás. Tréfás népmesék. [Basme populare hazlii]. Bukarest, Állami Irodalmi és Müvészeti Kiadó, 1957. 160 p.: Kincses könyvtár.

31 basme maghiare. Cu o notă cu indicația izvoarelor p. 157—158.

1484. Rózsa, rózsa, piros rózsa. Székely népdalok. A Folklór Intézet Kolozsvári Osztálya és a Népi Alkotások Magyar Autonóm Tártományi gyüjteményéből szerkeztette (és az előszot irta) Hubersz Valter. A dallamokat átnézte Jagamas János. A szövegeket átnézte Faragó József. [Trandafir, trandafir, roșu trandafir. Cîntece populare secuiești. Întocmită pe baza culegerilor filialei Inst. de folclor din Cluj și ale creațiilor populare din Reg. Autonomă Maghiară]. București, Állami Irodalmi és Müvészeti Kiadó, 1957, 104 p. cu n. muz.

1485. S. A.: Régi népi táncok. A rékási magyar mükedvelők müsorán. [Vechi dansuri populare. La serbarea echipei maghiare din Recaș. SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 196 (fotografie).

1486. S. A.: Magyar folklórkutatás a Bánságban. Rékási tánc-és dalgyüjtök. [Cercetări de folclor maghiar în Banat. Culegători de cîntece și dansuri din Recaș]. SZAB. SZÓ 14 (1957) nr. 158.

1487. Săculeț, Emil: Dragostea oglindită în cîntecul popular evreiesc. CONTEMP. 1957, nr. 50.

Conferință cu ocazia « Săptămînii muzicii ». Vezi și: INF. BUC. 5 (1957) nr. 1360.

1488. S ă n d u l e s c u, A.: Marea sărbătoare a culturii romînești. ST. ROȘU Buc. 4 (1957) nr. 1100.

La Decada culturii naționalităților conlocuitoare participă echipele: ansamblul lipovenesc din Tulcea, echipa de dansuri turco-tătare din Constanța și echipa de dansatori ciangăi din Bacău.

1489. Sächsische Bäuerin aus Klein-Scheuern, Zone Hermanstadt in Volkstracht. [Țărancă săsoaică din Șura Mică din regiunea Sibiului în port național]. N. WEG 8 (1957) nr. 2563 (fotografie).

1490. Sächsische Trachtengruppe. [Sași în costume naționale]. VOLKSZEIT. 1 (1957) nr. 2.

1491. S c h l i n g e r, Sigismund: Ein Besuch in Gawoschdia. [Vizită la Găvojdia]. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 6: 18—19 (6 fotografii).

Prezentarea muzeului etnografic.

1492. S c h o e n d l i n g e r, Anton: Zur guten Nacht. Volkslied um 1800. [Noapte bună. Cîntec popular de pe la 1800]. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 9: 47.

Text și melodie.

1493. S e r a r u, D.: Țvetî narodnogo iscusstva. [Inflorirea artei populare]. NAROD. RUM. 1957, nr. 11 (8 fotografii).

Arta populară a minorităților naționale.

1494. Serată de cîntece. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 3923.

Concertul orchestrei populare « Danko Pista » din Oradea. Vezi și: FÁK 12 (1957) nr. 41.

1495. S i g m e t, Emil: Im Nösnerland. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 7: 12—14 (fotografie).

Coruri și echipe de dans.

1496. S i m o n f i, Imre: Nótatermő kertben. [În grădina unde cresc cîntece]. MÜV. 10 (1957) iun. 45—46.

Cîntece populare ciangăiești.

1497. S i p o s, András: Dobog a tüztánc. [Răsună jocul]. IFJÚMUNKÁS 1 (1957) nr. 31.

Programul executat de Ansamblul popular maghiar din Orașul Stalin.

1498. S i p o s, Béla: A csodálatos furulya. Népmese. [Fluierul fermecat. Povestire populară]. FALV. DOLG. NÉPE 13 (1957) nr. 17.

Poveste.

1499. Spectacol de folclor evreiesc. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1207.

Spectacolul « Mazeltov » dat de casa de cultură « Baruch Berea » în sala Teatrului Evreesc de Stat.

1500. Spectacole de estradă, dansuri, întîlniri prietenești. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2809.

Dansuri ale diferitelor naționalități.

1501. S u r u, B.: După 2 veacuri. Scurte note de drum. FLAC. 6 (1957) nr. 13: 11—12.

Port popular bulgăresc din Banat.

1502. Szál az ének szájról szájra. [Cîntecul trece din gură în gură]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr.59: 6.

3 texte și melodii de cîntece populare maghiare.

1503. Szeben-rajoni népviselet. [Port popular în raionul Sibiu]. FAK. 12 (1957) nr. 151 (fotografie).

1504. S z e g ö, Julia: Bartók Béla a népdalkutató. [Bartók Béla folclorist]. București, Állami Irodalmi és Müvészeti Kiadó. [1956]. 333—[336] p. + 7 f. pl.

Rec.: CRIȘ. 12 (1957) nr. 73 (Boda Oskar).

1505. S z e g ö, Julia: Daloljunk! [Să cîntăm!]. Összeállitotta'. . . Á Folklórintézet Kolozsvári osztályának munkájä. București, Ífjúsági könyvkiadó, 2956. 260 p. + erata.

Rec.: ELÖRE 11 (1957) nr. 2893 (G. Béke); ELÖRE, seria II-a, 19 (1957) nr. 46 (L. Márton).

1506. S z e g ö, Julia: Munkásfolklór — parasztfolklór? [Folclor muncitoresc — folclor țărănesc?]. KOR. 1 (1957) 313—316.

Despre necesitatea cercetărilor în direcția descoperirii folclorului muncitoresc.

1507. Székelykapu a bukaresti Falumúzeumban. [Poartă secuiască cioplită în lemn la Muzeul satului din București]. IFJÚMUNKÁS 1 (1957) nr. 37 (fotografie).

1508. J. Szenik, Ilona: Egy népdalgyüjtő élményei. (Magyarbece, Enyed rajon, 1957. szeptemberében). [Întîmplările unui culegător de folclor. Septembrie 1957 la Beța raionul Aiud]. MŰV. 10 (1957) nov. 61—62.

Autoarea citează și unele fragmente de cîntece populare cu melodie și text.

1509. Szentimrei, Judit: Népi szövőműveszetünk. [Arta noastră populară de țesut covoare]. MŰV. 10 (1957) febr. 29—31.

1510. Szentimrei, Judit: Szálánvarott himzések. [Cusături pe fir]. MŰV. 10 (1957) mart. 44—45.

Despre cusăturile naționale. Procedee și tematică decorativă.

1511. Teșco svacom s neprilicom. NAROD. KULT. 1957, nr. 1: 33.

Cîntec popular sîrbesc.

1512. Tiboldi, Béla: Uj ház. Székely parasztgazdaság a fővárosi falúmúzeumban. [Casă nouă. Casă țărănească secuiască la muzeul satului din Capitală]. ELŐRE 11 (1957) nr. 2907 (fotografie).

În cadrul activității de creștere a colecțiilor muzeului.

1513. Tineri din comuna Ruscova (Vișeu) în port național ucrainean. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1161 (fotografie).

1514. Török, László: Korús a faluban. [Cor în sat]. ELŐRE 11 (1957) nr. 3144.

Repertoriul.

1515. Tréfás népmese. [Snoavă populară]. MŰV. 10 (1957) dec. 42.

1516. Turneul în Capitală al formațiilor artistice de amatori din Dobrogea. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 3932.

Formațiile artistice romînești și ale naționalităților conlocuitoare.

1517. Újra zeng a dal Panitban. [Cîntecul răsună din nou la Pănet]. VÖR. ZÁSZ. 6 (1957) nr.88.

Despre activitatea corului din satul Pănet.

1518. Un reușit concert de cîntece și dansuri populare maghiare. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4153.

În deschidere, folcloristul dr. Kovacs Francisc a vorbit despre rolul folclorului maghiar în opera de culturalizare a maselor de naționalitate maghiară.

1519. Un spectacol al artiștilor romi. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3835.

Din Bocșa Vasiovei.

1520. Un spectacol neobișnuit. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 765.

Echipa artistică de țigani a clubului muncitoresc din Bocșa Romînă și Bocșa Vasiovei.

1521. V. M.: Népi alkotások a nyugati országokban .[Creații populare în țările apusene]. MŰV. 10 (1957) dec. 31.

Scurt istoric al culegerilor de folclor din țările apusene.

1522. Veselinovici, V.: Pronice momce. NAROD. KULT. 1957, nr. 2: 5—7.

Cîntec sîrbesc, cu text și melodie.

1523. Vladin, Milan: Marica, Avușa. NAROD. KULT. 1957, nr. 1: 6—7.

Cîntec sîrbesc, cu text și melodie.

1524. Voledi, I.: Olarii din Corund. ALB. 60 (1957) nr. 491 (2 fotografii).

Raionul Odorhei.

1525. Wagner, Maria: Tanz der Spinnerinnen. Text und Musik. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 10: 42—43.

Descriere, text și melodie.

1526. Winkler, Ștefan: Ach, wie ist's möglich dan . . . Volkslied. VOLK. KULT. 9 (1957) nr. 7: 45.

Text și melodie.

1527. Zehschnetzler, Ernst: Durch Neppendorf und seine Geschichte. [Prin satul Neppendorf (?) și istoricul său]. N. WEG 8 (1957) nr. 2527.

Interioare sătești și port național săsesc.

1528. Zeides, Günter: Trachten der «Deutschen Spielgruppe». [Costumele ansamblului german]. VOLKSZEIT. 1 (1957) nr. 2.

Cu un model de cusătură de șorț.

1529. Zimán, József: Körösföi lakodalom. [Nuntă la Izvorul Crișului]. IGAZSÁG 19 (1957) nr. 3 (2 fotografii).

Obiceiuri de nuntă.

1530. Zoltán, Aladár: Fenyökutnak erdös mezejében. [Cîntec popular secuiesc]. MÜV. 10 (1957) mart. 39—41.

Despre campania de culegere folclorică din Corund. Cintece și balade cu texte și melodii. 3 fotografii de informatori.

1531. Zoltán, Aladár: Korondi krónika. [Cronică din Corund]. MÜV. 10 (1957) ian. 32—33.

Descrierea satului, a obiceiurilor și olăritului. Despre arta populară din Corund.

2. FOLCLOR STRĂIN

a) U.R.S.S. și țările de democrație populară

Vezi și: nr. 191, 237—238, 337, 355—356, 432, 449, 679, 682, 689, 1051, 1053, 1057—1059, 1063, 1068—1082 1084—1089, 1198, 1202—1203, 1207, 1211—1216, 1218—1219, 1235, 1242, 1247, 1322.

1532. [Academicianul Drumev Dimităr din Sofia vizitînd Muzeul etnografic din Sighet] V. LIB. 8 (1957) nr. 348 (fotografie).

1533. Ah! zare a serii... Cîntec popular bielorus. [Voce și pian]. Traducere și prelucrare de V. Zolotariev. [Buc., 1957]. 4 p.

1534. Anghelova, Roșița: Obiceiuri bulgare de anul nou. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 71: 8.

Surcovița, plăcinta.

1535. Apa és fiá. Kinai mese. [Tatăl și fiul. Poveste chinezească]. VÖR. LOB. 13 (1957) nr. 3842.

1536. Arta aplicată în R. P. Bulgaria. DRUM NOU 14 (1957) nr. 4017 (3 fotografii).

1537. Arta țesătoarelor de covoare din Kotel (R. P. Bulgaria). V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 14.

Motive populare tradiționale.

1538. Az Argirocastro-vidéki albán népi viselet. [Portul popular din regiunea Argirocastro din Albania]. SZAB. SZO 14 (1957) nr. 223 (fotografie).

Trei femei în costum național.

1539. Băiatul și vîntul. Basm popular bulgar. PROGR. RADIO (1957) nr. 300.

Emisiune pentru copii.

1540. Bănățeanu, Tancred: Arta decorativă și aplicată din R.S.F.S.R. CONTEMP. 1957, nr. 21.

Despre expoziția de artă aplicată și decorativă din R.S.F.S.R. Despre aceeași problemă vezi și: CONTEMP. 1957, nr. 32.

1541. Bănățeanu, Tancred: Prin sate chinezești. SĂT. 10 (1957) nr. 10: 10 (fotografie).

Despre arta populară chineză: sculptură, filigran în lemn, broderii, gravuri, ceramică.

1542. C. E.: Al doilea volum al manualului de folclor muzical rus. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 206—207.

Despre manualul: Russkoe narodnoe muzikalnoe tvorcestvo de F. V. Popova.

1543. C. E.: Folclor în «Sovetskaia etnografia» pe anul 1956. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 135—136.

Recenzie globală a periodicului.

1544. C. E.: Folclor în revista « Sovetskaia Muzîka». REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 126—131.

Recenzie globală a periodicului.

1545. C. E.: Reeditări de vechi culegeri de folclor rus. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 205—206.

Despre 4 colecții de folclor rus, reeditate în anii din urmă.

1546. Chr. M. B.: Folcloristica și muzicologia în R. P. Bulgaria. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2 213—217.

Recenzia publicației « Izvestia na Instituta za muzica ».

1547. Ceaikovski, P. I.: Despre muzica programatică. Despre elementul popular și național în muzică. Fragmente alese din scrisori și articole. Alcătuit, redactat și comentat de I. F. Kunin. (Traducere de C. Comorovski). [Buc.], Editura Cartea rusă, 1957. 217 [—220] p.

Despre elementul popular și național în muzică, p. 119—210.

1548. Chițimia, Ion Const.: Din mișcarea folcloristică polonă. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 710—716.

Despre folcloristul I. Kolberg (1814—1890) și volumul omagial pe care i l-a închinat buletinul « Lud » pe anul 1955. Literatura populară în preocuparea revistelor polone.

1549. Ciuchindel, C.: Ștefan cel Mare în literatura popoarelor vecine. STEAUA 8 (1957) nr. 5: 30—38.

Vechea creație populară, ucraineană, bulgară și sîrbă.

1550. Cîntec de leagăn. Cîntec popular gruzin. Prelucrare: Gr. Cihikvadze. [Buc., 1957]. 4 p. nenum.

1551. Cîntec de muncă din Sevan. Cîntec popular. În romînește pentru muzică: A. Antonescu și Al. Nicolau. Prelucrare muzicală: K. Zakarian. [Buc. 1957]. 8 p. nenum.

Cîntec popular armean.

1552. Cîntecul munteanului. Cîntec azerbaigian. (Voce și pian). Prelucrare: T. Kuliev. [Buc. 1957]. 5 p. nenum.

1553. Comișel, Emilia: Al. Moțev, Taktovete s hemiolno udăljeni vremena v zapisti na bălgarskite folkloristi. [Măsuri cu timpi prelungiți hemiolic în notațiile folcloriștilor bulgari]. Extras din « Izvestia na Instituta za muzîca» II, III, Sofia 1956, p. 319—350. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 234—235.

Recenzie.

1554. Costume din Departamentul Argirocastro. V. NOUĂ Gal. 14 (1957) nr. 3989.

La Tirana s-a desfășurat între 3 și 7 iulie 1957 Festivalul național al cîntecului, dansului și muzicii.

1555. Costumele naționale coreene. ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1518.

1556. « Cucul». PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 304.

Cîntec popular polonez. Melodie și text.

1557. Cusături naționale slovace. PT. SOÇ. 8 (1957) nr. 1040.

1558. Dán, Endre: A meduza. Koreai népmese. Forditotta . . . [Meduza. Poveste populară coreană. Tradusă de. . .] NAPSUG. 1 (1957) nr. 3: 8—9.

1559. [Dansuri din regiunea Korcea]. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2426 (2 fotografii).

1560. Dansuri din țări de democrație populară. București, Editura de Stat pentru Imprimate și Publicații, 1957. 247 p.+ 11 pl. color.

Dansuri din R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P. Chineză, R.D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, R.P. Ungară. Descriere, notație figurativă și schematică, melodii de joc. Explicații asupra notării dansurilor: 241.
Lucrare întocmită de: Gheorghe Baciu, Sever Tita și Boris Havaș.

1561. Datini și obiceiuri chinezești: Dragonul. Din tezaurul de înțelepciune al poporului chinez. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 931.

Vezi și: ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2543.

1562. Dănciulescu, Virgil: Istorisiri din Vietnam. Trei picături de sînge. IAȘUL LIT. 1957, nr. 4: 56—58.

Legenda țintarului.

1563. D ă n c i u l e s c u, Virgil: Luleaua cu apă. CONTEMP. 1957, nr. 33: 8.

Fragmente de cîntece populare vietnameze noi.

1564. De la lume adunate. ZORI NOI 12 (1957) nr. 3066.

Proverbe din Uniunea Sovietică, țările arabe, China, Africa.

1565. Din folclorul eston. Cine-i mai puternic. FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4042.

Povestire in versuri.

1566. Din proverbele popoarelor sovietice. ALB. 61 (1957) nr. 515: 8.

7 texte din vol. « Narodnie posloviți i pogovorki ». Moscova, 1956.

1567. Dragostea, căsătoria și familia în China. FLAC. P. Neamț 9 (1957) nr. 546.
1568. D u m i t r a ș c u, A.: În vizită la prieteni, Note de călătorie de ... ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1425—1426.

Obiceiuri bașkire.

1569. D u n ă r e, Nicolae: Cercetări etnografice în U.R.S.S. TRIB. 1957, nr. 36: 8.

Istorie, principii și metodă, lucrări și dezbateri.

1570. D u n ă r e, Nicolae: Problema națională în etnografia sovietică. FĂC. 12(1957) nr. 3437
1571. Etnograf, arheolog și explorator. UZINA N. 8 (1957) nr. 502.

Sărbătorirea aniversării a 50 de ani de la naștere și a 30 de ani de activitate științifică și socială a lui S. Tolstov directorul Institutului etnografic al Academiei de științe a U.R.S.S.

1572. F. D.: Întîlnire pe meleaguri romînești. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2679.

Carte de T. Matveeva, despre datini, melodii și instrumente vechi populare.

1573. Fl. D.: Mărturii ale străvechei arte populare a marelui popor chinez. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3910.
1574. F e d o r e n k o, N. T.: Cartea cîntecelor. « Inostrannaia literatura », nr. 11, 1956, p. 212—220. PROBL. LIT. 1957, nr. 2: 130—131.

Culegere de cîntece populare și imnuri rituale.

1575. F o c h i, Adrian: Deutsches Jahrbuch für Volkskunde, Berlin, Academie Verlag, 1956. Zweiter Band, Jahrgang 1956, 488 p.+ 12 planșe (Herausgegeben vom Institut für Deutsche Academie der Wissenschaften zu Berlin, durch Wilhelm Fraenger). REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 224—227.

Recenzie globală a periodicului.

1576. F r a n y ó, Zoltán: A leány kérléli kedvesét. [Fata-și imploră iubitul]. Traducere din limba chineză de ... UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Din culegerea de cîntece populare chineze « Shi-King ».

1577. F r a n y ó, Zoltán: A róka és az özvegy. [Vulpea și văduva]. Traducere din limba chineză de ... UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Din culegerea de cîntece populare chineze « Shi-King ».

1578. F r a n y ó, Zoltán: A türelmetlen szűz fohásza. [Rugăciunea fecioarei nerăbdătoare]. Traducere din limba chineză de ... UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Din culegerea de cîntece populare chineze « Shi-King ».

1579. F r a n y ó, Zoltán: Bosszú. [Răzbunare]. Traducere din limba chineză de ... UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Din culegerea de cîntece populare chineze « Shi-King ».

1580. F r a n y ó, Zoltán: Mostoha vidék. [Provincie vitregă]. Traducere din limba chineză. UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Din culegerea de cîntece populare chineze « Shi-King ».

1581. Frumusețea costumelor populare. DRUM. SOC. 9 (1957) nr. 918.

Costume albaneze. Vezi și: ST. ROȘU Petr. 8 (1957) nr. 2536.

1582. F u l i c e a, V.: Cercetări etnografice romîno-bulgare. TRIB. 1957, nr. 19.

Vizita lui Dimităr Drumev, istoric bulgar de artă populară.

1583. Gáll Margit: A sásátátutu és a fönix madár. Tibeti mese. Forditotta... [Sasatatutu și pasărea fenix. Basm tibetan. Tradus de...] NAPSUG. 1 (1957) nr. 10: 12—13.
1584. Gállné — Keresztes, Erszébet: Ustnoe poeticeskoe tvorcestvo ruskogo naroda. Orosz népköltészet. Kolozsvár, Oktatásügyi Sokszorositó Vállalat, 1957. 107 p. lito: Oktatásügyi Minisztérium Bolyai Tudományegyetem-Történelem-Nyelvtudomány Kar.

Creația poetică orală a poporului rus. Bibliografie: p. 105.

1585. Ghete noi. Glumă chinezească. ÎNAINTE Br. 9 (1957) nr. 3807.
1586. Grigorescu, Dan: Eusebiu Camilar — traducător. V. ROM. 10 (1957) nr. 7: 193—195.

Vezi și: STEAUA 8 (1957) nr. 10: 137—138; GAZ. LIT. 1957, nr. 24; TRIB. 1957, nr. 9; ST. ROȘU Bac. 1957, nr. 1370.

1587. Grosu, Mitu: Concepția sovietică despre folclor. GAZ. LIT. 1957, nr. 43.
1588. Háromezeréves kinai népdalok. [Cîntece populare chineze vechi de 3000 de ani]. UTUNK 12 (1957) nr. 22: 4.

Cum a fost întocmită și ce cuprinde culegerea de cîntece populare chineze «Shi-King».

1589. Hărți etnografice. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1122.

Despre noile hărți sovietice pentru India, Pakistan, Ceylon și Nepal.

1590. I. J.: O lucrare sovietică despre Béla Bartók. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 219.

Despre I. J. Martînov: Béla Bartók, Ed. Muzghiz, Moscova, 1956, 168 p.

1591. Ianicica: Pasărea cîmpului. Cîntec popular cehoslovac. Traducere de Vintilă Ornaru, Prelucrare de... CULT. POP. 7 (1957) nr. 3: 38.

Melodie și text.

1592. I[onescu] N[ișcov], Tr.: O nouă culegere de cîntece și jocuri ale Valahilor din Moravia. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 217—218.

Despre monografia «Lidové písně a tance z Valašsko hlobouckа» [Cîntece populare și dansuri din Kloboucky Valašsko], Ed. ČSAV Praga, 1955.

1593. [Ionescu] Nișcov, Tr.: Žatko Rudolf, Prispevok k stúdiu slovenských betlehemskych hier. [Contribuție la studiul Vicleimului din Slovacia]. «Slovenský národopis». Bratislava, IV/1956, 1, p. 17—44, 2, p. 117—148. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 148—149.

Recenzie.

1594. Înfocat te iubesc. Cîntec popular cazak. [Voce și pian]. [Buc., 1957]. 4 p. nenum.
1595. Kahn, Robert: Iarna a trecut. Cîntec popular german din sec. XV. Prelucrare de... CULT. POP. 7 (1957) nr. 5: 1.

Melodie și text.

1596. Kan Ciu Sue: Ultimele pregătiri ale tineretului din R. P. D. Coreeană. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 3538 (fotografie).

Coruri și dansuri populare.

1597. Katár, Gyözö: A furfangos tolvaj. Kinai népmese. Fordította... [Hoțul mofturos. Poveste populară chineză. Tradusă de...] NAPSUG. 1 (1957) nr. 8: 11.
1598. Kovács, Géza: Néprajzi gyüjtőúton. [Călătorie de culegere de material etnografic]. KOR. 1 (1957) nr. 9: 1264—1266.

Recenzia cărții: *Gunda Béla, Néprajzi gyüjtőúton*. Magvető kiadása, Budapesta, 1957.

1599. La Pekin a început concursul colectivelor de cîntece și dansuri din China. Cele mai bune vor pleca la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1064.
1600. Lăudat, I.: Dezvoltarea folcloristicii în Uniunea Sovietică. IAȘUL LIT. 1957, nr. 10: 104—106.

Notă despre 6 publicații sovietice de specialitate.

1601. Lăudat, I.: Gorki despre folclor. IAȘUL LIT. 1957, nr. 1: 109—112.

Despre paginile dedicate folclorului în volumul Gorki «Despre literatură» (Cartea Rusă, 1956).

1602. Limba. Poveste chinezească. ZORI NOI Med. 5 (1957) nr. 241.
1603. Lingușitorul. Umor chinezesc. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3983.

Vezi și: FLAC. ROȘIE 14 (1957) nr. 4073; TURDA 9 (1957) nr. 430; DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3971; DRUM NOU 14 (1957) nr. 3975.

1604. Maeștrii din Daghestan. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 6, 35 (fotografie).

Despre arta populară daghestaneză.

1605. Maica m-a trimis la vie. (Cîntec popular moldovenesc). În romînește pentru muzică: A. Antonescu și N. Nicolau. Prelucrare muzicală: N. Ponomarenko. [Buc.], 1957, 6 p. nenum.
1606. Mic e-al tău bordei. Cîntec popular azerbaigian. [Voce și pian]. Prelucrare: F. Amirov. [Buc., 1957]. 11 p. nenum.
1607. Mokry, Ladislav: Cercetări actuale ale cîntecului popular slovac. MUZ. 7 (1957) nr. 5: 27—31.
1608. Neaga, S.: Du-te dor cu dragostea. Cîntec moldovenesc. [Voce și pian]. Muzică: S. Neaga. [Buc., 1957]. 4 p. nenum.
1609. Nicolescu, Corina: Vaclav Menel. Tradiții preistorice în arta de a construi a poporului nostru. În « Zpravy památkové péce». [Buletinul serviciului monumentelor istorice], Praga, XVI, 1956, nr. 2. p. 82—90, fig. 90—103. STUD. CERCET. IST. ART. 4 (1957) nr. 1—2: 354.

Recenzie.

1610. Papadima, Ovidiu: Deutsches Jahrbuch für Volkskunde. Vol. II, Berlin, 1956. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 701—707.

Recenzie globală a periodicului.

1611. Pîine și nuntă gruzină. FLAC. 6 (1957) nr. 27: 18—19 (6 fotografii).

« Sărbătoarea pîinii », nunta. Descriere.

1612. Poeme chineze clasice. Tălmăcite de Eusebiu Camilar. [București], ESPLA, [1957]. 194 [—198] p.

Cuprinde și două epopei populare: « Legenda marelui zid » p. 91—140 și « As-ma, fata ecoului » p. 141—195.

1613. Polingher, N.: Note de drum din R. P. Chineză. Din experiența maeștrilor artei populare. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 14 (2 fotografii), 20.

1614. P[op], M[ihai]: Folcloriștii muzicali slovaci au deschis o discuție asupra metodei de culegere. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 132.

Scurt istoric despre culegerea științifică a cîntecelor populare slovace. Discuție în legătură cu metoda de culegere a cîntecelor populare.

1615. P[op], M[ihai]: Matei Corvin în folclorul maghiar, slovac și ucrainean. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 136—137.

Monografia folcloristului slovac Jan Komorowsky: « Kral' Matej Korwin v ľudovej prozaicnej slovesnosti ». [Regele Matei Corvin în proza populară]. Bratislava, 1957, 137 p.

1616. P[op], M[ihai]: Un chestionar maghiar pentru studierea vifleimului. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 137—138.

Chestionarul lui Ortutay Gyúla: Kerdöwbetlehemes játékok gyüjtéséhez, publicat în Ethnographia LXVII 1956, 1—2: 91—97.

1617. Poveste despre micile rîndunele care au zburat zece mii li. Basm chinezesc de Tin Cijao-ian. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 306.

Emisiune pentru copii.

1618. Poveste populară maghiară. CRIȘ. 12 (1957) nr. 165.

Cei doi vizitii care se răzbună pe stăpînii lor.

1619. Proverbe chinezești. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3788.

Texte.

1620. Proverbe chinezești. FLAM. ROȘIE 9 (1957) nr. 784.

5 texte.

1621. Proverbe chinezești și japoneze. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 41: 8.

9 texte, fără indicații bibliografice.

1622. Proverbe şi zicale. FLAC. IAŞI 13 (1957) nr. 3473.

Texte ruse, chineze şi arabe.

1623. Proverbe şi zicători albaneze. TURDA 9 (1957) nr. 381.

8 texte.

1624. Proverbe şi zicători albaneze. ÎNAINTE. Br. 14 (1957) nr. 3777.

1625. P u t i l o v, B. N.: Despre unele probleme în legătură cu folclorul în literatura sovietică. PROBL. LIT. 1957, nr. 2: 57—78.

Însuşirea in spirit creator a folclorului in literatura realismului socialist. După « Voprosî sovetskoi literaturi » vol. IV, 1956.

1626. S a v a, Ion: Prin Mongolia astăzi. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2588.

În general. Şi despre cîntece şi instrumente populare mongole.

1627. Săptămîna muzicii coreene. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 299.

Emisiuni de muzică populară.

1628. Săptămîna muzicii mongole. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 293.

Emisiuni de muzică populară.

1629. S i g e t i n s k i, T.: Cucu. Cîntec popular polonez. CULT. POP. 7 (1957) nr. 1: 33.

Melodie şi text.

1630. S i n D o S o n: Note despre dezvoltarea cîntecului coreean. MUZ. 7 (1957) nr. 10: 48.

Mai mult despre cîntecele de masă.

1631. Sînt ca rodia roşie. Cîntec popular cazah. [Voce şi pian]. Prelucrare: E. Brusilovschi. [Buc., 1957]. 5 p. nenum.

1632. Spune, mamă. Cîntec popular başchir. [Voce şi pian.] Prelucrare: Z. Ismaghilov. [Buc., 1957]. 4 p. nenum.

1633. S v e ş n i c o v: Scoruşul. Cîntec popular ucrainian aranjat de... CULT. POP. 7 (1957) nr. 2: 48.

Melodie şi text.

1634. S z i l á g y i András: A tigris és a róka. Kinai népmese. Fordította... [Tigrul şi vulpea. Basm popular chinez. Tradus de...]. NAPSUG 1 (1957) nr. 12: 16.

1635. S z i m o n o v, Konsztantyin: Két barát. Kazáh népi monda. [Doi prieteni. Proverb cazah]. Traducere de Szász Márton. UTUNK 12 (1957) nr. 24: 12.

1636. Ş a u r á. Cîntec popular başchir. [Voce şi pian]. Prelucrare: H. Ahmetov. [Buc., 1957] 4 p. nenum.

1637. Ş i f r i n, M.: Însemnări despre folclor. PROBL. MUZ. 1957, nr. 2: 77—80.

Din « Sovetskaia muzika », nr. 12, 1956. Cercetarea ştiinţifică a folclorului şi studierea cîntecului popular la cursurile de conservator.

1638. Tineri artişti chinezi executînd un dans cu tamburine. FĂC. 12 (1957) nr. 3407 (fotografie).

1639. T u c i k o v, E.: Ştiinţa împotriva superstiţiilor. Traducere de Alice Toader. Buc., Cartea Rusă, 1957. 56 p., Ştiinţa pentru toţi, 114.

1640. Turtiţa [Basm popular rus]. Ilustraţii de Clelia Ottone. [Buc.], Editura Tineretului, 1957. 16 p. ilustr. 1 f. text anexă.

Vezi şi ed. in lb. germană: *Der Pfannkuchen*, în lb. maghiară: *A cipo* şi in lb. rusă: *Kolobok*, Bucureşti, 1957

1641. Ţărănci bulgare în costume naţionale. FĂC. 12 (1957) nr. 3294 (fotografie).

1642. Un muzeu al satului colhoznic. STEAUA R. Tg. M. 6 (1957) nr. 562.

La Kozievka în regiunea Harkov (R.S.S.F. Ucraineană).

1643. [Üzbég népi hangszerek]. [Instrumente muzicale populare uzbece]. ÚJ SZÁZ. 9 (1957) nr. 2 (fotografie).

1644. v. t.: Literatura vietnameză. STEAUA 8 (1957) nr. 4: 123—124.

Se semnalează cîntecele populare cuprinse într-o broşură apărută în Edit. pt. limbi străine din Hanoi.

1645. V a n c e a, Zeno: La aniversarea unui mare muzician. Kodaly Zoltán a împlinit 75 de ani. SCÎNT. 27 (1957) nr. 4093.

1646. Vîhodțev, P. S.: A. Tvardovski și creația poetică populară. PROBL. LIT. 1957, nr. 3: 75—89.

După « Voprosi sovetskoi literaturi », vol. IV, 1956. Traducere fragmentară.

1647. Voinicul cu stea în frunte. Basm popular bulgar. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 303.

Emisiune pentru copii.

1648. Voita, L.: « Néprajzi értesitő » Nemzeti múzeum néprajzi múzeum evkönyve. Budapesta, 1954, anul XXXVI [Anuarul muzeului național etnografic din R. P. Ungară]; « Ethnographia », A magyar néprajzi tarsaság folyóirata. Budapesta, 1956, anul LXVI, nr. 1—4, [Revista institutului maghiar de etnografie]. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 144—147.

Recenzie globală la periodicele amintite.

1649. Vrabie, Gh.: Acta ethnographica Academiae Scientiarum Hungariae. Tomus IV, Fasciculi 1—4, Budapest, 1955. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) nr. 1—2: 386—387.

Recenzia globală a periodicului.

1650. Vrabie, Gh: Wolfgang Steinitz, Deutsche Volkslieder demokratischen Characters aus sechs Jahrhunderten. [Cîntece populare germane cu caracter democratic din șase veacuri], vol. I. Editura Academică, Berlin, 500 p. LXIV. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) 707—710.

1651. Vysloužil, Jiři: Folcloristica muzicală în Cehoslovacia. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 182—192.

1652. Wang Hsin: Dezvoltarea cîntecului popular în China Nouă. MUZ. 7 (1957) nr. 5: 34—36.

1653. Zicători uzbece. DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3788.

Texte.

b. Țările capitaliste

Vezi și: nr. 191, 194, 331—336, 338, 350, 354, 414, 430, 437, 449, 501, 633, 656, 1052, 1054, 1056, 1060—1062, 1064—1068, 1070—1071, 1080, 1083, 1087—1091, 1093—1097, 1199—1202, 1204—1206, 1208—1210, 1216, 1218, 1227, 1229—1230, 1232, 1234, 1236—1237, 1239, 1321, 1354, 1521.

1654. Absil, Jean: Cultura romînească în Belgia. CONTEMP. 1957, nr. 49: 8.

Caracter general. Se menționează conferința cu titlul: « Muzica și poezia populară romînească », ținută în Belgia de Jean Absil.

1655. Aladin și lampa fermecată. (Din 1001 de nopți). Basm arab. Povestit de Eusebiu Camilar. [Ilustrații de Tia Pelz]. [Buc.], Editura tineretului, 1957. 48 p. cu ilustr.: Înșiră-te mărgărite. Cartea școlarilor mici.

1656. Aniversarea muzicologului E. H. Müller von Asow. MUZ. 7 (1957) nr. 11.

Fondatorul epistolografiei muzicale a împlinit vîrsta de 65 ani. Vezi și: REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 134.

1657. Ardeleanu, V.: Necolico podataka o rumanima u srpskim narodnim junackim pesmama. [Cîteva date despre romîni în epica voinicească sîrbă]. NOVI JIVOT 1 (1957) nr. 2: 75—79.

1658. L'Art musical populaire. MUZ. 7 (1957) nr. 6: 48.

Dare de seamă asupra celui de al IV-lea congres al Federației pentru muzica populară.

1659. Arta romînească în orașele Europei. Un etnograf german despre arta populară romînească. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1109.

Dr. W. Bierhencke despre: « O călătorie de studii etnografice in Rominia in toamna anului 1956 ».

1660. Artă romînească în orașele Europei. Jean Absil, compozitor belgian, se inspiră din folclorul romînesc. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1109.

Pentru aceeași problemă vezi și: REV. ROUM. 11 (1957) nr. 2: 138; RUM. REV. 11 (1957) nr. 2: 134; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 211.

1661. [A sosit în capitală compozitorul danez Knudsen Thorkild, colaborator la Institutul de folclor din Copenhaga]. SCÎNT. TÎN. 12 (1957) nr. 2886.

Vezi și: SCÎNT. 27 (1957) nr. 4098.

1662. B. C.: Paul Delarue. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 222.

Necrolog.

1663. C. G.: Crearea federației italiene de folclor. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 220.

1664. C. G.: Inaugurarea Muzeului național de arte și tradiții populare din Roma. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 221—222.

1665. C. G.: Sardinia în centrul preocupărilor folcloristicii italiene. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 220—221.

Despre cel de al VI-lea Congres național italian de artă populară, organizat în Sardinia între 25 aprilie și 1 Mai 1956.

1666. C. G.: Vizita folcloristului canadian M. Cartier în țara noastră. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 131.

Comunicare despre situația folclorului în Canada, în special despre folclorul populației franceze. Vezi și: ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4014; SCÎNT. 26 (1957) nr. 3993, 4002; ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 217 (fotografie).

1667. C. Gh.: Cîntece europene în limbile originale. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 218.

Colecție editată de Comisiunea UNESCO din Germania de vest. Primul volum intitulat: « Europäische Lieder in den Ursprachen » (Verlag Merseburger Berlin, 1956). Vol. II cuprinde și 3 cîntece populare romînești.

1668. C.S.S.: Cercetări de folclor în Slovenia, R.P.F. Iugoslavă. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 211—213.

Despre activitatea Institutului de tradiții populare de pe lîngă Academia slovenă de științe și arte.

1669. Chr., M. B.: Folclorul muzical iugoslav. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 210—211.

Despre culegerea lui Miodrag A. Vasilievici: « Jugoslavenski muzički folklor ». Beograd, I, 1950. II 1953.

1670. Cr., N.: Folclor demonologic. MITROP. ARD. 2 (1957) nr. 589.

Prezentarea lucrării lui R.J. Payró: Diavolul în Belgia, culegere de povești și legende flamande. Vezi și: V. ROM. 10 (1957) nr. 3: 232—233, SCRIS. BĂN. 8 (1957) nr. 3:55—56; GAZ. LIT. 1957, nr. 14.

1671. Carpitella, Diego: Probleme actuale ale muzicii populare în Italia. MUZ. 7 (1957) nr. 5: 31—33.

1672. Cine tace mai mult? Snoavă japoneză. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 56: 8.

1673. C[iobanu], Gh.: O antologie de cîntece populare iraniene. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 223.

Recenzie.

1674. Ciobanu, Gh.: S. Baud-Bovy: Sur la prosodie des chansons cleftiques. [Despre prozodia cîntecelor cleftice]. Publicație a soc. de studii macedonene. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 232 - 233.

Recenzie

1675. Cosio Zgîrcitul. (Basm popular indian). FLAM. PRAH. 10 (1957) nr. 1634.

Text. Vezi și: DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3906.

1676. Covoare. V. COOP. MEȘT. 6 (1957) nr. 7.

În Asia centrală.

1677. Cristureanu, T.: Din muzica și ritmul Ghanei. GAZ. LIT. 1957, nr. 52 (3 fotografii).

Obiceiuri și ceremonialuri, dansuri populare, 1 poezie populară.

1678. D. G.: Australia și superstițiile. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3855.

Descriere.

1679. Dănciulescu, Virgil: Legende vietnameze. Dragoste de frate. ALB. 60 (1957) nr. 500.

Repovestire.

1680. Despre țări și popoare. Tribul Ona. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 15 (fotografie).

Țara de Foc.

1681. Dr. Richard Mac Neish, de la Muzeul Național din Canada a găsit dovezi care confirmă că în urmă cu 6—8 mii de ani, triburi asiatice au debarcat în Alasca. CONTEMP. 1957, nr. 47:8 Puncte cardinale.

1682. Drumurile Incașilor. PT. SOC. 8 (1957) nr. 1083.

Expediția exploratorului american Hagen, 1952—1955.

1683. E. G.: Naga. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 7.

Date despre poporul Naga care trăiește în nord-vestul Birmaniei.

1684. Ébredj hát. . .Egyiptomi forradalmi népdal. [Trezește-te dar. . . Cîntec popular revoluționar egiptean]. IGAZSÁG 19 (1957) nr. 116.

1685. Emisiuni de muzică iugoslavă. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 314.

1686. Epopeea finlandeză Kalevala va fi ecranizată de studioul sovietic Mosfilm în colaborare cu studioul finlandez Suomifilm. TRIB. 1957, nr. 20: 12.

1687. F. B.: Laponii. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 3.

Cîteva date despre port, obiceiuri și vrăjitori.

1688. Fochi, Adrian: Dr. Leopold Schmidt, Anleitung zur Sammlung und Aufzeichnung des Volksliedes in Österreich. [Îndrumător pentru culegerea și notarea cîntecului popular în Austria]. Wien, 1947, 32 p. Österreichischer Bundesverlag für Unterricht, Wissenschaft und Kunst. (Österreichisches Volksliedwerk des Bundesministerium für Unterricht). REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 228—229.

Recenzie.

1689. Fochi, Adrian: Karl Ilg, Um die Ziele und den Betrachtungsgegenstand der Volks kunde. [Despre scopul și obiectul de cercetare al folcloristicii]. Burgenländische Heimatblätter, Eisenstadt, XIII (1951), caiet nr. 3, p. 99—108. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 139—141.

Recenzie.

1690. Fochi, Adrian: Leopold Schmidt. Die Kulturgeschichtlichen Grundlagen des Volksgesanges in Österreich. [Bazele cultural-istorice ale cîntecului popular din Austria]. Sonderabzug Schweiz. Archiv für Volkskunde, Band XLV. (1948), p. 105—129. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 145—147.

Recenzie.

1691. [Francisco Jose Musetti, muzicolog din Uruguay a ținut la Institutul de folclor o conferință cu exemplificări muzicale despre folclorul uruguaian]. ROM. LIB. 15 (1957) nr. 4106.

1692. G. A.: O replică engleză în legătură cu jocul Călușului. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 131—132.

După recenzia lui A.L. Lloyd la volumul « Jocuri populare romînești » de Vera Proca-Ciortea.

1693. G. G.: Lucrări despre folclorul indienilor americani. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 138—140.

Despre unele lucrări semnalate în « Journal of American Folklore », numărul iulie-septembrie 1957.

1694. G. G.: Noi publicații germane consacrate povestirii populare. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 138.

Kurt Ranke: « Encyclopädie des Märchens » și « Fabula », revistă internațională consacrată basmelor populare

1695. G. G.: O acțiune internațională pentru păstrarea muzicii populare. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 136.

Inițiată de Consiliul internațional de muzică populară.

1696. G. G.: Stith Thompson, Motif-Index of Folk-Literature, I, Copenhaga, 1955. 564 p. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 137.

Despre a doua ediție a lucrării lui Stith Thompson.

1697. G. G.: Un volum omagial pentru Walter Anderson REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 137.

Volum editat de Kurt Ranke.

1698. Gáll Margit: Az anyai sziv. Régi francia népdal nyomán irta. . . [Inimă de mamă Scrisă după un vechi cîntec popular francez de. . .] NAPSUG. 1 (1957) nr. 3: 3.

1699. Hochzeit in Ondurman. [Nuntă la Ondurman. Sudan]. N. WEG 8 (1957) nr. 2533.

1700. Hoerburger, Felix: Cercetarea dansului popular în Germania și Austria. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 109—111.

1701. Iancu, Victor: Gete i srpske narodne pesme. [Goethe și cîntecele populare sîrbești]. NOVI JIVOT 1 (1957) nr. 1: 86—88.

1702. Indienii din pădurile seculare ale Braziliei. SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2528.

1703. Jivcovici, Mirco: Caco se ogleda priatelstvo prema susednim narodima u srpskim narodnim pesmama. [Cum se oglindește prietenia dintre popoarele vecine în cîntecele populare sîrbești]. NOVI JIVOT 1 (1957) nr. 1: 74—80.

Rec.: GAZ. LIT. 1957, nr. 33:5.

1704. Keita, Fodeba: Sini Mory. În romînește de Gheorghe Tomazei. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 51: 5.

Poezie. Face parte dintr-o culegere de folclor african, tradusă în franțuzește de Keita Fodeba, poet african.

1705. La Copenhaga: Seară culturală danezo-romînă. INF. BUC. 4 (1957) nr. 1140.

Scriitorul danez Hans Scherfig, care ne-a vizitat țara, a conferențiat despre: « Aspecte folcloristice ale orașului București ».

1706. M. V.: Comunicarea profesorului Tullio Seppilli despre cercetările de folclor din Italia. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 130.

Vezi și: SCÎNT. 26 (1957) nr. 4002.

1707. M. V.: Noi studii asupra dansului popular în Anglia. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 207—210.

Prezentarea a 4 lucrări de coregrafie populară engleză.

1708. Manoliu, Petre: D. Ernest Van den Haag și « cultura populară americană ». V. ROM. 10 (1957) nr. 8: 186—192.

Despre dispariția « culturii folclorice » și a « culturii de elită » și inlocuirea lor printr-o cultură standard.

1709. Márton Lili: A kis tyúk és a búzaszem. Ir népmese nyomán irta . . . . [Găinușa și bobul de grîu. Scrisă de . . . pe baza unei povești populare irlandeze]. NAPSUG 1 (1957) nr. 8: 19.

1710. Mănuceanu, Vasile: Ceas al amintirilor. SCÎNT. PIONIER. 8 (1957) nr. 1.

Obiceiuri de Anul Nou in diferite țări: China, Iran, Polonia, India, Coreea.

1711. Medrea, Horia: Literatura eschimoșilor. MAG. 1 (1957) nr. 2: 4.

Folclor eschimos: mituri, povești, cîntece la « sărbătoarea cintecelor ».

1712. Micznik, Veronica: Richard Wolfram: Die Volkstänze in Österreich und verwandte Tänze in Europa. [Dansurile populare în Austria și dansuri înrudite în Europa]. Ed. Otto Müller, Salzburg 1951, 220 p. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 4: 141—144.

Recenzie.

1713. Muzică populară din Peru. Înregistrări primite din partea secției muzicale de pe lîngă U.N.E.S.C.O. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 301: 13.

Instrumente populare.

1714. Muzică populară turcă primită din partea Radiodifuziunii din Ankara. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 297.

Emisiune.

1715. [Nastratin Hogea și cele două neveste. Snoavă]. DOBR. NOUĂ 10 (1957) nr. 2900.

Snoavă orientală.

1716. Nicolae, Diaconul: Analogii folclorice interesante. MITROP. MOLD. SUC. 33 (1957) 339—340.

Motivul tatălui care-și ucide fiul, în folclorul diferitelor popoare. Pe marginea unui volum de « Legende și basme din munții bănățeni ». Editura Tineretului 1956, publicat de folcloristul Alexander Tietz. Vezi și: DRAP. ROȘU 14 (1957) nr. 3775.

1717. Nicolae, Diaconul: Diavolul în viața omului. MITROP. MOLD. SUC. 33 (1957) 340.

Tema încheierii unei convenții cu diavolul.

1718. Orban, C.: Cine va dezlega misterul « Insulei peștelui ». SCÎNT. TIN. 12 (1957) nr. 2523.

1719. Pagini din literatura finlandeză. PROGR. RADIO 7 (1957) nr. 300.

Despre publicarea Kalevalei.

1720. Perrault, Charles: Povești. În romînește de Dan Faur. Ilustratii: Gustave Doré [Buc.], Editura tineretului, 1957. 84 p. cu ilustr: Înșiră-te mărgărite. Cartea școlarilor mici.

1721. Philipovici, N.: Mai Fossenius, Maigren, Majträd, Majstång, en etnologisk-Kulturhistorisk. Studie. [Ramuri, copaci și prăjini de mai, un studiu de etnologie și istoria culturii]. C. W. K. Gleerup, Lund, 1951, pag. 309. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 142—143.

Recenzie.

1722. Pop, Mihai: Arnold van Gennep. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 106—108.

Necrolog.

1723. P[op], M[ihai]: Expoziția internațională de icoane pe sticlă la Basel-Elveția. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 223.

1724. P[op], M[ihai]: O nouă prezentare de ansamblu a folclorului german. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 3: 136—137.

Despre lucrarea generală: « Deutsche Philologie im Aufriss », publicată între 1952—1956, sub îngrijirea lui Walter Stammler, în care folclorul ocupă un loc important.

1725. Popescu-Ulmu, Tatiana: Internationale Volkskundliche Bibliographie. International Folklore Bibliography. Bibliographie Internationale des Arts et Tradition Populaires. Années 1950 et 1951 avec supplément d'années antérieures. Rédigée, avec l'assistance des collaborateurs, par Robert Wildhaber, Bâle, Imprimerie G. Krebs, 1955. XXXI + 664 p. STUD. CERCET. BIBL. 2 (1957) 354—356.

Recenzie.

1726. Proverbe. FEM. 10 (1957) nr. 4: 24.

7 proverbe orientale.

1727. Proverbe. ÎNAINTE Cr. 13 (1957) nr. 3933.

5 texte orientale.

1728. Proverbe indiene. SCÎNT. PIONIER 8 (1957) nr. 50.

3 texte, fără indicații bibliografice.

1729. Proverbe populare din diferite țări. SCÎNT. PIONIER 8 (1957) nr. 46.

9 texte din Africa și Asia. Fără indicații bibliografice.

1730. Proverbe și zicale. ÎNAINTE Br. 14 (1957) nr. 3983.

Din Africa, orientul mijlociu, America centrală și de sud, Uniunea Sovietică.

1731. Proverbe și zicători indiene. SCÎNT. PIONIER 8 (1957) nr. 21.

4 texte, fără indicații bibliografice.

1732. Rahmil, Monica: Vernam Hull și Archer Taylor: A collection of Irish riddles. [O colecție de ghicitori irlandeze]. Folklore studies: 6, Editura Universității californiene Berkeley și Los Angeles 1955. 129 pag. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 230—231.

Recenzie.

1733. Rivet, Paul: Muzeul omului. CONTEMP. 1957, nr. 13.

Despre « Muzeul Omului » de la palatul Chaillot care cuprinde colecții antropologice, preistorice și etnografice.

1734. S. D.: Folclorul în enciclopedia muzicală americană. REV. FOLC. 2 (1957) nr. 1—2: 219—220.

Recenzie.

1735. Sîrbu, Mioara: Les danses roumaines et les projets d'un folkloriste américain. [Dansurile romînești și proiectele unui folclorist american]. ROUM. NOUV. 10 (1957) nr. 200.

Vizita lui Rod La Farge la Institutul de folclor. Intenția de a scrie cîteva articole despre arta populară romînească în periodicele pe care le conduce.

1736. Tineri indieni participanți la Festival executînd un dans popular. SCÎNT. 26 (1957) nr. 3972 (fotografie).

1737. Vrabie, Gh.: Beiträge zur Geschichte der Deutschen Sprache und Literatur. 77 Band, 1—3, Heft, Leipzig, 1956. STUD. CERCET. IST. LIT. FOLC. 6 (1957) nr. 1—2: 385—386.

Dare de seamă despre studiul lui W. Lange: Zahlen und Zahlenkompositionen in der Edda.

1738. Vuk Stefanovici Karagici 1787—1857. NOVI JIVOT 1 (1957) nr. 2: 55—59.

La 170 de ani de la naștere.

Lei 15